תוכן העניינים

כתבות

25 | **ויהי בעשירי בשבט** / סקירה תמציתית כיצד ציינו הרבי והחסידים את שנות העשור ליו"ד שבט

36 | **ארבעים שנה ליו"ד שבט הגדול** / מאמר מחשבה מאת הרב נפתלי אסטולין

40 | **יתיר מבחיוהי** / סיפור מופת מהרבי הריי"צ, יממה לאחר הסתלקותו

42 | **פירסום משיח באהבת ישראל** / הרב חיים צבי גרונר - בראיון מיוחד לבית משיח

46 | **מהי קבלת המלכות?** / מאמר מחשבה מאת הרב שלום דובער הכהן הענדל

48 | **באתי לגני** / סקירה מרתקת על מאמר הייסוד של הדור השביעי

52 | **בסירת ליובאוויטש** / עו"ד גב' קרול נלקין מספרת על הקשר עם הרבי

54 | **משיח צדקנו נמשחת אשריך!** / ראיון עם הרב שלום דובער הלוי וולפא

60 | **להוריד את השכינה עד לרישיקש** / כתבת פעילות מרתקת

68 | **הט"ז, הש"ך והרבי** / הרב יעקב שמולביץ עם סיפורים מבית חב"ד

72 | **בא אל פרעה** / עיונים ב'דבר מלכות' בשפה קולחת ושווה לכל נפש

74 | **על הרבי אפשר לסמוך תמיד** / סיפור מופת

76 | **לחקות את אהבת ישראל של הרבי** / הרב יהודה לייב גרונר, מזכירו של הרבי

82 | **משהו שלא הכרנו** / לקט פנינים משיחותיו של הרבי לפני הנשיאות

88 | **מלחמת הניסים** / סקירה על ניסי מלחמת המפרץ הראשונה

94 | **אורח לא קרוא פתר את החלום** / סיפור מופת

96 | **איך לקשר ילדים לרבי מלך המשיח** / מדור חינוך

98 | **סיפור חדש: דרך ארוכה וקצרה** / סיפר בהמשכים - פרק ראשון

מדורים קבועים

13 | **דבר מלכות**

16 | **לוח שבועי**

17 | **דבר המערכת**

18 | **הפרשה החסידית**

19 | **מאוצר המלך**

20 | **התוועדות חסידותית**

100 | **יומנו של תמים ב-770**

104 | **שלימות הארץ**

106 | **חסידים . . איין משפחה**

108 | **מהנעשה והנשמע**

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

משרד ראשי
744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409
טלפון: 778-8000 (718)
מזכיר: שלוחה 240
מנהל: שלוחה 244
עורך: שלוחה 222
מנויים: שלוחה 242
מודעות: שלוחה 241
חסידים . . איין משפחה: שלוחה 204
פקס: 778-0800 (718)
דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש
ת.ד. 201 כפר חב"ד 60840
טלפון: 9602-600 (03)
מנויים: שלוחה 2
מודעות: שלוחה 3
עריכה וחדשות: שלוחה 4
פקס: 9607-289 (03)
חדשות: kyr770@gmail.com
מנויים: bm_mazk@netvision.net.il
מודעות: bmmb770@gmail.com
מנוי דרך האינטרנט: www.shop.chabad.info

מוציא לאור
מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה
מנחם מענדל הכהן הנדל
שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית
ברוך מרקר

צלם מערכת
שניאור חכבו

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

©

Copyright 2010 by Beis Moshiach Inc

בית הכנסת ובית המדרש ליובאוויטש שבליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי ברוקלין נ.י.

ב"ה

הננו להזמין את קהל אנ"ש, השלוחים והתמימים
להתוועדות חסידים המרכזית לרגל יום הגדול והקדוש
יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע
והתחלת הנשיאות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יו"ד שבט

יובל הששים

שתתקיים בעז"ה
בבית-הכנסת ובית-המדרש, "בית משיח" - 770
ביום שני יו"ד שבט, בשעה 7:00 בערב
(מותאם לתלמידי התמימים)

בהשתתפות הרבנים חברי הבד"צ ומשפיעים

הגבאים

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לע"נ הרב רחמים ב"ר יואב אנטיאן ע"ה

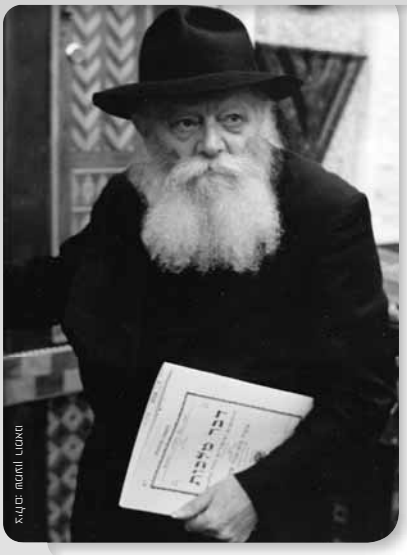

האחדות
שעל ידי הנשיא

א. התוועדות זו קשורה עם יום ההילולא דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בעשירי בשבט, שחל בערב שבת קודש, והמשכו ושלימותו ביום השבת-קודש, על-דרך מאמר רז"ל "מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת".

ובהתוועדות זו – מודגשת ביותר אחדותם של ישראל:

נוסף על ענין האחדות שבעצם קיומה של כל התוועדות, כידוע סיפור בעל ההילולא על-דבר הפתגם של רבינו הזקן, שבכחה של התוועדות חסידית לפעול יותר מפעולתו של מלאך מיכאל, מצד גודל השמחה והנחת-רוח אצל אבינו שבשמים מהנהגת בניו באהבה ואחוה שלום וריעות כו' – הרי, בהתוועדות זו מודגש הדבר ביותר מצד כמה וכמה ענינים: (א) התוועדות הקשורה עם נשיא הדור, (ב) ביום השבת, (ג) שבת שירה, (ד) התחלת הקריאה דפ' יתרו במנחת שבת, כדלקמן.

ב. התוועדות הקשורה עם **נשיא הדור**:

ענינו של נשיא הדור הוא – "הנשיא הוא הכלי", כלומר, שהנשיא כולל את כל ישראל ("הכל"), "האנשים והנשים והטף", שנעשים מציאות אחת – מציאותו של הנשיא, וענין זה הוא **בגילוי** עד כדי כך ש"משה הוא ישראל וישראל הם משה".

ולהעיר מהידוע אשר "נשיא" ר"ת "ניצוצו של יעקב אבינו", וענינו של יעקב – ש"נשמתו . . כלולה מכל הנשמות שבישראל מעולם ועד עולם".

ולכן, על-ידי הנשיא נעשית אחדותם של ישראל להיות מציאות אחת – "מנורת זהב כולה", "המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה".

ג. ויש לומר, שהאחדות שעל-ידי הנשיא היא לא רק באופן שכל ישראל הם קומה אחת שלימה, כמו ראש ורגל של גוף אחד, אלא גם יתירה מזה – נקודה אחת שלמעלה מהתחלקות לגמרי.

ובהקדמה:

בביאור מצות "ואהבת לרעך כמוך" – מבאר רבינו הזקן בתניא פרק ל"ב ש"כולן מתאימות ואב א' לכולנה ולכן נקראו כל ישראל אחים ממש", ולהעיר מהירושלמי המשל מב' ידים של גוף אחד, כמבואר בארוכה בספר המצוות להצמח צדק מצות אהבת ישראל.

והנה, בציווי "ואהבת לרעך כמוך" גופא מודגשת גם ההתחלקות שביניהם – **אתה ורעך**, אלא, שצריך להיות "ואהבת לרעך **כמוך**". וכן בלשון "אב א' לכולנה" מודגשת ההתחלקות ד"כולנה", לשון רבים, אלא, שה"**אב**" (שורש ומקור) שלהם הוא אחד. ואפילו בדרגת האחדות דגוף אחד ממש (לא רק אחים), הרי עם היות שהפנימיות שלהם שהם אברי **אותו האדם**, מכל מקום, ישנה ההתחלקות דאברי הגוף, שני ידים כו', עד לחילוק מן הקצה אל הקצה – ראש ורגל.

ויש לומר, שענין זה הוא כפי שבני ישראל הם בדרגת "**בנים** אתם לה' אלקיכם", בנים **לאב**, היינו, כפי שמושרשים בדרגת האלקות ששייך לומר עלי' התואר "**אב**", תואר המורה על השייכות (שורש,

"נשיא" - עם היותו מנהיג את העם, ועד ש"אין מלך בלא עם", הרי הוא גם מנושא ומובדל מן העם, "משכמו ומעלה גבוה מכל העם". ולכן, האחדות שנמשכת ומתגלית על-ידי הנשיא הוא (לא רק שכולל כל בני ישראל, האנשים והנשים והטף, אלא גם) באופן שלמעלה מהתחלקות לגמרי, "האנשים והנשים והטף" בשוה, "השוה ומשוה קטן וגדול" • משיחות ש"פ בשלח, שבת שירה, י"א שבט ה'תשמ"ח - מוגה

מקור) לבנים, שלכן, ניכרת גם ההתחלקות ד"כולנה", אברים פרטיים.

אבל במדריגתם הנעלית עוד יותר, מצד שרשם ומקורם בבחינת האלקות שמובדל ונעתק לגמרי גם מבחינת "אב" (שורש ומקור) לבנים – ענין האחדות הוא באופן של נקודה אחת שלמעלה מגדר של התחלקות לגמרי.

ובלשון הקבלה והחסידות – בחינת **עתיק** (עד לפנימיות עתיק, שבו מאיר ומתגלה הפנימיות דעצמות ומהות), ששם לא שייך ענין של התחלקות כלל, "'לית שמאלא בהאי עתיקא . . כולא ימינא" (כמבואר גם בפרק ח"י דהמשך באתי לגני ה'שי"ת, שניתן על-ידי בעל ההילולא לקראת יום ההילולא שלו).

ויש לומר שדרגת האחדות שלמעלה מהתחלקות לגמרי – נמשכת ומתגלית על-ידי הנשיא:

"נשיא" – עם היותו מנהיג את העם, ועד ש"אין מלך בלא עם", הרי הוא גם **מנושא** ומובדל מן העם, "משכמו ומעלה גבוה מכל העם".

ולכן, האחדות שנמשכת ומתגלית על-ידי הנשיא הוא (לא רק שכולל כל בני ישראל, האנשים והנשים והטף, אלא גם) באופן שלמעלה מהתחלקות לגמרי, "האנשים והנשים והטף" בשוה, "השוה ומשוה קטן וגדול".

...**ז.** ויש להוסיף בכל הנ"ל – בעומק יותר. ובהקדמה:

בהתחלת המשך ההילולא מבאר בעל ההילולא שתכלית ומטרת כללות עבודתם של ישראל היא – לפעול הענין ד"באתי לגני . . לגנוני למקום שהי' עיקרי בתחלה, דעיקר שכינה בתחתונים היתה", אלא, שעל-ידי החטאים כו' נסתלקה השכינה כו', עד שבאו שבעה צדיקים, מאברהם עד משה, שהוא השביעי, וכל השביעין חביבין, שעל ידו נמשכה השכינה בארץ, על-ידי עשיית המשכן, "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", היינו, לעשות משכן ודירה לו יתברך בדברים גשמיים ("ג או ט"ו דברים שמהם נעשה המשכן), שעל-ידי-זה משלימים את תכלית כוונת הבריאה – נתאווה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים.

ומבאר שם, שהגילוי ד"עיקר שכינה" הוא באופן ד"אסתלק יקרא דקב"ה בכולהו עלמין – "מדריגת האור דהוא בכולהו עלמין בשוה, והיינו אור הסובב כל עלמין שמאיר בכל העולמות בשוה", עד להמשכת

כדי שישראל יוכלו להמשיך ולגלות בעולם דרגת האלקות שלמעלה מכל ענין של התחלקות, גילוי העצמות - צריך להיות ענין זה תחלה אצל ישראל עצמם וגם באופן עבודתם

וגילוי עצמותו יתברך ממש, דירה לו יתברך – דירה **לעצמותו** – בתחתונים.

והנה, כדי שישראל יוכלו להמשיך ולגלות בעולם דרגת האלקות שלמעלה מכל ענין של התחלקות, גילוי העצמות – צריך להיות ענין זה תחלה אצל **ישראל** עצמם (הפועלים ההמשכה והגילוי) וגם **באופן עבודתם** (הפועלת ההמשכה והגילוי):

בישראל עצמם – שמאיר ומתגלה אצלם שרשם ומקורם הכי נעלה, לא רק בבחינת "אב", אלא בבחינת האלקות שלמעלה מתואר וגדר כלל, בחינת העצמות ממש.

ובאופן עבודתם – שבקיום התורה ומצוות ניכרת הנקודה הפנימית והעיקרית, נקודת האחדות שלמעלה מהתחלקות לפרטים, כמו ההתחלקות דמצוות **עשה** ומצוות **לא תעשה**, אלא שכל ענינם הוא – רצון העליון, "אשר קדשנו במצוותיו וצוונו", רצונו העצמי של הקב"ה.

וענין זה נעשה במתן-תורה: בישראל עצמם (פועל) – "ובנו בחרת מכל עם ולשון", בחירת **העצמות**; באופן עבודתם בתורה ומצוות (פעולה) – "**אחת** דיבר אלקים", ש"אנכי" (השורש דמ"ע) ו"לא יהי' לך" (השורש דמל"ת) הם נקודה אחת, כפי שהם מצד עצמותו יתברך; ועל-ידי-זה פועלים גם בעולם (נפעל) – ביטול הגזירה דעליונים לא ירדו למטה ותחתונים לא יעלו למעלה, התחלת הענין ד"באתי לגני כו' עיקר שכינה בתחתונים", שמציאות התחתונים נעשית דירה לו יתברך.

וההכנה לזה בקריעת ים סוף – כידוע שהענין דקריעת ים סוף הוא הכנה למתן תורה – כאמור לעיל ש"בשעת קריעת ים סוף הי' התגלות מהותו ועצמותו ממש שלמעלה מהשתלשלות", הן בישראל ובעבודתם, עד לאמירת השירה באופן של אחדות שלמעלה מהתחלקות, והן בעולם, שהים (העלם) נעשה יבשה (גילוי), "על-ידי גילוי עצמותו שהעלם וגילוי שוין ממש".

ומזה נמשך גם בכללות עבודתם של ישראל – שהרי הענין דקריעת ים סוף (גמר ושלימות דיציאת מצרים) צריך להיות בכל אדם ובכל זמן (כמו יציאת מצרים), "כדאיתא בתוספתא שצריך לזכור גם-כן קריעת ים סוף", ובהמשך לזה – הענין דמתן תורה שצריך להיות וישנו בכל יום.

ועל-ידי "מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות" באופן האמור, זוכים לתכלית השלימות בכל הנ"ל:

הענין דקריעת ים סוף – בקיעת הנהר לעתיד לבוא (בדוגמת קריעת ים סוף), ומתוך שירה ("שם נשמחה בו'"), כולל גם "שירה העשירית" (שהתחילה בשירת הים), והענין דמתן-תורה – "תורה חדשה מאתי תצא" (שהתחיל במתן-תורה).

שאז יקויים היעוד "ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך", "ולא ילמדו עוד איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם" – גילוי העצמות, השוה ומשוה קטן וגדול, אצל בני ישראל,

ועד שיומשך ויתגלה בעולם כולו (כפי ש"כבר הי' לעולמים מעין זה בשעת מתן תורה") – "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו גו'", "מלאה הארץ דעה את הוי' גו'", ובלשון הכתוב בסיום וחותם שירת הים – "הוי' ימלוך לעולם ועד" ("לעתיד לבוא שכל המלוכה שלו").

...**יב.** והנה, על-פי כל האמור לעיל מודגש ביותר גודל העילוי, וביחד עם זה גם ההכרח והנחיצות כו', **באחדותם של ישראל** – כי, אחדותם של ישראל לאמיתתה נעשית על-ידי-זה **שמתגלה בהם** שרשם ומקורם בדרגת האלקות שלמעלה מגדר התחלקות, ואז, גם **עבודתם** היא באופן שלמעלה מהתחלקות, ועל-ידי-זה **פועלים בעולם** המשכת וגילוי בחינת האלקות שלמעלה מהתחלקות, דירה לו יתברך, כנ"ל בארוכה.

ולכן, בעמדנו בהתוועדות של כמה וכמה עשיריות מישראל, התוועדות הקשורה עם נשיא הדור, ביום השבת קודש, שבת שירה, שבה מתחילים לקרוא גם פי' יתרו – ענינים המדגישים את אחדותם של ישראל (כנ"ל בארוכה) – הרי זה זמן מתאים ומסוגל ביותר לקבל החלטות טובות (ולהתחיל לקיימן תיכף ומיד) להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בעניני אהבת ישראל ואחדות ישראל.

ובפרט בקשר ובשייכות ליום ההילולא

דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שמידי שנה בשנה הולך וניתוסף בהעילוי ד"כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו .. (ש)מתגלה ומאיר בבחינת גילוי מלמעלה למטה . . ופועל ישועות בקרב הארץ", שלכן, יש להוסיף בכל עניני עבודתו של בעל ההילולא, "כאשר נלך בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נצח סלה ועד" – אשר, מהענינים העיקרים שדרש ותבע בעל ההילולא בכמה וכמה ממאמריו שיחותיו ומכתביו, הוא, אהבת ישראל ואחדות ישראל, ובפשטות – לעשות טובה ליהודי בגשמיות, ועל אחת כמה וכמה ברוחניות, על-ידי הפצת היהדות, תורה ומצוותי', עד להפצת המעיינות חוצה.

וכמרומז גם בשמו של בעל ההילולא: "יוסף" – על-שם "יוסף ה' לי בן אחר", לעשות מ"אחר" "בן", ו"יצחק" – על-שם "כל השומע יצחק לי", שמחה ותענוג, היינו, שהעבודה לעשות מ"אחר" "בן" היא מתוך שמחה ותענוג, בסבר פנים יפות וכו', חדורה באהבת ישראל ואחדות ישראל (כמדובר כמה פעמים בארוכה).

יג. ובפרטיות יותר – ענין פרטי בנוגע למעשה בפועל, "המעשה הוא העיקר":

ידוע פתגם ותורת בעל ההילולא, שכאשר שני יהודים נפגשים יחדיו, עליהם להשתדל שפגישתם תביא תועלת וטובה ליהודי נוסף.

כלומר, מלבד התועלת והטובה שבעצם פגישתם של שני יהודים, הן מצד עצם הענין דאהבת ישראל ואחדות ישראל, והן מצד התועלת בעבודת ה', כפתגם ותורת אדמו"ר האמצעי שכאשר שני יהודים נפגשים יחדיו, ישנם שתי נפשות אלקיות נגד נפש הבהמית אחת – יש להשתדל שעל-ידי-זה תצמח טובה ליהודי נוסף.

וזהו א' הטעמים להנהוג לאחרונה שכאשר יהודים באים להפגש יחדיו, לבקש ברכה וכיו"ב, מקשרים זאת עם שליחות-מצוה בענין של צדקה – בהתאם להוראה הנ"ל שכאשר שני יהודים נפגשים יחדיו עליהם להשתדל בטובתו של יהודי נוסף, שנקל לקיימה על-ידי שליחות-מצוה

ולכן, הצעתי ובקשתי, שראוי ונכון ביותר להנהיג כן בכל מקום ומקום - שכאשר יהודים נועדים יחדיו, ישתדלו גם בטובתו של יהודי נוסף, החל ממצות צדקה, על-ידי-זה שנותנים איש לרעהו שליחות-מצוה לתת לצדקה, פעולה המאחדת את שניהם במצות הצדקה

(פעולה המאחדת את המשלח והשליח) בענין הצדקה, דבר המביא תועלת וטובה למקבל הצדקה.

ולכן, הצעתי ובקשתי, שראוי ונכון ביותר להנהיג כן בכל מקום ומקום – שכאשר יהודים נועדים יחדיו, ישתדלו גם בטובתו של יהודי נוסף, החל ממצות צדקה, על-ידי-זה שנותנים איש לרעהו שליחות-מצוה לתת לצדקה, פעולה המאחדת את שניהם במצות הצדקה.

...**טו.** כאן המקום לעורר גם בנוגע לחמשה עשר בשבט הבא עלינו לטובה:

ענינו של חמשה עשר בחודש – שבו "קיימא סיהרא באשלמותא", כלומר, השלימות דכל עניני החודש, כולל ובמיוחד – "העשירי יהי' קודש", יום ההילולא.

ועוד ועיקר: חמשה עשר בשבט הוא "ראש השנה לאילן" – "האדם עץ השדה", תלמיד חכם עושה פרי, "מאי פירי מצוות", "תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים".

ולכן, יש לנצל יום סגולה זה – להקהיל "האנשים והנשים והטף" כדי להוסיף עוד יותר בכל עניני תורה ומצוותי', כולל ובמיוחד – הוספה ושלימות בהליכה בדרכיו ואורחותיו של בעל ההילולא, החל מהענין דאהבת ישראל ואחדות ישראל, נתינת צדקה וכו', כנ"ל בארוכה.

וכדי שיהי' "ברוב עם" הכי אפשרי – יש לבחור את הזמן הכי מתאים, בכל מקום ומקום לפי ענינו: לאחרי מנחה דערב חמשה עשר בשבט (יום השלישי שהוכפל בו כי טוב), בחמשה עשר בשבט עצמו, בימים שלאחריו: עד ליום השבת קודש, השבת דמתן-תורה (ומה טוב – בכל א' מזמנים הנ"ל, במקומות שונים וכו').

טז. ויהי רצון שבקרוב ממש נזכה ל"אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת", "שר לא נאמר אלא ישיר, מכאן לתחיית המתים מן התורה", "הקיצו ורננו שוכני עפר", ו"אז ישיר" – שירה העשירית – "משה (כולל אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, כ"ק מו"ח אדמו"ר משה דדורנו) ובני ישראל", כל בני ישראל שבכל הדורות, וכולנו יחדיו, נשמות בגופים, ונשיא דורנו בראשנו.

ותיכף ומיד – "תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדנ-י כוננו ידיך", בית המקדש השלישי, שיבנה "בשתי ידים", "בזמן שהוי' ימלוך לעולם ועד".

והולכים לפרשה דמתן-תורה (שמתחילין לקרוא תיכף בתפלת מנחה) – "תורה חדשה מאתי תצא".

וכן תהי' לנו – בגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, הקשורה עם "יוסף" ו"יצחק": יוסף – "על-שם שעתיד הקב"ה להוסיף ולגאול את ישראל . . דכתיב והי' ביום ההוא יוסיף גו"י ויצחק – כמו שכתוב "אז ימלא שחוק פינו".

וכפסק-דין הרמב"ם "ישראל עושין תשובה (תוכן הענין ד"יוסף ה' לי בן אחר") ומיד הן נגאלין", מיד כפשוטו, כפי שממשיך "שנאמר והי' טרם יקראו ואני אענה", ופשיטא – ש"לא עיכבן המקום כהרף עין" כמו ביציאת מצרים, "כימי צאתך מארץ מצרים (ויתירה מזה) אראנו נפלאות", בגאולתנו עתה תיכף ומיד ממש.

לוח שבועי

שבוע פרשת בא - בשלח

	זריחה		סוף זמן קריאת שמע		חצות היום והלילה		שקיעה		זמני השבת		
	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק		כניסה	יציאה
יום שישי, ז' שבט	6:39	7:14	9:16	9:40	11:52	12:07	5:05	5:01	ירושלים	4:23	5:43
שבת קודש, ח' שבט	6:39	7:13	9:16	9:40	11:52	12:07	5:06	5:02	תל אביב	4:44	5:44
יום ראשון, ט' שבט	6:39	7:12	9:16	9:40	11:52	12:08	5:06	5:03	חיפה	4:32	5:42
יום שני, י' שבט	6:38	7:11	9:15	9:40	11:53	12:08	5:07	5:04	ניו יורק	4:43	5:45
יום שלישי, י"א שבט	6:38	7:11	9:15	9:39	11:53	12:08	5:08	5:06	פריז	5:31	6:24
יום רביעי, י"ב שבט	6:37	7:10	9:15	9:39	11:53	12:08	5:09	5:07	לונדון	4:13	5:28
יום חמישי, י"ג שבט	6:37	7:09	9:15	9:39	11:53	12:08	5:10	5:08	מוסקווה	4:24	5:45

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות.

כל הזמנים לפי שעון חורף.

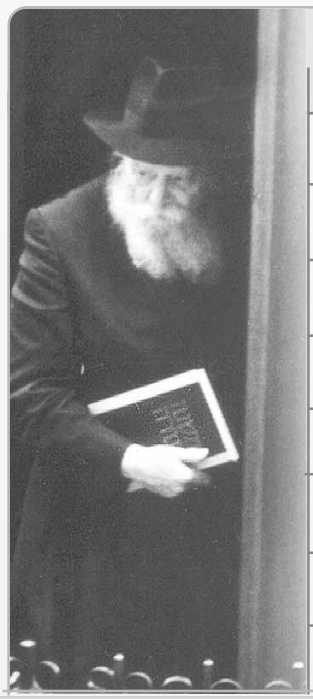

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים	פרק א'	ספר המצוות
שישי ז' שבט	הלכות גניבה . . בפרקים אלו. פרק א-ג.	הל' יבום וחליצה. פרק ג.	מל"ת רמד. מ"ע רלט.
שבת קודש ח' שבט	פרק ד-ו.	פרק ד.	מ"ע רח. מל"ת רעא. ערב.
ראשון ט' שבט	פרק ז-ט.	פרק ה.	מל"ת רמו. רמג.
שני י' שבט	הלכות גזילה ואבידה.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ו.	מל"ת רמה.
שלישי י"א שבט	פרק ד-ו.	פרק ז.	מל"ת רמז.
רביעי י"ב שבט	פרק ז-ט.	פרק ח.	מל"ת רסה.
חמישי י"ג שבט	פרק י-יב.	הל' נערה בתולה.. בפרקים אלו. פרק א.	מל"ת רסו.
שישי י"ד שבט	פרק יג-טו.	פרק ב.	מ"ע קצד.

ויהי בששים שנה

כאשר מציינים את שנת הששים לנשיאות, עלינו לקבל על עצמנו מחדש את ההתקשרות אל הרבי מה"מ. התקשרות שלמעלה מטעם ודעת וכך למלא את השליחות האחרונה והיחידה הכנת העולם כולו לקבלת פני משיח

שים שנה לנשיאותו של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א. הרבה יותר מציון של תאריך אשר יופיע השנה על גבי הספרים ושאר הפרסומים היוצאים לאור ע"י ההוצאות לאור והמוסדות החב"דיים. ששים שנה הן פעמיים שלושים שנה, והמילים "ויהי בשלושים שנה" בהן פתח הרבי את ההתוועדות, מקבלות כעת משמעות כפולה.

אנו מציינים ששים שנה לנשיאותו של הרבי, אשר החלה בשנת תש"י, גם אם באופן "רשמי" ניתן למנות משנת תשי"א, ולא רק באופן רשמי, שהרי גם בשיחות מתייחס הרבי מה"מ אל התקופה שהחלה בשנה האחד עשר. אך לנו נוגעת תחילת הנשיאות בפועל ממש, זו שהחלה בשנת תש"י.

נשיאותו של הרבי, אינה רק ההנהגה של "תנועת חב"ד" העולמית, ואפילו לא רק העובדה כי חסידות ליובאוויטש זקוקה לרבי שימלא את מקומם של האדמו"רים הקודמים, כל מי שלומד ולו במעט את תורתו של הרבי, רואה את התפקיד של נשיא הדור וההתקשרות אליו, מבין כי כל תפקיד, תואר והגדרה שניתנים הם נכונים, אך בסופו של דבר רבי, נשיא הדור, הוא עניין נעלה הרבה יותר.

רבי – נשמה כללית הכוללת את כל אנשי הדור, ההתקשרות אליו איננה התקשרות של שני דברים שונים, אלא הביטוי לכך שכולנו חלק ממנו. רבי – אינו רק זה שמורה לנו כיצד לנהוג, אלא הדרך שבה מתגלה לנו רצון ה' בעולם, וממילא כיצד יש לנהוג.

רבי – אינו רק מברך ומעודד, מחולל מופתים, נסים ונפלאות – אלא מגלה את ההנהגה האלוקית כאן למטה מעשרה טפחים, ממשיך את הרצון העליון ובכך פועל ישועות בקרב הארץ.

ולכן אנו איננו רק חסידי חב"ד, חסידי ליובאוויטש, אנו בעיקר חסידיו ומקושריו של נשיא הדור. אנו מקיימים את הוראותיו, לא רק בשל היותו המנהיג שלנו, אלא בשל היותנו קשורים אליו, בשל הידיעה כי החיות שלנו מגיעה ממנו.

המעלה הגדולה ביותר שכל חסיד שואף אליה, היא להיות שלוחו של הרבי. לא רק "שליח חב"ד", מנהל סניף או נציג של "התנועה", אלא שליחו של נשיא הדור. כך קורא הרבי לשלוחים, ובשנים האחרונות לכל אחד מאתנו, מי שמקיים את ההוראות, מי שפועל להתגלות מלך המשיח, יכול וחייב לזכות במעלה נפלאה זו.

כאשר מציינים ששים שנה לנשיאות, עלינו לקבל על עצמנו מחדש את ההתקשרות אל הרבי. התקשרות שלמעלה מכל תואר, תפקיד והגדרה. התקשרות שלמעלה מטעם ודעת, עד כדי "שטות" דקדושה, התקשרות מוחלטת כי אי אפשר אחרת.

לכן, כאשר ישנה הוראה של הרבי, אין זמן ואין טעם להתחיל לדון ולחשב חשבונות, המחשבה היחידה חייבת להיות כיצד לקיים את ההוראה על הצד הטוב ביותר.

בעומדנו בזמן כה נעלה, עלינו לנצל את כל הכחות, להשתמש בשכל ובכל המידות של הקדושה, על מנת לבצע את השליחות האחרונה והיחידה, השליחות אודותיה הכריז הרבי מה"מ בתחילת תקופת הנשיאות, השליחות שלא השתנתה – הכנת עצמנו והעולם כולו לקבלת פני משיח צדקנו בפועל.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כ"ק אדמו"ר הזקן

כי אם מאן אתה .. הנני מביא מחר ארבה בגבולך (בא י, ד)

בתורה-שבכתב עצמה ימצאו ענינים אשר לא נכתבו מצד מעלתן הרמה .. וכמו בענין הארבה, שהתרה משה את פרעה כי אם מאן אתה כו' הנני מביא מחר ארבה כו', ולא נאמר הצווי של הקב"ה בענין ההתראה. והיינו להיות ששרש הארבה גבוה מאד כידוע בענין "וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק" כו' (צריך-עיון דאחר-כך נכתב הצווי של הקב"ה בענין הארבה "נטה את ידך", וצריך לומר דבענין ההתראה לפרעה לא היה יכול להיות נכתב).

('תורה אור' ויחי נב, ד)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

יש להבין למה האריך כל-כך בסיפור העשרת מכות בפרשת וארא ובפרשת בא. וגם מה זה ענין סמיכות לענין מתן-תורה שהיה אחר כך שהוצרך לספר בהם מקודם. אמנם הענין הוא דאריכות סיפור העשרת מכות הוא ענין הכנה למתן-תורה, שאם לא היו מכות לא היה נגלה אור התורה לישראל בהר סיני, ועל-כן האריך כל-כך בסיפורם. והענין הוא .. כידוע דאורייתא .. הרי היא מבחינת האצילות .. שאין שם אפילו שמץ מן הרע .. ואם כן לפי זה לא היה באפשרי שיתגלה אור דתורה למטה בלתי הקדמת יו"ד מכות ביו"ד ספירות דקליפה כי אור האצילות לא יסבול שום דבר רע כנ"ל.

('תורת חיים' יתרו רעא, ד)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

ויהי חושך על ארץ מצרים (י, כא)

...עוד יש לומר בענין טעם החושך שהיה למצרים – כדי שעל ידי זה יהיה לישראל "יתרון האור מן החושך" כו'.

('אור התורה' פרשתנו ע' רנא)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

כי ביד חזקה הוציאך ה' ממצרים (יג, ט)

פירוש "יד" אמרו רז"ל "כל מקום שנאמר יד אינו אלא ימין", וימין אינו אלא חסד ורחמים, ומכל-מקום בשביל אהבת בנו הנהיג במצרים במדת-הדין הקשה.

והוא כמשל האב שיש לו בן יחיד אשר אוהב אותו וחביב עליו כבבת עינו, הנה אם אחד יתגרה בבנו יחידו יתמלא עליו אף וחימה וקצף גדול, הגם כי בעצם האב הוא רחמן וחסיד ועניו, מכל-מקום בשביל אהבת בנו יחידו היקר אצלו כבבת עינו ישתנה מהנהגת מדותיו ויתנהג בדין על העושה עול ומתגרה בבנו יחידו, ויעשה כל טצדקי [= השתדלות] כל מה שיהיה לאל ידו לעשות בבחינת הדין והמשפט על העושה עול בבנו יחידו. כך הנה ישראל נקראו בנים למקום כמו שכתוב "בנים אתם", והם בנו בכורו כמו שכתוב "בני בכורי ישראל" .. ולכן בשביל אהבתו לבנו החביב עליו .. הנה עשה ה' במצרים וכבש יד ימינו שהיא בחינת חסד - לעשות דין במצרים.

('סה"מ תרל"ב' ח"א ע' קל)

פתגם השבוע
בעניני משיח וגאולה

והדגשה יתירה בנוגע להכנה להגאולה על-ידי חיזוק האמונה והבטחון והצפי'ה לגאולה, "אחכה לו בכל יום שיבוא" - כלשון בעל ההילולא: **עמדו הכן כולכם לקבל פני משיח צדקנו.**

ובפרט בשנה זו, "הי'ה **תהא שנת נפלאות אראנו**", ולאחרי שכבר ראו נסים ונפלאות בתקופה האחרונה, כולל ובמיוחד - יציאתם של רבים מישראל ממדינה ההיא לארץ ישראל, ועל-ידי-זה גם קירובם ליהדות תורה ומצוותי'ה, שענין זה הוא מעין ודוגמא והכנה קרובה לקיום היעוד "קהל גדול ישובו הנה".

(ש"פ בא תנש"א)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

ושמרתם את המצות (יב, יז)

חמץ הוא הגבהה והתנשאות בתוקף ובישות, ומצה הוא בחינת שפלות וביטול כו' .. "ושמרתם את המצות" הוא ענין אתכפיא דמשום זה נקרא "לחם עוני" .. ומצה זו היא לשון "מצה ומריבה", שצריך להיות בזה מלחמה עם הנפש הבהמית והישות והחומריות כו'.

('המשך תער"ב' ח"ב ע' תתקלג)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

ופסח הוי' על הפתח. "ופסח - ודלג". (יב, כג. ובפירוש רש"י)

לכאורה אינו מובן מהו "ופסח" ומהו "ודלג", הרי זה אותו דבר, מה איפוא מוסיף ה"ודלג" על ה"ופסח" .. אלא הענין הוא, "ופסח" היינו קפיצה. כשקופצים צריך לדעת מהיכן קופצים ולהיכן קופצים. רק לאחר הקפיצה נוכחים לראות אם הקפיצה היתה כיאות, האם קפצו למקום הנכון, וזהו ה"ודלג".

(תרגום מ'ספר השיחות תש"ט ע' 381)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

והיה לאות על ידכה ולטוטפות בין עיניך (סוף פרשתנו)

ענינה של מצות תפילין הוא שעבוד הלב והמוח ... ענין זה מודגש גם בשם "תפילין", המורה על כך שעושים מכל גשמיות העולם "טפל" (בטי"ת) ובטל לאלקות (שעבוד לאלקות), ועד שתופלים (בתי"ו) ומחברים אותו עם רוחניות העולם. [ואזי העולם אינו דבר "תפל", מכיון שעל ידי העבודה האמורה, נעשה כל דבר בעולם – דבר ממולח!].

(ש"פ בא תשנ"ב - בלתי מוגה)

משיח בהלכה

מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לאחד ששאל האם לאחרי הקמת המדינה בארץ ישראל, ובמיוחד לאחרי מלחמת ששת הימים שאין כל מניעה ורוב היהודים יכולים לעלות לארץ ישראל, ומי יודע מה זה משיח - האם יש עדיין לבקש "שהוא יוליכנו קוממיות לארצנו"?

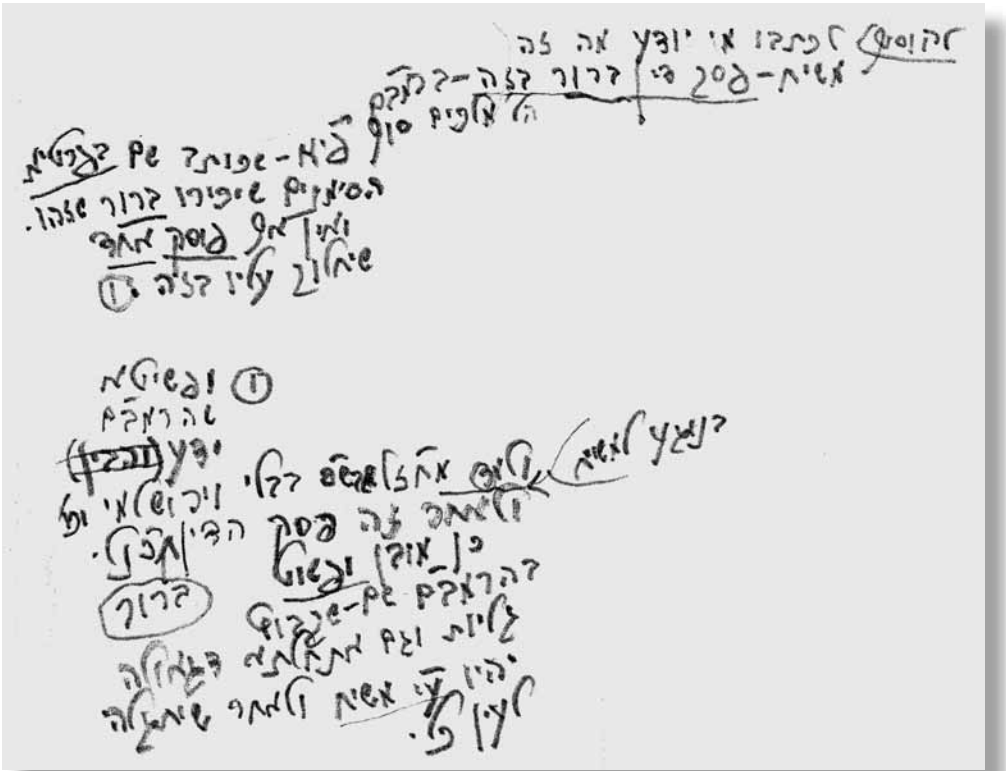

לכתבו מי יודע מה זה משיח – פסק דין ברור בזה – ברמב"ם הל' מלכים סוף פי"א – שכותב שם בפרטיות הסימנים שיכירו ברור שזהו. ואין אף פוסק אחד שיחלוק עליו בזה.

ופשיטא שהרמב"ם ידע בנוגע למשיח, ולמד מחז"ל שבש"ס בבלי וירושלמי וכו' ולאחר זה פסק הדין ברור כנ"ל.

כן מובן ופשוט בהרמב"ם שם – שקבוץ גליות וגם אתחלתא דגאולה יהיו ע"י משיח ולאחר שיתגלה לעין כל.

ומלכותו ברצון קיבלו

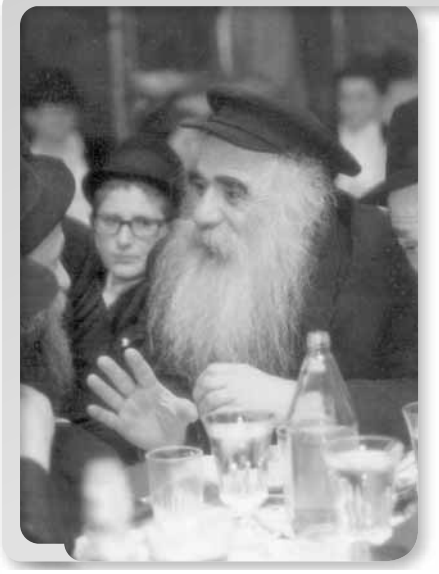

מאת הרב חיים לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל המרכזית – כפר חב"ד

היום הגדול והקדוש יו"ד-י"א שבט, יום ההכתרה וקבלת הנשיאות הרשמית ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, הוא יום "בניין המלכות". כפי שנקבע בפי חסידים שיום זה הוא "ראש השנה להתקשרות", והרי ראש השנה, כידוע, הוא זמן "בנין המלכות". "והימים האלו נזכרים ונעשים" בכל שנה ושנה.

מספר הרה"ח ר' מענדל פוטרפס: החסיד המפורסם ר' איצ'ה דער מתמיד הי"ד היה שד"ר (שליח דרבנן) שהיה נוסע בשליחות רבותינו נשיאינו – כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע ואחר כך בשליחות בנו כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע – "לזרוע רוחניות ולקבץ גשמיות" (לאסוף כספים).

כלומר, רבותינו נשיאינו קבעו את הסדר אצל השלוחים שנשלחו "לקבץ גשמיות" (לאסוף כספים), שאסיפת הכספים, למרות חשיבותה ודחיפותה לעניינים הנוגעים בנפש לכלל ישראל, לא תהיה מטרה ותכלית בפני עצמה, אלא היא תהיה חלק ממסע של "לזרוע רוחניות" – לחזור חסידות, להתוועד, לעורר על לימוד החסידות והליכה בדרכיה, וביחד עם זה גם "לקבץ גשמיות", כך שיהא ניכר שלא הכסף הוא התכלית, אלא העניינים הרוחניים.

רעיון זה היה גם שגור תמיד בפיו ("מרגלא בפומיה") של ר' מענדל, שכסף הוא תמיד "נאמבער טו" – מספר שניים. תחילה יש לקבוע את המטרה, מה באמת צריך, מי יעשה ומה ייעשה, ורק אז צריך להתחיל לחשוב ולארגן היטב את הכסף הדרוש לשם כך. וכאשר נוהגים כך, בוודאי יימצא גם הכסף הדרוש לזה.

כך נהג גם ר' איצ'ה דער מתמיד, שהיה נוסע הרבה בשליחות רבותינו נשיאינו למטרה זו. בכל מקום שהגיע, היה ר' איצ'ה קורא לאסיפה של אנ"ש והנלווים עליהם, שם היה קודם כל חוזר מאמר חסידות, מתוועד שעות רבות, ותוך כדי התוועדות הייתה מתבצעת גם המגבית ל"קופת רבינו" ועניני רבותינו נשיאינו בכלל.

[אגב, כדאי לזכור שזה היה הסדר בהתוועדויות הקודש של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, שכמעט בכל התוועדות היה הרבי מזכיר אודות "מגבית" בקשר לאותו יום סגולה. היו מחלקים מעטפות, בהם היה כל אחד רושם את שמו ושם אמו ובני משפחתו וכו' יחד עם התרומה, ומעביר אותם לשולחנו של הרבי, שם הוכנסו לתוך שקית גדולה של נייר. בסיום ההתוועדות היה הרבי בעצמו מכניס את סידורו הקדוש לתוך השקית ולוקח הכול בעצמו עמו. הרבי לא הסכים בשום אופן כשהמזכיר וכדומה ניסו לעזור לו לסחוב את השקית, שלא הייתה קלה, כמובן. בשנים המאוחרות יותר הזכיר הרבי כמה פעמים בהתוועדויות שלא יחכו לכך שהוא יעורר על כך במפורש, אלא ידאגו לתת בכל יום סגולה ל"מגבית" של "קופת רבינו". ובוודאי ובוודאי, מכיוון שהוא עצמו "חי לעד וקיים לנצח", "ודבריו חיים וקיימים, נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים", שהוראה זו קיימת גם היום, נוסף לעניינים הנוגעים לעצם ההתקשרות, בנתינת "חיי נפשו" לרבי, הן נתינה חודשית של דמי "מעמד" והן נתינה שנתית ל"קרן השנה"].

כמובן שדמותו המיוחדת של ר' איצ'ה, ובפרט בהיותו שליח של הרבי, הוסיפה הרבה באווירה המיוחדת שהייתה באותן

התוועדויות. החסידים היו אומרים עליו שכל היום הוא מתפלל וכל הלילה הוא מתוועד...

פעם הגיע ר׳ איצ׳ה לעיירה החסידית נעוועל. עיירה זו הייתה ספוגה כל כולה בחסידות ובהתקשרות לרבי, כפתגמו הידוע של הרבי נ״ע שיקר לו יותר קצב (חסיד פשוט) מנעוועל יותר מ״משכיל״ מקרעמענטשוק. הוא הגיע לביתו של החסיד ר׳ שמואל לויטין, וכדרכו, מיד עם בואו הודיעו לאנ״ש המקומיים והוא התיישב להתוועדות חסידותית.

ר׳ מענדל היה אז מן התלמידים המבוגרים בישיבת ׳תומכי תמימים׳, שבאותה תקופה הייתה בנעוועל. כמובן שהוא, כמו רבים מחבריו, רצה מאד ללכת לשמוע את ר׳ איצ׳ה מתוועד. הרי לא בכל יום מזדמנת להם חוויה כזו. אבל המשגיח בחסידות בישיבה היה אז המשפיע הרה״ח ר׳ ניסן ע״ה נעמינוב, שהיה סמל הקבלת עול המוחלטת ללא פשרות וללא היתרים. ר׳ ניסן עמד חזק על משמרתו, ולא הרשה לאף אחד מתלמידי תומכי תמימים לוותר על ״סדר חסידות״ וללכת לשמוע את ר׳ איצ׳ה מתוועד. נשארו אפוא התלמידים בעל כורחם בישיבה וישבו ללמוד, בעוד שליבם נמצא בהתוועדות.

אבל הרי גם ר׳ ניסן היה חסיד, וגם הוא רצה מאד לשמוע את ר׳ איצ׳ה. סבב ר׳ ניסן אנה ואנה ב״זאל״ (באולם הלימוד) כשעל פניו ניכרת הסערה המתחוללת בלבו עקב התשוקה ללכת לשמוע את ההתוועדות. לבסוף, לא היה ר׳ ניסן יכול להתאפק, וכאשר ישבו כל התלמידים על מקומם ללמוד חסידות וה״סדר״ התנהל כראוי, התחמק לו ר׳ ניסן מבלי שירגישו התלמידים, ומיהר בעצמו אל ביתו של החסיד ר׳ שמואל לויטין שם התאכסן ר׳ איצ׳ה, שם הצטרף גם הוא להתוועדות של ר׳ איצ׳ה עם החסידים, שביניהם היה גם החסיד המשפיע ר׳ זלמן משה ע״ה (היצחקי).

ר׳ מענדל, שהיה אז כאמור בעצמו תלמיד בישיבה, יחד עם עוד מספר בחורים בעלי ״חוש ריח חסידותי מפותח״, התחמקו גם הם מה״זאל״, ומיהרו לשמוע את התוועדותם של זקני החסידים.

להיכנס פנימה כמובן לא יכלו, אך הם עמדו מרחוק, מאחורי הדלת, ניסו להציץ פנימה, ובעיקר להקשיב קשב רב למה שנאמר בפנים.

והנה שומעים הם שר׳ איצ׳ה נטפל דווקא לר׳ ניסן וטוען שוב ושוב כלפיו:

• מכאן גם תשובה לכל המתעטפים ב"זיידענע זופיצע" (וכפתגם רבינו הזקן שעשיו היה לבוש "סירטוק של משי") וטוענים בלהט נגד "סיסמאות" בדרישה ל"פנימיות" ו"לאחוז בזה באמת" וכו׳ - שהרי כאן מדגיש הרבי במפורש שב"מלכות" "לא נוגע המחשבה", והעיקר הוא שיבוא הביטול בדיבור בהכרזת "יחי המלך"!

״מלכות האט דאך אויך א גאנצען פרצוף״ (= ספירת המלכות, גם היא יש לה ״פרצוף״ שלם), ור׳ זלמן משה שומע, מהנהן בראשו ומחרה מחזיק אחריו: ״יע, יע, א וודאי, א וודאי״ (= כן, כן, כמובן, כמובן).

ר׳ ניסן היה ידוע ומפורסם בעבודת הקבלת-עול שלו. על כל מדרך כף רגל חיפש ר׳ ניסן לעשות ״אתכפיא״ – דווקא לא לעשות את מה שמתחשק לו ודווקא לעשות מה שלא מתחשק לו. גם לימודו ותפילתו היו חדורים וספוגים קבלת-עול. היה חוזר הרבה מאד אותיות של תניא ומאמרים בעל-פה. ותמיד היה מספר, ונוהג כך בעצמו, שאצל חסידים ״מודדים מרחקים״ לא בקילומטרים אלא בפרקי תניא – ממקום פלוני עד מקום פלוני המרחק הוא הזמן שנדרש לחזור שני פרקי תניא, ממקום פלוני עד מקום פלמוני המרחק הוא שלושה פרקים וכן הלאה. כשהיה ר׳ ניסן מתפלל היה אומר את מילות התפילה כמו חייל העומד לפני מלכו. הביטוי ״כעבדא קמיה מריה״ לא היה אצלו ״אמרה״ בלבד אלא מציאות אותה ראו בשטח. סיפרו שהרבי הריי״צ נ״ע אמר עליו ״א זיסער סאלדאט״ (= חייל מתוק). גם בהתוועדויות היה תמיד תובע מעצמו ומאחרים את המשמעת והקבלת-עול המוחלטת. להתאמץ, להתייגע, ללא עוררין, ללא קושיות, ללא שים לב לשכל ולרגש האישי. אמרו עליו שכאשר היה לומד בהתמדה ומקבל טעם ותענוג בלימוד הנגלה היה סוגר מיד את הספר ומתחיל ללמוד חסידות, וכאשר היה מגיע לטעם ותענוג בלימוד החסידות היה מיד סוגר את הספר ומתחיל ללמוד נגלה, שלא לתת אפילו לנשמה להתענג וליהנות יותר מדי.

ודווקא בגלל זאת הייתה תביעתו של ר׳ איצ׳ה ממנו: נכון, ״ראשית העבודה ועיקרה ושורשה״, היסוד של הכל הוא קבלת-עול מוחלטת, בלי שום שכל ורגש אישי. זה מה שצריך להיות לפני הכל, ״ראשית העבודה״, וזה מה שנשאר העיקר והשורש של הכל גם בהמשך, ״ועיקרה ושורשה״. אבל יחד עם זאת, טען כלפיו בהתלהבות ר׳ איצ׳ה, ״מלכות האט דאך אויך א גאנצען פרצוף״. ספירת המלכות, גם היא יש לה ״פרצוף״ שלם. כלומר, אין להסתפק רק בקבלת-עול ״יבשה״ בלי חיות, בלי התלהבות. על יסוד קבלת העול צריך לבנות גם בניין של שכל ורגש. צריך להפעיל גם את השכל והרגש הפנימי של האדם שתהיה לו גם חיות והתלהבות בעבודת ה׳. אפילו ״ספירת המלכות״, טען ר׳ איצ׳ה, שכל עניינה הוא אך ורק קבלת-עול פשוטה וביטול, גם היא כלולה משאר הספירות, גם היא ״פרצוף״ שלם (ספירה הכוללת בתוכה ספירות נוספות נקראת בשם ״פרצוף״) – גם בתוך הקבלת-עול והביטול המוחלטים צריכה להיות ״התכללות״ של חיות, מתיקות והתלהבות.

"בנין המלכות"

היום הגדול והקדוש יו״ד-י״א שבט, יום ההכתרה וקבלת הנשיאות הרשמית ע״י כ״ק אדמו״ר מלך המשיח שליט״א, הוא יום ״בניין המלכות״. כפי שנקבע בפי חסידים שיום זה הוא ״ראש השנה להתקשרות״, והרי ראש השנה, כידוע, הוא זמן ״בנין המלכות״.

בראש השנה ״בונים״ אנו מחדש את מלכותו של הקב״ה על העולם (וגם מלכות זו של הקדוש ברוך הוא מתגלה ע״י מלכותו של המלך המשיח, כמודגש בכל תפילות ראש השנה), ואילו ביו״ד-י״א שבט ״בונים״ אנו מחדש את מלכותו ונשיאותו של הרבי מלך המשיח עלינו ועל כל העולם כולו. ובפרט כאשר נמלאים לכך כעת ששים שנה, שזה לא רק מספר עגול ושלם בכלל, אלא גם סיום לימוד ההמשך של ׳באתי לגני׳ בפעם השלישית!

"והימים האלו נזכרים ונעשים". כשם שבפעם הראשונה, ב"שנת עשתי עשר" (תשי"א) הייתה קבלת הנשיאות ע"י התעוררות מלמטה. כמסופר בספר "ימי בראשית" (ועוד) עד כמה השתדלו וביקשו והתחננו החסידים אז, וניסו שוב ושוב לשלוח "כתבי התקשרות" וכדומה ולקבוע עובדות בכך שהוא הוא "כ"ק אדמו"ר שליט"א" – כאשר הרבי בתחילה מסרב שוב ושוב ודוחה זאת מכל וכל, מסביר ש"אין לו כוחות", "עדיין לא קיבל את ההוראה", הדבר מושלל ומופרך לגמרי וכו', והחסידים התעקשו ולא וויתרו וסוף-סוף פעלו – כך גם עכשיו, בקשר להתגלות מלכותו של הרבי מלך המשיח שליט"א עלינו ועל כל ישראל ועל כל העולם כולו. ובפרט אחרי שקיבל ועודד בכל עוז במסירות-נפש, את "הכתרת המלך" בשירת ובהכרזת ה"יחי" במשך כשנה וחצי כמעט מדי יום ביומו.

והרי יודעים את ה"סדר" שנקבע מלמעלה ב"בניין המלכות", כשם שהוא בראש השנה בחודש תשרי: בתחילה הדבר כאילו מושלל ומופרך לגמרי מצד העליון. אין הוא צריך ואין הוא זקוק כלל למלוך על העם. מלוכה זו הינה לגביו ירידה והשפלה ביותר, שלא בערך כלל למה שהוא מצד עצמו, שכן הוא יתברך מצד עצמו נעלה מהכל באין-ערוך לגמרי, ושום דבר אינו תופס מקום אצלו, ואם כן מדוע ולמה ולשם מה ישפיל עצמו וירד למלוך על העולם.

אבל כך עלה ברצונו יתברך, ב"רצון המוחלט בעצמותו" ועוד למעלה יותר בעצמותו ממש, שלמרות הכל יוכלו הברואים לעורר ולגלות בו יתברך, כביכול, את הרצון למלוכה – ע"י תקיעת שופר שעניינה "הכתרת המלך", ע"י הביטול מכל וכל המתגלה בדיבור דווקא, בתפילות, באמירת תהילים וכו', תוך בקשות חוזרות ונשנות "מלוך על העולם כולו בכבודך"!

"לא נוגע המחשבה"!

תא חזי שיחת-קודש מראש השנה תשל"ז (בתחילתו), וזו לשון קדשו (בתרגום מאידיש): "**תקיעת שופר היא הרי ענין המעשה, ומלכיות הוא ענין הדיבור, כי בנוגע להכתרה הרי לא נוגע המחשבה (!!!) העיקר הוא ענין הביטול המתבטא בענין הדיבור דווקא, שאומרים "יחי המלך" וכיוצא בזה, וזכרונות הוא ענין המחשבה**".

וככה ממש הוא בנוגע למלך המשיח, המגלה בעולם את מלכותו של הקב"ה, שגם סדר התגלותו הוא כזה, שמלכתחילה הדבר מגיע כאילו "מלמטה", בלי הוראה באצבע וציווי מפורש כל כך, אבל הדבר מתקבל ופועל פעולתו, ועד שנראה זאת בפשטות ממש בעיני-בשר, ותיכף ומיד ממש.

וכשם שבנוגע להקב"ה "לא נוגע המחשבה" – לא הייתי מעיז לומר כזה דבר, אבל כך הוא הלשון בשיחה הנ"ל – אלא העיקר הוא הביטול המתבטא בדיבור דווקא – כך גם בעניינו.

ומכאן גם תשובה לכל המתעטפים ב"זיידענע זופיצע" (וכפתגם רבינו הזקן שעשיו היה לבוש "סירטוק של משי") וטוענים בלהט נגד "סיסמאות" בדרישה ל"פנימיות" ו"לאחוז בזה באמת" וכו' – שהרי כאן מדגיש הרבי במפורש שב"מלכות" "**לא נוגע המחשבה**", והעיקר הוא שיבוא הביטול בדיבור בהכרזת "יחי המלך"!

ולכן, לכל לראש צריכה להיות ההכרזה בדיבור בקריאה ובזעקה, ומתוך שמחה, כפי שנצטווינו, "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד". חשוב ונוגע וחיוני שהכרזה זו תישמע בכל הזדמנות, ותפרוץ מכל מקום ומכל פינה.

בקריאה זו מקבלים אנו את מלכותו עלינו "בכל מכל כל", לקיים את רצונו והוראותיו לכל פרטיהן. הכרזה זאת מבטאת את תכלית הביטול שלנו בכל עצמיותנו, בכל מציאותנו ובכל חיינו, ש"הכל בכל מכל כל" מוסרים ונותנים אנו אל הרבי מלך המשיח. וכתוצאה מזה מקבלים אנו, כמובן ופשוט, גם החלטות פרטיות, כל אחד ואחת לפי ענייננו, איך לפעול יותר בקיום הוראותיו הקדושות לכל פרטיהן.

ולכן גם חשוב מאד להשתדל שיהודים בכלל יאמרו ויכריזו בדיבור את ה"יחי" גם אם אין לנו ביטחון שהם מבינים ומרגישים מה שאומרים. ובפרט כאשר ב'מבצעים' מניחים ליהודי תפילין, יש להשתדל מאד שהוא יאמר יחד עם קריאת שמע את ה"יחי". כמו שמובן ופשוט כי נחוץ וחשוב שיאמר "הריני מקבל" ו"אך צדיקים" כבקשת והוראת הרבי.

להשתדל גם להבין

ויחד עם עצם ההכרזה בדיבור, הכרזה שתהדהד בכל קצווי תבל, ובפרט לקראת יו"ד-י"א שבט, יום קבלת הנשיאות והכתרת המלך – יש לשים גם דגש על תוכנה של קריאה והכרזה זו.

כי למרות שהעיקר הוא הדיבור בפה ובהכרזה דווקא, וכנ"ל (וצריך לחזור על כך שוב ושוב!) שאין זה כלל וכלל תנאי המעכב ח"ו את ההכרזה, גם אם לא מבינים ולא מרגישים וכו' – הרי "מלכות האט דאך אויך א גאנצען פרצוף" (= ספירת המלכות, יש לה גם כן "פרצוף" שלם) כנ"ל. וסוף סוף ברור לכולנו שאסור להסתפק רק בדיבור, למרות כל חשיבותו ופעולתו. עלינו לא רק לומר ולהכריז "יחי" אלא "לחיות עם משיח" ו"לחיות" עם ה"יחי".

משמעותה של הכרזה זו היא, לפני הכל, כפי הפירוש הפשוט בקריאת "יחי המלך" שבתנ"ך – שהיא צריכה להיות גם ובמיוחד במלך המשיח, כמבואר בשיחת ב' ניסן תשמ"ח – "קביעת עובדה" והכרה בכך שהוא הוא המלך המשיח "ואנחנו עמו וצאן מרעיתו". שזוהי "התגלות עצם מציאותו של המלך המשיח", כמבואר בשיחת ש"פ תולדות תשנ"ב.

וכן בקריאה זו מקבלים אנו את מלכותו עלינו "בכל מכל כל", לקיים את רצונו והוראותיו לכל פרטיהן. הכרזה זאת מבטאת את תכלית הביטול שלנו בכל עצמיותנו, בכל מציאותנו ובכל חיינו, ש"הכל בכל מכל כל" מוסרים ונותנים אנו אל הרבי מלך המשיח. וכתוצאה מזה מקבלים אנו, כמובן ופשוט, גם החלטות פרטיות, כל אחד ואחת לפי ענייננו, איך לפעול יותר בקיום הוראותיו הקדושות לכל פרטיהן.

וביחד עם זה כוללת הכרזה זו גם את מה שאנו מאחלים, מבקשים ומתפללים לחייו הנצחיים ולהצלחתו הנצחית שיהיו באופן הנראה והנגלה לעיני כל בשר

כפשוטם של דברים תיכף ומיד ממש.

ומבקשים אנו מהקב"ה וגם ובמיוחד מן המלך המשיח עצמו כי יבוא ויגאלנו. כדברי הכתוב "**וביקשו** את ה' אלקיהם (ולא רק זו בלבד, אלא גם ובמיוחד) ואת דויד מלכם" – "זה מלך המשיח ומעמו יבקשו שאלתם כי הוא ימשול בם". והקריאה אכן פועלת זאת.

ומובן, שכאשר יודעים טוב יותר מה פירוש "יחי אדוננו", מה הכוונה בכך ומה זה פועל. כשחושבים ומתבוננים יותר שיש כאן הכרזה וקביעת עובדה ב"עצם מציאותו של המלך המשיח", "הכתרת המלך" וקבלת מלכותו בלב שלם – ודאי שכל זה מוסיף שההכרזה תהיה אכן באופן ש"כל מציאותו וכל חייו קודש לנשיא הדור, גואל אחרון, שעיקר עניינו להביא לימות המשיח". והעיקר שההכרזה אכן תפעל את פעולתה.

ובפרט כאשר הרבי מצפה ומסתכל על כל אחד ואחת מאתנו לראות מה הוא עושה באותו "הדבר **היחיד** שנותר בעבודת השליחות – קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש".

ולהדגיש שוב ושוב את מה שהרבי עצמו מדגיש, שאין פירושו של דבר שזהו ה"פרט" החשוב ביותר או ה"כלל" החשוב ביותר או אפילו ה"עיקר" – אלא שזהו "הדבר **היחיד** שנותר". שלכן הכל, הכל ממש, צריך להיות חדור בזה. ובאם ח"ו ("ניט פאר קיינעם גידאכט") עסוקים במשהו אחר, ויהא זה הדבר החשוב והנחוץ ביותר – לא זהו תפקידנו, לא על כך נצטווינו, לא בכך "לוקחים" את הרבי ולא בכך ממלאים את רצונו!

לכן חשוב שכל מה שאנו רוצים, מבינים, מרגישים, חושבים, מדברים ועושים – יהיה חדור בזה בגלוי. **ובפרט כאשר נערך כינוס ארצי שמטרתו להרעיש יותר ויותר על כך**, ובפרט כזה שנערך בתוך בניין האוניברסיטה, מקום שהוא לכאורה שיא ה"תרבות" ההפכית, והופכים אותו עצמו שגם הוא עצמו ירעיש בקבלת פני משיח, "שהחושך עצמו יאיר" – **הרי זוהי זכותו וחובתו הנפשית של כל אחד ואחת מאתנו לבוא ולהשתתף בזה גם בגופו כפשוטו, ולהביא עמו יותר ויותר מקורבים, ולהרעיש יחדיו את העולם כולו בקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש.**

והעיקר שההכרזה אכן תפעל את פעולתה, ונראה את מלכנו משיחנו שליט"א בפשטות ובגלוי ובעיני בשר ממש עומד וגואלנו בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

מנהגי יום ההילולא

מכתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ליו"ד שבט ה'תשי"א

ב"ה, ראש חדש שבט, ה'תשי"א.

ברוקלין, נ.י.

אל אנ"ש, תלמידי התמימים, אל המקושרים או השייכים אל כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע הכ"מ, ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

במענה על שאלת רבים אודות סדר מפורט ביום העשירי בשבט הבע"ל, הוא יום היארצייט של כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, הנני בזה להציע:

בשבת קדש שלפני היארצייט ישתדלו לעלות לתורה.

אם אין מספר העליות מספיק — יקראו בתורה בחדרים שונים, אבל **לא להוסיף** על מספר הקרואים.

ישתדלו שמפטיר יהי' הגדול שבחבורה — בריצוי רוב המנין — או על פי הגורל.

יבחרו וירימו מי שיתפלל לפני התיבה ביום היארצייט, ונכון לחלק שיתפלל אחד ערבית, שני — שחרית, שלישי — מנחה כדי לזכות בזה מספר יותר גדול של אנ"ש.

להדליק נר שידלק כל המעת לעת. אם אפשר בקל — נר של שעוה.

בשעת התפלות ידלקו חמשה נרות.

אחר התפלה (בבקר — אחר אמירת תהלים) ילמוד (יסיים) המתפלל לפני התיבה פכ"ד דכלים ופ"ז דמקואות. אח"כ יאמר המשנה ר' חנניא בן עקשיא כו' ויאדיר. בלחש — איזה שורות בתניא, קדיש דרבנן.

אחר תפלת ערבית — יחזרו חלק מהמאמר דיום ההסתלקות (ד"ה באתי לגני, נדפס בקונטרס עד) בע"פ. ואם אין מי שיחזור בע"פ ילמדוהו בפנים. וכן אחר תפלת הבוקר. ולסיימו אחר תפלת מנחה.

בבוקר קודם התפלה — פרק תניא. וכן לאחר תפלת מנחה.

בבוקר קודם התפלה ירים כל אחד תרומה להענינים השייכים לנשיאנו, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, **בעד עצמו ובעד כל אחד מבני ביתו שיחיו**, וכן קודם תפלת מנחה.

לאחר תפלת הבוקר וחזרת דא"ח - יקרא כל אחד"ד פ"נ (כמובן בחגירת אבנט). אלו שזכו להכנס ליחידות, או עכ"פ לראות את פני כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ — יצייר עצמו, בעת קריאת הפ"נ, כאלו עומד לפניו. להניח הפ"נ אח"כ בין דפי מאמר, קונטרס וכו' של תורת כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ. ולשלחו (אם באפשרי — **בו ביום**) על מנת לקראותו על ציון שלו.

במשך המעת לעת — ללמוד פרקי המשניות של אותיות השם.

במשך המעת לעת — לעשות התועדות.

לקבוע שעה במשך המעת לעת — לבאר לבני ביתו שי' אודות כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ ועבודתו אשר עבד בה כל ימי חייו.

במשך המעת לעת — לבקר (אלו הראוים לזה) בבתי הכנסיות ובבהמ"ד אשר בעיר לחזור שם מימרא או פתגם מתורתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, לבאר אודות אהבת **כל ישראל** שלו, להודיע ולהסביר תקנתו ע"ד אמירת תהלים, לימוד חומש עם פירש"י — ובמקומות המתאימים — גם ע"ד לימוד התניא כפי שחלקו לימות השנה. — אם באפשרי לעשות כל הנ"ל מתוך התועדות.

במשך המעת לעת — לבקר (המוכשרים לזה) במקום כנוסי הנוער החרדי — ולהשתדל, ככל האפשרי בדרכי שלום, גם במקום כינוסי הנוער שלעת עתה עדיין אינו חרדי — ולבאר להם איך שחבה יתירה נודעת להם תמיד מאת כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, לבאר להם את אשר תבע מהם והתקוה והבטחון אשר בטח בהם, אשר סוף סוף ימלאו את תפקידם בהחזקת היהדות והפצת התורה בכל המרץ החום והחיות שהם מסגולת הנוער.

• • •

מובן אשר, אם זהו מתאים לתנאי המקום, ימשיכו בכל הנ"ל בימים אשר אחרי היארצייט ובפרט ביום הש"ק שלאחריו.

• • •

והוי' יחיש ביאת גואלנו והקיצו וררננו שוכני עפר, ונשיאנו, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, בעל ההילולא, בתוכם ישמיענו נפלאות וינהלנו בדרך העולה בית א-ל.

מנחם מענדל שניאורסאהן

הנני בזה: ראה גם מכ' כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ ע"ד יארצייט הראשון של אביו כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע (חכמי ישראל בעש"ט, ע' לג).

יקראו . . . אבל לא להוסיף: הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ בשם אביו. ועיין שו"ת צ"צ חאו"ח סל"ה.

של שעוה: ר"ת ה'קיצו ו'רננו שוכני עפר.

חמשה נרות . . (יסיים): ראה קונטרס ב' ניסן ה'תש"ח, וה'תש"ט.

בלחש . . בתניא: כך נהג כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ.

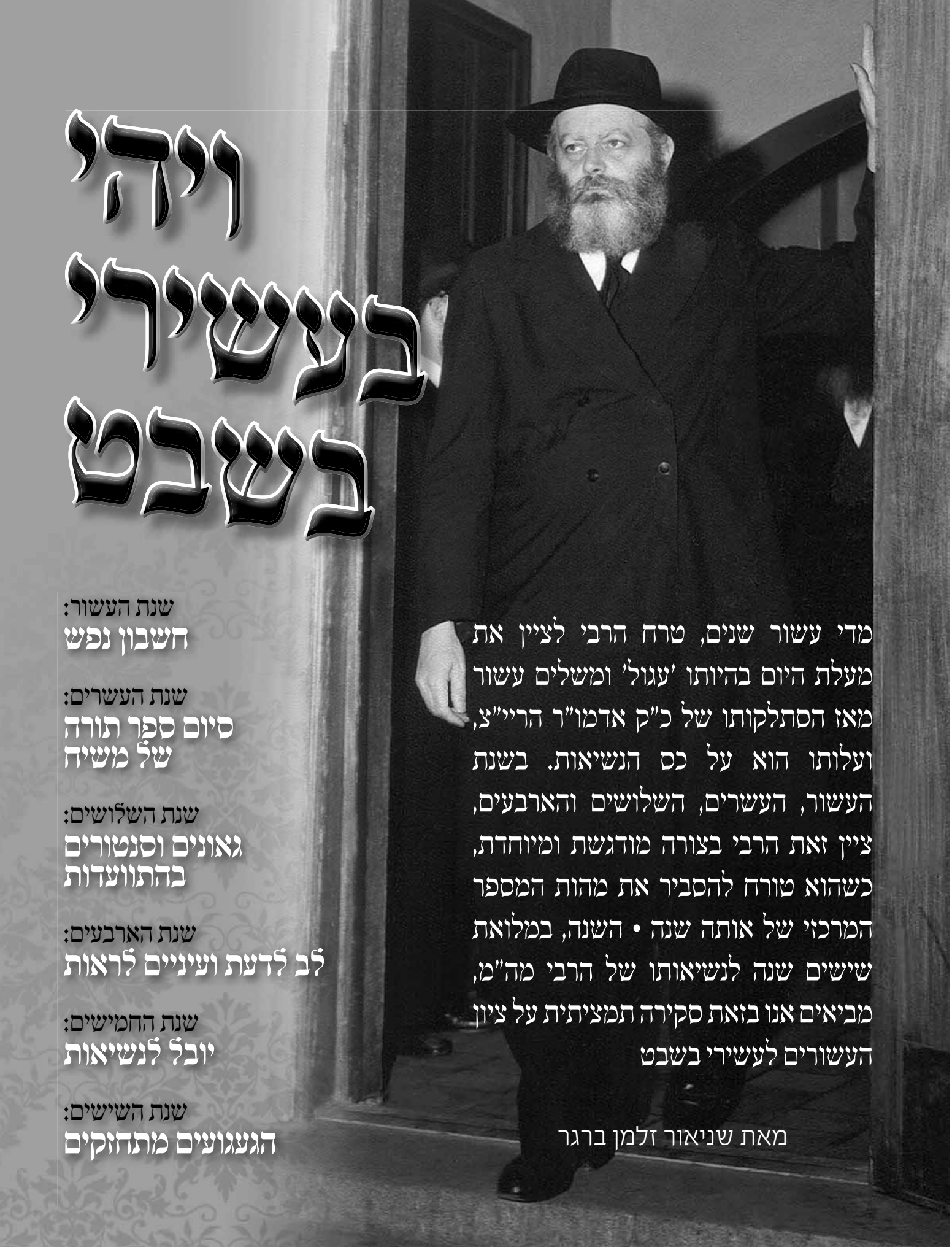

ויהי בעשירי בשבט

מדי עשור שנים, טרח הרבי לציין את מעלת היום בהיותו 'עגול' ומשלים עשור מאז הסתלקותו של כ"ק אדמו"ר הריי"צ, ועלותו הוא על כס הנשיאות. בשנת העשור, העשרים, השלושים והארבעים, ציין זאת הרבי בצורה מודגשת ומיוחדת, כשהוא טורח להסביר את מהות המספר המרכזי של אותה שנה • השנה, במלואת שישים שנה לנשיאותו של הרבי מה"מ, מביאים אנו בזאת סקירה תמציתית על ציון העשורים לעשירי בשבט

מאת שניאור זלמן ברגר

שנת העשור:
חשבון נפש

שנת העשרים:
סיום ספר תורה של משיח

שנת השלושים:
גאונים וסנטורים בהתוועדות

שנת הארבעים:
לב לדעת ועיניים לראות

שנת החמישים:
יובל לנשיאות

שנת השישים:
הגעגועים מתחזקים

שנת העשור

חשבון נפש

ויהי בעשירי בשבט

ערב התקרב היום הגדול והקדוש י' שבט תש"כ, תבע הרבי לערוך חשבון נפש על העשור שחלף מאז הסתלקות כ"ק אדמו"ר הריי"צ. במכתב לכלל החסידים מביע הרבי תקווה כי לרגל י' שבט יערכו התוועדויות לרגל יום ההילולא העשירי: "הילולא העשירי יהיה קודש". ולהמשיך את הקודש, בכל עשר הכוחות, ובעולם שנברא בעשרה מאמרות והפעולות אמורות להיות בעשר סוגי פעולות האדם.

הרבי מוסיף במכתבו ותובע מכל חסיד לערוך חשבון נפש מהפעולות שנעשו בעשר שנים אלו:

לעשות חשבון צדק מהנעשה בעשר השנים, להשוות להאפשר ושצריך היה להעשות ולהחליט באופן פנימי למלאות ולהוסיף הלוך ואור.

מה הענין של ציון עשר שנים?

על כך משיב הרבי בהערה למכתב, בהביאו ציטוט ממכתב אדמו"ר הריי"צ במלאת עשר שנים להסתלקות אדמו"ר הרש"ב: **בעלמא תתאה מספר העשר הוא מספר מקודש, ומה גם בעלמא עילאה, שקדושתו קדושה עצמית ועילויו עילוי עצמי, מספר העשר הוא מקודש נעלה ונשגב אף מרומם.**

ההתוועדות המרכזית שערך הרבי לרגל י' שבט, נערכה כנהוג באותם ימים באולם גדול בשם "בילטמאר". במהלך ההתוועדות ביאר הרבי את ענין דין וחשבון במלאת עשר שנים עליו כתב במכתבו. ובין השאר אמר:

בהמשך להמדובר בתחילת ההתוועדות אודות תורת הבעש"ט בענין "דין וחשבון", בנוגע למה שכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר אודות יום ההילולא של אביו שהוא ממלא

ההתוועדות המרכזית שערך הרבי לרגל י' שבט, נערכה כנהוג באותם ימים באולם גדול בשם "בילטמאר". במהלך ההתוועדות ביאר הרבי את ענין דין וחשבון במלאת עשר שנים עליו כתב במכתבו. דברי הרבי הועלו על הכתב, הרבי הגיהם, והם הודפסו בקונטרס מיוחד שהופץ בין החסידים.

מקומו – ישנו גם מכתב מיוחד שכתב בעל ההילולא בשנת ת"ר צדיק, בקשר ליום ההילולא העשירי של אביו, וז"ל:

השנה הזאת היא השנה העשירית לעלות הוד כ"ק .. לגנזי מרומים בארצות חיי החיים עלמא עילאה כגוונא דעלמא תתאה .. בעלמא תתאה מספר העשר הוא מספר מקודש ומה גם בעלמא עילאה שקדושתו קדושה עצמית ועילויו עילוי עצמי, מספר העשר הוא מקודש נעלה ונשגב אף מרומם.

וממשיך לבאר מסקנת הענין, שלכן צריכים לעשות ענין פלוני ובאופן כזה וכו' כמבואר שם בארוכה.

ועל פי תורת הבעש"ט הנ"ל – הרי זה נעשה פסק דין בנוגע אליו בעצמו: אף על פי שלכאורה על פי טבע, ככל שחולפת שנה נוספת צריך להיות ענין של חלישות – הנה, לא זו בלבד שלא נעשה חלישות בדבר ח"ו, אלא אדרבה, שעומד בתקפו, ובתוספת עילוי, ובפרט בבוא יום ההילולא העשירי, אשר, "העשירי יהיה קודש" וכהדיוק בגמרא, "יהי' קודש מכל מקום", ובאופן ש"שקדושתו קדושה עצמית ועילויו עילוי עצמי"; והיינו, שהעילוי עצמי שישנו ב"גנזי מרומים בארצות חיי החיים" משתקף ופועל עילוי עצמי באופן כזה ממש כאן למטה...

דברי הרבי הועלו על הכתב, הרבי הגיהם, והם הודפסו בקונטרס מיוחד שהופץ בין החסידים.

•

באותם ימים שינה הרבי ממנהגו הקבוע בעשר השנים האחרונות. באותן שנים נהג הרבי לסדר קידושין לחתנים מאנ"ש. לקראת י' שבט תש"כ, נכנס חתן להזמין את הרבי לסדר קידושין, ותשובת הרבי היתה מפתיעה ביותר: הרבי השיב כי אין ביכולתו להיענות עתה, שכן ביום ההילולא י' שבט יסע לציון אדמו"ר הריי"צ, ואזי יתכן ויחול שינוי בהשתתפות בחתונות.

י' שבט חלף, ומפה לאוזן נודע כי הרבי החליט לסדר קידושין רק לזוגות שהתחייבו מראש לצאת בשליחות הרבי.

בתקופה זו יצא הרבי בקריאת התעוררות גדולה בדבר הצורך לנסוע לשליחות ברחבי תבל. התמימים ביקשו לציית, אבל ההורים התקשו להסתגל לעובדה שביניהם ינדדו למרחקים ללא תנאי מחיה רוחניים וגשמיים. בכדי לעודד את היציאה לשליחות, נקט הרבי בצעד מיוחד זה.

בארבע שנים הבאות, ערך הרבי חמש חופות בלבד, והיו אלו כמובן של זוגות אשר התחייבו לצאת בשליחות הרבי.

סיום ספר תורה

הרבי מניח את הכתר על ספר תורה של משיח

צ יפייה דרוכה אחזה בחסידי חב"ד ברחבי תבל לקראת י' שבט תש"ל, המכונה עד היום "י' שבט הגדול". באוויר היתה תחושה, ויותר מתחושה, כי הנה הנה הרבי עומד להתגלות כמלך המשיח.

כבר בחודש טבת החלה ב'בית חיינו' התעוררות רבתי. הכול דיברו על התקופה של 'עשרים שנה אחרי' שהיא תקופה מיוחדת ביותר. מי שבעיקר עסק בענין, היו הבחורים אשר הזכירו כי לאחר י' שבט תש"י, שאלו את הרבי – הרי אדמו"ר הריי"צ אמר 'בימי יהיה הדבר הזה', בהתכוונו לגאולה. השיב הרבי מה"מ, שאצל שמשון כתוב ששפט את ישראל עשרים שנה ובמקום אחר כתוב ששפט ארבעים שנה, ובירושלמי תירצו שהפלשתים פחדו ממנו גם עשרים שנה לאחר מותו. מדברים אלו של הרבי הובן כי התגלות המשיח תהיה עד עשרים שנה מהסתלקותו של אדמו"ר הריי"צ.

סיבה נוספת לדריכות והציפייה היתה בשל העובדה שכמה חודשים לפני כן התקיימה 'יחידות' לאחד התמימים ששהה אז ב'קבוצה', וכשיצא, סיפר שמדברי הרבי הובן שעד י' שבט משיח יתגלה.

באותה שנה, תש"ל, סיים בשנה זו את ביאור כל ה'אותיות' של מאמר 'באתי לגני', ועניין ה'סיום' הביא למחשבות כי זה אכן יהיה ה-סיום, ונתנה תחושה אמיתית שחייב לקרות משהו.

התחושה הלכה וכבשה את כולם, וככל שי' שבט התקרב, האמונה כי עומד לקרות משהו, הפכה לאמונה במאת האחוזים אשר אין חולק עליה.

כאשר בהתוועדות ג' בשבט הודיע הרבי כי בקרוב יערך סיום ספר תורה של משיח, התחושה שאפפה את החסידים עד כה,

ויהי בעשירי בשבט

של משיח

הוכפלה עשרת מונים. הספר תורה אשר אדמו"ר הריי"צ התחיל לכותבו על מנת לקבל עמו את משיח צדקנו, עומד לקראת סיום.

על פי הוראות הרבי, החלה מכירת אותיות אינטנסיבית, בכל העולם, ועל מלאכת מכירת האותיות וארגון מעמד ה'סיום' ניצח הרב אליהו ייאכיל סימפסאן, אשר מונה עוד על ידי אדמו"ר הריי"צ לחבר הועד לכתיבת הספר תורה. התחושות העילאיות שהיו נחלת 770, התפשטו במהירות בקרב חסידי חב"ד בעולם, והנהירה החלה. חסידים מארץ הקודש, אירופה, ורחבי ארצות הברית, החלו לנהור אל 770, בציפייה שהרבי יתגלה.

ביום חמישי ח' שבט לעת ערב, לאחר שהרבי חזר מה'אוהל' והתפלל ערבית, ביקש מהרב סימפסאן להיכנס לחדרו, והודיע כי סיום הספר יערך למחרת, ביום שישי ערב יו"ד שבט, בשעה שתים וחצי אחר הצהרים, בתחילתה של התוועדות שתיערך ב-770.

ואכן, בט' שבט ערב שבת י' שבט, נערך מעמד סיום ספר תורה של משיח, בנוכחות חסידים מכל העולם, אלא שלדאבוננו הרבי לא התגלה, אבל הדבר גרם להתעוררות רבתי, אשר ניכרה היטב בקרב החסידים.

לפנינו, תיאור ה'סיום', כפי שפורסם בזמנו בעיתונות התקופה, בעיבודים קלים:

ערב שבת. השעה שתים וחצי אחר הצהריים, בית המדרש ב"770" מלא מפה אל פה. מבעוד בוקר סיימו אנשים את עבודותיהם ועסקיהם. עקרות הבית "גנבו" מן הלילה כדי להכין סעודות שבת למשפחותיהם ולאורחיהם וגם הן נמצאות כאן בהמוניהן.

הכל – תושבים ואורחים – "תפסו עמדות" (וכרגיל נמדד השטח ב"770" הן ברוחב והן בגובה...) ההמון נראה, בלי עין הרע, כים סוער כשגליו עולים ויורדים. מן הפתחים נוהרים אחרוני האצים-רצים ונבלעים בסבך-האדם הענקי.

לפתע עוברת קריאת "הס" מאיש

המשך בעמוד 35

טויזענטער אידען פראַווען פייערליך אויף גאַנצער
וועלט 20טען יובל פון ליובאַוויטשער רבי'ן

פרעזידענט שזר שיקט ספעציעלען שליח. —ליובאַוויטשער רבי זאָגט, אידען דאַרפען וויסען, אַז זייער גאַנצער כוח באַשטייט אין דעם אויבערשטען. — זאָגט מ'דאַרף דאָס זאָגען די גויים. — רייד פון ליובאַוויטשער רבי'ן ווערען געהערט אין ישראל דורך טעלעפאָנישער הויכהילכערס.

(ספעציעלער כאַריכט)
"צום „סאַן" טאַרנען זשורנאַל"
פון גרשון יאַקאָבסאָן

טויזענטער אידען פון אַלע שיכטען, און פון גאַר ווייטע לענדער האָבען זיך דעם שבת צו נאַכטס באַטייליגט אין אַ זעלטענער חסידישער פייערונג ביים ליובאַוויטשער רבי'ן, וואו עס איז אָפגעריכט געוואָרען דער 20-טער יאָרצייט זינט דער הסתלקות פונ'ם פריערדיגען ליובאַוויטשער רבי'ן און דער 20-טער יובל זינט דער איצטיגער ליובאַוויטשער רבי, הרב מנחם מ. שניאורסאָן, האָט איבערגענומען דעם רודער פון דער חב"ד באַוועגונג און איז געוואָרען אַ פדרער ביי אידען.

איינע פון זיינע „שיחות" (שמועסען) האָט דער ליובאַוויטשער רבי געווידמעט דעם ישראל גערענגעל אויף די שלאַכטס-פעלדער מיט די

הרב מנחם מ. שניאורסאָן
דער ליובאַוויטשער רבי, שליח"א

דער ריזיגער עולם ביים ליובאַוויטשער פאַרברענגען דעם מוצאי שבת

העיתונות מדווחת: אלפי יהודים בכל העולם חוגגים עשרים שנה לנשיאות הרבי

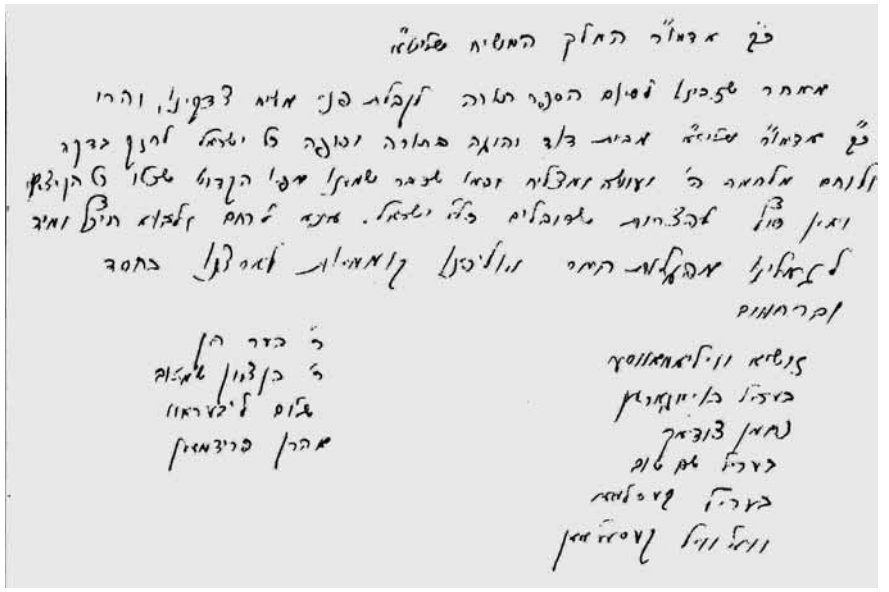

לאחר סיום ספר תורה של משיח - גדולי החסידים מרחבי העולם, מבקשים מהרבי להתגלות כמשיח צדקנו

שנת השלושים

"בשלושים שנה, מתחיל

הרבי משוחח עם הרב סולובייצ'יק

זיכרון הטהרי משנת העשרים, דחף רבים להגיע שוב ל'בית חיינו', לקראת שנת השלושים. ככל שהתקרב היום הגדול והקדוש, כך המראות המוכרים של 'תשרי' כבשו את 770: קבוצות גדולות של אורחים מכל מדינות העולם הגיעו, ובית חיינו היה גדוש ומלא.

הרב יצחק דוד גרוסמן, רבה של מגדל העמק הביא לרבי מתנה מיוחדת, את מפתח העיר שנשלח על ידי עיריית מגדל העמק.

לא רק אורחים הגיעו, אלא גם, ובעיקר הכנות רוחניות מילאו את סדר יומם של תלמידי התמימים בבית חיינו. הרב יצחק מאיר סוסובר ביומנו מהימים ההם, מתאר את ההכנות שסחפו, את תלמידי התמימים בכל העולם:

"כבר חודשים לפני בוא היום הגדול, נתקבלו החלטות בהוספה בלימוד כתשורה לנחת רוח לפניו. בתומכי תמימים המרכזית ב-770, הוסיפו התמימים בהשכמה חצי שעה לפני הסדר. גם המשפיעים רוו נחת מיוזמת התמימים בהוספה בשקידה, וכן קיבלו על עצמם התמימים, בחלוקה בין כולם, לסיים עד י"א ניסן את כל ספרי החסידות שנדפסו. הוספה מיוחדת היתה בלימוד שיחות ומאמרי כ"ק אד"ש והרבי הריי"צ. שמע ההוספות עשה כנפיים לכל ישיבות חב"ד בעולם, וגם הם במקומותיהם הוסיפו בהחלטות טובות".

י' שבט, יום שני בשעת צהרים, יצאה מחזית 770 שיירה של 30 טנקים אשר נסעה היישר ליעדה – השדרה החמישית במנהטן, ומשם התפזרו חסידים ותמימים רבים, למבצע תפילין רחב היקף ברחבי ניו יורק.

בשעות הבאות נבנו בבית חיינו שתי פירמידות חדשות, בצד המזרחי של ה"זאל". והבנייה היתה מוצדקת מאין כמוה – שעה לפני ההתוועדות, ה"זאל הגדול" היה מלא וגדוש מקיר לקיר עד אפס מקום, בהמוני חסידים, אורחים, שלוחים, רבנים חשובים, כמו גם סנטורים, צירי קונגרס, שגריר ישראל בארצות הברית אפרים עברון, הקונסול הכללי שאול קידר, וסטיוארט אייזנשטאט יועץ לענייני פנים של נשיא ארצות הברית.

ההתלהבות הגדולה, הביאה את הקהל הרב, לנגן בעוצמה את הניגון "חיילי אדוננו", וככל שקרבה שעת התחלת ההתוועדות, גברה השירה וההתלהבות.

תשע ושלושים, בחוץ חשוך וקר, ובפנים התלהבות דקדושה בוקעת רקיעים. את כניסת הרבי להתוועדות תיאר הרב חנוך גליצנשטיין במאמר שפירסם בימים ההם:

"בסיומו של יום, עם נעילת שער – נקבצו באולם בית המדרש רחב הידיים של כ"ק אדמו"ר שליט"א, כעשרת אלפי איש, כ"י, ובראשם גאוני ישראל, רבני ופרנסי הדור, והמונים המונים של חסידים ואנשי מעשה, כולם נקבצו ובאו לשמוע ולהאזין לדברי הקודש של כ"ק אדמו"ר שליט"א. אולם בית המדרש היה מלא מפה אל פה, הפירמידות מכל הצדדים גבהו עד לתקרה, ים של אנשים ש-770 עדיין לא ראה כמותו נקבץ כאן ומתוך שירה חב"דית עמוקה וריגשית חיכו להופעת אור הקודש.

"והנה כמלך ביופיו הופיע כ"ק אדמו"ר שליט"א ועל פניו נסוכה שכינת מרום".

בדרכו למקומו פוגש הרבי את הגאון הרב יוסף דב סולובייצ'יק שבא במיוחד מבוסטון להתוועדות. הרב סולובייצ'יק היה מראשי הרבנים הנכבדים בארצות הברית ונצר למשפחת הרבנים הידועה סולובייצ'יק הליטאית. מכיון שכך, בואו

ויהי בעשירי בשבט

כפליים לתושיה"

להתוועדות היה מרגש במיוחד. הרבי התייחס אליו בכבוד יוצא מגדר הרגיל, כיבדו ללכת לפניו, וכשהגיע למקומו עמד והמתין עד שהרב סולובייצ'יק התיישב סמוך למקום של הרבי.

אחרי השיחה הראשונה, מסר הרבי עבור הרב סולובייצ'יק 'מזונות'. הרב אפרים אליעזר יאלעס, רבה של פילדלפיה, ניגש לברך את הרבי, ואחריו ניגשו הרב שמחה עלבערג והרב פנחס טייץ, אף הם מגדולי רבני ארה"ב, לשיחה קצרה עם הרבי.

לאחר שלש שעות מתחילתה של ההתוועדות, קם הרב סולובייצ'יק ממקומו כדי לצאת, והרבי נעמד לכבודו מלא קומתו, דיבר עמו לחץ את ידו, ונשאר לעמוד במקומו עד צאתו מבית המדרש.

לאחר אמירת מאמר 'באתי לגני', אמר הרבי שכעת, אחרי שלושים שנה, מתחילה תקופה חדשה שלא בערך למעליותא: "עתה, מכל המבצעים, ההתוועדויות, הדיבורים וההחלטות הטובות, שבקרוב ממש יבוא ה"מבצע" האמיתי והכי גדול דגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו".

חמש שעות נמשכה ההתוועדות, והיא הסתיימה בשעה 2.25 לפנות בוקר.

התוועדות המשך מיוחדת ערך הרבי בל' שבט לאחר תפילת מנחה, עבור האורחים שהגיעו לכבוד י' שבט. במהלך התוועדות זו, חזר והדגיש הרבי את מעלת שנת השלושים, עם דגש על מעשה בפועל:

"ויהי בשלושים שנה, מתחיל כפליים לתושיה... מעשה בפועל ומה טוב ונכון ביותר שיקימו על כל פנים שלושים מוסדות חדשים שקשורים ללימוד התורה נגלה או חסידות או שניהם יחד... וכן להרחיב ולייסד קרנות גמ"ח והוצאה לאור של קבצי חידושי תורה בכוללים וישיבות".

לאחר אמירת מאמר 'באתי לגני', אמר הרבי שכעת, אחרי שלושים שנה, מתחילה תקופה חדשה שלא בערך למעליותא: "עתה, מכל המבצעים, ההתוועדויות, הדיבורים וההחלטות הטובות, שבקרוב ממש יבוא ה"מבצע" האמיתי והכי גדול דגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו".

ההתוועדות יצרה הד שבלט בדיווחי העיתונות בארצות הברית ובארץ הקודש. 'ידיעות אחרונות', 'המודיע', 'הצופה', ביטאון הפרדס ואפילו 'על המשמר' הקדישו מאמרים וידיעות אודות הרבי וחב"ד בכלל וההתוועדות בפרט.

למחרת ההתוועדות הגדולה כתב 'הצופה':

"הגאון מבוסטון הרב יוסף דוב סולובייצ'יק, אנשי ממשל בכירים ושגריר ישראל בוושינגטון היו בין האורחים הרבים שבאו להתוועדות בחצר האדמו"ר מליובאוויטש, שנערכה לציון מלאות שלושים שנה לעלייתו של רבי מנחם מענדל שניאורסון על כס הנשיאות של חב"ד.

"בין אנשי הממשלה האמריקאית, היה נציגו של הנשיא קרטר סטיוארט אייזנשטאט, שהביא לרבי איגרת ברכה מיוחדת מאת הנשיא, וכן סנטורים וצירי קונגרס. הופעתו של הגרי"ד סולובייצ'יק מצאצאי "המתנגדים" עוררה הפתעה גדולה בחצר הרבי".

ואילו הרב שמחה עלבערג אשר באותן שנים, ערך את הביטאון התורני 'הפרדס', הקדיש את העמודים הראשונים בביטאון לתיאור רווי רגש והערצה, על ההתוועדות במלאת שלושים שנה לנשיאות הרבי תחת הכותרת: "תורה וכבוד התורה – הפגישה בין אדמו"ר מליובאוויטש והגאון ר' יוסף דוב הלוי סולובייצ'יק, בוסטון".

וכך כותב הרב עלבערג: "אין כאן המקום לכתוב על האדמו"ר מליובאוויטש, על מהותו ואופיו, על גדלותו בתחומים שונים. בהלכה, באגדה ובקבלה... לפעמים חסרות המילים לתאר ענק רוח זה, להגדיר בהן כל צדדיותו. ועוד, אפשר שאין בכלל צורך לכתוב עליו, מי לא יודע מה מייצגת ליובאוויטש? מה לא נאמר עדיין על ליובאוויטש, מה אפשר עוד להוסיף? ואם בכל זאת רב החשק לכתוב לפחות כמה מילים, הרי זה מכוחו של אותו מראה נהדר מיום ב', י' שבט, שנחרט עמוק, עמוק בלב, אפשר יותר אצל לא חסידים מאצל חסידים. מי שיש לו לב רגש ועין רואה, ואינו לקוי בסנוורים, מן הנמנע שלא התעוררה בקרבו שירה פנימית".

הרב עלבערג, מציין בהתלהבות, את כבוד התורה ההדדי, שרחשו הרבי והרב סולובייצ'יק אחד לשני, ומסיק מכך שהרבי שדעותיו לא תואמות לרב סולובייצ'יק הוא מנהיג אמיתי, בגלל שידע לכבד: "טוב היה לראות כבוד התורה, בקנה מידה גדול כזה. ואם יש כבוד התורה סימן הוא שיש שלטון לתורה וכי התורה מושרשת עמוק בתוך רבבות מישראל. לא באתי לכתוב מסה על ליובאוויטש, ברם אפשר לענות במילה אחת על השאלה, מהו האדמו"ר מליובאוויטש? הוא מנהיג ישראל. אפשר להיות אדם גדול מאוד, גאון וצדיק אבל לא מנהיג, הרבי מליובאוויטש הוא מנהיג".

שנת הארבעים

לב לדעת ועיניים לראות

ליל יו"ד שבט שנת הארבעים. שקט עמוק השתרר לקראת התחלת שיחת הקודש, השיחה המרכזית של שנה זו. ואז קולו העמוק והמתנגן של הרבי נשמע חותך את האוויר, מגיע בו זמנית לאוזניהם של רבבות חסידים ברחבי העולם: "ס'איז דאך ויהי בארבעים שנה" [זה הרי 'ויהי בארבעים שנה'.] ככה בפשטות העמיד הרבי את כל הנושא במילים ספורות: זה הרי שנת הארבעים...

עם תחילת שנת הארבעים לנשיאות, לקראת י' שבט תשמ"ט, ציין הרבי במברק כללי ששיגר: "והרי מתחילה שנת הארבעים".

בליל י' שבט תשמ"ט, הוסיף הרבי וציין את שנת הארבעים, באומרו שבשנה זו יש עניין מיוחד, והוא התחלת שנת הארבעים, שאז מתחיל הסדר של "לב לדעת ועיניים לראות ואזנים לשמוע", וגם העניין של "קאי אינש אדעתיה דרבי".

זה היה אות הפתיחה למסר העיקרי של אותה שנה "שנת הארבעים", שעל טיבו עמד הרבי במהלך ההתוועדויות אינספור פעמים, כשהרבי מתמקד בפסוק "לב לדעת" וגו'. כמו כן התייחס הרבי לנושא מהיבט נוסף: לאחר ארבעים שנים שהלכו בני ישראל במדבר אמר להם משה רבנו "ולא נתן ה' לכן לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע עד היום הזה", ובמסכת עבודה זרה מפרש רבה שמכך מובן כי: "לא קאי אינש אדעתיה דרביה עד ארבעין שנין" – אדם לא עומד על דעת רבו עד ארבעים שנה.

אלו היו המסרים העיקריים עליהם עמד הרבי באותה שנה.

את ההכנה של הרבי לקראת י' שבט תש"נ, אפשר היה לשמוע כבר באמצע חודש טבת, כשהרבי החל באמירת שיחות בימות החול, כהכנה לי' שבט. באור ליום שישי, ט"ו טבת, עורר הרבי כי בעמדנו שלושים יום לפני החג, יש להתחיל בהכנות ליום ההילולא על ידי נסיעה למקומות שונים ולהפיץ את המעיינות חוצה, באופן המתאים לשנת הארבעים: "נתן ה' לכם לב לדעת, ועינים לראות ואוזנים לשמוע".

השיחה של הרבי, עודדה את החסידים לעשייה בקצב מירבי, ובשבת הקרובה, מספר דקות לפני שהרבי נכנס להתוועדות, כאשר 770 היה מלא מפה לפה באלפי חסידים, נעמד 'החוזר' הרב יואל כהן ואמר לקהל שכל אחד צריך לעשות מה שביכולתו לקראת י' שבט, שנת הארבעים. הוא אף הוסיף הצעה שכל אחד יקח על עצמו ללמוד מאמר או שניים בעל פה מהמאמרים המוגהים של הרבי, ושיעשו רשימה בין אנ"ש ויכניסו את הרשימה לרבי.

שבועיים חלפו והרבי הודיע שכל מי שיודיע על פעולות חדשות בתורה תפילה וצדקה, יקבל השתתפות במספר של ארבעים מ'קופת רבינו'.

ככל שהתקרב י' שבט, גברה התרגשות. אחד הביטויים להכנות היה בכך שהרה"ח ר' שלום ברוכשטט הלחין ניגון חדש לרגל היום הגדול, הניגון הורכב מפסוקים בפרקים מ' ומ"א בתהילים: "ויתן בפי שיר חדש תהילה לאלוקינו, יראו רבים ויראו ויבטחו בה'", וגם מהפסוק של 'שנת הארבעים', אותו הִרבה הרבי לצטט: "נתן ה' לכם לב לדעת ועיניים לראותו ואוזניים לשמוע". מילים עם עוצמה רבה שכשהן משולבות בלחן חסידי לבבי ושמח, נתנו את הטון לאווירת היום הגדול. הניגון הופץ במהירות בכל רחבי העולם, והניגון לכבוד שנת הארבעים הדהד בכל העולם החסידי. כאשר נכנס הרבי לתפילות או יצא מהן, שר הקהל את הניגון הזה.

לקראת היום הגדול, החלו להגיע אורחים רבים. ביומן התקופה ההיא נכתב:

"יום שישי, ז' שבט. היום בשעות הבוקר החלו להגיע מטוסים מלאים באנ"ש שבאו לחגוג את יו"ד שבט 'שנת הארבעים', במחיצתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, בעיקר הגיעו קבוצות גדולות מצרפת ומארץ הקודש. כן הגיעו הרבה שלוחים ותלמידים מהישיבות. ובכל מקום היו זוכים בגורל שגם הגיעו. ממש תוך יום אחד התמלא 770, אפילו יותר מחודש תשרי".

תפילות השבת היו שמחות במיוחד, כאשר מארש נפוליון וניגוני שמחה אחרים, משתלבים במילות התפילה, ובעת ההתוועדות והכל כמובן בעידוד הרבי. בהתוועדות עצמה דיבר הרבי על כך שלרגל שנת הארבעים כל אחד צריך להיות מציאות חדשה לגמרי, וכל אחד ימצא פעולות חדשות לגמרי שעליו לעשות. בשיחה הבאה הרבי הורה הוראות מעשיות: להוסיף בכל העניינים של תורה עבודה וגמ"ח, ובמיוחד ביום ההילולא וכן לתת צדקה במניין ארבעים. להקים מוסדות חדשים, ולהוציא לאור קובצי חידושי תורה.

ויהי בעשירי בשבט

הרבי סוקר את שיירת הטנקים - תש"נ

אורחים יותר מתשרי? ואולי יש פה גוזמא? ממש לא. חלוקת הדולרים ביום ראשון נמשכה חמש שעות רצופות, וזו היתה הפעם הראשונה שהחלוקה ביום ראשון נמשכה זמן כה רב, בגלל ריבוי האורחים.

ל יו"ד שבט שנת הארבעים. הרבי נכנס לתפילת ערבית, והקהל כולו מלווה את הרבי בשירה אדירה של מארש נפוליון. תפילת ערבית הסתיימה, ושקט עמוק השתרר לקראת התחלת שיחת הקודש, השיחה המרכזית של שנה זו. ואז קולו העמוק והמתנגן של הרבי נשמע חותך את האוויר, מגיע בו זמנית לאוזניהם של רבבות חסידים ברחבי העולם: "ס'איז דאך ויהי בארבעים שנה" [זה הרי 'ויהי בארבעים שנה']. ככה בפשטות העמיד הרבי את כל הנושא במילים ספורות: זה הרי שנת הארבעים...

י' שבט, לפני הצהרים. שיירת ארבעים טנקים החלה לצאת לדרכה כשעל כל טנק נכתבה שנה אחרת של הנשיאות מתש"א עד תש"נ. השיירה יצאה מרחוב פרזידנט ופנתה לקינגסטון ומשם לשדרת איסטערן פארקוויי לכיוון מנהטן. בשעה 11:45 יצא הרבי בכדי לנסוע למקווה, ובאותה שעה עברה שיירה של הטנקים באיסטערן פארקווי, המזכיר הרב גרונר אמר שכרגע עוברים הטנקים. הרבי הביט על השיירה, התקדם באיטיות ובדרכו סימן בשלום לכמה אנשים והלך עד הכביש של ה"סערוויס ליין". במשך כ-4 דקות עמד והביט על שיירת הטנקים, עד שכל הטנקים עברו ממול (בזמן זה עברו 20 הטנקים האחרונים). בינתיים הקהל מסביב שר "מארש נאפוליון". לאחר שעברו כל הטנקים, הרבי נכנס למכונית ונסע למקוה ומשם המשיך ל'אוהל'.

בשובו מה'אוהל', תפילת מנחה, ובסיומה הרבי אמר שיחה קצרה שנפתחה במילים אלו: "ויהי בארבעים שנה באחד עשר חודש באחד עשר לחודש" – י"א שבט – שהרי אנו נמצאים לאחר תפילת ערבית – ובמילא ישנה ההתחלה ד"קאי איניש אדעתיה דרבי'" שזה נעשה לאחרי ארבעים שנה. ובפרט כשמדובר אודות חסידים, ובמיוחד שנמצאים בבית המדרש של נשיא דורנו, נשיא חב"ד – מובן ש"אדעתיה דרבי'", קשור עם לימוד תורת חסידות חב"ד".

בסיום השיחה חילק הרבי לכל אחד תניא במהדורה מחודשת ובצירוף דולר לצדקה. הודפסו 13 אלף ספרי תניא בעטיפה ירוקה. על כריכת התניא נכתב "יו"ד שבט, ארבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א".

חמש שעות נמשכה החלוקה, בה עברו כ-12,000 איש לערך! בדקות האחרונות של החלוקה, לאחר חצות הלילה, הגיעו יחידים טיפין טיפין, כשהרבי המתין עד שהאחרון יקבל, ואחר כך אמר למזכיר שיכריז אם יש מישהו שלא קיבל. המזכיר הכריז והצלם ר' לוי יצחק פריידין אמר בבדיחות הדעת: האם ישנו עוד מישהו ער בשעה כזו ולא קיבל?! הרבי שמע וחייך.

יותר מאוחר הגיעו עוד אנשים שלא קיבלו ספרים. הרבי הורה למזכיר הרב גרונר שיחלק להם.

שנת החמישים

יובל היא תהיה לכם

חמישים שנה, לא עשור ולא שני עשורים – יובל שנים. חמישים שנה מאז הסתלקותו של כ״ק אדמו״ר הריי״ץ ועלותו לכס ההנהגה של הרבי מלך המשיח. על אף ההעלם והסתר, והגעגועים הגדולים, הכול יודעים כי ההנהגה לא פסקה, ואדרבא, ביתר שאת. לפיכך מציינים את יובל החמישים, גם אם לא זוכים לראות בעיניים גשמיות את הרבי מנצח על חגיגות היובל, כפי שהיו בעשורים הקודמים, כל עשור וסימנו הוא.

כבר בשבוע שלפני י׳ שבט, החלו להגיע אורחים רבים, ולא רק מעבר לים, גם מתוך השכונה. ב׳אהלי מנחם׳ החליטו על מבצע מיוחד לרגל יובל החמישים. מידי יום בשבוע שלפני י׳ שבט, הגיעה קבוצת תלמידים לתפילה וללימוד בבית חיינו. מיד לאחר תפילת מנחה במניין של הרבי, ארגנו התלמידים את הספסלים הסמוכים לבימת התפילה של הרבי, וחיילי צבאות ה׳ תלמידי ׳אהלי מנחם׳ פתחו בתפילת מנחה, אחר כך שרו ביחד ניגון מניגוני הרבי ולמדו קטע מתחילת מאמר ׳באתי לגני׳.

בג׳ שבט, כהכנה לי׳ שבט, ולציון היום בו הרבי דיבר על ההוספה בלימוד שמוסיפה בענין הדיבור, אורגן מעגל עולמי של לימוד בתורת הרבי מה״מ.

לקראת שבת ח׳ בשבט, הגיעו כל תלמידי התמימים מקנדה, תלמידי ׳תומכי תמימים׳ מברינואה שבצרפת וגם קבוצות גדולות של אברכים מארץ הקודש וצרפת, שבאו לחסות ב׳בית חיינו׳ במלאת יובל לנשיאות.

ליל י׳ שבט. יובל שנים לנשיאות הרבי מלך המשיח – לכבוד היום הגדול והקדוש נערך כינוס גדול, כאשר אלפים ממלאים את אולמות ׳אוהלי מנחם׳, ומהכינוס צעדו כולם לתפילת ערבית.

״עיני הכל נשואות למקומו של מלך, והלב פועם מתרגש ומתחנן: ׳אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם?׳ אין לך שעת כושר גדולה מזו, היום, י׳ שבט, בסיום שנת החמישים כבר הגיע הזמן שנשיא דור השביעי ודורו עמו יסיים את תפקידו להוריד את השכינה מטה בארץ.

להלן, מתוך יומנו של תמים, שבועון בית משיח:

״המניין של הרבי פשוט דחוס, אי אפשר להתקדם שני צעדים קדימה. מסתבר שבפסיעות של שמונה עשרה אנו נצטרך לתרגל הרגלי תשרי. טרם התפילה פורצת השירה והצעקה של כולם: ״יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!״

״עיני הכל נשואות למקומו של מלך, והלב פועם מתרגש ומתחנן: ׳אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם?׳ אין לך שעת כושר גדולה מזו, היום, י׳ שבט, בסיום שנת החמישים כבר הגיע הזמן שנשיא דור השביעי ודורו עמו יסיים את תפקידו להוריד את השכינה מטה בארץ.

״התפילה מסתיימת בהכרזה שבקעה מאלפים רבים: ״יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד״.

מיד לאחר מכן פורצת שירה אדירה, כזו שמזכירה את אותם הימים שהרבי מלך המשיח יצא אלינו כאשר ׳את חוליינו הוא נשא׳ ועודד אותנו בכל כוחו בשירה האדירה, שהפכה לנקודת התקשרותנו, ועצמותינו בימים שלמעלה מן השכל.

״בהמשך הערב, מתוועדים עם הרבי באופן שאנו צופים בוידאו. על מסך הוידאו הענק בבית חיינו, מקרינים את הוידאו מהתוועדות י׳ שבט תש״מ, בה הרבי מבאר את האות המתאימה לשנה זו״.

כותב היומן, מתאר כיצד התמימים ישבו מרותקים להתוועדות י׳ שבט תש״מ, כאשר לפתע נשמע קול בכי חרישי, של בחור שהחל לבכות ובקול חנוק מדמעות, הסביר את פשר בכיו:

״רבי! זה כחודש ימים שהנני מונח בהכנות לנסיעה. שלושים יום של הכנות נפשיות של לימוד חסידות, שמירת זמני הלימוד בדיוק ושל שקידה והתמדה יוצאים מגדר הרגיל. לפני שבוע ישבנו בהתוועדות עם המשפיע, אשר תיאר את העמידה בתור לקבלת הספר תניא קדישא מידיו הק׳ של הרבי, הוא סיפר לנו על י׳ שבט תש״נ. כיצד הגיעו אנשים מכל הסביבה, ילדים שאך זה עתה נולדו, הובאו על ידי הוריהם בכדי לזכות לקבל את ספר התניא מידיו הקדושות של הרבי. יודעי דבר סיפרו אז כי באותו מעמד חילק הרבי למעלה מ-12,000 ספרי תניא!

״רבי! למה נגרע?! במה שונים אנו מתלמידי התמימים בעשור שלפנינו? טאטע! איך וויל א תניא! איך וויל א תניא! אני רוצה תניא, אבא, אני רוצה תניא!״

״גופו הצנום של הבחור, רטט מבכי, לחייו שטופים היו בדמע. ׳רבי! אני רוצה תניא!׳ לא פסק מלמלמל״.

• • •

בצהרי היום, יצאה שיירת חמישים הטנקים, למבצעים במנהטן, ובמוצאי

ויהי בעשירי בשבט

שיירת הטנקים - תש"ס

היום הגדול, נמשכו ההתוועדויות אל תוך הלילה, כאשר הרצון של כולם חד הוא: רצוננו לראות את מלכנו בראשינו, מלך ביופיו תחזינה עינינו.

י' שבט תש"ע – כולנו כלל חסידי חב"ד, מתחננים יחדיו – הגלה נא מלכנו, ומלך ביופיו תחזינה עינינו בבית המקדש השלישי, תיכף ומייד ממש!

מקורות: תורת מנחם, אגרות קודש כ"ק אדמו"ר מה"מ, אלבום שלושים שנה לרבי, בית חיינו, שמן ששון מחבריך, חסיד נאמן, הפרטיזן, הפרדס, די אידישע היים, בית משיח, כפר חב"ד, יומני בית חיינו 770.

המשך מעמוד 29

לרעהו דרך כל ההמון: ה"יים" נבקע וכבמטה פלאים נפלסת מאליה דרך בין חומות האנשים. הנשימה, החסידית החמה, נעצרת לרגע. בשביל שנוצר צועד בראש הרב ר' אלי' סימפסאן, מיקירי ונכבדי זקני החסידים, ובזרועותיו ספר-תורה-של-משיח. אחריו הולך כ"ק אדמו"ר שליט"א כשתיבה סגורה בידיו הקדושות.

הרבי שליט"א התיישב במקומו, לאחר שהונח ספר התורה על השולחן לידו. אלפי לבבות סערו בדממה דרך המבטים מכל הצדדים שהודבקו אל נקודה אחת שממנה הקיפו שתי עינים עמוקות – את כל הקהל הגדול במבט נשמתי מלטף של רועה ישראל.

הרבי שליט"א נואם... "ערב שבת קודש אחר חצות" קולו של הרבי נטען לפתע בשגב מאופק, כמעיין רותח הנחסם בכיסויו, והוא מזמין את כל ישראל להשתתף ב"סיום". דבריו של מנהיג ישראל מהדהדים בבת-קול כלל-עולמית הבוקעת גדרים וחומות: "לכל בני ישראל בכל מקום שהם... הן אלה שבארץ הקודש, תבנה ותכונן במהרה בימינו, הן הנמצאים בחוץ-לארץ, ובודאי אלה השרויים בשביה, במצור ובמצוק בגלות שבתוך גלות"... ונשמות ישראל הקשיבו אף הקשיבו!

הזמן הוא בלתי רגיל, ולכן אופן ההזמנה הוא על ידי אמירה בצבור את הפרק העשרים שבתהילים: "למנצח וגו' יענך". הרבי ביקש שהזקן שבחבורה שמונה בשעתו ל"ועד הספר תורה" יאמר בקול רם את פרק התהלים פסוק בפסוק, וכל הצבור יחזור עליו. משורת זקני החסידים קם הרב החסיד ר' שמואל לוויטין.

הרבי שליט"א קם ממקומו. הקהל זע לרגע ומיד נשאר עומד בצפיה דמומה. קולו של ר' שמואל, הרועד מהתרגשות, גובר והולך. סיים הפסוק הראשון ומיד הדהדו "קולות מים רבים אדירים" של הקהל הנרגש בסער רועם, שכמותו נשמע לעתים רחוקות ביותר. מפסוק לפסוק עולה קולו של שליח הצבור ולעומתו, כגלי ים סוער, הולך וגובר ה"מענה" של הקהל. דמעות פורצות את מכסי העינים.

ניגובי מצח מלאי זיעה ועינים לחות. תחושה של חווית רעידת אדמה הרת עולם בלב פנימה או של מפל זרם אדיר של שטפון במעמקי הנשמה. הרבי שליט"א יושב שוב על מקומו ועל פי רמז ממנו הוחל בזמרת שירי כל נשיאי חב"ד, החל מניגונו של אדמו"ר הזקן בן ארבע הבבות, וכך הלאה. עין אנוש אינה רואה ואוזן אדם אינה שומעת את המתרחש בעולם הנשמות. אך אי שם עמוק-עמוק מרגיש החוש החסידי: אבות החסידות לדורותיהם באים במגע נשמתי עמנו כאן.

שוב מתרומם הרבי שליט"א, ובד בבד נעה כל ההתכנסות. הוד דמותו של הרבי במלוא קומתו, מוקף שרשרת זקני החסידים על פניהם מביעי הדבקות ועטורי הדרת לובן, ו"לעיני כל ישראל" נפרשת יריעות ספר התורה הפתוח. קול דממה דקה של גלילת קלף ושל כתיבת נוצה, אות אחר אות, לאט-לאט, על ידי הסופר הישיש, והרבי אינו גורע אף כהרף עין את מבטו מן האותיות הקדושות. הכל מסביב – זקן ונער, גדול וקטן – עוצרים נשימתם במתיחות של יראת הכבוד.

לפני כתיבת האות האחרונה, מגיש הסופר את הקולמוס לרבי שליט"א, ומכבדו בכתיבה. הרבי מחזיר לו את הקולמוס בחזרה, ומורה לו שיהיה שלוחו לכך. הסופר כתב את האות האחרונה. "אתה הראת", פסוק בפסוק כבהקפות שמחת-תורה, על ידי אישי חב"ד הנכבדים.

הרב סימפסאן מגביה את הספר תורה, והרב מאיר גורקאוו כובד בגלילה ואז מתגלה תוכן התיבה שהביא אתו הרבי: "כתר תורה" מוזהב שכ"ק אדמו"ר שליט"א עיטר בו את "עצי החיים" של הספר. הרבי שליט"א לוקח את ספר התורה בזרועותיו. "חופה" נפרשת על גביהם וכשחשובי העדה מלוים אותם בנרות צעד הרבי לאטו עם ספר התורה לכיוון ארון הקדש הגדול שבבית מדרש חב"ד.

ויהי בארבעים שנה!

לא! אין זו טעות בכותרת. השנה היא אמנם שנת השישים לנשיאות, אבל היא גם שנת הארבעים ליו"ד שבט הגדול. וכשם שצריכים להתוועד ולפעול באופן המתאים לשישים שנה - כך צריכים גם להתוועד ולעורר, וללמוד את שיחותיו הנפלאות של הרבי אודות מעלת שנת הארבעים, כדי לדעת כיצד יכולים להגיע ל"קאי איניש אדעתי' דרבי"' בנוגע להתעוררות העצומה שהייתה ביו"ד שבט תש"ל, והציפייה להתגלות המשיח

כמצאים אנו בימים הסמוכים ליום הבהיר יו"ד-י"א שבט, יום קבלת הנשיאות של הרבי מלך המשיח. אנ"ש והתמימים עורכים הכנות מתאימות ליום קדוש זה, וכולם מדגישים את ייחודיותו של יו"ד שבט שנה זו – שנת השישים לנשיאות של הרבי מלך המשיח.

רבות נאמר ורבות עוד ייאמר וייכתב על מעלתה של שנת השישים בכלל, ושנת השישים לנשיאות הרבי בפרט. אולם במאמר זה ברצוני לעמוד על נקודה חשובה לא פחות: יו"ד שבט השנה, הוא שנת הארבעים ליו"ד שבט תש"ל, המכונה בפי חסידים "יו"ד שבט הגדול".

באותם ימים, לאחר שהרבי הודיע כי ביו"ד שבט תסתיים כתיבת ספר התורה לקבלת פני משיח, הייתה התחושה בקרב עדת החסידים שביו"ד שבט תהיה ההתגלות של הרבי מלך המשיח. הייתה התעוררות מאוד גדולה בנושא.

זכיתי להיות אז ב-770, ובזכרוני חקוקה האווירה המחשמלת ששררה אז ב-770. המתח הלך וגאה מיום ליום. אף פעם בחיי לא הרגשתי את ביאת המשיח קרובה כפי שהרגשתי אז. תלמידי הישיבה ישבו ולמדו בהתמדה גדולה, כיאה לימים

האחרונים של הגלות, ועשו כל מה שאפשר כדי להיות מוכנים לרגע הגדול. אחרי שעות הסדרים היינו יושבים להתוועדויות עם החסידים האורחים שהגיעו מכל קצווי תבל לקראת סיום ספר התורה. בכל יום הגיעו עוד חסידים, וההתרגשות הייתה גדולה. זכור לי שכמעט ולא ישנתי באותם ימים מרוב התרגשות.

כאשר הגיעה שעת ההתוועדות המיוחדת בערב שבת קודש, ט' שבט, והרבי נכנס לבית המדרש הגדול, הגיעה ההתרגשות לשיאה. הרב סימפסון הלך עם ספר התורה, והרבי צעד אחריו עם קופסה גדולה, שאף אחד לא ידע מה יש בתוכה. כאשר הרבי הוציא מקופסת הקרטון את כתר התורה המיוחד, הייתה התחושה שהנה הנה הרבי מתגלה.

במאמר שזכינו לשמוע מהרבי באותו מעמד, "להבין עניין כתיבת ספר תורה", השווה הרבי את כתיבת ספר התורה של משיח עם כתיבת ספר התורה הראשון בעולם על ידי משה רבינו, שגם הוא סיים את ספר התורה בערב שבת קודש לאחר חצות היום. הרבי רמז מייד בפתיחת המאמר שלא מדובר כאן על ספר תורה רגיל, שכל יהודי מצווה לכתוב, אלא על ספר תורה שהמלך מצווה לכתוב.

בהמשך המאמר דיבר הרבי באריכות על התיקון השביעי מי"ג תיקוני דיקנא, שהוא מידת האמת, בבחינת "אני הוי' לא שינתי". לקראת סיום המאמר הדגיש הרבי שמצוות כתיבת ספר התורה על ידי המלך קשורה במיוחד עם המלך המשיח, שהרי נאמר "וקרא בו כל ימי חייו", וידועה דרשת חכמים על הפסוק "כל ימי חייך" – "להביא לימות המשיח".

בסיום המאמר, הודיע הרבי ש"במעשה הרי כבר סיימנו את הספר תורה, שכ"ק מו"ח אדמו"ר קרא לו ספר תורה של משיח, ואינו רק מחוסר זמן". מילים אלו

המשיכו להדהד באזני כולנו זמן רב, והפכו למטבע-לשון מהלכת ש"ביאת משיח כבר לא מחוסר מעשה, אלא רק מחוסר זמן".

למעשה, מאז המאמר 'באתי לגני' תשי"א, כאשר הרבי הקביל בין שבעת הדורות מאברהם אבינו ועד משה רבינו, לשבעת הדורות מהאדמו"ר הזקן ועד לרבי מלך המשיח, והכריז שתפקיד דורנו הוא להמשיך את השכינה למטה בארץ ולהביא את הגאולה – ידעו החסידים שהרבי הוא מלך המשיח. אבל זה היה בידיעה בלבד, ולא חדר לרגש. לא הייתה את התחושה וההרגשה שמשיח עומד מאחרי הדלת. לקח עשרים שנה עד שהלב גם התחיל להרגיש את זה.

עת, כשמתקרבים ליו"ד שבט תש"ע, ארבעים שנה אחר-כך, עלינו להתבונן בשיחותיו של הרבי על הייחודיות של שנת הארבעים, וללמוד מהן את ההוראות לפועל לזמננו.

לקראת יו"ד שבט תש"נ, ארבעים שנה לנשיאות הרבי, אמר הרבי שיחה ארוכה על מעלת שנת הארבעים, שבה "קאי איניש אדעתי' דרבי'". כדאי שכל אחד ילמד את השיחה הנפלאה הזאת, כדי להבין את מעלתה המיוחדת של שנת הארבעים.

כאשר לומדים את הפשט של מאמר חז"ל זה, שאחרי ארבעים שנה "קאי איניש אדעתי' דרבי'", מסבירים בדרך כלל שאחרי ארבעים שנה התלמיד נהיה חכם כל כך, שהוא מבין את דברי רבו בשלימותם.

שואל על כך הרבי: מדוע נאמר הלשון "קאי איניש", ולא "יודע התלמיד", שלכאורה מתאים יותר, שהרי מדובר כאן על דרגא חדשה בידיעת התלמיד?

מחדש הרבי, שיש כאן עומק הרבה יותר גדול. לא מדובר כאן רק על הבנה והשגה, אלא על כל מציאות האדם – שכאשר מגיעה שנת הארבעים, "צריך להקים את כל מציאותו מחדש על "דעתי' דרבי'". "כעת צריכים להעשות מציאות חדשה לגמרי – מציאות חדשה שעומדת על גבי יסוד חדש: קאי איניש אדעתי' דרבי'"

ולכן השתמשו חז"ל במילים "קאי איניש" ולא "יודע התלמיד", כדי להדגיש שאין הכוונה רק לחלק ההבנה וההשגה, אלא על כל מציאותו של האדם, עם כל הפרטים שבו. ויסוד חדש זה, שכל מציאותו הוא מציאות הרבי – צריך לחדור בכל פרטי עבודת האדם.

הרב נפתלי אסטולין. צילום: מאיר אלפסי

במילים פשוטות: כאשר מגיעה שנת הארבעים, צריכים להתבטל לגמרי אל הרבי, לבטל את המציאות הקודמת שלנו, ולבנות מציאות חדשה, שכל כולה בנוייה אך ורק על הרצונות של הרבי!

גם אם אנחנו חסידים שמשתדלים לקיים את רצונו של הרבי, בלימוד החסידות, דרכי החסידות, הפצת המעיינות והפצת בשורת הגאולה והגואל – הרי עד עתה היינו מציאות לעצמנו, עם הרצונות שלנו, ורק שהקדשנו חלקים מחיינו – מי יותר ומי פחות – עבור השליחות שהטיל עלינו הרבי.

כעת, אומר הרבי, הגיע הזמן להתבטל לגמרי לרבי. לבנות מחדש את המציאות שלנו, ובאופן כזה שמלכתחילה אין לנו רצונות שלנו כלל וכלל, אלא כל מציאותנו היא אך ורק "אדעתי' דרבי'".

מה זה אומר בעבודה בפועל?

מסביר הרבי, שכל העניינים שהרבי תובע מאיתנו צריכים להיעשות כעת "במימד חדש, עם מעמד חדש – לא לפי ההשגות שהיו עד עתה (לפי דעת המקבל), אלא לפי ההשגות והמימדים ד"דעתי' דרבי'" – נשיא דורנו". ומבהיר הרבי ש"לא די דיוסיפו עוד פרט או עוד כלל, אפילו כלל גדול, בהעבודה, אלא צריך להיות "קאי איניש" – צריך להקים את כל מציאותו מחדש על "דעתי' דרבי'". וביחד עם זה הרי זה צריך לרדת לפרטים ופרטי-פרטים – ובהתבוננות קלה בטח ימצא כל אחד את הפרטים שביכלתו להתחיל לעשות כמציאות חדשה שעליה "קאי אדעתי' דרבי'".

"ובסגנון אחר: כל אחד צריך להעשות "מוסד" חדש, בעבודתו בתורה עבודה וגמ"ח, שמעמיד יסוד חדש – "דעתי' דרבי'".

שנת תש"י החלה נשיאותו של הרבי, ובשנת תש"נ הגענו למצב שבו יכולים לדרוש מאיתנו לעמוד על דעת הרבי, ולפעול את כל העניינים של הרבי "במימד חדש לגמרי".

בשנת תש"ל החל שלב חדש בגילוי המשיח, וכפי שהזכרנו קודם שהרבי אמר ש"ביאת משיח כבר לא מחוסר מעשה, אלא רק מחוסר זמן".

היום, כאשר חלפו ארבעים שנה מיו"ד שבט הגדול – נדרש מאיתנו להעמיד את עצמנו במימד חדש לגמרי, לא רק בנוגע לענייני הנשיאות של הרבי, אלא גם בעניין הפצת בשורת הגאולה והגואל, וקבלת מלכותו של הרבי מלך המשיח.

גם על השליחות העכשווית, להכין את העולם לקבלת פני משיח, התבטא הרבי בביטויים דומים לביטויים הנפלאים שצוטטו לעיל על כך שלא מדובר על עוד פרט ואפילו עוד כלל, אלא על מעמד חדש לגמרי:

בכינוס השלוחים תשנ"ב הגדיר הרבי את תפקיד השלוחים, והבהיר שמדובר ב"חידוש כללי ועיקרי, שאינו רק פרט (או כלל) נוסף בשליחות, אלא עיקר ועניין כללי ביותר.

הרבי מצפה מאיתנו היום, שלאחר שחלפו ארבעים שנה מיו"ד שבט הגדול – נחדיר לעצמנו שכדי להכין את העולם כראוי לקבלת פני משיח, אנחנו צריכים להשקיע את כל הכוחות והמאמצים בעניין זה. לא לעשות את זה לצאת ידי חובה. אפילו לא בתור (עוד) עניין כללי וחשוב, אלא כעניין הכי עיקרי בחיים.

וכאשר מבינים שביאת המשיח זה העניין הכי עיקר בחיים שלנו, הרי משקיעים בהתאם את כל הכוחות והמאמצים להכין את סביבתנו לקבלת פני משיח.

ואם בשביל זה צריכים להשקיע גם סכומים גדולים של כסף – אומר הרבי בשיחה הנ"ל משנת תש"נ, שהקב"ה יכסה את ההוצאות!

צריכים להפסיק לחשוב במונחים גלותיים, ולהתחיל לחשוב כפי שהרבי חושב, בברייטקייט הכי גדולה!

אצלנו בבית הכנסת נוהגים בכל בוקר לאחר התפילה לקרוא את ה'היום יום'

וספר המצוות. אני אומר להם שיקשיבו למה שהרבי אומר, ומה שהרמב"ם אומר. זה מונח אצלם בפשטות, עד כדי כך שהם מיוזמתם ניגשים אלי מייד לאחר התפילה ומבקשים שאומר להם "מה הרבי אומר היום"?

על כל אחד מאיתנו לחשוב בכל יום: מה הרבי אומר היום? איך הרבי רואה את היכולות שלי לפעול, ומה הרבי דורש ממני לעשות. ואת זה לבצע!

[וכאשר חושבים "מה הרבי רוצה ממני היום", אי אפשר שלא להזכר בקטע המכתב אותו בחר הרבי לצטט בתחילת 'היום יום': "מחובתו של כל יהודי, איש ואשה זקן וצעיר, לשאול את עצמו: מה עשיתי ומה אני עושה בכדי להקל את 'חבלי משיח' ולזכות לגאולה השלימה על ידי משיח צדקנו?"]

כדי לדעת מה הרבי רוצה מאיתנו כעת, חובה עלינו לשוב וללמוד, לשוב ולשנן את שיחותיו של הרבי, בהן קבע מסמרות, באר היטב מה העבודה המוטלת עלינו ברגעים האחרונים של הגלות.

אם רוצים להיות "קאי אדעתי' דרבי'", בעניין האמונה במשיח – צריכים ללמוד היטב את כל שיחותיו של הרבי בענייני גאולה ומשיח, כולל השיחות של נ"א ונ"ב, בהן קישר הרבי את תהליכי הגאולה עם המציאות הגשמית בעולם.

ומדהים הדבר, שבכל פעם שחוזרים ולומדים את שיחותיו של הרבי, גם אם כבר למדנו אותן עשרים פעמים מאז תש"נ – בכל פעם מוצאים בהן עומק חדש והבנה חדשה.

למדתי לאחרונה עם חסיד פולין את שיחתו של הרבי אודות השישים יום של חודשי אדר בשנת העיבור, שמבטלים בשישים את כל העניינים הבלתי-רצויים. ולפתע נפלה בראשו הברקה: כתוב הרי שהעולם קיים 6000 שנה. ואם-כן, אפשר לומר שבשנות נשיאותו של הרבי, מתקן הרבי בכל שנה - מאה שנה מבריאת העולם.

ולפי זה יוצא דבר נפלא: שעשרים השנים הראשונות היו כנגד אלפיים שנה של תוהו. הרבי תיקן אז את כל התוהו ובוהו ששרר בעולם היהודי לאחר השואה. עשרים שנה הבאות החלו בשטורעם גדול של לימוד התורה - כנגד אלפיים שנה תורה. ועשרים שנה שהחלו בתש"נ, היו כנגד אלפיים שנה ימות המשיח – להביא לימות המשיח!

כיום, כאשר נמצאים אנו בשנת השישים, הרי יש לנו את כל המעלות גם יחד, שהרי האות סמ"ך כוללת בתוכה גם את האות ס' = שישים, גם את האות מ' = ארבעים, וגם את האות ך = עשרים.

והעיקר שנעמוד כבר אדעתי' דרבי', ונפעל את הפעולה האחרונה שתסיר לגמרי את שארית חומת הגלות, ותגלה לעינינו הגשמיות את הגאולה האמיתית והשלימה, בהתגלותו של הרבי מלך המשיח תיכף ומייד ממ"ש!

בית משיח
שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

הודעה חשובה
למנויי בית משיח בארץ הקודש

מנויים שמקבלים את העיתון לאחר שבת,
נא ליצור קשר עם מזכירות המשרד בארץ:
03-9602600

יתיר מבחיוהי

"בהגיעי קרוב מאוד לארון, מישהו שאל אותי אם טבלתי היום. הפשלתי את שרוולי והתגלה המספר החרוט על זרועי לנצח - מזכרת ממחנות ההשמדה ומכל מה שעבר עלי במלחמה הארורה. 'לא טבלתי היום במים', אמרתי לו, בהושיטי את זרועי לכיוונו, 'אולם אני כן טבלתי ב...אש!' החסיד פינה לי מקום, וסייע לי במרפקיו להגיע ליד הארון."

ח.ש. סילברברג
תרגום: צ' יענקלביץ'

רבים מאוד בכל קצווי תבל-שהם עצמם זכו לנס ומופת מאת רבותינו נשיאנו – הרבי הריי"צ והרבי, מסתובבים בינינו. הם אינם מודעים לאוצרות הנמצאים בתוכם, ולא חושבים לגשת לחסיד חב"ד ולספרם. רק בפרץ של השגחה פרטית גמורה זוכים אנו לשמוע סיפור מופת בפרסום ראשון. סיפור כזה ברצוני לחלוק אתכם עמכם.

שנם סיפורי מופת רבים הידועים לנו על רבותינו נשיאנו. ככל שאנחנו יותר קרובים לרבי מסוים, כך ישנם יותר סיפורים בנמצא. אבל, דומני שיותר ממה שגלוי – נסתר.

לפני שנה בעלי מצא את עצמו יושב שבעה על פטירת אמו ע"ה. בני המשפחה התאספו בעיר לייקווד שבמדינת ניו ג'רזי, שם עברו בצוותא את ימי השבעה.

בוקר אחד, בסיום תפילת שחרית, ניגש יהודי בא בימים לבעלי ואמר לו: "על פי המראה שלך, אני מנחש שחסיד חב"ד הנך. התרצה לשמוע סיפור מופת מהרבי הריי"צ שאירע עמדי?" מובן שבעלי שמח מאוד על ההזדמנות שנקרתה לפניו והביע את רצונו להקשיב.

היהודי הציג את עצמו. "שמי מרדכי ג', מהעיר מונקאטש, שם גדלתי והתחנכתי. למרות שבעירי מונקאטש לא התגורר ולו חסיד חב"ד אחד, הכרתי וכיבדתי את ליובאוויטש בגלל היחס החם של מורי ורבי האדמו"ר ממונקאטש, בעל ה"מנחת אלעזר", שכיבד מאוד את שיטתו של אדמו"ר הזקן בעל התניא ושאר אדמו"רי חב"ד.

"עברתי את מלחמת vעולם השניה על כל זוועותיה, כולל שהייה במחנה ההשמדה אושוויץ. בנס יצאתי בחיים, אוד מוצל מאש. בסיום המלחמה הועברתי למחנה פליטים, שם הכרתי את רעייתי, נישאתי ואף נולד לנו ילד ב"ה. בשנת תש"ט, היגרתי לארצות הברית בסיוע ארגון 'הייאס'. בחסות הארגון השתכנו – כל משפחות הפליטים – בבית מלון במנהטן. היינו קבוצה של משפחות באותו מצב, שמחים מאוד להיות על אדמה חופשית ובטוחה, מצפים בכיליון עיניים להסתדר בהסתדרות טובה בגשמיות.

"למרות התקוות, החלום האמריקאי לא התגשם. האנגלית הרצוצה שבפינו לא העמידה אותנו ברשימת העובד המבוקש. כך עברו עלינו, בעלי המשפחות פליטי החרב באירופה, חודשים רבים של בטלה קשה ומייסרת.

"אין צורך להכביר בתיאורים על עגמת הנפש, הייאוש והצער שהיו מנת חלקנו. כל המאמצים – ועשינו מאמצים כבירים לקבל עבודה כלשהי – העלו חרס בידינו. מצבינו הגשמי והנפשי – היה קשה מנשוא.

"כך עברו עוד ועוד ימים. מחפשים כל בדיל של הזדמנות, אולם ההצלחה מאתנו והלאה. העברנו את היום בתקווה שמחר אולי יתמזל מזלנו ונתקבל לאיזו עבודה המפרנסת את בעליה.

"בכל בוקר הייתי מקבל את העיתון האידי היומי ליד דלת חדרינו במלון. והנה בוקר אחד פתחתי את העיתון, וכותרת שחורה מבשרת רעות: הרבי מליובאוויטש, כ"ק אדמו"ר רבי יוסף יצחק, נסתלק לגנזי מרומים. בכתבה המרכזית הובאו כל פרטי הלוויה האמורה להתקיים בו ביום – יום ראשון. על פי הרשום בכתבה, ההלוויה תצא מ-770 איסטערן פארקווייי, בית הכנסת ומקום מגורי הרבי. מובן שאני, שגדלתי על ערכי כבוד לליובאוויטש ואדמו"ריה, רציתי מאוד להשתתף וללוות את הרבי למקום מנוחתו. חיפשתי בין רעיי הפליטים, ומצאתי עוד יהודי שהרגיש צורך להשתתף.

"כעת נאלצנו להתמודד עם עובדת חיינו כפליטים. המציאות המרה היתה שלאף אחד מאתנו לא היתה אף לא פרוטה שחוקה כדי לממן את הנסיעה הקצרצרה

מסע ההלוויה של הרבי הריי"צ יוצא מ-770

ממנהטן לקראון הייטס! אולם, נחישותנו לזכות ללוות צדיק גדול בדרכו האחרונה למנוחת עולמים, גברה על הבושה הטבעית. פנינו לכמה יהודים ולבסוף הצלחנו למצוא יהודי נדיב לב שכיסה לנו את עלות הנסיעה לקראון הייטס.

"כאשר סוף סוף הגענו ל-770 כבר התאסף במקום קהל עצום. מישהו הכריז ברמקול שרק מי שטבל באותו יום במקווה יורשה להתקרב ולגעת בארון של הרבי. אני לא הייתי במקווה באותו יום, ובכל אופן דחפתי ונדחפתי עד שהגעתי קרוב מאוד לארון.

"בהגיעי קרוב מאוד לארון, מישהו שאל אותי אם טבלתי היום. הפשלתי את שרוולי והתגלה המספר החרוט על זרועי לנצח – מזכרת ממחנות ההשמדה ומכל מה שעבר עלי במלחמה הארורה. 'לא טבלתי היום במים', אמרתי לו, בהושיטי את זרועי לכיוונו, 'אולם אני כן טבלתי ב...אש!' החסיד פינה לי מקום, וסייע לי במרפקיו להגיע ליד הארון.

"נגעתי בדחילו וברחימו בארון הרבי, מבקש בלחש מהרבי שיברך אותי בפרנסה. 'רבי, פרנסה', קראתי מעומק לבי השבור. ולמרות הדוחק האדיר, אף הצלחתי וזכיתי לשאת את ארונו הק' של הרבי מספר

"כעת נאלצנו להתמודד עם עובדת חיינו כפליטים. המציאות המרה היתה שלאף אחד מאתנו לא היתה אף לא פרוטה שחוקה כדי לממן את הנסיעה הקצרצרה ממנהטן לקראון הייטס! אולם, נחישותנו לזכות ללוות צדיק גדול בדרכו האחרונה למנוחת עולמים, גברה על הבושה הטבעית.

צעדים, מבקש ומפציר בו כל העת: 'רבי, פרנסה!'

"לא הסתפקתי בזה. המשכתי עם הקהל ל'בית החיים' מונטיפיורי בדרך לא דרך, וכאן עלה לי במאמץ רב ובהפעלת קצת מרפקים (אחרי הכל גם חסיד אנוכי...) להגיע ליד הקבר ממש. לאורך כל הזמן חזרתי וביקשתי שוב ושוב את אותה בקשה נפשית: 'רבי, פרנסה, רבי, פרנסה!'

"ההלוויה הסתיימה, והגיע העת לחזור לבית המלון במנהטן. הכסף אזל כבר בדרך הלוך, וכעת מה אעשה? ניגשתי לשיירת הרכבים, והחלתי לחפש לעצמי מקום עם אי מי שנוסע גם הוא לכיוון מנהטן. פניתי לכל נהג ונהג לפי התור, ובינתיים לא מצאתי את מבוקשי. לאחד הנהגים אליו פניתי בנוגע לטרמפ, מצאתי את עצמי מספר שאני מחפש גם עבודה. והוא ענה לי: 'אני לא מגיע למנהטן, אבל קח את כרטיס הביקור שלי. אם אתה מחפש עבודה, תגיע מחר בבוקר לכתובת המצוינת על הכרטיס. אני מבטיח לך עבודה שם!'

"למחרת בבוקר התייצבתי במקום המצוין, התקבלתי כהבטחתו לעבודה, ועבדתי שם במשך כל השנים עד ליציאתי לפנסיה.

"ומה לגבי ידידיי הפליטים ששהו עמדי במלון? הם המשיכו לחפש עבודה למשך חודשים רבים מאוד!"

צדיקא דאתפטר...

(מעובד על פי כתבה של ח.ש. סילברברג, וועסט בלומפילד, דטרויט – בפורום השלוחות – שמייס.קום)

כשרוצים לפעול על יהודי הדרך הטובה ביותר

יו"ד שבט מתקרב וכל חסיד שואל את עצמו: מה עלי לעשות לקראת היום הגדול? • נפגשנו עם הרב חיים צבי שיחי' גרונר, משלוחי הרבי מלך המשיח לאוסטרליה ומנהל כולל 'מנחם ליובאוויטש', לראיון מרתק העוסק בשלל נושאים המעסיקים אותנו בימים אלו: התקשרות לרבי, אחדות החסידים, הפצת המעיינות ופרסום בשורת הגאולה.

ראיין: יהושע קעניג

שיתכונן לביאת המשיח, היא, באהבת ישראל!

בימים אלה, מתכוננים חסידי חב"ד ברחבי העולם לקראת יו"ד שבט, יום קבלת הנשיאות על ידי כ"ק אדמו"ר המשיח שליט"א. "הימים האלה נזכרים ונעשים" ואנחנו שואלים את עצמנו כיצד מתכוננים ליום הזה?

כל אחד יודע שתפקיד דורנו – הדור השביעי הוא להביא את הגאולה, כפי שביאר זאת הרבי במאמר הראשון – באתי לגני תשי"א: "והנה זה תובעים מכל אחד ואחד מאיתנו . . לגמור המשכת השכינה, ולא רק שכינה כי-אם עיקר שכינה, ובתחתונים דווקא".

השאלה היא: איך עושים זאת?!

שמעתי פעם מהרה"ח בערל הלוי גורביץ ע"ה (מפאריז), את הדברים הבאים: כשהרבי הכריז "הגיע זמן גאולתכם" לא כולם האמינו בכך בפשטות ובאמונה פשוטה, אבל ישנו אחד שהאמין בכך לחלוטין, שלקח את הבשורה ברצינות, זהו היצר הרע שעושה הכל למנוע זאת באמצעות פירוד לבבות בין החסידים. ואכן רואים דבר מבהיל שנפוץ מאז ג' תמוז, פירוד לבבות בין החסידים. מכך עלינו ללמוד היכן צריך להיות הדגש שלנו, אהבת ישראל להבאת הגאולה.

צריך לזכור, שאהבת ישראל היא הדרך לבטל את הגלות, וגם את זה אמר הרבי בפירוש באותה התוועדות של יו"ד שבט תשי"א: "כשם שהסיבה לגלות זו שאנו מצויים בה, היא היפוכה של אהבת ישראל, כך על ידי אהבת ישראל תבוא הגאולה

במהרה בימינו ממש".

לקראת סוף המאמר הראשון – מאמר קבלת הנשיאות שמתווה את עבודתו של הדור השביעי, סיפר הרבי סיפורים מכל אחד מרבותינו נשיאנו, שתיארו את אהבת הישראל המופלאה שבה נהגו. אחד מהם הוא הסיפור הידוע על אדמו"ר הזקן, שהפסיק בעיצומה של תפילת יום הכיפורים, והלך לעזור ליולדת. בהתוועדויות מאוחרות יותר, הפליא הרבי בהוראה שעלינו להפיק מהסיפור: הן אף אחד מאיתנו לא יכול לומר שיש לו את הכוונות והדביקות של האלטער רבי בתפילה, על אחת כמה וכמה בתפילת יום כיפורים... ובכל זאת עזב את הכל כדי לעזור ליהודיה.

לפעמים מגיע היצר בלבוש חסידי וטוען: אני עסוק כעת בהבאת הגאולה. אני עסוק במימוש השליחות היחידה קבלת פני משיח, ולכן אני לא יכול להתחשב ולהתעסק באהבת ישראל... אהבת ישראל היא השורש והשער דרכו ניתן אחר כך לפעול את הכל, וראשית כל הבאת הגאולה.

האם הרב יוכל להמחיש לנו את הקשר בין אהבת ישראל לגאולה?

כשרוצים לפעול על יהודי "הכונו לביאת המשיח" ניתן לעשות זאת רק באהבת ישראל. הדברים הם פשוטים וכל אחד יכול לראות אותם בסביבתו.

התפרסם לאחרונה סיפור מדהים שקרה בבית חב"ד בפונה שבהודו, בראשות הרב בצלאל קופצ'יק: מרצה לפילוסופיה מישראל בשם דניאל אפרתי, יצא לטיול בהודו. בשדה תעופה בפונה, נמצא בתיקו תרמיל של כדור שנשכח. הוא נעצר והושלך לצינוק בבית כלא מקומי. לאחר ששוחרר בערבות ושוחד, שהה עוד 15 שבועות בבית חב"ד בפונה ונהנה מאירוח מסור ודאגה מלאה לכל צרכיו.

האהבה הפשוטה הזו, ללא תנאי, חוללה מהפך בהשקפת חייו של המרצה לפילוסופיה. בראיונות שהתפרסמו בכלי התקשורת החילוניים בארץ ישראל, סיפר "הם עשו זאת באהבה והתמסרות שאתה לא מוצא בשום מקום אחר, החוויה הזו שינתה את השקפת העולם שלי..." אין ספק שאהבת הישראל הפשוטה הזו, שינתה את יחסו לחב"ד ליהדות ולמשיח.

יש שיחה מהרבי בשבת זאת חנוכה תשמ"ז, על ההפטרה 'ויעש חירום'

העוסקת בהכנת כלי המקדש. אני זוכר את ההתוועדות הזו, כי הייתי בה, הרבי דיבר על כך שכל יהודי הוא כלי מכלי המקדש, "יהודי הוא מנורה' כך צריך לגשת ליהודי, וכך מגלים את מהותו האמיתית – שהוא מנורה להשם (ספר השיחות תשמ"ז ס"ח).

רצינו לשמוע על היבטים נוספים בהתקשרות לרבי מלך המשיח שליט"א. לפעמים נראה, שבדורות הקודמים ניתן דגש חזק על לימוד החסידות, והיום ישנו דגש על התקשרות לרבי בדרכים נוספות, האם זה נכון?

אין ספק שלימוד התורה הוא הבסיס לכל דבר. כך גם בהתקשרות עם הרבי, בלי לימוד חסידות אין מאומה. הדברים מפורשים וידועים כבר בספר היום יום במספר מקומות: גודל התשוקה להתקשרות, יכול להשביע, רק כאשר ילמוד מאמרי החסידות שאומר הרב וכותב. כי בראיית פנים בלבד לא סגי [=אין די]" (ט' אדר ב'). "השואל במה היא ההתקשרות שלו אלי, מאחר שאין אני מכירו פנים . . ההתקשרות האמיתית היא ע"י לימוד התורה, כשהוא לומד המאמרי חסידות שלי, קורא את השיחות..." (כ"ד סיון).

גם בשליחות היחידה 'קבלת פני משיח' לימד אותנו הרבי, שלימוד התורה בענייני גאולה ומשיח הוא הדרך 'הישרה והקלה' להביא את משיח צדקנו.

רבים מתלבטים בשאלה איך להחדיר ענייני גאולה ומשיח במשפחה. ישנם רעיונות רבים ומועילים, אחד הדרכים המרכזיות לכך היא על ידי השיחות של הרבי, שיחות במשיח וגאולה. צריך כמובן להתאים את הדברים לגיל הילדים ולרמת הבנתם, אך השיחות של הרבי הם הדרך הישרה והקלה לחיות גאולה ומשיח ולהביאם בפועל ממש.

בעניין היחס והקשר שבין לימוד החסידות וההתקשרות לרבי; כשמתעסקים בהפצת המעיינות בקרב יהודים שומרי תורה ומצוות מחוגים שונים ביהדות, עולה לפעמים הטענה, שדי בכך שהם לומדים חסידות ואין צורך לדחוף אותם להתקשרות לרבי, האומנם?

ראיתי לאחרונה בספר של חסידי פולין, מדרש על המילים 'את המאור הגדול' – זהו רבינו הקדוש רבי יהודה הנשיא. הדבר פשוט, שכמו שיש נשיא לכל שבט ושבט ויש את המשה רבינו – הנשיא של כל עם ישראל, כך גם בכל דור יש את ה'משה רבינו שבדור' והדבר כלל אינו בסתירה לכך שלכל חוג יש את רבותיו ומנהיגיו.

הגישה שלי היא לא לשכנע אחרים שהם חייבים להאמין במה שאני מאמין, יש להסביר להם מדוע אנו מאמינים כך. בגישה כזו, האדם חש שלא מתקיפים את דעותיו, או כופים עליו לשנות אותם והוא פנוי יותר להקשיב לדעות שונות. בביקורי הנוכחי בארץ הקודש לרגל ה'שבת שכולה משיח', פגשתי חבר ילדות שאינו נמנה על חסידי חב"ד, המתגורר בירושלים. שוחחנו שעה ארוכה, והוא העלה טענות רבות על אמונת החסידים שהרבי הוא המלך המשיח. ראיתי במוחש, שכאשר מדברים, בהסברה ברורה הנשענת על מקורות תורניים, הדברים חודרים ומשפיעים.

ברור שיש עניין להפיץ את תורת החסידות, ויחד עם כך חשוב לא פחות, לקשר עוד ועוד יהודים לרבי. סדר הדברים הוא, שיש לנו רבי כדי להתקשר לקדוש ברוך הוא, ולימוד החסידות הוא המקשר אותנו לרבי. אך ודאי שמתוך שלא לשמה בא לשמה, וסוף כל סוף לימוד החסידות ישפיע עליהם להתקשר באילנא דחיי.

מדוע דווקא בדורות האחרונים חשובה כל כך ההתקשרות לצדיק?

הבעל שם טוב לא חידש דברים משלו, הוא רק הדגיש וחיזק יסודות קיימים ביהדות. כבר בתורה שבכתב נצטווינו על דביקות בקב"ה, שמשמעותה המעשית היא דביקה בצדיק הדבק בה'. על הפסוק "לאהבה את ה' אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו". שואלת הגמרא (כתובות קיא, ב): "וכי אפשר לאדם לידבק בשכינה?" כיצד יכול אדם גשמי לדבוק בה' שהוא דבר רוחני? ועונה על כך: שיש להדבק בתלמידי חכמים ואז "מעלה עליו הכתוב כאילו מדבק בשכינה". הדברים הובאו גם כמצווה הלכה למעשה בספר החינוך וברמב"ם.

אכן הדבר אינו חידוש, אך מדוע לא שמענו על חשיבות ההתקשרות לנשיא הדור בדורות קודמים?

א. לא היו צריכים להדגיש ולדבר על כך, פשוט בגלל שכך הם חיו. ב. בדומה להסבר אודות התגלות החסידות, שבדורות האחרונים נזקקים לו יותר הן מפני ירידת הדורות, והן כהכנה למשיח, כך גם יש לומר שההתקשרות לרבי נזקקת יותר בגלוי בדורנו זה, הן כתרופה למחלות הגלות וכן כהכנה לגאולה, הרי מלך המשיח יהיה רב ומלך, נשיא ורועה.

מהי הדרך להסביר את בשורת הגאולה ואת זהות הגואל ליהודים שומרי תורה ומצוות שאינם מאנ"ש?

הכל ניתן לפעול בהסברה נכונה ובאהבת ישראל. אין בעיה בפירסום גאולה ומשיח 'יחי' וכו', צריך רק לעשות זאת מתוך אהבת ישראל. כשהדברים נעשים ברוח זו, אזי פועלים כפי דברי הרבי כך שדרכי ההסברה והפרסום תלויים בתנאי הזמן והמקום. זוהי משמעות המילים 'באופן המתקבל', יש להפיץ את בשורת הגאולה, כך שהדברים יתיישבו בשכלם של השומעים לגווניהם השונים ויובנו על ידם.

הגישה שלי היא לא לשכנע אחרים שהם חייבים להאמין במה שאני מאמין, יש להסביר להם מדוע אנו מאמינים כך. בגישה כזו, האדם חש שלא מתקיפים את דעותיו, או כופים עליו לשנות אותם והוא פנוי יותר להקשיב לדעות שונות.

בביקורי הנוכחי בארץ הקודש לרגל ה'שבת שכולה משיח', פגשתי חבר ילדות שאינו נמנה על חסידי חב"ד, המתגורר בירושלים. שוחחנו שעה ארוכה, והוא העלה טענות רבות על אמונת החסידים שהרבי הוא המלך המשיח. ראיתי במוחש, שכאשר מדברים, בהסברה ברורה הנשענת על מקורות תורניים, הדברים חודרים ומשפיעים.

כיצד ניתן לקשר יהודים לרבי ברגעי הגלות האחרונים, כאשר איננו רואים את הרבי לעיני בשר?

צריך למצוא את הדרך איך לקשר כל יהודי באופן המתאים לו. כאשר יהודי כותב לרבי באגרות קודש, כאשר יהודי מבקר ב-770 וכדומה, רואים במוחש שהדברים משפיעים וחודרים, במיוחד כשיהודי צריך ברכה או עזרה וכדומה.

אני רואה זאת אצל מקורבים מהקהילה שלנו במלבורן, ביקור ב-770 משפיע על האדם ומשנה אותו.

הרב הזכיר את ה'אגרות קודש' כאחת מדרכי ההתקשרות לרבי. בשנים האחרונות התקיימו בארץ הקודש, מספר קמפיינים שפנו לציבור הרחב באמצעות פרסומות, וקראו לו לכתוב לרבי ולבקש ברכה גם בעניינים גשמיים האם אין בכך זילות בהצגת הרבי כמחולל מופתים?

וודאי שיש בכך עניין. ראשית זהו אחד מהתפקידים של הרבי, לעזור ליהודים וגם לחולל מופתים אם צריך...

יחד עם זאת צריך כמובן להיזהר שהדברים יוגשו בצורה מכובדת, באופן שיתקבל אצל הציבור בצורה הראויה. לשם כך יש לפנות בהסברה, לא סתם להשליך את העניין, להסביר מהו רבי ומהי כתיבה לרבי, כדי שהכותב לרבי יגש לנושא ברצינות הראויה.

ובכל זאת באים ליהודי שלא יודע מאומה על רבי וחסידות, ואומרים לו בא וכתוב לרבי על פרנסה או שידוך וקבל ברכה, האם זוהי דרך לקשר אנשים לרבי?

הרבי עצמו דרש מחסידים לנהוג כך ובמילא אין ספק שזו אכן דרך להתקשרות. ידוע הסיפור שכתב הרבי לאנ"ש בצרפת, אודות אברך שפעל על אישה שאינה מאנ"ש, לכתוב לרבי בעניין גשמי דווקא, ובלשון הרבי: אברך אחד, שהוכרח לברוח ממקומו . . נדד למדינה **רחוקה** ביותר, הן במקום הן **בעניני יהדות**, וכעבור איזה זמן התחילו להגיע מאנשים ונשים משם מכתבים לכ"ק מו"ח אד"ש.

ולדוגמא – מאשה בעלת עסק שמציעים לה לשכור חנות ודירה בחלק אחד של העיר או בחלק אחר, ושואלת החלט כ"ק אד"ש מה תעשה. – מעולם לא ראתה אותו, ויודעת שמעולם לא הי' כ"ק מו"ח אד"ש לא רק בעירה אלא גם בכל מדינתה, אינה מאנ"ש וכנראה גם לא מגזע אנ"ש. אבל כששמעה מהאברך דברים היוצאים מן הלב: יש רבי בישראל, ואין הוא נכנס בהגבלות הטבע, והרוצה ללכת לבטח דרכו: במסחר, בהנהגת הבית וכו' – לא ירים את ידו מבלי לשאול את פי הרבי. והכירה בהאברך שפיו ולבו שוין כי ניכרין דברי אמת, ציותה לכתוב השאלה הנ"ל, שייכת **ממילא** לנפנה [= כינוי לכספי "מעמד"], נתינת סכום כסף חודשי קבוע לענייניו של הרבי], ומתקרבת ליהדות, ובטח בקרב הימים יהיו הליכות ביתה בכשרות וטהרת המשפחה וכו'. (אג"ק ח"ג עמ' נב – נח).

כאשר יהודי כותב לרבי באגרות קודש, כאשר יהודי מבקר ב-770 וכדומה - רואים במוחש שהדברים משפיעים וחודרים, במיוחד כשיהודי צריך ברכה או עזרה וכדומה. אני רואה זאת אצל מקורבים מהקהילה שלנו במלבורן, ביקור ב-770 משפיע על האדם ומשנה אותו.

לסיום: אנו מתקרבים לחגיגות שישים שנה לנשיאות, ונכון לרגעים אלו, אנו עדיין שרויים בניסיון ולא זוכים לראות את הרבי. מניין נשאב כח, להמשיך לחיות, ללמוד ולהפיץ ענייני גאולה ומשיח?

בנקודה זו אנו חוזרים לנושא עליו שוחחנו בתחילת הראיון, אהבת ישראל היא המפתח להכל! קשה מאוד לפעול לבד והדרך הנכונה "איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק" לפעול במהרה את ההתגלות הרבי משיח צדקנו תיכף ומיד ממש.

יחי המלך!

מהי 'קבלת המלכות'?

בהגיע יו"ד שבט, כל חסיד צריך להתבונן ולהשיב לעצמו על השאלה: האם הוא באמת מקבל את הנשיאות של הרבי? האם אתה יכול לכתוב לרבי כתב התקשרות, שבמכתב זה אתה מוסר ונותן את כל המציאות שלך לרבי?

הרב שלום בער הכהן הענדל

ראש ישיבות תומכי תמימים ליובאוויטש באור יהודה

זה קורה היום

בעמדנו בימי ההכנה לפני יו"ד שבט, יום הגדול והקדוש שנת השישים לנשיאות של הרבי, ישנו הכלל שהימים האלו נזכרים ונעשים וכפי שהרבי דיבר על כך בהזדמנויות רבות ביומי דפגרא.

חשוב לדעת שיו"ד שבט אינו אירוע שאירע לפני 60 שנה, אלא זה אירוע שמתרחש **היום**, וכשם שלפני 60 שנה קיבל הרבי את הנשיאות – כך גם היום הרבי מקבל את הנשיאות מחדש.

ובפרט על פי דבריו הידועים של הבעל שם טוב בנוגע לקריאת המגילה ש"הקורא למפרע לא יצא ידי חובה", שמי שקורא את המגילה כמו סיפור היסטורי שהתרחש בעבר לא יצא ידי חובה וצריך לחיות את זה כאילו זה קרה היום.

מה זה אומר לנו "לקבל את הנשיאות של הרבי היום"? כאשר נבין את משמעות הדברים, נוכל להבין כיצד צריך להתייחס ליום הזה.

קבלת הנשיאות

כדי להבין את המשמעות של קבלת הנשיאות, צריך להקדים ולתאר בקצרה את שאירע בתקופה שלאחר הסתלקות הרבי הריי"צ: במשך שנה שלימה פנו החסידים

בבקשה אל הרבי שיקבל על עצמו את הנשיאות, אולם הרבי סירב בתוקף. לאחר שחלפה כמעט שנה שלימה, בכ"ד טבת, התפרסמה ידיעה בעיתונות שהרבי הולך לקבל על עצמו את הנשיאות באופן רשמי, כששמע זאת הרבי, הוא קרא לכמה מזקני החסידים ודרש מהם שיפרסמו הכחשה על הידיעה. זקני החסידים ממש התחננו לפני הרבי שלא יפרסם הכחשה, שהרי בסך הכל פורסם שהחסידים הולכים לקבל על עצמם את הנשיאות של הרבי, ולא כתוב שהרבי הסכים לקבל זאת על עצמו.

כשהרבי נכנס להתוועדות, בליל י"א שבט תשי"א, היה מתח עצום בקהל: האם הרבי יאמר מאמר חסידות, ובכך יסמל כי קיבל את הנשיאות החב"דית?

באמצע ההתוועדות, קם אחד מזקני החסידים, הרב סנדר נעמצאוו, וביקש מהרבי שיאמר חסידות. נשימתם של החסידים נעצרה לרגע ואז הרבי התחיל לומר את מאמר החסידות "באתי לגני".

לאחר מכן קפץ הרב נעמצאוו על השולחן מרוב שמחה ובירך – בשם ומלכות! – את ברכת שהחיינו, שהשי"ת עזר לנו שיש לנו רבי! כל הקהל ענה אמן בקול אדיר ובשמחה רבה, והרבי חייך.

כתב התקשרות

במשך כל אותה שנה, עד שהרבי קיבל את הנשיאות, חסידים מכל רחבי העולם כתבו כתבי התקשרות בכדי לעורר את הרבי לקבל על עצמו את הנשיאות.

התוכן של כתב התקשרות הוא, שחסיד מוסר ונותן את עצמו לגמרי עבור הרבי בכל כוחות נפשו, וכפי שהיו כאלו חסידים ברוסיה שמסרו את נפשם עבור קיום ההוראות של הרבי. כאשר החסידים הגישו כתב התקשרות לרבי, הם ביטאו בכך את ההתבטלות שלהם כלפי הרבי.

"והימים האלה נזכרים ונעשים" – כל חסיד וכל 'תמים' צריך לשאול את עצמו: מה הוא לוקח מי' שבט לכל השנה? למרות ששומעים הרבה בהתוועדויות שזהו "ראש השנה להתקשרות", אבל בנוגע לפועל לא

יודעים כיצד ליישם זאת.

התוכן של י׳ שבט, שהוא ראש השנה להתקשרות, דומה לראש השנה:

כמו שבראש השנה נמשכת חיות חדשה בעולם לכל השנה – כך גם בראש השנה להתקשרות, כל חסיד מקבל נתינת כוח לכל השנה על העניין של ההתקשרות לרבי.

חסיד צריך להתבונן בשאלה: האם הוא באמת מקבל את הנשיאות של הרבי? כלפי מה הדברים אמורים? אפשר לחשוב שאתה מקושר לרבי בכך שאתה יודע שיש לנו רבי, נשיא הדור, אך צריך לדעת שהמבחן האמיתי הוא האם אתה יכול לכתוב כתב התקשרות לרבי, שבמכתב זה אתה מוסר ונותן את כל המציאות שלך לרבי.

ובנוסף לזה, כל חסיד צריך להרגיש שהרבי לא יכול לקבל את הנשיאות בלי הכתב התקשרות שלו.

בפשטות, אם החסידים לא היו מגישים את הכתב התקשרות, הרבי לא היה מקבל את הנשיאות, שהרי ״אין מלך בלא עם״. הגשת כתב ההתקשרות היתה אתערותא דלתתא מצד החסידים בשביל קבלת הנשיאות של הרבי.

וכאשר מגיעים לי׳ שבט, עלינו לקבל מחדש את הנשיאות של הרבי, כשם שבכל ראש השנה אנו מקבלים עלינו ביתר שאת את מלכותו של הקב״ה.

קבלת המלכות

דברים אלו מתאימים בנוגע ליו״ד שבט תשנ״ג, כידוע שזו הפעם הראשונה שהרבי עודד את שירת החסידים ״יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד״ **לעיני כל העולם כולו בשידור לווייני**.

כאשר התפרסם בעיתונות בכל העולם שמכתירים את הרבי כמלך המשיח – היו כאלה שלא רצו שהרבי יצא, אולם הרבי התעקש לצאת ולעודד את השירה לעיני כל העולם. לא היה כזה גילוי של הרבי במהלך כל השנים, ובאירוע זה התבטאה קבלת הנשיאות של הרבי באופן גלוי. רק שכאן התבטאה קבלת מלכותו של הרבי כמלך המשיח לעיני העולם כולו.

חשוב להדגיש, שקבלת המלכות של הרבי כמלך המשיח צריכה להיות באותו אופן פנימי כמו קבלת הנשיאות. אין זה דבר של מה בכך, שבחור אומר שהוא מאמין שהרבי הוא מלך המשיח, אלא צריך להיות אצל תמים ההתבוננות שהוא נכנס לממלכה של הרבי, ובו בזמן להיות נתון למלכותו של המלך, כמו מלך ועבדים שהם מקבלים עליהם את מלכותו ועושים את רצונו – כך גם אנו מקבלים את מלכותו של הרבי והוא מולך עלינו, ואנו עושים כל מה שהוא רוצה וכל זה נעשה מתוך חיות ושמחה.

קבלת המלכות של הרבי כמלך המשיח צריכה להיות באותו אופן פנימי כמו קבלת הנשיאות. אין זה דבר של מה בכך, שבחור אומר שהוא מאמין שהרבי הוא מלך המשיח, אלא צריך להיות אצל תמים ההתבוננות שהוא נכנס לממלכה של הרבי, ובו בזמן להיות נתון למלכותו של המלך, כמו מלך ועבדים שהם מקבלים עליהם את מלכותו ועושים את רצונו - כך גם אנו מקבלים את מלכותו של הרבי והוא מולך עלינו, ואנו עושים כל מה שהוא רוצה וכל זה נעשה מתוך חיות ושמחה.

זכינו להיות בדור השביעי, דורו של הרבי, שדווקא על ידינו יימסרו, ואף יבוזבזו כל האוצרות, בלי שום הגבלה. נשיאותו של הרבי באופן נעלה שלא בערך אלינו, אנשי הדור, והתפקיד הנעלה שהוטל עלינו, מרגע קבלת הנשיאות: להיות אלו שמסיימים את עבודת כל הדורות, ומקבלים את פניו של מלך המשיח בפועל ממש.

בדורות קודמים מצאנו שיציינו את יום ההילולא, אך לא את קבלת הנשיאות באופן ׳רשמי׳. לכן, כאשר הרבי בעצמו מציין את יום קבלת הנשיאות, וכפי שידועים ריבוי שיחותיו של הרבי אודות ייחודיותו של היום הי״א בשבט – הרי זה זכות וחידוש שניתנו לנו על ידי הרבי.

וזכות זו, היא גם חובה, שהרי הוא היום בו אנו מקבלים שוב על עצמנו מתוך חיות מחודשת, את נשיאותו.

וכאשר מחליטים, בהחלטה בלתי ניתנת לערעור ולשינוי, לקיים את השליחות היחידה שנותרה – הרי קבלת הנשיאות היא גם קבלת מלכותו של מלך המשיח, אותה אנו פועלים בעולם כולו.

ההוראה בפועל: כל תמים וכל חסיד צריך לקחת על עצמו החלטה טובה בהוספה בקבלת המלכות ובקבלת הנשיאות של הרבי, דבר שיגרום נחת רוח לרבי.

דבר זה בא לידי ביטוי בכך שבכל חיי היום יום של הבחור יהיה ניכר שהוא בחור שקיבל את הנשיאות והמלכות של הרבי. החל מהקימה, עבודת התפילה, לימוד הנגלה והחסידות, אכילה ושתיה ושאר הפעולות במהלך היום שבכל פעולה מודגש אצלו ההתקשרות לרבי וכפי שהרבי אמר בתוועדות יו״ד שבט תשי״א שלא יחשבו שהוא הולך לתת חיים קלים אלא הוא מתכוון לייגע את החסידים.

כמו כן כל בחור צריך לחיות ולהרגיש שמשיח עומד להגיע בכל רגע וזה יתן לו חיזוק בקיום הוראותיו של הרבי.

כוחות של שישים שנה!

כל הנ״ל אמור במיוחד כאשר אנו נמצאים בשנת השישים לקבלת הנשיאות של הרבי, שאז הענין של קבלת המלכות צריך להיות ביתר תוקף.

עלינו לדעת שמכיון שעברו שישים שנה מקבלת הנשיאות של הרבי, הרי במהלך השנים אנו מקבלים כוחות חדשים שלא ניתנו קודם לכן וממילא אנו נמצאים במדרגה גבוהה יותר מאשר לפני שישים שנה.

וממילא כל חסיד צריך לתת לרבי מתנה מיוחדת, הקשורה לשנת השישים, ולחיות בהתלהבות באופן חדש לגמרי, ובפרט שזו שנת 770, זהו הזמן המתאים ביותר להתגלותו של הרבי.

לחיים, לחיים, תמימים! שנזכה להיות מקושרים לרבי ונגרום לרבי נחת רוח, והוא יבוא ויגאלנו תיכף ומיד ממש.

(מתוך התוועדות חסידית)

באתי לגני

לקראת שבת יו"ד שבט תש"י, הוציא כ"ק אדמו"ר הריי"צ את המאמר ד"ה "באתי לגני". באותה שבת ניצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש, והמאמר הזה היה למאמרו האחרון של הרבי הריי"צ בחיים חיותו בעלמא-דין. שנה אחר-כך, ביו"ד שבט תשי"א קיבל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א את הנשיאות באופן רשמי, באמירת מאמר חסידות המיוסד על המאמר "באתי לגני" של הרבי הריי"צ • לקראת יו"ד שבט יובל השישים, כאשר חסידי חב"ד לומדים את המאמר "באתי לגני" תש"ל, בו מבאר הרבי מלך המשיח את הפרק האחרון בסדרת עשרים הפרקים של המאמר "באתי לגני" של הרבי הריי"צ - מובאת בזה סקירה נרחבת על המאמר "באתי לגני" של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, ועל הרמזים וההוראות שבו

מאת: אברהם ריניץ

מצינו אצל נשיאי ישראל, שלפני הסתלקותם מסרו הוראות מיוחדות לדור הבא. כך היה אצל יעקב אבינו, שלפני הסתלקותו מסר לבניו הוראות מיוחדות (בצורת ברכות יעקב), וכן במשה רבינו שברך את בני ישראל לפני מותו. גם אצל נשיאי חב"ד מצינו עניני תורה שנתגלו על ידם בסמיכות ובקשר להסתלקותם: אודות אדמו"ר הזקן מפורש, שסמוך להסתלקותו כתב את אגרת הקודש ד"ה "איהו וחיוהי חד", שבה נתבארו יסודות עמוקים במשנת חב"ד, ומלבד זאת כתב את הרשימה "נפש השפלה באמת לאמיתה" סמוך להסתלקותו (שבה מבואר ענין מעלת מצוות מעשיות). כיוצא בדבר מצינו אצל בנו וממלא מקומו, אדמו"ר האמצעי, שהסתלקותו היתה באמצע אמירת דרוש חסידות.

אולם חידוש מיוחד מצינו אצל כ"ק אדמו"ר הריי"צ נ"ע, שלקראת יום הסתלקותו, יו"ד שבט תש"י, הוציא לאור מאמר מיוחד (לציון יום ההילולא של זקנתו הרבנית רבקה), והורה ללמוד אותו בו ביום שלאחר ימים ספורים נתברר שהוא יום הסתלקותו.

וכך הי' הדבר: באמצע שנות ה'ת"ש, פסק כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ לומר מאמרי חסידות ונהג לפרסם בדפוס את מאמריו, ומשנת תש"ו פירסם את אחד ממאמריו שאמר וכתב בשנים קודמות, בשינויים קלים, לקראת יומי דפגרא.

במאמרים אלו ניתן להבחין במספר שינויים ממאמר המקור, שנעשו בכדי להתאימם לזמן וסגנון ההדפסה. השינוי הבולט ביותר הוא בתחילת וסיום המאמרים, שהותאמו לפרשת השבוע וכדומה. בנוסף, חולקו המאמרים לפרקים ואף נוספו עליהם קיצורים. חלק מהמאמרים שהיו ארוכים מאוד – חולקו לשנים או שלושה מאמרים.

היות וחלק גדול ממאמרי השנים הראשונות לנשיאותו של הרבי הריי"צ לא היו תחת ידו משום שנאבדו במלחמה – קיבץ הרבי מלך המשיח מכמה מאנ"ש העתקות שהיו בידם ממאמרי כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ בשנים הראשונות לנשיאותו.

מאמר ליום ההסתלקות

לקראת יו"ד שבט תש"י, יום הסתלקות כבוד אמו זקנתו הרבנית מרת רבקה (זוגתו

של זקנו כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע), וי"ג שבט, יארצייט כבוד אמו הרבנית מרת שטערנא שרה, הוציא אדמו"ר הריי"צ קונטרס בן שני מאמרים, ד"ה באתי לגני (ללמוד ביו"ד שבט) וד"ה היושבת בגנים (ללמוד בי"ג שבט). שני המאמרים הללו אינם אלא מאמר ד"ה בעצם היום הזה מש"פ בא דשנת תרפ"ג, בשינויים קלים. אדמו"ר הריי"צ חילק את המאמר לשנים, בני חמשה פרקים, והוסיף את קטעי הדיבור-המתחיל (ד"ה באתי לגני וד"ה היושבת בגנים), וכן קיצורים לעשרת הפרקים.

ונמצא שאדמו"ר הריי"צ הוציא מאמר זה לקראת יום ההסתלקות שלו. וכך כותב הרבי מלך המשיח ברשימתו (שנדפסה בסה"מ באתי לגני חלק א ע' רסג): **באתי לגני: מאמר זה והבא אחריו נדפסו בקונטרס עד. המשך זה ניתן להדפיס ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר, והתחלתו – הוא המאמר באתי לגני – ללמדו ביום יו"ד שבט (יאצ"ט של אמו זקנתו נ"ע זי"ע). המאמר (הקונטרס) הובא מבית הכורך ביום ו' ט' שבט. כשהבאתי הקונטרס לכ"ק מו"ח אדמו"ר, מצאתיו בחדרו – בו הי' מתפלל, נכנסים לשם ליחידות וכו' – יושב על כסאו אצל שולחנו והסידור (תורה אור, ברוקלין תש"א) פתוח לפניו בע' מ"ה סיום הודו להוי' והתחלת פתח אלי'. הנחתי הקונטרס על השולחן, ונענע בראשו בתנועה של אישור ושביעת רצון.**

למחרתו יו"ד שבט, ש"ק פ' בא (אל פרעה, דאתפריעו ואתגליין כל נהורין וכל בוצינין, כל מה דהוה סתים אתגלי. זהר ח"א רי, א) בשעה שמונה בבוקר נסתלק. ומני אז הנה רבים מחסידי חב"ד ואנ"ש קבלו עליהם ללמוד ביום יו"ד שבט, יום ההילולא שלו, את המאמר הנ"ל, שכבר נקבע שמו: "באתי לגני – ה'תש"י", או "באתי לגני – השי"ת".

בעל הבית על נפש הבהמית

בעשרת פרקיו הראשונים של ההמשך "באתי לגני" מתמקד הרבי הריי"צ בעניני עבודה. הרה"ח ר' אליהו נחום שקליאר, מי שרשם את המאמר המקורי בתרפ"ג, מציין בסיום המאמר ש"על דרוש זה אמר כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א [נ"ע] לר' יחזקאל פייגין על יחידות שהוא בעל-הבית'טישער מאמר – פירוש, שעל-ידי מאמר זה יכולים להיות בעל-הבית על הנפש הבהמית".

המדפיס הרה"ת ר' מרדכי שוסטערמאן מספר: "לאחר הדפסת הקונטרס ליו"ד שבט אמר לי כ"ק אדמו"ר שליט"א שאמשיך לתקתק הלאה את המשך המאמר, ושני החלקים האחרונים של ההמשך אמורים לצאת לקראת פורים ולקראת ב' ניסן.

"אך בינתיים "ניצחו אראלים את המצוקים", ובש"ק פ' בא יו"ד שבט נסתלק כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ. למחרת ביום ראשון י"א שבט לפני הלויה עמדתי למטה בפרוזדור הנקרא כיום 'גן עדן התחתון', אמרתי תהלים, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עלה וירד כמה פעמים כדי לסדר שכל עניני הלויה יהיו כשורה.

"לפתע הבחין בי כ"ק אדמו"ר שליט"א, ואמר לי: "ניט זעצן מער"! (לא לתקתק יותר!), כיון שכ"ק מו"ח אדמו"ר לא מסר את ההתחלות והסיומים עבור שני המאמרים הבאים.

"אולם לאחר סיום השבעה אמר לי כ"ק אדמו"ר שליט"א: "נו, מען דארף דאך אבער ממשיך זיין ווייטער"! [= נו, הרי צריכים להמשיך הלאה!] "כיון שרצונו של כ"ק מו"ח אדמו"ר הוא שימשיכו בהדפסת דא"ח ובהפצת המעיינות חוצה, לכן תמשיך לתקתק את החלקים הבאים של ההמשך לקראת פורים וב' ניסן כמו שהם ללא התחלות וסיומים. ולפועל אכן נדפסו הפרקים יא-טו לקראת פורים, והפרקים טז-כ לקראת ב' ניסן".

"בעל שם'סקע וערטער" במאמר 'באתי לגני'

לאחר ההסתלקות עורר הרבי על כך שבמאמר "באתי לגני" שהוא המאמר האחרון של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ ישנם רמזים רבים למצבנו זה, ואף הוראות פרטיות לומד הרבי ממאמר זה, כדלקמן:

• "במאמר האחרון ד"ה "באתי לגני" שכ"ק מו"ח אדמו"ר נתן להוציא-לאור ליום יו"ד שבט, ישנם הרבה דברים מופלאים, אשר בהשקפה ראשונה נראה כאילו אין להם כל שייכות, אולם עכשיו כבר מבינים את השייכות" (שיחת ש"פ יתרו תש"י).

• "ידוע שאצל הנשיאים, ובפרט שמעתי שאצל כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע, הנה בעת אמירת המאמר היה אומר מילות בודדות שהיו שייכות רק לפרטים מן השומעים, וכל אחד ואחד היה שומע רק השייך אליו. אלא שכ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע ביקש את אביו (אדמו"ר מהר"ש) שהוא ישמע גם את כל המילות הנ"ל, וניתן לו – כך שמעתי מכ"ק מו"ח אדמו"ר. והנה גם במאמר של יום ההסתלקות ישנם כמה וכמה בעל שם׳סקע וועריטער" (אג"ק ח"ג ע' רמב-ג).

• "בהמשך האחרון שכתב, הרבי הבהיר את הכל (= האט ער אלץ באווארנט), ושם גם רמז את הכל, בהמשך זה מוצא אני דברים מפורשים כמענה לשאלות שאנשים שואלים. מאמר זה הוא מאמר כללי ויש בו הרבה "בעל-שם׳סקע וועריטער", וכל החצאי עיגול וענינים שאינם שייכים כל כך להמאמר, מרמזים על ענינים" (שיחת ש"פ ויק"פ תש"י).

• "במאמרי כ"ק מו"ח אדמו"ר ישנם כמה ענינים נפלאים אשר לבד ההשכלה וההשגה שבהם, יש בהם גם ענינים מפליאים ומבהילים, ובפרט בהמאמרים שלפני ההסתלקות, ואין איש על לב, אך כאשר מעיינים היטב ובלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר "הסתכלות חזקה" – שמים לב לכמה ענינים מופלאים, ובפרט בהמאמר "באתי לגני" אשר בו מרומזים כמה וכמה ענינים נפלאים" (שיחת ש"פ האזינו תשכ"ד).

רמז על ההסתלקות

הרה"ת ר' מרדכי שוסטערמאן מספר:

"לאחר יום השבעה, כשבאתי פעם לביתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א (ברחוב ניו-יורק פינת פרזידנט) לצורך הדפסת המאמרים, אמר לי הרבי:

"ראה, איך שכ"ק מו"ח אדמו"ר האט אלץ אנגעמערקט אין דעם מאמר (= כ"ק מו"ח אדמו"ר רמז על הכל בהמאמר) – בסיום המאמר הראשון ד"ה באתי לגני, כותב כ"ק מו"ח אדמו"ר: 'דמי הוא היודע עתו וזמנו, וכדאיתא במד"ר אין אדם שליט לומר המתינו לי עד שאעשה חשבונותי ועד שאצוה לביתי'".

ביטוי דומה השמיע הרבי בשיחת יו"ד שבט תשכ"ט (שיחו"ק תשכ"ט ח"ו ע' 269): "בסיום המאמר באתי לגני מביא כ"ק מו"ח אדמו"ר את מאמר המדרש "אין אדם יודע עתו" שזהו דבר פלא, כולם ודאי הבחינו בזה, שזהו סיום המאמר ליו"ד שבט".

וכן בשיחת ש"פ האזינו תשכ"ד: "במאמר "באתי לגני" מרומזים כמה ענינים נפלאים, כמו זה שכ"ק מו"ח אדמו"ר מביא שם את הענין של "אין אדם יודע עתו וזמנו". ועוד".

עוד אמר אז שכ"ק אדמו"ר הריי"צ רמז לענין ההסתלקות גם בהמשך המאמר (פרק יא), במ"ש שם שכאשר המלך נלחם נגד המנגד הוא מבזבז את כל אוצרותיו ואפילו את אוצרות גנזי אבותיו ואבות אבותיו, "**ועוד יותר שגם חייו משליך המלך מנגדו**"!

לערוך את החתונה בזמנה

לאחר ההסתלקות שאל הרה"ח וכו' ר' ניסן נעמנוב את כ"ק אדמו"ר שליט"א, אודות נישואי בתו עם הרה"ח ר' שלום דובער פעווזנער. החתונה נקבעה ליום י"א אדר תש"י, מיד לאחר סיום השלושים, והוא שאל האם לערוך את החתונה בזמנה, או שמא לדחותה בגלל ההסתלקות, כיון שאין זה זמן מתאים לחתונות.

הרבי ענה לו במכתב מיום ה' אדר ה'תש"י (אג"ק ח"ג ע' רמב-ג):

"לפענ"ד ישמח את החתן וכלה בניגוני חב"ד וכיו"ב וכל המשמח את כו' זוכה כו'. במאמר של יום ההסתלקות ישנם כמה וכמה בעל שם׳סקע וועריטער, ופתרון שאלתו כמו שכתבתי לעיל הוא לפענ"ד שם ריש פרק ה' [וז"ל המאמר: "שהיה נוטל בד של הדס ומרקד לפני הכלה... שהוא מדריגה גבוה ונפלאה במאד מאד דאיש ואשה הרי זכו הרי שכינה שרויה ביניהם"], ובטח ישמע – דערהערן – מה שכתוב בריש פרק ה' וישמיע להחתן וכלה ולכל המסובין".

ממקום שחתם זה פתח זה

המאמר **הראשון** שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בתקופת נשיאותו היה המאמר "באתי לגני" מיו"ד שבט תשי"א, המיוסד על פרק הראשון ממאמרו **האחרון** של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ ד"ה "באתי לגני" תש"י.

ומפליא הדבר שגם המאמר ד"ה "ראשית גוים עמלק תר"פ, שהוא המאמר **הראשון** בתקופת נשיאותו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, מיוסד על מאמרו **האחרון** (ברבים) של אביו כ"ק אדמו"ר מהורש"ב ד"ה ראשית גוים עמלק מפורים תר"פ.

ובפתח דבר למאמרו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ (סה"מ תר"פ) מעיר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "ולהעיר ממארז"ל: **ממקום שחתם זה פתח זה**". עי"ש.

ללמוד בכל שנה

עצם הענין שהוציא הרבי מאמר לקראת יום הסתלקותו יש בו בכדי להשמיענו שבמאמר זה טמונה "צוואתו הרוחנית" לתלמידיו וחסידיו ולכלל ישראל.

אולם בכך לא סגי. כ"ק אדמו"ר שליט"א, ממלא מקומו של בעל המאמר קבע כלל גדול כשהכריז שהמאמר ד"ה באתי לגני יש בו סגולה מיוחדת, וציוה ללמוד אותו ולהיות בקי בו ולחזור עליו פעמים רבות.

וזה לשונו בשיחת י"ט כסלו תשי"א (נדפסה בספר המאמרים תש"י ע' 172): **הנני מציע, שישננו בע"פ את המאמר (חלקו או כולו) שהוציא הרבי ליום הסתלקותו (ד"ה באתי לגני), ומזמן לזמן, כשנמצאים במבוכה או שיש איזה ספיקות, או "פגע בך מנוול זה" – ילמדוהו במחשבה. הכמות אינה נוגעת כל כך, אם כל המאמר או – אם אי אפשר מצד איזו סיבה לחזור את כל המאמר – חצי מאמר. העיקר היא האיכות, שיהיו "זוחלין", מים חיים, ושיהי' מחובר למקור**.

לא זו אף זו, הרבי בעצמו פתח את קבלת נשיאותו הרשמית ביו"ד שבט תשי"א באמירת מאמר ד"ה באתי לגני, שבו ביאר את הפרק הראשון של ההמשך "באתי לגני", תוך שהוא משלב בדבריו ביאורים מכל רבותינו נשיאינו אדמור"י חב"ד, מאדמו"ר הזקן עד אדמו"ר הרש"ב (ובמאמר "היושבת בגנים" שאמר בהמשך לו ביי"ג שבט של אותה שנה, הביא גם מהבעש"ט ומהרב המגיד נ"ע).

כך המשיך הרבי בכל שנה ושנה ביו"ד שבט, שבו אמר מאמר ד"ה באתי לגני, וביאר את הפרק בהמשך של כ"ק אדמו"ר חותנו השייך לאותה שנה, תוך כדי שילוב מדברי כל רבותינו נשיאינו (ובשנים

האחרונות אף הביא מדברי אביו הרה״ק ר׳ לוי יצחק שניאורסאן ז״ל), דהיינו בתשי״ב – פרק ב, בתשי״ג – פ״ג, וכן כיו״ב, עד לשנת תש״ל שאז נסתיימו עשרים הפרקים של ההמשך.

בשנת תשל״א הניף הרבי את ידו שנית והתחיל לבאר שוב מן הפרק הראשון, וכך נמשכו הדברים עד לשנת תשמ״ח, שאז אמר – לעת-עתה – את המאמר ד״ה באתי לגני האחרון.

חביבות מיוחדת למאמר

במשך כמה שנים שחל יום ההילולא יו״ד שבט בשבת או בסמיכות אליו, ערך הרבי כמה התוועדויות ואמר את המאמר כמה פעמים. כמו כן היו כמה שנים שבשבתות אחרי יו״ד שבט אמר רבינו מאמר בהמשך למאמר באתי לגני של אותה שנה.

אף שעד השנים הראשונות מיעט הרבי בהגהת מאמרי החסידות שלו – הרי בתור יוצא מן הכלל הגי׳ את שלשת מאמרי באתי לגני הראשונים (וכן את ד״ה היושבת בגנים תשי״א, שהוא המשך לד״ה באתי לגני תשי״א כנ״ל), ויצאו לאור בשעתם, ובמשך שנים רבות היו אלה המאמרים המוגהים היחידים מהרבי (מלבד ד״ה מים רבים תשי״ז). [גם ד״ה באתי לגני תשי״ט עבר הגהה חלקית].

בשנת תשכ״ח, לקראת שנת החי״י להסתלקות אדמו״ר הריי״ץ נ״ע ונשיאות הרבי מלך המשיח, יצא לאור ״קובץ יו״ד שבט״, שבו נדפסו שלשת מאמרי באתי לגני וד״ה היושבת בגנים הנ״ל, בתוספת כמה שיחות ומכתבים מרבינו בענינא דיומא דיו״ד שבט.

ולקראת י״א ניסן תשל״ז, יום הולדתו הע״ה של רבינו, יצא לאור ״ספר המאמרים באתי לגני״ חלק א׳, הכולל את מאמרי עשרים השנים הראשונות – תשי״א-תש״ל.

מלבד שלשת המאמרים הנ״ל וד״ה היושבת בגנים, וכן ד״ה באתי לגני תשי״ט – המאמרים הם מרשימות השומעים שלא הוגהו ע״י רבינו. ובסוף הספר נדפסו השיחות והמכתבים שבקובץ הנ״ל, בתוספות שיחות ומכתבים נוספים.

ולקראת יו״ד שבט תנש״א, שנת הארבעים לנשיאות הרבי, יצא לאור החלק השני, ובו מאמרי השנים הבאות תשל״א-תשמ״ח, וגם בהם יש מאמרים רבים שלא הוגהו ושלשה מאמרים שהוגהו ע״י הרבי.

ספרי – אוצר החסידים – ליובאוויטש

קונטרס עץ.

קונטרס

י׳-י״ג שבט ה׳תש״י

טכבוד קדושת

אדמו״ר יוסף יצחק שליט״א

שניאורסאהן

סליובאוויטש

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים״

770 איסטערן פארקווי ברוקלין, נ. י.

שנת חמשת אלפים שבע מאות ועשר לבריאה

"KEHOT" PUBLICATION SOCIETY
770 Eastern Parkway, Brooklyn 13, N. Y.
Tel. PResident 4-0507 - 1814 — 8-4600
PRINTED IN U. S. A.

צילום דף השער של הקונטרס
שיצא לאור לקראת יו״ד-י״ג שבט ה׳תש״י

רמזים לנשיאות הרבי מלך המשיח

בתחילת המאמר של תש״י מביא כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ: ״ואחר-כך עמדו שבעה צדיקים והורידו את השכינה למטה . . עד כי משה שהוא השביעי (וכל השביעין חביבין) הורידה למטה בארץ״.

מתיבות ״וכל השביעין חביבין״ המוסגרים בין חצאי עיגול, למד כ״ק אדמו״ר שליט״א שבזה רומז כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ דברים מופלאים בנוגע לדורינו – ״דור השביעי״ לאדמו״ר הזקן [וכנראה לזה כוונת כ״ק אדמו״ר שליט״א שאמר (בש״פ ויק״פ תש״י) שכל החצאי עיגול שאינם שייכים כל כך להמאמר מרמזים על ענינים].

וכך אמר הרבי במאמרו הראשון ד״ה באתי לגני תשי״א ספ״ג בביאור דברי כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ אלו:

״אף כי גדלה חביבות השביעי ״מכל-מקום אין בזה הגבלה״ וזהו החביבות בהשביעי שהוא הממשיך השכינה, ולא עוד אלא שממשיך עיקר השכינה, ועוד יותר שממשיך בתחתונים, והנה זה תובעים מכל אחד ואחד מאתנו דור השביעי, דכל השביעין חביבין . . לגמור המשכת השכינה . . ובתחתונים דוקא״.

ובסיום המאמר מבאר:

״וזה תובעים מאתנו, דור השביעי לכ״ק אדמו״ר הזקן, וכל השביעין חביבין . . והעבודה דדור השביעי הוא להמשיך השכינה למטה ממש . . וזה תובעים מכל אחד מאתנו שידעו אז מ׳גענפינט זיך אין דור השביעי״.

– אשר מזה מובן **שעבודתו של נשיא דורנו** כ״ק אדמו״ר שליט״א הנשיא של דור השביעי היא **לסיים את עבודתו של הנשיא הראשון**, כ״ק אדמו״ר הזקן שהתחיל להמשיך ולהוריד את השכינה על ידי גילוי חסידות חב״ד, וכך המשיכו רבותינו נשיאינו מדור לדור להמשיך את השכינה למטה יותר, עד שהגיע לנשיא דורינו – דור השביעי, כ״ק אדמו״ר מלך המשיח שליט״א, שעבודתו היא בהורדת השכינה **למטה** בארץ ובהשלמת הכוונה העליונה לעשות מהעולם הזה דירה לו יתי׳ בתחתונים.

• • •

מפליא הדבר שכמה מעניני המאמר ״באתי לגני״ נמצאים גם במאמרים ״דרושי חתונה״ שאמר כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ בחתונתו של כ״ק אדמו״ר שליט״א:

א) מעלתו של משה רבינו **שהוא השביעי לראשון** – הובא גם במאמר ד״ה וכל בניך שנאמר לפני חתונתו של כ״ק אדמו״ר שליט״א.

ב) המבואר במאמר ״באתי לגני״ אודות בזבוז האוצרות ונצחון המלחמה – הובא גם במאמר ד״ה צדקת פרזונו שנאמר ב׳שבע ברכות׳ של כ״ק אדמו״ר שליט״א.

• • •

בתחילת המאמר ״באתי לגני״ מביא כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ את דברי המדרש על הפסוק ״באתי לגני״, ומציין בחצאי עיגול שמדרש זה הובא ״במקומו״ היינו במדרש רבה על שיר השירים. מדרש זה הובא גם בעוד כמה מקומות במדרש, ומדוע עליו לציין דוקא ״**במקומו**״?

חסידים אמרו, שבכך רמז כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ על נשיאותו של כ״ק אדמו״ר שליט״א, שכן במדרש על שיר השירים ״במקומו״ – פותח את הדרש ״אמר רבי מנחם חתני״, מה שאין כן בשאר המקומות בהם הובא מדרש זה.

בספר השיחות תשנ״ב (ח״ב עמ׳ 400 הערה 18), מעיר כ״ק אד״ש מה״מ ללשון המדרש בשיר השירים רבה – ״אמר רבי **מנחם** חתני״, וכותב בזה הלשון: ״**ויש לומר שרומז על שלימות הענין דהשראת השכינה למטה על-ידי ׳גואל (ראשון הוא גואל) אחרון׳ ש׳מנחם שמו**״.

בסירת ליובאוויטש

הגילוי הדהים אותנו. על פי הסבירות, לא היה סיכוי שבחירה אקראית של משפחות תניב תוצאה של מאה אחוז משפחות קשורות לרבי ולחב"ד! כולנו חשנו את המיוחדות של הרגע, והחלטנו בו במקום ללמוד משהו מתורת הרבי, שם, בסירה ששטה לה הנהר. כל אחד הבין שלשיט הזה יש מטרה רוחנית עלומה

עו"ד גב' קרול נלקין
תרגום והבאה לדפוס: פ' זרחי

לפני מעל ארבעה עשורים, בעלי ואני השתתפנו בקבוצת לימוד בבית הרב שמעון והרבנית חיענא לזרוב בעיר יוסטון שבמדינת טקסס. זו היתה הטעימה הראשונה שלנו למהות השלוחים של הרבי.

בעקבות השיעור הראשון ההוא, הגיעו שיעורים רבים, ובנוסף גם שיחות אישיות ארוכות בהן הזוג לזרוב ענו לשאלותינו בסבלנות ראויה לציון; שאלות טיפוסיות לאלו שזה עתה הגיעו ממרחק רוחני רב.

אחד הנושאים שעלו לדיון היה בקשר למושג "רבי". יהודי שלא קשור לחיים של שמירת תורה ומצוות בכלל, וחסידות בפרט, מתקשה להכיל את המושג ששמו "רבי". יהודי שהתחנך על ברכי לימודים אקדמיים, בוודאי ובוודאי יתקשה להבין את המושג.

אולם, הקושי מתפוגג כאשר יהודי כזה זוכה להיפגש עם הרבי באופן אישי. אזי, כל התיאוריות וכל הכללים שעד כה היו אבסולוטיים, נמסים כשלג דאשתקד. זה קרה לגדולים וטובים, וזה קרה גם לי.

ההזדמנות הראשונה לזכות לשהות בנוכחות הרבי היתה כאשר בני הגדול הגיע לגיל מצוות. היחידות הזאת היתה חוויה בלתי ניתנת לתיאור, חוויה מדהימה שקשה לתיאור. כאשר הרבי הביט עלי, זה היה ברור מאוד שהוא ידע עלי את כל מה שהיה אפשרי לדעת.

כמובן, קל יותר להכיל את המושג "רבי" כאשר חווים את קיום ברכותיו הקדושות של הרבי. את החוויה הזאת זכינו בני משפחתי ואני לחוות יותר מפעם אחת.

פעם אחת, בעלי ואני ביקרנו בקראון הייטס, שכונת הרבי. הזדמנה לנו אפשרות להגיש לרבי, באופן אישי, מכתב מאתנו שם ביקשנו את ברכתו ועצתו. זמן קצר לפני הנסיעה ביקרתי אצל רופא עיניים שאיבחן מחלת עיניים שעלולה לגרום לאיבוד ראיה בעין אחת. תשובת הרבי היתה ללכת לעוד רופא כדי לשמוע חוות דעת שניה.

כאשר חזרנו הביתה ליוסטון, הזמנתי תור אצל רופא עיניים מכובד וידוע שם. סיפרתי לו על הדיאגנוזה שקיבלתי מהרופא הראשון. הוא בדק את העין לעומק, ופסק שלא רק שאינני חולה במחלה ההיא, אלא שבלתי נתפס כיצד רופא היה יכול לאבחן מחלה זו בטעות, כי המחלה המסוימת הזאת משאירה "טביעת אצבע" בעין, לתמיד.

היו כאלו שרצו לומר שהרופא הראשון טעה טעות חמורה, למרות שבמחלה הספציפית הזו אין מקום לטעויות. אבל אני יודעת שזו היתה ברכתו של הרבי שזכיתי לקבל.

בהזדמנות אחרת היינו בקראון הייטס לרגל אירוע מסוים. ציפינו שלאחר השיחה של הרבי, תינתן לכל אחד הזדמנות לגשת לרבי ולמסור לו מכתב באופן אישי, עם בקשת עצה וברכה. נוכחנו בעבר במעמדים דומים, אולם, הפעם, מהלך השיחה של הרבי היה שונה. בכל שיחה של הרבי במעמדים כגון אלו, הרבי דיבר על נושא ממוקד. גם הפעם היה נושא מרכזי, חוט שחיבר את כל הקצוות, אבל הרבי עבר מנושא לנושא באופן חופשי ביותר.

בסיום שיחת קודשו, כל הנוכחים עמדו משתוממים. התברר שהרבי ענה לכל אחד ואחת על כל הנושאים המטרידים אותם במהלך אותה שיחה! כל אחד קיבל מענה לשאלה שבמעטפתו, עוד בטרם הגיע המכתב לידיו הקדושות של הרבי!

שלא תחשבו שאני מודדת את גדולתו של הרבי והשפעתו עלינו על פי הניסים שחווינו. האמת היא שונה. משפחתי ואני נעזרנו רבות על ידי פעילות הרבי – פעילות שעל פניו נראית מובנת גם על פי השכל הישר, ולמרות הכול יש בה אלמנט של העל טבעי גם בפעילויות ה"רציונאליות".

למשל: כאשר משפחת לזרוב הציעה שנפתח בית ספר יהודי ביוסטון, חיינו הועשרו ללא היכר ומידה. בימי הבראשית של בית הספר, המספר הכולל של התלמידים הרשומים בכל הכיתות היה ששה! ארבעה מהם היו ילדי משפחת לזרוב, ועוד שנים למשפחת נלקין (אנחנו). בית הספר הזה נודע היום בשם "תורה דיי סקול", ועד היום ממשיך לייצר יהודים יראי שמים, שומרי ולומדי תורה, במקום

שלא היה מוכר לפני זה כמקום שאפשר לקבל בו חינוך יהודי.

האם זה לא נס?

הנס הזה לא קרה ביוסטון בלבד, אלא בכל מקום בעולם שישנו מוסדות חינוך חב"דיים על פני תבל. נס המלובש בטבע, אבל נס! לפני 50 שנה מי היה חולם על תופעה כזו מדהימה? מי היה יכול לחלום על מספר כזה של מוסדות חינוך, קעמפים, ישיבות, בתי חב"ד, מקוואות ופעילות של הפצת המעיינות בהיקף עולמי? מי היה יכול לחלום על ההצלחה העצומה של המבצעים, ועל המספר העצום של הוצאות לאור, עלונים וחומר מודפס? ומי היה יכול לדמיין את המספר האסטרונומי של יהודים שיחזרו לצור מחצבתם?!

התשובה ברורה: הרבי. הוא לא רק צפה את כל המוסדות והפעילות, אלא הוא ידע כיצד לגרום שהם יהפכו למציאות.

הציר המרכזי בו הרבי השתמש לחולל את המהפכה, הוא מפעל השליחות – שלוחיו של אדם כמותו. הם אלה שהרבי בחר כדי לדאוג שהתפקידים הפנומנאליים יתבצעו, והם יפיצו את המעיינות בכל קצווי תבל. על השלוחים הטיל הרבי את העול של מילוי צרכיו של כל יהודי באשר הוא, ולא משנה במה מתבטאים הצרכים הללו.

אנחנו עדים לכך באופן אישי, כשאנחנו מתארחים בבתי חב"ד שונים לשבתות, בהימצאנו במרחקים. ניקח לדוגמה בית חב"ד אחד, אחד מתוך שלושת אלפים ויותר נקודות על פני הגלובוס. זכינו לחגוג שבת בוונציה עם תלמידי הישיבה שם. בעיר עצמה ישנם 500 יהודים בלבד. במקום שהגטו הראשון בעולם נוסד, היהדות לא רק חיה ותוססת, אלא היא בוהקת ונוצצת, והכול הודות כמובן לרבי.

כן, ליובאוויטש נמצאת בכל מקום.

אני נזכרת בפעם שבעלי ואני נסענו ביחד עם משלחת יהודים להיפגש עם חברי ממשלת תוניס לשוחח על החשיבות של פתיחת יחסים דיפלומטיים רשמיים עם ארץ ישראל. כשהגענו לביתו של חרושתן יהודי חשוב בעל קשרים קרובים עם הממשל, מצאנו שעל קיר ביתו, במקום מרכזי ביותר, תלוי פורטרט של הרבי. אז למדנו שהרבי שלח את שלוחיו לתוניס כבר לפני עשרות שנים.

לא מזמן בעלי ואני התלווינו למשלחת של חברי הקונגרס האמריקני, כולם לא יהודים, בביקורם לארץ ישראל. בראש המשלחת עמד יהודי שעומד בראש צוות וועדה חשובה בקונגרס. לאחר כמה ימים הגיע רגע הווידוי האישי – הקשר החב"די. האיש שאל בלחישה: "את קרובה ליובאוויטש, לא כן?" כשעניתי בחיוב, גילה שיש לו קשרים אמיצים עם שליח הרבי לבירה, הרב לוי שמטוב, ואף התבטא עליו שהוא "חברו הטוב ביותר!"

הקשר של כל יהודי לרבי ולליובאוויטש התחדד לנו שנה אחת בחופשת פסח. את אותו חג עשינו בבית מלון במדינת אריזונה שהוכשר במיוחד לפסח, ביחד עם יהודים רבים אחרים. בחול המועד הוכנו לנו אטרקציות רבות, בין היתר שיט על הנהר. חילקו את מאות האורחים לקבוצות של 12-14 איש בכל סירה. לא לקח יותר ממספר דקות של משחק ב"גיאוגרפיה יהודית", כאשר גילינו שהמשחק הוא בעצם גיאוגרפיה חב"דית, כי לכל אחת מארבעת המשפחות בסירה היה קשר לחב"ד בעירו!...

הגילוי הדהים אותנו. על פי הסבירות, לא היה סיכוי שבחירה אקראית של משפחות תניב תוצאה של מאה אחוז משפחות קשורות לרבי ולחב"ד! כולנו חשנו את המיוחדות של הרגע, והחלטנו בו במקום ללמוד משהו מתורת הרבי, שם, בסירה ששטה לה הנהר. כל אחד הבין שלשיט הזה יש מטרה רוחנית עלומה, נוסף למטרה המקורית והחומרית של הנאה וטיול, לשמו יצאנו לכתחילה.

אני חושבת על השיט ההוא לעיתים, והוא הפך עבורי למטאפורה של העבודה של הרבי והשלוחים שפעלו בעבורי ובעבור יהודים רבים כמוני במשך כל שנות הנשיאות של הרבי.

על ידי פעילות הרבי, יהודים מכל העולם התאחדו והובאו ביחד והחלו להבין שבעצם, אנחנו כולנו באותה סירה. רק אם נשכיל לדאוג שהסירה עומדת בכיוון הנכון, גדושה בתורה ומצוות, אנו נגיע אתה לחוף מבטחים – הגאולה האמיתית והשלמה, עם משיח צדקנו, ויה"ר שזה יקרה מיד ממש.

(מתוך דברים שנשאה, מתורגם מעלון 'לחיים')

משיח צדקנו נמשחת אשריך, שמן ששון מחבריך

כמי שבעצמי כתבתי ספרים, אני יודע כמה עצומה היא עבודה המושקעת מאחורי הפרוייקט המונומנטלי בסדרת הספרים "שמן ששון מחבריך", ספק אנציקלופדיה ספק אלבום מפואר, המתעד את קשריו של הרבי מלך המשיח עם כמאה וחמישים גדולי תורה ויראה בדור האחרון.

שמונה עשרה שנה עבד הגאון הרב **שלום דובער הלוי וולפא** על סדרת הספרים הזאת, כאשר הראשון בסדרה יצא לאור לפני כחמש עשרה שנים. מדובר בפרוייקט המכיל אלפי פרטים, תאריכים, שמות ואירועים. כשמדובר בתיעוד היסטורי – הדבר דורש זהירות יתרה. כשמדובר בעניינים של הרבי עם גדולי תורה אחרים, זהירות כפולה ומכופלת.

עבודה עצומה הושקעה אפוא בפרוייקט הזה, החל מהפיכת הרעיון לדבר מובנה ומעשי, ועד להוצאתו לשוק הספרים. אין מדובר ב'עוד ספר' ליקוטים; אלא בספר שהושקע בו עמל אינסופי השופך אור על מסכת קשרים עניפה של הרבי עם שורה ארוכה של גדולי תורה וחסידות, אדמו"רים וראשי ישיבות בעלי אורנטציות שונות, מגזעים שונים, קהילות מגוונות, ועוד.

כל מסכת קשרים כזאת, נאספת ונארגת

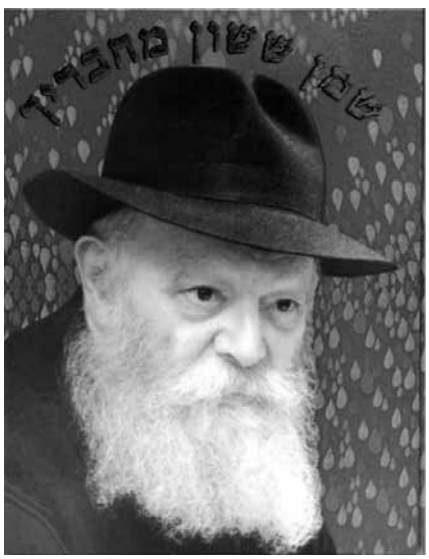

שער הספרים "שמן ששון מחבריך"

בעמל רב במשך שנים, והיא עולה על מכבש הדפוס לא לפני שעברה בדיקה יסודית אצל אותו אדמו"ר או רב בעצמם, או מי מקרובי משפחתם או אחד מתלמידיהם המובהקים.

איסוף אלפי תמונות ומסמכים גם הוא כרוך בהרבה טרחה, להגיע לארכיונים שונים או לבני משפחה.

כעת, עם סיום הכרך הרביעי והאחרון (בעצם לא...) הגענו אל ביתו של הרב וולפא כדי לעמוד מקרוב על היקף העבודה, ולשאול שאלות לגבי דברים שגילה במהלך עבודתו בכל הקשור להנהגתו הק' של הרבי עם שאר מנהיגי הדור.

"חלק ניכר מהפרטים כבר פורסמו בשבועונים "בית משיח", "כפר חב"ד", "התקשרות" וכדומה, אבל בכל זאת היו דברים מפתיעים שגיליתי על ידי השיחות שקיימתי אצל גדולי ישראל אלו בעצמם או אצל בניהם. או מדברים שפורסמו בקובצים של חוגים שונים ובהם מסופר על הקשרים של האדמו"ר שלהם עם הרבי" – אומר הרב וולפא.

• מספרים כי עם כ"ק האדמו"ר ה"לב שמחה" מגור טיילת הלוך וחזור על גג מלון 'גלי צאנז' בנתניה באחד מלילי שבתות, תוכל לחשוף מה היה שם?

"אכן, טיילתי עם האדמו"ר ה"לב שמחה" מגור זצוק"ל, הלוך וחזור על הגג של מלון 'גלי צאנז' בנתניה בליל שבת. זכורני שהיה קשה לי להשיג את המהירות שבה רץ. הוא סיפר לי בהתפעלות רבה על פגישותיו עם הרבי. אין ספק שהיה זה אחת מגולות הכותרת בעבודתי זו. זה היה כאשר הייתי עם משפחתי בנתניה באותה שבת, ונאמר לי שאחיו של הרבי מגור (היה זה בזמן ה"בית ישראל" זצוק"ל) נמצא במלון.

לפני חודש ימים יצא לאור החלק הרביעי של האנציקלופדיה המפוארת "שמן ששון מחבריך", המתארת את הקשרים של הרבי מלך המשיח עם כמאה וחמישים מגדולי הדור האמיתיים על פני תקופה של 70 שנה • לקראת היום הקדוש יו"ד שבט, בו עלה הרבי על כסא הנשיאות והמנהיגות, ביקרנו את המחבר הגה"ח הרב שלום דובער הלוי וולפא, ראש מכון "הרמב"ם השלם", לשמוע ממנו על חבלי הלידה של הספרים, על השפעתם בצבור התורני והחסידי, וכן חשיפות על העבודה מאחורי הקלעים עם גדולי התורה עצמם ומקורביהם.

ראיין: מנחם זיגלבוים

ואז עליתי לבית הכנסת אחרי הסעודה ואכן ראיתי אותו הולך אנה ואנה על הגג שליד בית הכנסת, אחוז בשרעפיו. ניגשתי ונתתי ברכת 'שבת שלום', והוא שאל לשמי. עניתי שאני נכד של הרב עזריאל זעליג סלונים ז"ל, והוא שמח מאד והעתיר שבחים על הסבא. אחר כך התחיל לספר לי מעצמו על פגישותיו עם הרבי, ובעיקר על הענין של שלימות הארץ שנוגע לרבי בנפש. הוא אף הוסיף, שדיבר עם אחיו האדמו"ר בענין זה, ואמר בחיוך שאחיו האדמו"ר לא מצוי בענינים אלו, ועשה בידו תנועה למעלה, כלומר הוא מונח בענינים רוחניים".

• תוכל לתת דוגמאות נוספות מגדולי ישראל שסיפרו לכם על קשריהם עם הרבי?

"הנה למשל מורי ורבי הגאון רבי ישראל גרוסמן ז"ל שדלתו היתה פתוחה לפני, והגיה את הפרק שכתבתי עליו, תוך שהוא מוסיף כהנה וכהנה (אגב – הסכמתו ל"רמב"ם השלם" היתה ההסכמה האחרונה שכתב). כמו כן האדמו"ר מזוטשקא זצ"ל. והגאונים רבי שמואל אונסדורפר ז"ל (שהייתי אצלו עם הרה"ח ר' אשר דייטש שי'). רבי מרדכי אליהו שליט"א. רבי אלחנן הלפרין שליט"א מלונדון (שגם כתב לי אחר כך מכתב עם סיפור נפלא מהרבי, וכפי שהעתקתי בפרקו בגוף הספר). רבי פנחס הירשפרונג ז"ל (איתו דיברתי בקעמפ

המחבר, הרב שלום דובער הלוי וולפא, עבור אצל הרבי בחלוקת "כוס של ברכה"

"גן ישראל"). רבי משה הלברשטאם ז"ל (שסיפר לי גם על שאלה מעניינת בספר הריקנטי בהלכות טריפות, שהרבי פתר לו ביחידות באופן מיידי). רבי בנימין זילבר ז"ל. הרב ישראל מאיר לאו שליט"א (שהגיה את פרקו ואת פרק חמיו הגאון רבי ידידיה פרנקל ז"ל). רבי מאיר מאזוז שליט"א (שלא רק שהקדיש זמן רב לספר על קשריו עם הרבי, והגיה את פרקו, אלא אף הגיה ערכים של רבנים אחרים). רבי שלום משאש ז"ל (שהקדיש לי שעות רבות, ועל אף זקנותו עלה על השולחן להוציא מהמדף העליון קלסרים, ובהם מכתבים בינו לבין הרבי). רבי יהודה זרחיה הלוי סגל ז"ל (שנתן לי מכתבים וסיפר על מופתים גלויים שהיו לו עם הרבי, והגיה את פרקו בתוספת מרובה על העיקר). רבי יוסף בער סולוביצ'יק (שישבתי איתו

הרבי עם האדמו"ר מבויאן

הרבי עם האדמו"ר מלעלוב

זמן רב בחדרו בישיבת 'רבינו יעקב יוסף' בניו יורק, ולא חדל מלספר בהתלהבות על קדושתו של הרבי בברלין). רבי שמחה עלברג ז"ל (שישבתי עמו שעות רבות, ואחר כך שלח לי מאמרים שכתב ולא היו בידי, ושוב הגיה את כל הפרק). רבי יצחק פלקסר ז"ל (שהיה מאושר מהפרסום, אבל ביקש לקצר בסיפור המחאה של בניני האומה...). רבי אהרן הלוי צימרמן ז"ל (שהראה לי את כף ידו, ואמר שהרבי בקי בש"ס כפי שהוא עצמו רואה ומכיר עכשיו את כף ידו). רבי מנשה קליין (הקטן) שליט"א (שזכיתי להיות במחיצתו פעמים רבות בניו יורק ובארה"ק). ועוד רבים אשר בפגישותיי עמם סיפרו בהתלהבות על קשריהם עם הרבי, וכנ"ל שהיו מהם שהגיהו בעצמם את הפרק הנכתב אודותם.

"אציין, שאף שהגאונים עלבערג פלקסר וצימרמן, נפטרו לפני כמה שנים, והפרק שלהם יצא רק עכשיו בחלק הרביעי. אבל את רוב הדברים הכנתי כבר לפני שנים רבות, ועיקר עבודתי אחר כך היתה לסגנן, למצוא תמונות ומסמכים, לערוך וכו'".

שעות ארוכות עם המקורבים

כאמור, המחבר השקיע מאמץ רב באימות העובדות ובהצגתן לפני הדמויות עצמן, או לפני ביניהם. מדובר במקרים רבים מאוד, שכן חלק גדול מהדמויות

"עם האדמו"ר ה"לב שמחה" מגור זצוק"ל טיילתי הלוך וחזור על הגג של מלון 'גלי צאנז' בנתניה בליל שבת. זכורני שהיה קשה לילה השיג את המהירות שבה רץ. הוא סיפר לי בהתפעלות רבה על פגישותיו עם הרבי. אין ספק שהיה זה אחת מגולות הכותרת בעבודתי זו."

כבר לא היו חיים בשעה שפרקם נערך. "ישבתי שעות ארוכות עם בניהם, נכדיהם ותלמידיהם", מגלה הרב וולפא, והוא מספר על כמה דברים מיוחדים:

"לדוגמה, בניו של המקובל רבי בן ציון משה יאיר ווינשטוק, שרובו של הפרק המופלא בא משיחות עמם (ובעיקר עם הבן הרה"ח ר' מנחם יוסף ז"ל). כל מי שמעיין בדברים יעמוד משתומם על העניינים הנשגבים שהיו בינו לבין הרבי".

• וכשלא היו בנים או נכדים שאפשר לשוחח עמם?

"בכל חוג יש מי שהיה מקורב לרבי שלהם או ל'גדול' שהנהיגם. לאחר חקירה ודרישה מצאתי למי לפנות, ותמיד נעניתי בשמחה ובהתלהבות. פעמים רבות אף מנעו ממני טעויות בקשר לתולדותיו של אותו גאון וצדיק, כך שהקשר עמם היה חשוב מאין כמוהו.

"יש פרקים שבניתי מהמסד עד הטפחות מתוך השיחות עם הנוגעים בדבר, כגון הפרק על המקובל רבי ישעיה אשר זעליג מרגליות, ששוחחתי רבות עם שאר בשרו המקובל רבי מנחם זאב גרינגלאס שליט"א ואחר כך עם בנו הרב שלמה מרגליות ז"ל.

"כמו כן נעזרתי בארכיונים שונים, כמו זה של "מכון הארי פישל" בירושלים, שאצלו היו עשרות מכתבים של הרבי אל הגאון רבי הלל מדליה ז"ל, ועוד".

קשרים מסוגים שונים

מסכת הקשרים הענפה בין הרבי לבין אדמו"רים וגדולי תורה אחרים, היא תורה בפני עצמה, וללימוד היא צריכה. יותר ממה שנאמר בה – לא נאמר בה. יותר ממה שידעו – לא ידעו. מדובר היה בסוד שיח שרפי קודש, כאשר כל הנהגה צריכה לימוד מיוחד.

• איך החלו הקשרים בין הרבי לבין הרבנים והאדמו"רים, האם היה זה במענה לפניה שלהם, או שהרבי פנה אליהם מיוזמתו?

"יש סוגים שונים בענין זה: הקשרים עם הגאון מרוגאצ'וב זצ"ל, למשל, החלו ממכתבים של הרבי אליו (שהגאונות במכתבי הרבי מבהילה, ונכתבו בסגנונו

הרבי עם האדמו"ר מגור

הרבי עם המקובל רבי יצחק כדורי

של הרוגאצ'ובי עצמו). כמו כן עם הרב הקדוש רבי אהרן מבעלזא, שהרבי בשנות צעירותו הלך לפגוש אותו (וידוע הסיפור על לחיצת היד, שהרבי מבעלזא לא עזב את ידו הטהורה של הרבי, ואמר עליו דברים נפלאים, כמסופר בפרקו).

"היו כאלו שהיה קשר הדדי עמם שנמשך שנים רבות, כמו הגאונים רבי יצחק הוטנר ז"ל שהיה חברותא של הרבי בחסידות עוד לפני הנשיאות (ובחלק א' הנדפס מחדש בע"ה, הכנסתי מכתב אוטנטי ממנו אל הרבי, המבקש שלא ישמע לרינונים של בעלי מחלוקת, כאילו עזב את אהבתו אל הרבי). הרב אהרן הלוי צימרמן ז"ל שהיה בא לדבר עם הרבי בלימוד. הרב שלמה יוסף זוין ז"ל שהיה מקורב לרבי עוד בימי רוסיה (והעיד לפני הרבי הריי"צ נ"ע על גדלותו של הרבי). הרב יוסף בער סולוביצ'יק שהיה ידיד של הרבי בימי שהותו בברלין כנ"ל, רבי אפרים אליעזר הכהן יאללעס ז"ל (שכותב בשנת תש"ד אל הרבי הריי"צ נ"ע, שהוא מרגיש אהבה אל חתנו הרמ"ש). וראש הישיבה רבי ישראל יצחק פיקארסקי ז"ל. כל אלו היו קרובים מאד עם הרבי עוד בזמן אדמו"ר הריי"צ נ"ע.

"יש כאלו שהקשר היה גם מכך שהם נפגשו עם הרבי פנים אל פנים. כגון האדמו"רים מסאטמר, מגור, מביאלה, מבוהוש, מסקולען, מבויאן, מלעלוב, מתולדות אהרן, מנדבורנא, מרחמסטריבקא, מאלכסנדר זצוק"ל, ויבדלח"ט האדמורי"ם מסדיגורא ומערלוי שליט"א (שפרקו עבר הגהה ע"י בנו הגאון

זה אומר שהרבי הוא מלך ישראל שיושב בהיכל מלכותו, ודבוק בקב"ה כל רגע ורגע, ושכל גדולי ישראל שעלו לבקרו אכן מכירים בכך. יש לשים לב לעובדה מדהימה, שגדולי ישראל אלו שביקרו את הרבי או שהיו עמו בקשרי מכתבים, כל אחד מהם היה שייך לעולם מיוחד

רבי עקיבא סופר שליט"א שהאיר את עינינו; וכן הגאונים רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א, רבי בן ציון משה יאיר ווינשטוק ז"ל, רבי משה פיינשטיין ז"ל, רבי משה וולפסון שליט"א, רבי מרדכי סאוויצקי ז"ל, רבי יצחק כדורי זצ"ל, רבי יצחק פלקסר ז"ל, רבי משה הלברשטאם ז"ל, רבי נחום פרצוביץ ז"ל, רבי ברוך שמעון שניאורסאהן ז"ל, רבי שמחה עלבערג ז"ל, רבי דוד שפירא ז"ל, רבי דוד הלוי יונגרייז ז"ל, רבי ישראל יצחק רייזמן ז"ל, רבי משה שטערן ז"ל מדברצין. ובפרקו של כל אחד מהם יש תיאורים מופלאים על הפגישות הללו.

"יש כאלו שלא נפגשו עם הרבי, והקשר היה בעיקר דרך מכתבים ועל ידי שליחים, כגון האדמו"ר הבאבא סאלי זצוק"ל, ראב"ד העדה החרדית הגאון רבי יצחק יעקב וויס ז"ל, רבי אריה לוין ז"ל, רבי שלמה זלמן אויערבך ז"ל, ועוד רבים".

• **בעבודתך המחקרית המקיפה, הבחנת במקרים בהם הרבי שינה את התייחסותם של גדולי ישראל לנושאים מסוימים שעמדו על הפרק, בעקבות הקשר עמם?**

"יש עשרות דוגמאות אבל אציין אחת מפליאה שאולי ניתן ללמד ממנה על הכלל:

"כידוע עיקר עניינו של הרבי הוא הפצת מעיינות תורת הבעל שם טוב כפי שנתבארה על ידי אדמו"רי חב"ד, בכדי לקרב את הגאולה. היה מקובל גדול, שהזכרתיו לעיל, הרב ישעיה אשר זעליג מרגליות ז"ל שחיבר ספרים רבים בקבלה, אבל משום מה לא עיין בספרי רבותינו נשיאינו. לרבי זה כאב מאד, ובעקבות זאת נוצרה התכתבות מעניינת באמצעות קרובו המקובל הרב גרינגלאס שליט"א. התוצאה היתה, שבספריו הבאים של הרב מרגליות הוא הזכיר כה רבות את אדמו"רי חב"ד, עד שבאינדקס שבסוף הספר כתב שאינו מציין את המקומות בהם הוזכרו בספר זה, כי רבים הם ואי אפשר לפרטם...

"היו גדולי תורה שכתבו ספרים בהלכה ובקבלה מפני שכך ציוה אותם הרבי. כדוגמה נוספת אפשר לראות בסיפורים מדהימים בזה בפרק של המקובל הרב ווינשטוק ז"ל או בפרקו של הגאון הרב אוטנער ז"ל".

הרב מרדכי אליהו ביחידות אצל הרבי

האדמו"ר מסקולען עומד בהתוועדות של הרבי, בעת אמירת המאמר

הנהגה מלכותית

• בקרב גדולי תורה ואדמו"רים נהוג לערוך ביקורים הדדיים. מי שעקב אחר הנהגתו הק' של הרבי מבחין בקלות, כי הרבי כמעט ולא יצא לבקר אצל גדולי ישראל ואדמו"רים, בעוד שרבים עלו לבקרו. מה לדעתך המשמעות של הדבר?

"זה אומר שהרבי הוא מלך ישראל שיושב בהיכל מלכותו, ודבוק בקב"ה כל רגע ורגע, ושכל גדולי ישראל שעלו לבקרו אכן מכירים בכך (אמנם פה ושם היו ביקורים שערך הרבי אצל גדולי תורה, כמו אצל האדמו"ר רבי יואל מסטמאר, ועוד, אבל לא היו אלו ביקורי נימוסין גרידא).

"אגב, מן הראוי לשים לב לעובדה מדהימה, שגדולי ישראל אלו שביקרו את הרבי או שהיו עמו בקשרי מכתבים, כל אחד מהם היה שייך לעולם מיוחד: הגאון רבי דוד שפירא, היה מומחה בחכמת התכונה. הצדיקים רבי משה יאיר ווינשטוק ורבי אשר זעליג מרגליות, היו מופלגים בתורת הקבלה. הראב"ד רבי יעקב יצחק וויס וחברי הבד"צ ר' דוד יונגרייז ור' ישראל יצחק רייזמן, היו מ'העדה החרדית'. וכן האדמורי"ם מתולדות אהרן ומביאלה, נחשבו ל'עמודי התפלה'. הגאונים רבי יצחק פלקסר ורבי נחום פרצוביץ, מחדשי חידושים בש"ס. ועמם עוד עשרות גאונים אחרים, מגדולי ההלכה.

"עם הרבי עמדו בקשר עוד עשרות אדמורי"ם מחסידויות פולין, גליציה וכו', ועם כל אחד מהם דיבר הרבי בשפתו ומתאים לענייננו המיוחד. הגאון העלה סוגיא הלכתית, והתפעל מכך שכאילו הרבי עוסק בדיוק עכשיו בסוגיא זו. המקובל העלה ענין בתורת הקבלה, והשתומם מכך ששבילי הזוהר וכתבי האריז"ל נהירים לרבינו. בעל התכונה ציין, שאין כגדלותו של הרבי בחכמה זו. נכדי ה'חתם סופר' גילו שהרבי בקי יותר מהם בכתבי החת"ס. האדמורי"ם התפעלו מבקיאותו של הרבי בכתבי תלמידי הבעש"ט. קנאי ירושלים גילו שהרבי קנאי יותר מהם..

הרב וולפא הרגיש שקיימת "עם הארצות" גדולה בצבור בכל הקשור למסכת הקשרים בין הרבי לגדולי ישראל. מה שכאב לו ביותר, זה מעשיהם של חוגים אינטרסנטים שהפיצו (ועדיין!) שקרים בצבור, כאילו כל גדולי ישראל הם נגד ליובאוויטש ואין להם קשר עם הרבי. שקרים אלו גרמו להרחקת יהודים מהפצת המעיינות.

"לכולם נתן הרבי עידוד להמשיך בדרכם המיוחדת ביתר שאת וביתר עוז. וזה נקרא מלך ומנהיג ישראל, וכמו שאמר הגאון ר' נחום פרצוביץ ז"ל שהרבי הוא היחיד שמתאים להיות מלך המשיח".

תגובות נלהבות, מכל החוגים

הרעיון להתחלת הפרוייקט הייחודי הזה, עלה כבר לפני כשמונה עשרה שנה. הרב וולפא הרגיש שקיימת "עם הארצות" גדולה בצבור בכל הקשור למסכת הקשרים בין הרבי לגדולי ישראל. מה שכאב לו ביותר, זה מעשיהם של חוגים אינטרסנטים שהפיצו (ועדיין!) שקרים בצבור, כאילו כל גדולי ישראל הם נגד ליובאוויטש ואין להם קשר עם הרבי. שקרים אלו גרמו להרחקת יהודים מהפצת המעיינות.

"החלטתי אפוא להתחיל לאסוף את כל החומר שכבר היה מודפס ומפורסם, וממנו להוסיף כהנה וכהנה ממקורות שונים, כולל גם מחצרות האדמו"רים וממקורבים שונים.

"אציין שבתחילת הדרך עברתי ניסיון לא פשוט, כאשר נמחק לי במחשב קובץ ובו העתקות שעבדתי עליהם מאות שעות, והייתי מיואש בלי חשק להתחיל מחדש. אבל בשלב מסוים אמרתי לעצמי, שזו גופא הוכחה ברורה שהמטרה היא נעלית ביותר עדי כדי כך שיש עליה הרבה ניסיונות".

• אלו תגובות קיבלת מחוץ לחב"ד על סדרת הספרים?

"אני נדהם בכל פעם מחדש מהתגובות הנלהבות מכל חצרות החסידים, ואפילו

מחוגי הליטאים. יעידו מנהלי ספריות חב"ד בירושלים, בני ברק, ביתר עלית, ועוד, הבאים במגע יומיומי עם יהודים מכל החוגים ומכל החצרות, על הצימאון שבו קוראים המבקרים שאינם חבדיי"ם, בספרים אלו. בכמה בתי כנסת שספרים אלו נמצאים, פנו אלי כמה פעמים למכור להם ספרים חדשים, כיון שהקודמים כבר נקרעו מרוב שימוש. יש עשרות אנשים מחוגים שונים שהיו מטלפנים אלי בקוצר רוח בכל פעם, ובפיהם שאלה אחת, מתי יצא כבר הכרך הבא?

• חמש עשרה שנים חלפו מאז שיצא לאור הכרך הראשון. האם בזה תמה העבודה?

"בע"ה יהיה עוד כרך חלק חמישי, שיכלול את גדולי ישראל באותיות א-ת שלא נכנסו עד עתה מטעמים טכניים, או שלא הספקתי לאסוף ולעבד את החומר שלהם. כמו כן אני עובד עכשיו על עריכה מחדש של כרך א' שאזל זה מכבר, שכן בינתיים התווסף חומר רב לגבי כל אחד מגדולי ישראל הנמצאים שם.

•

כמי שעוקב אחר חיבוריו של הרב וולפא, יודע כי תחת ידיו יצאו עד כה למעלה מעשרים ספרים, ועוד ידיו רב לו.

מלבד הפרויקט המיוחד של "שמן ששון מחבריך", הוא עומד גם בראש "מכון הרמב"ם השלם" שהוא פרוייקט תורני עצום (ובקרוב עומד לצאת לאור הכרך השני על הלכות שבת). כל אלו, מלבד עמידתו בראש 'המטה למען שלימות הארץ', מצריכים לפחות שלושים שעות ביממה, וזה, כידוע, עדיין לא קיים.

• איך אפשר להשתלט בעת ובעונה אחת על עבודה ענקית שכזו?

"ראשית, הכול בחסדי שמים ובברכותיו האישיות של הרבי מלך המשיח שליט"א, שלא הרפה ממני בנושא הוצאת הספרים, ועד שאמר בקול גדול לאבי היקר ז"ל הכ"מ באמצע ההתוועדות, שעלי "להמשיך עם החיבורים". שנית, כאשר אני רואה את הצמאון שבצבור לספרים אלו המקדשים את שמו של מלכנו נשיאנו, אני מתמלא באנרגיה להמשיך במלאכת הקודש.

"אין לי ספק, שכאשר אחד מאנ"ש רוצה לקרב מישהו שעדיין אינו מקושר לרבי ולחסידות, הרי מתנה של הספרים "שמן ששון מחבריך", היא הערובה הבטוחה להערצה של הקורא אל הרבי ולחב"ד בכלל, ואז ממילא ירצה גם ללמוד חסידות וללכת בדרכיה.

"ובודאי שפרסום הספרים בין כלל ישראל, והידיעה של כולם על הערצתם של גדולי ישראל, היא חלק מהמשיחה של כל הגאונים והצדיקים את נשיא הדור מלך המשיח – משיחה שהחלה ביו"ד שבט תשי"א – מה שיביא להתגלות בקרוב ממש.

ב"ה

עבודה מתוכננת
מצליחה יותר!

בכל אחד ואחת יש פוטנציאל אדיר
שבעז"ה יכול להתממש!

לרגות האמת-ולהצליח!

>הדרכה צמודה
>הקניית כלי ניהול
>בניית תוכניות עבודה ארוכות טווח
>סיוע בבניית מערך לגיום משאבים
>בניית תוכניות חינוכיות ולימודיות

חדש! סדרה של 3 הדרכות בנושא:
ניהול עבודה והקניית מוטיבציה לצוות עובדים

שמרי'הו הראל 054-3952770
hatzlacha@sadnaot.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"The quickest way to reveal Moshiach is by learning the Torah sources about Moshiach & redemption"
ש"פ תזריע ומצורע התנש"א

Radio Moshiach & Redemption
1620-1640 AM around Crown Heights & Boro Park
& 1710 AM in parts of Brooklyn **24/6**
worldwide live broadcast: www.RadioMoshiach.org

ב"קל

ב"ה, ט"ו סיון, תשי"ג
ברוקלין.

שלום וברכה!

...ב) מ"ש בענין הרדיו שאחד מאברכי התמימים ידבר מזמן לזמן והשאר ישמעו, הנה ידועה השתדלות נשיאינו הק' ואשר דרשו גם מאתנו שיפוצו המעיינות וסעיפיהם במרחב היותר גדול. ולכן אם יש לחשוב ע"ד הנ"ל, צריך לחפש אופן שיוכל להגיע לחוגים רחבים, ולא רק למספר מצומצם של אנשים. וכיון שאיני בקי בהחוקים עד"ז במדינה זו, איני כותב בפרטיות יותר, אבל בודאי ע"י חקירה ודרישה יוכל להוודע גם עד"ז.

אנא תרמו בעין יפה למגבית המיוחדת של $100,000

For donations or dedications make checks payable to:
"Radio Moshiach & Redemption"
383 Kingston Ave. #94, Brooklyn, NY 11213
718 756-4530 Tel/Fax 363-1652 Email: RadioMoshiach@erols.com
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

להוריד את השכינה עד לרישיקש

רישיקש שבתת היבשת ההודית, היא אחת הערים העמוסות בעבודה זרה, ומסתובבים בה אלפי יהודים וישראלים שמחפשים משמעות פנימית לחייהם. הרב זוהר דוד, בעצמו תרמילאי בוגר הודו שחיפש את עצמו שם, חזר למקורות, בנה בית חסידי, ויצא עם רעייתו לשליחות בעיר זו, שם הוא רואה את הרבי בכל צעד ושעל, כאב רחום, כמנהיג וכראש בני ישראל ה'נוגע' בכל נשמה ונשמה של יהודי, גם אלו הנידחים והרחוקים ביותר

מאת נתן אברהם

הרב זוהר דוד, שליח הרבי מלך המשיח ברישיקש. צילום: מאיר אלפסי

ב עולם מכנים את העיר רישיקש, הממוקמת בצפון הודו על גדות נהר הגנגס, כבירה העולמית של ה'יוגה'. היא ממוקמת במקום קסום לרגלי ההימלאיה, במקום בו הנהר פונה מן ההרים המלכותיים וזורם לתוך המישורים הפוריים והרחבים של הודו. במקום זה נמצאים הרבה בתי ספר ליוגה, "מקדשים" ואשראמים שונים המעניקים מקום לאלפי המבקרים מכל קצוות העולם המעוניינים ללמוד יוגה.

אלפי תרמילאים ישראלים ויהודים מארץ ישראל ומרחבי העולם פוקדים את העיר מדי שנה. רובם מגיעים בכדי להירשם לאחד מעשרות הקורסים המוצעים באימוני יוגה ומדיטציה ופולחנים של עבודה זרה הנערכים בעיר מדי יום ביומו בעשרות בתי ספר הפזורים ברחבי העיר. יש לא מעט שנשארים להתגורר בעיר חודשים ואף שנים, עד שמגיעים בעזרת

הרב זוהר דוד (משמאל) במסיבת פורים בבית חב"ד

שליח הרבי מלך המשיח הרב **זוהר דוד** (ופעילים נוספים המגיעים מדי שנה לסייע לו) לתובנות, שבחיפוש אחד מהות חייהם, הכול נמצא קרוב וסמוך, מתחת לגשר, בתורה ובמצוותיה.

כמו לא מעט מהשלוחים הפועלים ברחבי הודו, גם הרב זוהר דוד – בטרם נשבה בקסמי תורת החסידות – הכיר היטב את הודו. במשך לא מעט זמן חיפש אחר מהות אמיתית, פנימית ועמוקה לחייו באשראמים ובמנזרים טיבטיים. אז עדיין לא הייתה פעילות חב"דית בהודו, והוא נאלץ להיות נע ונד ברצונו להשקיט את רעבונו הרוחני. בארצות הברית אסף כסף כדי לחזור לרישקש, אלא שאז כיוונה אותו יד ההשגחה לבית חב"ד, הציץ נפגע – והפך לחסיד במלוא מובן המילה.

לפני כעשור הגשים חלום, ויצא לרישיקש, הפעם בשליחות הקדושה, ובשליחות הרבי מלך המשיח.

נעמדתי על הצוק ופרצתי בבכי

בטרם צללנו לים העשייה והפעילות החב"דית ברישיקש, ביקשנו לשמוע מהרב זוהר דוד על דרכו המפותלת ומלאת ההשגחות הפרטיות אל תורת החסידות.

"את מרבית שנות ילדותי וצעירותי העברתי בטוב ובנעימים בעיר רחובות. גדלתי בבית מסורתי ובכיתה ד' עברתי ללמוד בבית ספר ממלכתי דתי. ידענו מה זה שבת ומה זה חגים, אך לא יותר מכך. מעולם לא ירדנו לעומקם של תכנים, ואיש גם לא טרח לנסות לבאר לנו יותר מכך. בגיל גיוס התגייסתי לנח"ל מוצנח, ושם גם אותם פרורי מסורת נעלמו.

"נמשכתי מאוד למוסיקה, וכבר מגיל צעיר פרטתי על מיתרי גיטרה וכתבתי שירים. לקראת תום השירות הצבאי התגבשה אצלי ההחלטה, שלאחר מסע תרמילאים, אחזור לארץ ישראל ואכנס ללמוד מוסיקה ופילוסופיה באוניברסיטה. על חב"ד לא שמעתי עד אז. רק אחרי שהתקרבתי ליהדות וחזרתי לארץ ישראל בשלבים ראשונים בדרך להפוך להיות חסיד, שמתי לב שבית הוריי ממוקם מטרים ספורים מסניף בית חב"ד בעיר. בתחילת המסע במזרח היה ברור לי שאני יוצא בכדי לחפש משמעות אמיתית ועמוקה יותר לחיים. משהו שייתן לי מרגוע.

"על-אף שלמדתי בבית ספר דתי, היהדות לא נתפסה אצלי כמשהו שיכול לתת מענה לאותה תחושה של ריקנות פנימית, אלא כמסורת מלאה בחוקים ומשפטים נטולי כל בסיס הגיוני. במהלך הטיול ערכתי 'טראק' קשה ומתיש בהרי ההימלאיה, כשבסופו הצלחתי לכבוש את פסגת ההר שהיווה תחנת יעד סופית. היה זה יום שטוף שמש, בלי עננים, אבל מפאת הגובה הרב, שרר בו קור מקפיא. נעמדתי

על הצוק ופרצתי בבכי ממושך. הרגשתי שמכאן אין יותר לאן להמשיך. כל דבר אחר היה לגביי כאותה גברת בשינוי אדרת".

בירידתו מההר הבין שמסעות אתגריים וחוויות מטלטלות לא יספקו לו את הסחורה הנפשית הפנימית, והוא החליט להיכנס לקורס לימוד במנזר טיבטי נחשב הממוקם בינות להרי נפאל. "היו לי הרבה שאלות. לא שתיתי בצמא את כל אותן תורות שהנזירים הרצו בפנינו. פעם אחר פעם הייתי מקשה בפניהם על דברים שאמרו. באחד הימים ניגשתי אל 'גורו' שהרצה בפנינו על אהבה, חמלה ורחמים, ובפי שאלה: מה הוא ייעשה אם יראה מישהו שמבקש להרוג את ה'גורו' הגדול ביותר; האם ינהג כמאמר 'הבא להרגך השכם להורגו'? והוא ענה ברורות, שלא ינקוף אצבע בכדי להציל את מורהו.

"כל ההתלהבות שלי נגוזה באחת. מה שבכל זאת התחזק אצלי מאותו מנזר, הייתה דווקא הזהות היהודית שעדיין לא הבנתי מה היא. באותו מנזר היו יהודים רבים, ושמתי לב שאני נמשך דווקא אליהם והם נמשכים אלי. בין כל מאות הגויים ששהו שם, דווקא היהודים בלטו בנוכחותם. הם שאלו שאלות, התעניינו; היה ניתן לחוש את נבדלותם משאר התלמידים.

"זכורני שלפני סיום הקורס, נקעתי את רגלי, ומי סחב אותי קילומטרים רבים? היה זה שחקן יהודי שהגיע מארצות הברית. אני זוכר איך הכתה בי המחשבה שרק יהודי יכול לגלות אכפתיות כזו ליהודי אחר.

"בתוך המנזר היו זוג יהודים כשהאישה ראתה שאני מתעניין ולא מרפה לשאול שאלות, היא הביאה לי ספר על גלגולי נשמות ביהדות. קראתי אותו בשקיקה, ודווקא במנזר התחלתי להבין שהיהדות היא לא מה שחשבתי; היא אינה שטחית ויש בה הרבה עומק ופנימיות, אלא שמעולם לא ידעתי כי קיימים אותם עומקים שהיו חסרים לי כל-כך. באחד הימים הם ציינו את יום מותו של אחד מכוהני העבודה זרה, והם הדליקו אלפי נרות לזכרו. או אז ניגשה אלי יהודיה נוספת שהייתה שם, אף היא מרקע דתי, ושאלה 'אתה יודע מהו התאריך היום'? לא ידעתי לענות. במקומות כאלה אתה מאבד את מימד הזמן. היא סיפרה לי שחנוכה היום, ושאלה אם אני זוכר את הברכות. בהשגחה פרטית זכרתי את הנוסח, והיא אספה את כל היהודים, ובירכנו על הנרות את ברכות חג החנוכה... בסיום הברכות החלו לשיר כולם 'הנרות הללו'. כיום אני יודע שהיה זה התעוררות של עצם הנשמה היהודית. בתוך עומק קליפות העבודה זרה, מישהו למעלה דאג להזכיר לנו מאיפה באנו ומהם השורשים שלנו...

עם ניצני ההתקרבות, מצא זוהר את עצמו מתגורר יחד עם שני גויים; האחד כהה עור שמאשים כל העת את היהודים בסבל של השחורים בארצות הברית, ועוד שותף גרמני, גדוש בשנאה אנטישמית. "לילה אחד התעוררתי מבועת, נרעד ומבולבל מחלום מוזר שחלמתי.

"תקופה זו מאופיינת כתקופה הראשונה בה התוודעתי ליהדותי. זכורני שאמרתי לעצמי שכשאחזור לארץ ישראל, אכנס לישיבה".

איתותים משמיים

בינתיים, מחשבות לחוד ומעשים לחוד, והוא המשיך את מסעו לתאילנד ומשם ליפן כשבכוונתו לעבוד ולממן מסע נוסף בתת-היבשת ההודית. "בדיעבד הרגשתי איך הקב"ה מלווה את צעדיי, ומזמן עבורי אנשים וסיטואציות שיבהירו בי את נקודת היהדות. ביפן פגשתי ישראלי ממוצא תימני שהכיר בקיבוצו גויה מיפן, נשאה לאישה ועבר להתגורר ביפן. בחלוף עשור וחצי חזר להתחבר לשורשיו, התגרש והפך לבעל תשובה.

"היה לי חיבור טוב איתו, והיינו מקיימים שיחות אל תוך הלילה, עד שבאחת השיחות הטלפוניות עם אימי ביקשתי שתשלח לי את ספר התנ"ך. הוא ניסה לשכנע אותי להפסיק לעבוד בשבת, אך עדיין לא הייתי 'כלי' לזה. באחד מערבי שבת נזדמן לי להכיר יפני מקומי בשם יונתן, וכשהבעתי בפני חברי את פליאתי על כך שהוא דובר עברית, ענה שהלה התגייר והפך להיות יהודי שומר תורה ומצוות. ממש בטרם נכנסה השבת, אותו יפני חלף על ידי וכששאלתיו לשלומו ענה בחופזה שהכול בסדר, אך הוא מצטער שלא יכול להמשיך לשוחח איתי כי הוא ממהר להדלקת נרות. בושה פנימית מילאה אותי על זה שהנה אני יהודי מבטן ומלידה מחלל את השבת, ואילו היפני הזה שהכיר את בוראו זה מכבר, מכבד ומוקיר את יום השבת.

"למרות כל התמרורים הללו שהאירו אצלי את הזיקה והנקודה היהודית, משום מה האור לא היה חזק דיו בכדי להפוך לאש להבה. המשכתי בשגרת חיי. בחלוף תקופה המשכתי את מסעי ללוס אנג'לס, שם קיוויתי להמשיך לעבוד בכדי לחזור לרישיקש. בארצות הברית הרגשתי שאני מאבד את הפיסות הרוחניות האחרונות שעוד דבקו בי – עד שעברתי תאונת דרכים קשה שרק בנס יצאתי ממנה בחיים.

"התחלתי להשמיע לעצמי אמירות כמו: 'זוהר, הגיע הזמן למעשים', 'כמה עוד רמזים אתה צריך לקבל בכדי לחזור למוטב'?

"אחרי התאונה חבריי לקחו אותי לבית הכנסת בכדי לברך את ברכת 'הגומל'. הגבאי באותו בית הכנסת בירכני שבפעם הבאה הוא מקווה שיזכה לערוך לי תספורת ואהיה בלי העגילים הגדולים שעיטרו את אוזניי. חשתי בבושה פנימית. הבטחתי לעצמי שכשאצא מבית הכנסת, אוריד את העגילים לצמיתות. זה היה השלב הראשון שבו החלטתי לעשות דבר מה מעשי כדי להתחיל להזיז את עצמי בכיוון ההתקרבות לדרך התורה.

"באותם ימים התגוררתי אצל חבר, שכן עדיין לא מצאתי עבודה שתפרנס אותי. ערב אחד יצאו חבריי לשחק כדורסל, ואני ביכרתי להגיע למשחק מאוחר יותר. בפועל, כשיצאתי לדרך, הבנתי שאיבדתי את דרכי. במהלך הניסיונות למצוא את מגרש המשחקים, ראיתי מבנה ועליו שלט בשפה העברית. חשבתי שמדובר בחנות של תשמישי קדושה וביקשתי להיכנס פנימה לרכוש עבור חברי סידור. כשניסיתי לפתוח את דלתות המקום, הבנתי שהן נעולות. כמעט סרתי על עקבותיי, אלא שאז הגיעו שני יהודים חובשי כיפה והזמינו אותי להיכנס פנימה. הם סיפרו לי שהמקום משמש כבית תפילה, וביקשו שאשאר להשלים להם מניין. בינתיים התאספו יהודים נוספים, ואחד מהם החל ללמד את החבורה את פרשת שמות, 'ואלה שמות בני ישראל'. אני זוכר שהתחלתי להרגיש

התרוממות הנפש שאי אפשר להסביר אותה במילים, אבל חשתי רגש התעלות. בתום השיעור שאלתי את הרב את אותה שאלה ששאלתי את הנזיר הטיבטי, מה הוא אומר על 'הקם להורגך'? והוא ענה לי תשובה שהדהימה אותי. במקום לענות כפשוטו, הוא ציטט את פירוש הזוהר שמכוון על יצר הרע, ואיך הורגים אותו על ידי הוספה בתורה ובמצוות.

"בשבוע הקרוב כבר החלטתי לקנות ספרי יהדות, והשניים הראשונים היו 'חובת הלבבות' ו'ארחות צדיקים'. בשלב כלשהו ביקשתי מאימי לשלוח לי את זוג התפילין שלי. במבט לאחור אני מבין שלא אני זה שהובלתי את תהליך ההתקרבות ליהדות. הרגשתי יד נעלמה מלמעלה שדוחפת אותי לדרך האמת בעוד שמשהו בתוכי ניסה לדחות את זה כל פעם מחדש. מהמנזר הטיבטי יצאתי עם תובנה שלא משנה באיזה דרך אבחר, אני חייב שיהיה לי מנהיג רוחני רציני ללכת בעקבותיו. אני זוכר שבתוכי לא חדלתי להתפלל להקב"ה, שיזמן עבורי את אותו מנהיג אידיאלי".

איך אפשר להתקשר לרבי, אחרי ג' תמוז?

עם ניצני ההתקרבות, מצא זוהר את עצמו מתגורר יחד עם שני גויים; האחד כהה עור שמאשים כל העת את היהודים בסבל של השחורים בארצות הברית, ועוד שותף גרמני, גדוש בשנאה אנטישמית. "לילה אחד התעוררתי מבועת, נרעד ומבולבל מחלום מוזר שחלמתי. בחלומי ראיתי יהודי עטור זקן והדור פנים שמתקרב אלי בצעדים זריזים ונחושים, ומתוכו יוצא אור לבן בוהק. הוא הביט בי בעיניים רציניות אך מלאות אהבה וחמלה אין סופית, ואז הוא החל להעלם ממני, אך ביקשתי שיחזור ובכיתי בכי מרורים, אך הבקשה לא עזרה".

כשזוהר התעורר מהחלום, גופו רעד. הוא כתב על דף את כל מה שראה, ורק בקושי חזר לתנומתו. "בחלוף יומיים הגיע לידי עיתון של ישראלים בלוס אנג'לס שנקרא 'ישראל הקטנה'. העיתון היה מלא בכתבות על הרבי מליובאוויטש. מסתבר שהיה זה בסמוך לג' תמוז תשנ"ד. בדף השער התנוססה תמונתו של הרבי ביום קבלת הנשיאות. כשהתבוננתי בתמונה, נחרדתי עד עמקי נשמתי. היה זה אותו יהודי שראיתי בחלום. ניגשתי למגירה, הוצאתי את התפילין שאימי שלחה, ובפעם הראשונה לאחר תקופה ארוכה הנחתי אותם בחיל וברעדה.

"רק בקושי יכולתי לסיים לקרוא את פרשיות 'שמע ישראל', שכן בכיתי ובכיתי בלי הפסקה. מאז אותו יום הנחתי אותן מדי יום ביומו. הנקודה היהודית החלה להתעורר בי במלוא עוזה. זמן מה לאחר מכן עברתי להתגורר בשכונה יהודית יותר, שם גם מצאתי עבודה בחנות של יהודי מקומי. בהשגחה פרטית, מטרים ספורים ממקום עבודתי היה בית חב"ד של הרב אמיתי ימיני. כשעצרו אותי שוטרים על עבירת תנועה וקיבלתי עונש לעבודות שירות, ביקשתי שיהיה זה בבית כנסת, וכששאל השופט באיזה בית כנסת, עניתי אצל הרב ימיני. כך הייתי מגיע מדי ערב להשלים מניין בערבית.

"בהתחלה לא התחברתי כל-כך לאווירה ולנוכחים, אבל כנראה שהרבי כבר בחר בנשמתי.

"כשסיימתי את עבודות השירות, חדלתי מלהגיע לבית חב"ד, אך בידי ההשגחה העליונה דרכים רבות, ושוב נתפסתי על עבירת תנועה, ושוב נגזר עלי עבודות שירות אותם עשיתי בבית חב"ד. בפעם השנייה כבר התחברתי יותר, והגעתי לכדי החלטה שמספיק עם המשחקים. תמונתו של הרבי שהייתה תלויה בכניסה לבית חב"ד הזכירה לי כל העת את החלום המופלא, והחלטתי שהרבי הוא יהיה המנהיג הרוחני שלי. בהתוועדות חנוכה שהתקיימה בבית חב"ד, סיפרתי על אותו חלום.

"באותה התוועדות התוועד משפיע צעיר. הוא ועוד כמה חסידים שהיו במקום, נדהמו מהסיפור. אני שאלתי לתומי, איך כיום לאחר ג' תמוז אני יכול להתקשר עם הרבי מליובאוויטש? אחד החסידים שהיו שם, הרב רמי דואק, אמר לי שאפשר לכתוב לרבי באמצעות ה'אגרות קודש' והזמין אותי לביתו שם הסביר לי איך כותבים לרבי. תשובת הרבי על שלל שאלותיי הייתה שהתחלה ובסיס דרך ביהדות, היא בקריאת סיפורי צדיקים ולימוד הלכות אורח חיים. בסיום המכתב כתב הרבי שיזכיר על הציון את כל מי שהוא מזכיר אודותיהם. יצאתי

חצר בית חב"ד. שיעורים באווירה אחרת.

ל"ג בעומר בריקישק. לא מוותרים על תהלוכה

מביתו נלהב ונרגש״.

יום רדף יום, וידיעותיו של זוהר בתורת חסידות חב״ד, הלכו והעמיקו. בכל מאודו ביקש לחזור לארץ הקודש, רק שהקלטת קלטת עליה עבד זמן רב, הותירה אותו בלוס אנג׳לס עוד תקופה ארוכה. ״בנתיים רכשתי לעצמי ספרים של סיפורי צדיקים, נטלתי חלק בשיעורים והתחלתי להתפלל שלוש תפילות ביום. בשלב כלשהו הגיע לבקר אותי אחי נועם דוד (כיום שליח הרבי מלך המשיח בכפר הנגיד) בכדי לסייע לי באולפן ההקלטות. הוא פגש אותי בשלבים מכריעים של החזרה בתשובה.

״זמן קצר לפני החזרה לארץ ישראל, יצאנו לטיול ביוסמדי פארק, שם פגשנו בחסידי חב״ד שהתלהבו לגלות חבר׳ה מרחובות. הם שאלו אם אנחנו מכירים את הרב גלוכובסקי והרב שחר, ולבסוף הפקידו בידינו דולר לשליחות מצווה שהתקבל מידי קודשו של הרבי. על הדולר היה כתוב השם ׳יוסף יצחק לווין׳. אחי חשב לתומו שבבואו לרחובות הוא צריך לחפש חסיד בשם זה ולהחזיר לו את הדולר. ואכן, בבואו חזרה לארץ ישראל, בירר ושמע שיש משפיע בקהילה בשם הרב אריה לווין ולו בן ׳תמים׳ הלומד בישיבה בשם יוסף יצחק לווין, והוא העניק את הדולר לאב בכדי שימסור זאת לבנו.

״הייתה זו השגחה פרטית נפלאה, מפני שאותו ׳תמים׳ (שלימים הפך בעצמו להיות משפיע ומשגיח בישיבה) החליט לברר מי נתן לו את הדולר. הוא חיפש אותו בכל משפחות ׳דוד׳ ברחובות המופיעות בספר הטלפונים, עד שהגיע אלינו. מני אז החל להיות בקשר טוב עם אחי. בזכותו החל אחי לשמור שבת ולהתקרב אף הוא לחב״ד. יחד הקמנו להקה שפעלה בפרדסים אותה פקדו מדי יום חמישי עשרות צעירים. היינו מביאים לשם את ר׳ יאיר כלב ור׳ אבי פיאמנטה, ויצאו משם בעלי תשובה רבים״.

שליחות ראשונה בהודו

ככל שחלפו הימים, נפשו של הרב זוהר חשקה יותר ויותר בדרך התורה והחסידות, והוא עלה ללמוד בישיבה בצפת. תקופה מסוימת אף למד בישיבה של הרב יצחק גינזבורג בשכם. בשלב הזה נשא לאישה את זוגתו.

לא חלפו ימים רבים, והוא קיבל הצעה מחברו הטוב הרב דרור שאול שיצא כבר לשליחות לדראמסלה, להחליפו במקום

כמו כל בית חב״ד במזרח הרחוק, גם ברישיקש סעודות השבת הן מהשעות הקסומות של המקום. תרמילאים רבים מכל המינים ומכל הסוגים מתכנסים בצוותא, בשבת אחים גם יחד, באחדות נפלאה, כשבמהלכה צריך כל אחד מהנאספים לספר השגחה פרטית שחווה, לבקש ניגון, או לשאול שאלה ביהדות שמציקה לו זה זמן רב. ״הסיפורים שמתגלגלים על שולחן השבת הם מדהימים ומעוררים״, מתרגש הרב זוהר

השליחות, שכן רעייתו צריכה ללדת והוא מוכרח לחזור לארץ ישראל. ״בתחילה לא הבנתי מה לי להיות שליח, ועוד בהודו, אבל הוא שכנע ואני התרציתי. חברים נתנו לי כסף ויצאתי עם אשתי לשליחות״.

החוויה בשליחות הייתה מכוננת ומלאת עוצמה. ״חודש וחצי שהיתי שם, והימים ההם נחקקו אצלי. עדיין לא הייתי בקי בכל ההלכות ובכל האתגרים שמציבה שליחות, אך הייתי מאושר שזכיתי להימנות על לגיונו של מלך. התפילות בצוותא עם צעירים – שמי יודע אם בעבר דרכה כף רגלם במפתן בית הכנסת – הניסים וההשגחות הפרטיות שרואים על כל צעד ושעל, שיחות אל תוך הלילה, כל אלו היו חוויות של ממש. במיוחד זכור לי מטייל שבא להיפרד טרם עזבנו, וסיפר שאם היה רואה בעבר חרדי ברחוב, הוא היה עובר מדרכה. כעת, השתנתה חשיבתו מן הקצה אל הקצה, וחיבק אותי״...

רעיון השליחות קסם לבני הזוג דוד כבר בהיותם בדרכם חזרה לארץ ישראל. הם החלו לחפש מקום לשליחות משל עצמם בהודו. הרב דרור שאול הציע את רישיקש, אליה מגיעים מטיילים שמחפשים מזור לנפשם הצמאה. אשר על כן חשב שהמקום יכול להתאים לאופיו של הרב דוד. ״היו עוד כמה שהציעו לגבי רישיקש, ולאחר עבודת הכנה לא ארוכה עשינו את דרכינו לעיר ההודית יחד עם הרבנים **עמית אטדגי** ו**אלון חקשור**. חווינו ניסים ונפלאות באותה שליחות; אני זוכר במיוחד איך בשמחת תורה נתן לי הרב חקשור בקבוק קטן של ׳משקה׳. בתחילה ביקשתי להחזיר לו את הבקבוק, ׳מה, אני שתיין?׳ הפטרתי לעברו, אך הוא התעקש. ׳חסיד צריך לצאת מעצמו׳ הסביר לאחר שאמר ׳לחיים׳ כהוגן, וכך יצאנו לרחובה של העיר, רוקדים מפזזים ומכרכרים לכבודה של תורה. לפתע אני רואה שור מתקרב אלי; לא יראתי שכן זה מחזה נפוץ בהודו. לא הספקתי להסתובב ופתאום הרגשתי חבטה עזה בחזה. כמעט איבדתי את הכרתי מעוצמת הנגיחה. כשקמתי והתחלתי ללכת, תהיתי ביני לבין עצמי איך השור לא שיפד אותי עם קרניו?! פשפשתי באזור הנגיחה ונדהמתי! קרני השור פגעו בדיוק בבקבוק המתכת שבכיסי, מה שבלם את הנגיחה״...

מכתבי עידוד מהרבי

כמו כל בית חב״ד בהתהוות, עברו בני הזוג דוד את קשיי הבראשית של השליחות. כך למשל קניית כל המצרכים הנדרשים, טבילת כלים בהיקף עצום, לרכוש די ספרים ולהביאם לספריית בית חב״ד, וכן סידורים פרוצדוראליים נוספים. אחד הסיפורים המרתקים והמשמעותיים של שליחותם, נעוץ בנסיעתם השלישית להודו, לאחר ימים לא קלים שעברו עם אחד מבניהם שנפטר ל״ע בניתוח שהסתבך. ״אנשים שאלו אותי אם אצא לעוד עונה, או שפרק השליחות הסתיים. למען האמת, התחבטתי בזה רבות. מובן שכתבתי על כך לרבי.

התשובה התקבלה בכרך ד׳ עמוד רנא, מכתב עידוד ברור:

. . הנני מסתכל בהתעסקותו בכמה וכמה ענינים אשר העמיס על שכמו כ״ק מו״ח אדמו״ר, ומתענג אני לראות אשר גם עתה ממשיך הוא בפעולותיו הטובות בזה, ובטח יוסיף בהם גם תוספות השתדלות ובלי ספק יתן לו השי״ת הכוחות הדרושים לזה, כי אין הקב״ה בא בטרוניא עם בריותיו.

וידוע אשר בריאות הגוף הישראלי תלוי בתורה ומצות, אשר ההתעסקות בהם לא לבד שאין מקלקל לבריאות ח"ו אלא עוד מחזקת את מצב הבריאות של המתעסק וכל בני ביתו שי'.

ידוע מרז"ל (ב"ק צב, ב) חמרא למרא וטיבותא לשקיי', ומבאר בעל ההילולא הוא כ"ק אדמו"ר הצ"צ דאך באותם שאינם בעלי בחירה ואינם אלא כגרזן ביד החוצב בו אין שייך בזה הענין דטיבותא לשקיי' ולכן אסורה ג"כ עבודת כו"מ כי אינם אלא כגרזן ביד החוצב, משא"כ באיש הישראלי שהוא בעל בחירה מגיע טיבותא לשקיי' גם אם בלתי התערבותו הי' פב"פ ג"כ עושה המצוה (עיין בזה בארוכה בס' דרך מצותיך, מצות מילה ספ"ג) . .

. .והשי"ת יברכו אותו ואת זוג' תי' בבריאות הנכונה ופרנסה מתוך מנוחה ורב נחת אידישן און חסידישן נחת מכל יוצאי חלציהם שיחיו.

"קראתי את הדברים פעם אחר פעם ולא ידעתי את נפשי מהתרגשות. הרבי מברכני בברכות מאליפות נפש, ומציין את הזכות גדולה שזכיתי להימנות על שלוחיו. באמצע הרבי מביא את דברי ה'צמח צדק' על ההבדל בין האיש הישראלי לעובדי כוכבים שעובדים לממוצע.

"הראיתי את התשובה הזאת לרב יצחק ערד, ראש ישיבת 'דעת' ברחובות, והוא נתן לי את הדחיפה להתגבר על כל הקשיים, ולצאת לדרך. הוא חיזקני בדברים שכבר ראיתי לא פעם ניסים בחיי, וממה עלי לחשוש!? זה באמת שלא היה קל לאסוף את השברים מחדש, אך מעודדים מתשובת הרבי ארזנו את חפצינו ועשינו את דרכינו לעיר שליחותינו".

התרגשות גדולה נשמעת בטון דיבורו של הרב דוד כשהוא מספר על אותה נסיעת שליחות. ניכר שהיא הייתה שונה בעוצמתה מהפעמים הקודמות, ומאלו שבאו אחריה. "באותה עונה ראיתי השגחות פרטיות וניסים שלמעלה מדרך הטבע, שהראו לי עד כמה שליחותי בעיר הייתה נחוצה. כבר ביום השני, כשצעדתי לתומי בשוק המקומי, שמעתי צעירה שהכירה אותנו בעבר צועקת ובוכה. הרגעתי אותה מסערת רוחה ובהמשך היא הגיעה לבית חב"ד. הסתבר שהיא נתפסה לכת מקומית, והיא פוחדת להיפגע מכוחות הטומאה.

"היא הייתה היסטרית ונרגשת, וסיפרה שאחרי ששהתה איתנו בכל חודשי החגים, החלה ללמוד יוגה בצורה רצינית ויסודית. לפני שבועיים הרגישה שהגורו שמלמד אותה עבודה זרה, החל לשלוט בה ומנווט אותה במחשבה, ובעצם גורם לה לעשות דברים שהיא לא חפצה בהם. היא בכתה ממושכות והכינה אותנו שכנראה גם אנחנו נפגע על ידו, מכיוון שאנחנו מבקשים להוציאה משליטתו. כמובן שהסברתי לה שאנחנו העם הנבחר והננו נתונים לשליטתו הבלעדית של הקב"ה, ואם נפנים זאת ונהיה איתנים במחשבה זו, איש לא יוכל לפגוע בנו.

"היא הוסיפה וסיפרה לי, שכבר כמה ימים היא מסתובבת בתחושה קשה וקודרת, ובאותו יום החליטה לשאת תפילה להקב"ה שיצליח להוציא אותה מאותו גורו. היא התפללה בבכיות עצומות, ופתאום הרגישה צורך לצאת לשוק שם פגשה אותי. היא הוסיפה לספר שכבר באותו הרגע ידעה שהכול יבוא על מקומו בשלום, ואם יש מי שיוכל להציל אותה מכוחות הטומאה, הרי הם רק שליחיו של הרבי. וזה אכן מה שהיה: היא עזבה את אותו מקום עבודה זרה והתקרבה ליהדות.

"באותה נסיעת שליחות, חדור במוטיבציה עילאית בעקבות אותו מענה ברור של הרבי, הגעתי לרישיקש עם לוחות התניא. בפעמים הקודמות שרציתי להדפיס את התניא, לא מצאתי דפוס שיוכל לבצע את המלאכה. חלפו כמה ימים מאז הגענו לעיר, והודי שפגשתי אמר לי שהוא מכיר דפוס מודרני שיוכל לעשות את זה. הוא לקח אותי לרחוב בו ממוקמים כמה בתי דפוס והכניס אותי לאחד מהם, שם נגלו לעיני המשתאות מכונות חדישות. במקום הזה הדפסנו מהדורה של ספר התניא".

"באותה שליחות הרגשתי שניתנים לי כוחות גדולים מתמיד. לקראת סוף השליחות גילה את אוזני צעיר שהיה מסיע אותי תדיר עם האופנוע, שהוא מתרועע עם גויה מאיטליה. הרגשתי שהוא מחכה שאומר לו דבר מה. הפקדתי בידו ספר

מבנה המקווה ההולך ונבנה בשטח בית חב"ד

הרב זוהר דוד ליד בור הטבילה במקווה

אחד הסיפורים המרתקים והמשמעותיים של שליחותם, נעוץ בנסיעתם השלישית להודו, לאחר ימים לא קלים שעברו עם אחד מבניהם שנפטר ל"ע בניתוח שהסתבך. "אנשים שאלו אותי אם אצא לעוד עונה, או שפרק השליחות הסתיים. למען האמת, התחבטתי בזה רבות. מובן שכתבתי על כך לרבי. התשובה התקבלה בכרך ד' עמוד רנא, מכתב עידוד ברור וצח כשמש.

באנגלית של המקובל הרב גינזבורג על מסתורי הנישואין. בחלוף יומיים ניגש אלי וסיפר שקראו יחד את הספר והחליטו להיפרד. כשהגיע לארץ ישראל, שלחתי אותו לרב שמרלינג מכפר יונה, שם התחזק ולימים אף הקים בית נאמן בישראל.

"פעולות אלו ועוד רבות, באו בזכות העידוד מהרבי, להירתם בכוחות מחודשים ולצאת לשליחות למרות הקושי הנפשי הגדול".

שעות קסומות בליל שבת

כמו כל בית חב"ד במזרח הרחוק, גם ברישיקש סעודות השבת הן מהשעות הקסומות של המקום. תרמילאים רבים מכל המינים ומכל הסוגים מתכנסים בצוותא, בשבת אחים גם יחד, באחדות נפלאה, כשבמהלכה צריך כל אחד מהנאספים לספר השגחה פרטית שחווה, לבקש ניגון, או לשאול שאלה ביהדות שמציקה לו זה זמן רב. "הסיפורים שמתגלגלים על שולחן השבת הם מדהימים ומעוררים", מתרגש הרב זוהר, "במקום זה אתה פוגש את העומק והפנימיות של היהודי, בלי מסכות ובלי החזות החיצונית.

"באחד השבתות קם צעיר וסיפר שהחליט החלטה נחושה ואמיצה לשמור שבת. לא משנה איפה יהיה, והוא לא יחלל את השבת. הנסיון הראשון הגיע מהר מאוד. היה זה במהלך טיול בעיר בנגלור, שם ביקש לעשות את השבת. בדרכו סמוך לגורד שחקים, פגש בפרסומאי הודי שהתלהב ממראהו וביקש ללהק אותו לפרסומת שהפיק. אותו צעיר חשב על ההצעה ולבסוף ניאות לקבל את ההצעה, ולו בתנאי שישלם עבורו שהות במלון, אותו היום, למחרת יום שישי ומחרתיים בשבת. אותו פרסומאי שהבין במה מדובר, הביט בו תמה וסיפר לו שהוא טעה בספירת הימים, והיום הוא יום שישי ולא חמישי... הקב"ה ראה את המאמץ הגדול שהצעיר הזה עשה לשמור את השבת, וזימן לו את ההודי שיתקן את טעותו. אם לא היה פוגש את ההודי הזה, הוא היה יוצא לנסיעה ומחלל את השבת...

"סיפורים כאלה של השגחות פרטיות יש לרוב. הייתה אצלנו עוד צעירה ששהתה ימים לא קצרים בבית חב"ד ואף העבירה איתנו את חג הפסח. למעשה היא פגשה אותנו תולים ברחובות העיר מודעות שמזמינות את התרמילאים לחגוג איתנו את חג החירות, והתלבטה אם להישאר

ברישיקש לא מהססים או מתחבטים לפני שמפרסמים משיח. בעיר בה מתקיימים מדי יום מאות קורסים בכל שיטות העבודה זרה, מוכרחים לתת אמת יהודית ניצחת בריכוז גבוה. "אנחנו מדברים על גאולה ועל משיח, על זהותו של הרבי כמלך המשיח ועל הציפייה לקראת התגלותו

בעיר או להמשיך בנסיעתה. היא שטחה את התלבטותה בפנינו והצענו שתכתוב על כך לרבי.

"הרבי כתב לה להתמיד בהתקרבות לכרם חב"ד. היא התלהבה מהתשובה ונותרה איתנו. בחלוף כמה שבועות השתתפה בשבת עמנו וסיפרה סיפור מדהים. הסתבר שבחלוף חג הפסח יצאה למסע בהרי האזור יחד עם מורה דרך הודי מקומי שהבטיח לכוון אותה בדרכים עקלקלות. היא שמה בו את מבטחו, אך התבדתה. מהר מאוד הבינה שבכוונתו לחוטפה! כשהבין שהיא מתכוונת לברוח ממנו, חסם את דרכה וכל צעקותיה לא הועילו. או אז עצמה את עיניה והחלה צועקת מעומק ליבה 'שמע ישראל'. כשפקחה את עיניה, הוא כבר לא היה שם"...

מפרסמים משיח ומקשרים יהודים לרבי

ברישיקש לא מהססים או מתחבטים לפני שמפרסמים משיח. בעיר בה מתקיימים מדי יום מאות קורסים בכל שיטות העבודה זרה, מוכרחים לתת אמת יהודית ניצחת בריכוז גבוה. "אנחנו מדברים על גאולה ועל משיח, על זהותו של הרבי כמלך המשיח ועל הציפייה לקראת התגלותו. בהרבה מקומות בעיר תלויים שלטים עם תמונת הרבי ומתחתיה הכיתוב 'מלך המשיח'. התופעה הכי נפוצה בבית חב"ד זוהי הכתיבה לרבי באמצעות ה'אגרות קודש'. מדי יום כותבים עשרות תרמילאים על תוכניותיהם, התלבטויותיהם והחלטותיהם, נוטלים עצה ומקבלים תשובות מדהימות.

"דוגמאות יש בלי סוף. באחת השנים הגיעו זוג שסיפרו שחבר טוב שלהם מרגיש דקירות בלבו והרופאים המקומיים המליצו לו לעשות זריקה ממנה הוא מאוד חשש. הצעתי להם לכתוב לרבי ולבקש את ברכתו, והם אכן עשו כך. פתחתי את הספר והתחלתי לקרוא תשובה שתוכנה לכאורה לא קשור. הרבי כותב לזוג שביקשו להינשא שמוסד הנישואין זה לא אולפן של עולים, והיא חייבת לדבר עם המוצע לה ולהחליט שביתם יהיה מושתת על ערכי ההלכה, כשהבסיס הוא שמירת כשרות, טהרת המשפחה ושבת. האישה שמעה זאת ו'איבדה את לשונה'.

"מסתבר שהיא מגיעה מבית מאוד מסורתי, ובשושלת משפחתה ישנם צדיקים גדולים. חברה שהגיע איתה הוא יהודי ממוצא רוסי, רחוק מאוד מעניינים של מסורת יהודית, ולאחרונה הם מדברים על אפשרות להינשא. היא נתנה בו מבט ואמרה לו 'אתה רואה, אם אתה רוצה להינשא עמי, אתה חייב לקבל על עצמך את שלושת המצוות הללו'. גם הוא נדהם מהתשובה הברורה.

"אנחנו פוגשים כל יום בתרמילאים שזוכים לקבל מהרבי תשובות שגורמות לבטנם להתהפך בשל הדיוק המופלא.

"היה פעם מטייל דתי שהיה 'ברוגז' עם אלוקים. הוא גדל בבית של שומרי תורה ומצוות, ידע לקרוא בתורה, ידע מה זה תורה ומצוות, אך שנה ופירש. הוא זכה לקבל מהרבי תשובות כה ברורות, עד שבכל פעם היה אומר לי 'דע לך שהרבי מכיר אותי היטב'. באותם ימים בהם שהה אצלנו, הגיעה עוד צעירה שהשתתפה בכל הפעילויות, אך היא התעקשה שלא לכתוב לרבי. יממה לפני ראש השנה, הבנתי שהם נוסעים לדראמסלה, ואמרתי להם שקיבלתי מידע ממטיילים, שבאלמורה אין למטיילים מי שיעשה איתם את החג, והצעתי לו ש'ירים את הכפפה' ויקבל על עצמו לארגן את החג כיוון שהוא יודע את כל ענייני החג וסדרם.

"במחשבה נוספת אמרתי לעצמי, מי אני שאקבע שהוא יכול לקחת על עצמו עול כזה, והצעתי להם לכתוב לרבי. הוא התעקש שהיא תכתוב. ואכן, בפעם הראשונה היא הסכימה לכתוב וניסחה מכתב עם ההצעה שהצעתי להם. המכתב שהם קיבלו מהרבי, הדהים אפילו אותי. הרבי כותב שם לזוג יהודים שרוצה לעשות פעילות יהודית במקום מושבם, ובמילים עדינות אך ברורות עונה להם הרבי שיכול להיווצר מזה נזק גדול, מפני שבחייהם האישיים עדיין לא שומרי תורה ומצוות, וכשיהודים יראו שהם עצמם נוהגים אחר הפעילות כחופשיים, זה יגרום לחילול ה'...

"שאלתי אותו אם הוא מתכוון לחבוש על ראשו כיפה במהלך כל הזמן, וכשהוא ענה בשלילה, הסברתי לו שהרבי מעדיף שבמצבו לא הוא ייצג את היהדות.

"בבית חב"ד אנו חווים הדרכות על כול צעד ושעל. אני נזכר בסיפור נוסף על אודות בחור ממוצא תימני שהתערה בפעילות שלנו, למד והתפלל, אך היה קשה לו עם כל הנושא של משיח. באחת הפעמים רצה לקבל ברכה שתעזור לו למכור את האופנוע, והצענו לו לכתוב לרבי. אחד הבחורים, יואל רוזן, עזר לו לנסח את המכתב ותשובת הרבי דיברה על מקווה. לא הבנו מה הקשר בין הדברים.

"הסברתי לו שהרבי תמיד עונה, וכנראה הוא צריך להתחזק בנושא של טבילה, ואם הוא יתמיד בזה, יצא לו מזה רק טוב. הוא לקח את הצעתי ברצינות, ומדי בוקר היה מצטרף איתנו להליכה למקווה. ביום השלישי היינו עסוקים מדי והוא מצידו לא שבר את ההחלטה והלך באופן עצמאי, עד כדי כך החשיב את תשובת הרבי. אותו היום, בהשגחה פרטית, נכנסו לבית חב"ד קבוצת מטיילים שבניהם היה צעיר שלא הניח תפילין מימיו, וחגגנו עימם 'בר מצווה' מאוחרת. לפני שיצאו, שאלו אם אנחנו מכירים מישהו שמוכר אופנוע?..."

•

ברישיקש, כמו במקומות נוספים בהודו, השליחות פועלת לפי עונות המטיילים. יש חודשים בשנה שבהם אין כלל מטיילים, והשלוחים נמצאים בארץ ישראל, ממלאים את המצברים. כך גם בימים אלה, טרם יציאה מחודשת בחזרה לעיר שליחותו.

ברישיקש לא שוקטים על השמרים, ובימים אלה הולכת ומסתיימת בניית המקווה. בי"א ניסן שעבר, אחרי מניעות ועיכובים רבים, הגיע דחפור לחפור את הבור. בחלוף חצי שנה, בח"י אלול, אחרי שביקר במקום מומחה המקוואות הרב לרנר ועשה את המדידות והחישובים, התמלא הבור במי גשמים ועל-אף שחזותו החיצונית של המקווה לא הושלמה, זכו לטבול בו כבר כמה מטיילים ולהיטהר בו. "ביום הראשון ביקש מישהו לטבול, אך היו חסרים עדיין מי גשמים. בחלוף דקות החלו לרדת לפתע גשמי זלעפות, והוא יכול היה לבוא ולטבול"...

כך מקויים ברישיקש, בירת הטומאה והעבודה זרה, "לפני מי אתם מיטהרים ומי מטהר אתכם – אביכם שבשמים" באמצעות נשיא הדור, מנהיגו ונביאו, הרבי מלך המשיח.

מקורבים לומדים ומתחזקים בבית חב"ד

ושירים לך אערוג

בימים אלה סוגר הרב דוד מעגל נוסף, ומוציא לאור דיסק חדש העונה לשם 'שמיים' מפרי יצירותיו, ובכך מביא לידי ביטוי את כישרונו במוסיקה. "הדיסק הזה מושפע ישירות מההתקרבות לתורת החסידות ומהעיסוק בשליחות. צירפנו אליו שירים שנכתבו על ידי וניתן למצוא בו גם לחנים לטקסטים מהמקורות. הכול בניחוח של מוסיקה יהודית מקורית ושורשית. מי שהפיק אותו הוא נדב בכר, ואחי השליח נועם דוד סייע רבות בידי".

הט"ז, הש"ך והרבי

בנוגע לרבי מלך המשיח, נשיא דורנו, הרבי העיד בעצמו שדבריו הם דברי נבואה, וכן התפרסמו, בדפוס ובעל פה, אלפי סיפורים על דברי נבואה של הרבי ורוח הקודש. בחרנו אפוא השבוע לספר מעשים (חלקם בפירסום ראשון) אודות שלוחים ובתי חב"ד שעושים את עבודתם, לפי הוראות הרבי, ורואים ישועות בזכות רוח הקודש שלו.

"היום יום" ליום ו' בשבט, כותב לנו הרבי בשם אדמו"ר הזקן, שכל המחברים עד הט"ז והש"ך, והם בכלל, כתבו את חיבוריהם ברוח הקודש.

הט"ז והש"ך הם מפרשי השולחן ערוך, הט"ז – טורי זהב – רבי דוד הלוי סגל, והש"ך – בעל ה'שפתי כהן' – רבי שבתי כהן, חיו לפני 400 שנה, ושמותיהם נקשרו בכמה סיפורי מופתים וניסים שהביאו לעם ישראל.

בספר שמועות וסיפורים של הרב **רפאל (פולע) כהן**, מובא בשם רבי יצחק אייזיק מהומיל, שאצל אדמו"ר הזקן היתה שורה רוח הקודש באופן תמידי. אצל אדמו"ר האמצעי – רק כאשר הוא רצה. ואילו אצל אדמו"ר ה'צמח צדק', רק כשרצו מלמעלה. שאלו את רבי אייזיק מאין לך זאת? האם יש לך רוח הקודש? והוא ענה (מתוך ענווה בלבד) "רוח הקודש אמנם אין לי, אבל אני מבין ("מייבין") ברוח הקודש..."

יש לומר בדרך אפשר, שלפי חלוקה זו מובן, מדוע הרבי ב"היום יום" טורח לציין שפתגם זה הוא בשם אדמו"ר הזקן, שכן רק הוא, עם רוח הקודש ששורה תמיד, "מוסמך" לספר לנו מי ומי כתב את חיבוריו, ברוח הקודש.

כותב השורות גם לא מייבין לא ברוח ולא בקודש... אבל בנוגע לרבי מלך המשיח, נשיא דורנו, הרי הרבי העיד והודיע בעצמו שדבריו הם דברי נבואה, וכן התפרסמו, בדפוס ובעל פה, אלפי סיפורים על דברי נבואה של הרבי ורוח הקודש.

בחרנו אפוא השבוע לספר מעשים (חלקם בפירסום ראשון) אודות שלוחים ובתי חב"ד שעושים את עבודתם, לפי הוראות הרבי, ורואים ישועות בזכות רוח הקודש שלו.

רוח הקודש שהביאה מליונים

הרב **שלמה קונין**, שליח הרבי בקליפורניה, נכנס ל"יחידות" אצל הרבי לפני כמה עשרות שנים, וסיפר לרבי על החובות העצומים הרובצים עליו ומדאיגים אותו לא מעט. הרבי עודד וברך את הרב קונין, והוסיף ואמר: הרי כתבת שאתה צריך 200 אלף דולר...

ואז הרבי פתח את מגירת שולחנו, הוציא עשרה שטרות של מאה דולר, ואמר: תמכור כל אחד מהשטרות ב-20 אלף דולר, וכך יהיה לך 200 אלף דולר.

הרב קונין לא התמהמה, הוא חזר לקליפורניה, והודיע לכל הגבירים שיש אצלו שטרות ברכה מהרבי, ואפשר לרכוש כל שטר בתרומה צנועה של 20 אלף דולר לטובת בית חב"ד קליפורניה. הרב קונין גם הודיע שכל מי שקונה כזה שטר, יכול להביע משאלה בכל תחום שירצה, ומובטח לו שהברכה תתקיים!...

תוך יומיים הצליח הרב קונין למכור את כל השטרות. עד מהרה נודע שאכן הברכות מתקיימות. עקרות נפקדו, עסקים צלחו, חולים קמו מחולייים, וכולם היו מרוצים.

השמועה-בשורה פשטה בקרב ידידי בית חב"ד, והם הגיעו בהמוניהם בבקשה לרכוש את השטרות המופלאים. זה זקוק לשידוך, זה לילדים, זה לפרנסה, ההוא לשלום בית וכו'. הרב קונין אמר להם שמאוד היה שמח להיענות בחיוב לבקשתם, אבל השטרות שהרבי העביר לו – כבר נמכרו...

חלפה שנה ברוכה בעשייה, דבר שגרם לחובות חדשים יותר וגדולים יותר. הרב קונין נכנס שוב ל'יחידות', ובסוף המכתב שהכניס לרבי כתב: "הייתה לנו שנה של הצלחה בפעילות. כעת אנו זקוקים ל-250 אלף דולר נוספים".

מאת: הרב יעקב שמולביץ
מנהל בית חב"ד בית שאן

כשהרבי הגיע לסוף הפתק, נתן ברכה ואז אמר לרב קונין: 'שלמה, אתה זקוק שוב לכסף? כמה אתה צריך?' הרב קונין שתק, והרבי ענה בעצמו: '250 אלף דולר'. שאל אותו הרבי: 'מה עשית בשנה שעברה?' הרב קונין שתק, והרבי המשיך לשאול: 'הרי נתתי לך שטרות כסף ואתה מכרת את השטרות תמורת 200 אלף דולר'. הרב קונין אישר שאכן כך היה, והרבי אמר לו: 'הרי הבטחת ליהודים ברכות, מה נהיה בסוף? '

אמר הרב קונין לרבי, שכל הברכות של הרבי התקיימו במילואן, וכל אחד מהקונים זכה להיות מאושר באופן ניסי ונפלא'. פניו של הרבי הרצינו מאוד והוא אמר: 'דער שווער וועט מיר ארויסשלעפן – קענסטו צוזאגן' [= כ"ק מו"ח אדמו"ר יחלץ אותי – אתה יכול להבטיח].

לתדהמתו של הרב קונין, הרבי הפנה אותו לקבל סכום כסף מהמזכיר, הרב חמ"א חודוקוב.

בהמשך ה'יחידות' הגיש הרב קונין לרבי – כהרגלו – רשימה של עשרות יהודים בקליפורניה, ומספר פרטים על התקרבותו ליהדות של כל אחד מהכתובים ברשימה.

ואז, לפני שיצא מהחדר, שאל אותו הרבי לפתע: 'מה היה בסוף עם סכום הכסף שמר פרייער השאיר בצוואתו?

מר פרייער היה יהודי שהתגורר בלוס אנג'לס ונפטר כמה שנים קודם לכן, והשאיר צוואה של 250 אלף דולר, ומאז כבר עברו כמה שנים שבמהלכן הספיק הרב קונין לקבל את הכסף ולהשתמש בו עד תום. הוא לא הבין מה פתאום הרבי נזכר בזה עכשיו. והרבי ממשיך ועונה בעצמו: "הרי כבר הוציאו את הכסף של הצוואה". ושוב הרבי ממשיך ואומר: "אבל הרי היו שם עוד נכסים". והרבי ממשיך: "זכור לי שהיה שם ערעור על הצוואה, ובסוף הגיעו הצדדים לידי פשרה". והרבי סיים בברכה שיהיה הכל בהצלחה ובאיחולי נסיעה טובה.

הרב לא הבין את משמעות דברי הרבי בקשר לצוואה, ועם סיום היחידות, ניגש לרב חודוקוב, וקיבל ממנו עשרה שטרות של מאה דולר. הרב קונין חשב לעצמו שהפעם ימכור כל שטר ב-25 אלף דולר, וכך יכסה את החובות בסך 250 אלף דולר. הוא הגיע לקליפורניה, וסיפר למקורביו הגבירים על האפשרות לרכוש ולהתברך. אך לתדהמתו, אף אחד לא בא הפעם לרכוש שטרות. אף לא אחד! בצר לו סיפר הרב קונין לידידיו

הרב שלמה קונין

השלוחים על התופעה המוזרה, וגם הסביר להם על התוצאות החמורות והסכנה להמשך הפעילות אם לא יקרה נס מיוחד...

עמיתיו השלוחים ביקשו ממנו לשחזר בפרוטרוט, כל מה שהרבי אמר ב'יחידות', אולי כך יוכלו להבין מדוע מבצע השטרות לא מצליח או מה צריכים לעשות כעת. הרב קונין "שיחזר" את כל השיחה עם הרבי. הוא סיפר על הגשת הרשימה של המקורבים, על התעניינותו המיוחדת של הרבי על אודות היהודי הזקן, ולפתע קפץ אחד השלוחים, הרב אברהם לוויטנסקי, ממקומו כנשוך נחש וקרא בהפתעה: "מה? הרבי דיבר איתך על צוואה?" הרב קונין השיב בחיוב, אבל לא הבין מדוע ידידו מתלהב? ואז הרב לוויטנסקי אמר: "מה אתה לא מבין? הרבי דיבר איתך על צוואה שהיתה לפני כמה שנים, כדי שתיזכר בצוואה של סמי, הזקן שנפטר לפני פורים והוריש לנו בצוואתו את כל רכושו". הרב קונין נזכר באותו זקן גלמוד בשם סמי, שהיה ידוע כאדם מסכן ועני, עד כדי כך שהיו צריכים לקבור אותו על חשבון בית חב"ד. הוא אמנם כתב צוואה בה הוריש את כל רכושו לבית חב"ד, אבל הם אפילו לא הלכו לבדוק אם יש בביתו משהו ששווה כסף... אבל הרב לויטנסקי נשאר בשלו: אם הרבי דיבר על צוואה, צריכים לבדוק את העניין.

המרחק מבית חב"ד לבית שבו התגורר

סמי, לא היה גדול. הרב קונין והרב לוויטנסקי יצאו ברגל ודפקו על דלת ביתו של אחד השכנים. הם שאלו: מיהו בעל-הבית של הבית שבו התגורר סמי! השכן ענה: מה זאת אומרת, סמי בעצמו היה בעל-הבית! באותו רגע הבין הרב קונין שסמי לא היה עני מרוד כמו שחשב עד אז. הוא שאל את השכן: איך נכנסים לבית? בקיצור, איכשהו נכנסנו השניים לבית וראו בתוך הבית בלגן עצום. בתוך הבלגן מצאו המון רשימות של תעודות על מניות שהיו בבעלותו של הזקן. העני המרוד התגלה כעשיר...

הרב קונין מיהר לבנק וביקש לפדות חלק מניירות הערך, בסכום של 250 אלף דולר שהיו נחוצים לו בדחיפות. בבנק אמרו לו שיש צורך בהליכים משפטיים מסויימים, עד שהכסף יעבור לרשות בית חב"ד מכוח הצוואה. אולם הבנק הסכים להלוות את הסכום עד לסידור הניירת המשפטית.

כזכור, כשהרבי דיבר עם הרב קונין באותה יחידות על הצוואה, הרבי ציין שהיו שם עוד נכסים. כעת נשאר לטפל גם בבית עצמו וגם התברר שאכן היו עוד נכסים שהיו בבעלותו של סמי. הרב קונין ניגש לרשויות המשפטיות ואמר שבהתאם לצוואה הוא רוצה להסדיר את העניין לגבי כל הנכסים שלו, שהרי לא היו לו ילדים. בהתחלה היה נראה שהכל בסדר. והנה, ביום האחרון שהיה אפשר להגיש ערעור בבית המשפט, הגיע עורך-דין, נציג של אחיו של סמי שמתגורר בארץ ישראל. מתברר שהלה שמע שמועה, והחליט לשלוח עורך-דין ולתבוע את הירושה לעצמו.

הרב קונין ישב שוב עם ידידיו השלוחים ואמר להם: הרי הרבי אמר לי ביחידות בקשר לאותה צוואה משהו לגבי פשרה בבית המשפט. מכך מובן שגם הפעם צריך לעשות פשרה. יש לי הצעה: הרי בכל מקרה אנחנו אמורים להוציא כסף עבור עורכי-דין בבית המשפט. זה עלול לעלות לנו עד 50 אלף דולר. הבה ניתן לאחיו של סמי את הסכום הזה בתור פשרה, וזהו זה.

הרב קונין עשה כך, ואמר לעורך-דינו של האח: קח את הכסף, או שלא תקבל כלום. למרבה ההפתעה, הוא לקח את הסכום הזה והסתפק בזה בתור פשרה.

כאשר הרב קונין סיפר את הסיפור המפליא הזה, הוא סיים: מעולם לא הייתי מעלה בדעתי לבדוק האם אותו סמי שהכרנוהו בתור עני מרוד, השאיר צוואה וגם בית פרטי ועוד הרבה נכסים. אבל הרבי אמר לי כמה מילים בסוף היחידות, ובזכותן הגענו בסופו של דבר מכל הנכסים לסכום של 650 אלף דולר! 250 אלף דולר קיבלנו במקום, וכזכור זה היה הסכום שאמרתי לרבי שנחוץ לנו כעת בדחיפות, והיתר הספיק לנו לעוד כמה שנים. כשהולכים בכוחו של הרבי בפשטות, עם אמונה פשוטה וביטחון מלא, זוכים לקבל ברכות נפלאות מהרבי שמתממשות באופן ניסי.

הרבי צפה את מסלול הסופה

לפני מספר שנים התחוללה סופת הוריקן באוקיינוס האטלנטי, והתקרבה במהירות מאיימת לחופי הוואי, בארצות הברית. הממשל וזרועות הביטחון הורו לתושבים להימלט על נפשם ולעזוב את העיר. רק שלוחי הרבי בקשו את ברכת הרבי, וקבלו מענה ברור – להישאר בעיר ולהיות בטוח שהכול יהיה בסדר.

הסופה היתה אמורה להכות בעיר החוף בליל שבת. מיליוני תושבים כבר עזבו בבהלה את בתיהם. לעומת זאת, שליח הרבי בעיר הרב **יצחק קראסיאנסקי** – מתוך בטחון ואמונה בדברי הרבי, הפעיל הודעה במשיבון האלקטרוני שלו על דברי הרבי, ועל כך שהוא נשאר בעיר על אף הסופה. כל מאות התושבים שהתקשרו לבקש עצה מהרב, שמעו שהציבור מוזמן לסעודת הודאה שתתקיים ב...שבת בבוקר.

כך אכן היה, דבר שגרם קידוש ה' גדול וקידוש שם הרבי.

הרבי "תכנן" את עיר המדע בטקסס

הרב **שמעון לזרוב**, שליח הרבי הוותיק והמוצלח לטקסס, סיפר פעם שלפני שנים רבות קיבל הוראה מהרבי לבנות מקווה בעיר קטנטונת, ויהודים בה מעט.

כעבור כמה שנים, החליט הממשל להעביר לאותה עיר את מרכז המדע והטכנולוגיה, ובעקבות זאת הגיעו אל העיר עשרות אלפי מהנדסים, חוקרים וסטודנטים, בהם גם יהודים רבים. בזכות עינו הצופייה של הרבי, היה להם מקווה מן המוכן.

הרבי ידע על האסון והפטירה

בין החיילים הקדושים, שנהרגו במלחמת ששת הימים, נמצא גם הרה"ח דוד מורוזוב הי"ד. אלמנתו – תבדלחט"א – הגב' שפרה שתחי', (גולומבוביץ) נודעה כמי שהקימה בהוראת הרבי את כל הפעילות למען נשות וילדי הגיבורים (דבר המצדיק סדרת כתבות בפני עצמה...)

מספר שבועות לפני שנהרג ר' דוד הי"ד, ילדה אשתו בן במזל טוב (אלחנן שיחי'). האם כתבה לרבי על הלידה וביקשה את ברכת הרבי עבור התינוק. ברית המילה התעכבה במספר ימים ובינתיים הגיע בדואר מכתב הברכה מהרבי. למרבה הפלא, גם על המעטפה וגם בגוף המכתב, היתה ההפניה אל הגב' שפרה בלבד. "שתזכי" כתב הרבי "לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים", בניגוד לכל אלפי המכתבים שהרבי שולח לכל הולדת בן או בת, "שתזכו". וזאת חמשה ימים לפני שהאב נהרג, כפי שרואים בבירור בתאריך חותמת הדואר האמריקאי על מעטפת המכתב...

דקה הליכה מ-770 • מלון מפואר • בפורמט קטן • סטייל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

• מטבח מצויד במיטב השכלולים המודרנים: מקרר, מיקרוגל טוסטר, מיחם
• ארוחת בוקר, מקרר עם שתיה כל היום.
• טלפון חופשי
• אינטרנט מהיר חופשי
• וידאו

קינגסטון הוטל

917-691-5212
718-473-5937

• החלפת מצעים ומגבות
• שרותים ואמבטיה מפוארים
• סבונים ושמפו בשפע
• שרות מלא!

החשיבות בהכרזת הקודש
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

1. לקבל את המלכות על ידי הכרזה

בשיחת יום ב' דר"ה תשל"ז, קובע הרבי, כי קבלת המלכות נעשית בעיקר באמצעות הכרזה בדיבור.

וזה לשונו הקדוש (בתרגום ללה"ק): "תקיעת שופר הוא הרי ענין המעשה, ומלכיות הוא ענין הדיבור, כיון שבנוגע להכתרה לא נוגע הרי המחשבה, אלא העיקר הוא ענין הביטול, **שזה מתבטא בענין הדיבור דוקא, שאומרים יחי המלך וכיו"ב,** וזכרונות הוא ענין המחשבה".

2. להוסיף חיים במלך

בשיחת ב' ניסן תשמ"ח אומר הרבי: "בהכתרת המלך - שהעם מכריזים "יחי המלך" . . שבזה מודגש גם שפעולת העם היא בחיי המלך, חיים של מלך . . גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרזה "יחי המלך"".

"צריכה להיות הוספה עיקרית בענין החיים (גם) על ידי פעולת העם שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו - שכבר הגיע הזמן דהקיצו ורננו שוכני עפר - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד דהקיצו ורננו דוד מלכא משיחא!"

3. לגלות את מציאות המלך המשיח

בשיחת שבת קודש פרשת תולדות תשנ"ב, מסביר הרבי כי "לאחרי התגלות מציאותו (אויר שבאין ערוך מאורו של משיח), מתחילה ההתגלות לעיני כל על ידי פעולותיו (אור של משיח)".

וממשיך הרבי בשיחה: "ההפטרה דשבוע שעבר מסתיימת בהכרזה "יחי אדוני המלך דוד לעולם" . . שתוכנה של הכרזה זו הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח. ועי"ז ולאח"ז באה התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו כו'".

חורף תשנ"ב: תשובות חיוביות ומעודדות

במהלך חורף תשנ"ב, השיב הרבי שליט"א עשרות תשובות חיוביות במענה להודעת שלוחים ופעילים על פעילות להפצת האמונה בביאת המשיח, כולל פרסום זהותו של הרבי מלך המשיח.

במוצאי שבת פרשת תצוה תשנ"ב ערכו נשי חב"ד ערב פיוחד של שירה "בתופים ובמחולות" על בוא הגאולה. כשהודיעו על כך לרבי השיב: "ויהא בהצלחה רבה אזכיר על הציון". לפחרת, בחלוקת הדולרים, פסרה גברת ח. כהן לרבי תוף עם הכיתוב "יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד" ואמרה: זה עבור הרבי שליט"א. עם תוף זה רקדו הנשים אתמול בשמחה שפורצת כל הגדרים, בבטחון להתגלות הרבי שליט"א מלך המשיח מיד ממש לגאולה שליפה.

על דבריה השיב הרבי כשחיוך נסוך על פניו הקדושים: "את זה מסתמא תשאירו אצלי. (הרבי הגיש לה דולר נוסף ואמר:) זה עבור ה"צלצלי תרועה" כפי שזה נקרא בתהילים. שיהיה בשעה טובה".

מעשה רב: עידוד לעיני מליונים

החל משמחת-תורה תשנ"ג עודד הרבי מלך המשיח במשך יותר משנה את הכרזת הקודש "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד"; כאשר פעמים רבות שודר עידוד ה"יחי" - באישור הרבי - לערוצי טלוויזיה גדולים, המשדרים למליוני בתי-אב בעולם כולו.

בא אל פרעה

כשמשה רבנו מבקש "שלח נא ביד תשלח", אין הוא מתכוון להתנער מן השליחות שהוטלה עליו. הוא יודע שכנשמה דתוהו אין בו כלים מרובים להכיל את האור העצום של "פרעה". מבקש הוא אפוא מהקב"ה שישלח מיד את משיח, שכליו מרובים וביכולתם להכיל אור זה - אולם הקב"ה מסרב! • לימוד ה'דבר מלכות' בשפה קולחת, עשירה, ובהירה שווה לכל נפש

מאז ומעולם נתן הרבי מלך המשיח משמעות חדשה לפרשת השבוע. המושג 'לחיות עם הזמן' בדורנו זה, אינו עוד אמרה חסידית שצריכה לימוד אלא דרך חיים.

בפרשתנו יוצר הרבי חיבור מיד בראשיתה של שיחה עם תחילת הפרשה וסיומה. פרשת 'בא' היא הפרשה בסיומה יוצאים ישראל ממצרים. פרשה זו פותחת במילים "בא אל פרעה", לא ייתכן שהדבר חסר קשר ופשר, המסקנה המתבקשת היא שבשם הפרשה טמון גם סיומה – יציאת מצריים והביאה אל פרעה היא ההכנה לגאולת מצריים כולה.

קצת קשה להבין את הדברים: ההגעה לפרעה מרמזת על חוזקו של פרעה מול חולשתו של משה. משה זקוק למלך מצרים, ולא זו בלבד, אלא שחושש ממנו עד כדי כך שהקב"ה צריך לעודדו "בוא אל פרעה", אני אבוא אתך; ואיך ניתן לרמוז בזה על הגאולה המסמלת את תוקפם של ישראל? יותר מכך, משה מסרב ללכת בהיותו כבד פה וכבד לשון החושש לדבר בפני מלך.

בכדי להבין את מהלך העניינים, יש להביט עליהם בשורשם, ורק כך ניתן להבין את מהותה של הגעה זו אל פרעה ואת מהותה בתהליך הגאולתי העובר על עם ישראל.

• • •

פרעה בקדושה מרמז על אור נעלה ביותר "אתפריעו מניה כל נהורין", אור שממנו יוצאים האורות הגבוהים ביותר באופן של "התפרעות", בלי מדידה והגבלה. אורות אלו נעלים לא רק בכמותם ואיכותם, אלא בכך שהם למעלה מכל גבול ומידה, חלק מעצמות ומהות ממש.

כאשר מצטווה משה ללכת ולדבר אל פרעה, הוא מצטווה למעשה ללכת ולקבל אורות נעלים אלו. משה חושש שאין בו את הכוח להכיל אורות נעלים שכאלו; כבדות פיו ולשונו מורים על כלים מועטים שאינם מסוגלים להכיל אורות עצומים כל כך, על כך אומר לו הקב"ה: "אנוכי אהיה לך לפה", אני אבוא איתך, אני בכוחי ובעצמותי אחבר את הכלים המועטים שבך עם האורות העצומים האלו, אתן לך את הכוח לעמוד בהם ולהכיל אותם ובכך תושלם הכוונה האלוקית. כלומר, חיבור הגבול של משה עם הבלי גבול של "פרעה דקדושה" יביא לאיחוד שבין העליון והתחתון, בין הגבול והבלי גבול.

פעולה זו הכרחית. יציאת מצרים איננה סוף תהליך. המטרה היא לעבוד את האלוקים על ההר הזה. מתן תורה מהווה את קיומה של אותה תכלית בדיוק – חיבור עליונים עם תחתונים, חיבור הבלי גבול עם הגבול. מבחינה זו מהווה הגעת משה אל פרעה את ההכנה הטובה ביותר לגילוי האורות הנעלים שבמתן תורה. במילים אחרות, ה"אנוכי אהיה לך לפה" שבזמן מצרים ופרעה, מהווה את ההכנה לשלמות הגילוי שב"אנוכי הוי' אלוקיך" במתן תורה.

אולם, למרות הגילוי הנעלה שבמתן תורה, עדיין יש מקום לגילוי נעלה יותר – גילוי עליו ביקש משה "שלח נא ביד תשלח", הגילוי שיהיה בגאולה האמיתית והשלימה.

אור הגאולה

כשמשה רבנו מבקש "שלח נא ביד תשלח", אין הוא מתכוון להתנער מן השליחות. הוא יודע שכנשמה דתוהו אין בו כלים מרובים להכיל את האור של "פרעה". לכן מבקש הוא מהקב"ה שישלח מיד את משיח, זה ששורשו מעולם התיקון, שכליו מרובים וביכולתם להכיל אור זה. אולם הקב"ה מסרב. ברצונו הוא לחבר את המוגבל עם הבלי גבול בכוח העצמות ובזה לתת את הכוח לכל ישראל לקבל את התורה, לאחד מעלה ומטה עד לאיחוד המושלם שיהיה על ידי משיח.

בירור העולם נעשה על ידי חיבור העליון עם התחתון. לימוד התורה וקיום המצוות במוגבלות של זמן ומקום מהווה חיבור בין מעלה ומטה, בין גבול ובלי גבול שאין תמוה ממנו, ויחד עם זאת, החיבור קיים ועומד ומהווה את ההכנה הטובה ביותר לחיבור המוחלט שיהיה בגאולה. אז, כנשמות בגופים, נזכה להכיל את האור הנפלא עד כי יהיה הוי' לנו לאור עולם.

ידוע הסיפור אודות הרבי המהר"ש ששאל את ה'צמח צדק' מדוע לא בא משיח באותה שנה שחישבו עליה את הקץ? ענה לו אביו, שבאותה שנה הדפיסו את ה"ליקוטי

תורה". השיב לו בנו מהר"ש: אבל אנו זקוקים למשיח כאן, למטה מעשרה טפחים.

בדומה לסיפור זה, בא הרבי לענות על השאלה שלא נשאלה, לברר לפנינו שאין הכוונה לחיבור מעלה ומטה ברוחניות, אלא שיש צורך בביטוי גשמי לדברים – אין עוד מקום לגאולה שלמעלה מעשרה טפחים; אין עוד מקום לגאולה שיש אחריה גלות, אלא המצב היחידי האפשרי כרגע, לאחר כל כך הרבה שנות גלות, הוא גאולה המהווה חיבור מוחלט בין מעלה ומטה, כאשר הגאולה מתרחשת כאן בעולם הזה, כשאנו נשמות המלובשות בתוך גופים גשמיים מהווים את שיא החיבור בין הגבול והבלי גבול, בין המטה והמעלה, ללא שום הפסק בינתיים.

לצורך כך יוצר הרבי אבחנה ברורה בין הדור שלפנינו, דורו של הרבי הריי"צ ובין דורנו אנו, הרבי מכריז כעת כי דורנו הוא דור אחר, דור תשיעי אשר לו עניינים אחרים ומהות אחרת, דור אחרון לגלות ודור ראשון לגאולה.

י' שבט הוא יום ההילולא של הרבי הקודם, הרבי הריי"צ ויום הנשיאות של הרבי מלך המשיח. הרבי הריי"צ בעצם שמו מרמז על הגאולה, הן בשם יוסף: "יוסף ה' שנית ידו", והן בשם "יצחק" הרומז על שמחת הגאולה שהיא השמחה הגדולה ביותר. עבודתו של הרבי הריי"צ מתוך שמחה היא זו המשפיעה לכל מקושריו את הכוח לזכות ולהגיע לגאולה האמיתית והשלימה מתוך שמחה

וקם שבט מישראל

י' שבט הוא יום ההילולא של הרבי הקודם, הרבי הריי"צ ויום הנשיאות של הרבי מלך המשיח. הרבי הריי"צ בעצם שמו מרמז על הגאולה, הן בשם יוסף: "יוסף ה' שנית ידו", והן בשם "יצחק" הרומז על שמחת הגאולה שהיא השמחה הגדולה ביותר. עבודתו של הרבי הריי"צ מתוך שמחה היא זו המשפיעה לכל מקושריו את הכוח לזכות ולהגיע לגאולה האמיתית והשלימה מתוך שמחה ולהכיל את הארות הגדולים שיהיו בה.

ביום ההילולא מתעלים כל פעולותיו של הצדיק ומשפיעים חיות למקושרים אליו. ביום זה מתעלה הרבי הריי"צ בדרגה אחר דרגה. בדומה למשה, מגיע הוא חדר לפנים מחדר עד לדרגת "פרעה" – שבה "אתפריעו מניה כל נהורין". קבלת האור והחיות שנעשית על ידו מאפשרת לכל בני ישראל לקבל את האור הנעלה כנשמה בגוף.

בהתבוננות בדורו של הרבי הריי"צ אל מול דורנו רואים אנו כי בשנות חייו האחרונות קשה על הרבי הדיבור, בדומה למשה רבינו. הסיבה לכך היא שטרם הגיע הבירור לשלמותו.

התיקון לכך נעשה בדורנו זה על ידינו על ידי ריבוי והפצה של דברי התורה והחסידות, לא רק ליהודים אלא אף לאומות העולם עד שיקויים בנו תיכף ומיד "שלח נא ביד תשלח", כאשר נשמות בגופים, ללא הפסק כלל באים אל תכלית השלימות ד"בא אל פרעה" – אתפריעו מניה כל נהורין" בגאולה האמיתית והשלימה.

המעשה הוא העיקר
מה"דבר מלכות" השבועי

- לקבל החלטות טובות בנוגע לכל העניינים שביקש בעל ההילולא לפעול בהם – לימוד תורה, קיום מצוות בהידור.
- לקבל החלטות טובות בנוגע להפצת המעיינות חוצה, בעיקר בלימוד תורתו של בעל ההילולא וקיום הוראותיו.
- לחזק את הפעולות לקראת יוד שבט עם הטף והנשים.
- הקפדה על הדלקת נר שבת קודש.

על הרבי אפשר לסמוך תמיד

מאיפה הכסף יגיע? את זה השליח לא ידע. לא היה לו ולו רמז קלוש. אולם דבר אחד הוא ידע ובבירור: שבעת הצורך, יש תמיד כתובת אחת על פני כדור הארץ שאפשר לפנות אליה ־ הרבי. הוא פנה לרבי בבקשה שיברך אותו ואת קהילתו להצלחה רבה ומהירה. למחרת, קיבל הרב סימנט שיחת טלפון מאיש זקן, איכר אינו יהודי, שגר שלוש שעות מהעיר ליטל רוק...

תרגום: פ' זרחי

קשה להחליט איזה נס הוא הגדול ביותר עבור בית חב"ד ארקנסו: פתיחת הבנין גדול הממדים הממוקם על שטח ענק עבור מרכז חב"ד ובי"ס היברו אקדמי, או הסיפור ששליח הרבי, הרב **פנחס סימנט**, סיפר בסוף טקס חנוכת הבית.

הבה נתחיל מההתחלה:

לאחר הסרת הלוט, גזירת הסרט וקביעת המזוזה במשקוף של הדלת הראשית, כל האורחים נכנסו לבנין המפואר בפעם הראשונה.

אורח מיוחד, הרב בנימין קליין, מחברי המזכירות של הרבי וחותנו של השליח הרב סימנט, נשא דברים בפני הנאספים. הוא הדגיש בדבריו שכל אלו שהגיעו להשתתף בשמחת בית חב"ד הינם בעצם חלק ממשפחה ענפה וגדולה מאוד.

הרב קליין סיפר שפעם הגיעה לרבי אישה שביקשה ברכה לילדים. הרבי ענה לבקשתה במילים קדושות "אמן, בקרוב". האישה ענתה לרבי שהיא רוצה ילדים **מהר**, ולשמע דבריה הרבי ענה שזה חייב לקחת לפחות תשעה חודשים! כך דורנו, הקיש הרב קליין, שזכה לקבל את המסר מהרבי שדורנו הוא דור הגאולה, הדור שיזכה לראות את הגאולה האמיתית והשלמה. זה רק ענין של מעשה, וכולנו נזכה לראות את התגשמות נבואת הרבי, כפי שכל נבואותיו התגשמו.

אורחים חשובים נוספים עלו לדוכן הנואמים, ביניהם שליח הרבי במדינה הרב בנציון פייפ, ד"ר מילטון וואנר, רופא בעל שם עולמי במקצועו, שציין שההצלחה של חב"ד במדינה עברה גם את הדמיון הפרוע ביותר שלו. סגן המושל של מדינת ארקנסו כיבד את האירוע בנוכחותו ואף נשא דברים לכבודו של יום.

כעת הגיע רגע השיא. השליח הרב סימנט ניגש לדוכן הנואמים. הוא הודה לתומכים וידידים שסייעו לו להגיע לרגע הגדול הזה. הקהל היה קשוב ודממה שררה כאשר הרב סימנט פתח בסיפורו המרתק, המגלם את כל אירועי היום, ההיסטוריה וההצלחות של חב"ד במדינת ארקנסו, ושפך אור על עוצמתו של מי שעומד מאחורי כל ליובאוויטש והשלוחים.

אין זה סוד שהקמת בנין עולה כסף, והרבה. במיוחד אם הבנין אמור להיות מפואר, מאובזר, רחב ידיים, ועומד על שטח מכובד, כדי שמה שיותר יהודים ירגישו בנוח ויימשכו להגיע לבית חב"ד להשתתף בפעילות ובשיעורים, ואף ירשמו את ילדיהם ללמוד בבית ספר יהודי.

ומנין כל הכסף הזה? הרב סימנט מגולל את סיפור הנס. הנס הראשון היה ללא ספק בדמות הסכמת הבנק לעמוד מאחורי הפרויקט מבחינה פיננסית. כעת אפשר להוביל את התוכניות לשלב המעשי. העבודה החלה בצורה הטובה ביותר, ולאחר תקופת בנייה ממושכת, כבר היתה לקראת סיום. או אז, בשלב של רכישת ריהוט ועיצוב הפנים, התגלה שחסר סכום של 60,000$ להשלמת הבנין. הרב סימנט נדרש להמציא את הסכום באופן מיידי על מנת לפתוח את בית הספר בזמן.

מאיפה הכסף יגיע? את זה השליח לא ידע. לא היה לו ולו רמז קלוש. אולם דבר אחד הוא ידע ובבירור: שבעת הצורך, יש תמיד כתובת אחת על פני כדור הארץ שאפשר לפנות אליה – הרבי. הוא פנה לרבי בבקשה שיברך אותו ואת קהילתו להצלחה רבה ומהירה.

למחרת, קיבל הרב סימנט שיחת טלפון

מאיש זקן, איכר אינו יהודי, שגר שלוש שעות מהעיר ליטל רוק, בה גר הרב סימנט. הוא הסביר שהוא בן 85, ובזמן האחרון הוא קרא את הספר "צבא הרבי" המתאר את צבא שלוחי הרבי בכל העולם כולו. בעקבות קריאת הספר החליט לתרום לצבא של הרבי, ובחיפוש באינטרנט גילה שישנם חיילים בצבא הרבי במדינתו, בעיר ליטל רוק, מרחק של שלוש שעות נסיעה מביתו. הוא ביקש מהרב סימנט להגיע אליו לביתו.

על הרב סימנט עבר יום קשה, והוא היה תשוש. האיכר הנכרי, הקשיש, רצה שהוא ייסע שלוש שעות בכל כיוון כדי לתת לו תרומה. הוא הציע לאיכר לפגוש אותו אי שם באמצע, והלה הסכים בשמחה. הם סיכמו להיפגש למחרת בשעה אחת בצהריים. הוא אמר לרב סימנט שלא לדאוג, והוא נתן לו סימני זיהוי: הוא ילבש סרבל ונוהג במכונית מסחרית ישנה.

הרב סימנט הגיע, האיש יצא מרכבו וניגש אליו. זה מה שהוא סיפר לשליח הרבי:

"אני מחפש את דת האמת במשך כל ימי חיי. אף פעם לא מצאתי דת שמדברת אלי. כולם רדודים וחלולים בעיניי. לפי מה שראיתי, כל הדתות סותרות את הנכתב בתורת ה' ודבריו לנביאיו. רק לא מזמן, קראתי על המסירות המיוחדת לדבר ה',

הרב קליין סיפר שפעם הגיעה לרבי אישה שביקשה ברכה לילדים. הרבי ענה לבקשתה במילים קדושות "אמן, בקרוב". האישה ענתה לרבי שהיא רוצה ילדים מהר, ולשמע דבריה הרבי ענה שזה חייב לקחת לפחות תשעה חודשים! כך דורנו, הקיש הרב קליין, שזכה לקבל את המסר מהרבי שדורנו הוא דור הגאולה, הדור שיזכה לראות את הגאולה האמיתית והשלמה.

והבנתי שזו התגלמות נבואת ה' לעולם הזה! צבא הרבי הוא קיום רצון ה', ואני רוצה לתמוך בצבא הזה. אז, קבל את תודותיי, כבוד הרב, וקבל את תרומתי לפעולותיך". האיכר הושיט לשליח מעטפה, והשליח קיבל אותה מידו, שניהם נפרדו לשלום, וכל אחד נכנס לרכבו על מנת לחזור לביתו.

הרב סימנט, ישוב מאחורי ההגה, פתח את המעטפה שקיבל זה עתה ומצא בה צ'ק על סך $20,000! כשהוא הסתכל לעבר רכבו של האיכר, ראה שובל של אבק, עשן וחול שיוצא מתחת לצמיגיו, כשהאיכר נוהג בכיוון הנגדי.

הסיפור טרם הסתיים. למחרת שוב היה האיכר על הקו עם השליח. הפעם הוא הודה לרב על הטרחה שטרח ונסע עד אליו, והסביר שהוא מתקשר לוודא שהוא הגיע הביתה בשלום. הרב סימנט הודה לו על התמיכה ועל האכפתיות. הוא הזמין אותו לבוא ולראות את הקמפוס החדש של ליובאוויטש, והוא אכן הופיע למחרת. בידו נשא תיבה ישנה וכבדה ובתוכה מטבעות שהוא תרם לצדקה במשך השנים. גם את המטבעות הללו הוא ביקש לתרום ליובאוויטש. בתום ספירת המטבעות, התגלה סכום מכובד של קרוב לאלף דולר!

הביקור היה נעים מאוד, והרב סימנט הודה לו מספר פעמים במשך השיחה על עזרתו ורוחב ליבו. מאוחר יותר הרב התקשר אליו לוודא שהוא הגיע בשלום לחוותו. הוא הרגיע את השליח שהכול בסדר, והוא חש אושר אמיתי במציאת המקום המתאים שם משלימים את הכוונה העליונה עבורנו בעולם הזה. הוא ביקש מהרב סימנט לבקר למחרת, ואמר לו שיש לו הפתעה בעבורו.

בפגישה הבאה אמר לרב סימנט: ראביי, אני חש שהגעתי לשיא חיי. תאמין לי, כבר ראיתי הכול, ושום דבר לא מתקרב להרגשה שיש לי כאשר אני נמצא אתך, ואת מה שאתה מייצג בעולם. אז ראשית כל, קבל ממני עוד צ'ק של עשרים אלף דולר. ושנית, בבקשה, חתום את שמך כאן, כי אני ממנה אותך אפוטרופוס עלי. אני מבקש שתדאג שלא ישרפו את גופי, ושאזכה לקבורה מתאימה.

אחרית דבר: מעמד חנוכת הבית אירע לפני שנים מספר. בזמנו הרב סימנט לא סיים את הסיפור, אלא רק רמז שיש עוד מה לספר, אבל נבצר ממנו לגלות. הוא רצה לחלק עם הקהל את תודותיו הכנות לכל מי שלוקח חלק בכל הפעילות, ולהדגיש שוב את ה"בכן" של הסיפור – על הרבי אפשר לסמוך תמיד.

(מתורגם מעלון 'לחיים' תשס"ג)

לחקות את האהבת ישראל של הרבי

במאמר הראשון "באתי לגני" שנאמר עם קבלת הנשיאות, האריך הרבי אודות אהבת ישראל שהייתה בכל אחד ואחד מנשיאי חב"ד לדורותיהם • בהתוועדות מיוחדת הקדיש מזכירו של הרבי הרב יהודה לייב גרונר דברים על אודות אהבת ישראל העצומה של הרבי, וסיפר על כך סיפורים בעדות ראשונה, ואף קרא לכל חסיד להתחזק בעניין זה

מאת הרב יהודה לייב גרונר

לחיים! לחיים! לכל אדם יש שני חלקים: יש את ענייניו הפרטיים, ויש את הדברים שהוא פועל עם הציבור, עם הזולת.

בנוגע לעבודה של הרבי עם הציבור, כולנו יודעים את הפעולות הטובות והחשובות שהרבי עושה בכל העולם, שמביא 'נר מצווה ותורה אור' לעולם כולו, הוא מפיץ יהדות, חסידות ועוזר בכל העניינים גשמיים. אך לא הרבה אנשים יודעים מהי ההנהגה הפרטית של הרבי בתור אדם פרטי.

אהבת ישראל ללא גבולות

אצל הרבי ראינו אהבת ישראל ללא גבולות, לא רק לחסידים ולאנשים שהרבי הכיר, אלא לכל יהודי באשר הוא. אם הגיעה לרבי ידיעה שישנם יהודים שזקוקים לעזרה, לא רק לעזרה רוחנית,

אלא גם עזרה גשמית, הרי שהרבי ניצל את ההזדמנות הראשונה כדי לעזור להם. אספר על דוגמה אחת:

מעשה במשפחה שקיבלה מתנה מבני קהילתם לנסוע לארץ ישראל לצרכי מנוחה ונופש. ראש המשפחה התקשר וביקש להיכנס כדי לקבל ברכת פרידה מהרבי. הוא אכן נכנס ליחידות עם רעייתו. כשיצאו, אמרה לי אשתו: "אה, לשם מה היה לנו צורך להיכנס?"

שאלתי אותה לפשר דבריה, והיא ענתה: "הרבי הרס לנו את כל החופש!"

"מה קרה?" הוספתי לשאול.

והיא סיפרה: "כשנכנסנו לרבי ליחידות, אמר לנו הרבי 'אתם נוסעים לארץ ישראל! זה דבר נכון מאוד, אבל לפני שתסעו, אני רוצה לתת לכם שליחות. לפני כמה שבועות הגיעה אלי ידיעה שבאחת ממדינות אירופה – אם אינני טועה הייתה זו רומניה – פתחו בית אבות ליהודים. נודע לי שבאותו בית אבות אין אוכל כשר. מכיוון שאתם נוסעים, אבקש שתעצרו במדינה זו, סעו לאותה עיר ותדברו עם ראש הקהילה שבאתם בשליחותי, ואני מבקש ממנו שיסדר אוכל כשר עבור החוסים בבית האבות, ואני מוכן לשאת חצי מסך ההוצאות".

הרבי הוסיף ואמר כי האנשים שם היו רגילים לאכול בביתם אך ורק מאכלים כשרים, ולמה כעת, לעת זקנתם, הדבר הזה יחסר להם?!

סיימה האישה ואמרה: "התוכל לשער במה מדובר? זו עיר שאיש לא ידע כלל על קיומה, אבל כשלרבי נודע שיש שם בית אבות בלי אוכל כשר, הוא לקח זאת לטיפולו. הוא מבקש מאברך שרוצה לנסוע לחופש, ואומר לו 'אתה נוסע לנוח? תכנס לשם ותדאג שיהיה שם אוכל כשר..."

כמו במקרה זה ראינו עוד פעמים רבות איך הרבי דאג בצורה זו או אחרת ליהודים.

ערב אחד, הייתי בחדר של הרבי ובחוץ העמידו חופה. נוהגים הרי לעשות את החופה בסמוך לחדר של הרבי. המנהג הוא שאחרי שהחתן שובר את הכוס וכולם זועקים 'מזל טוב' 'מזל טוב', כלי הזמר מתחילים לנגן. באותו ערב שמעו את איחולי ה'מזל טוב' אך אין כלי זמר. הרבי הרגיש בזה ושאל אותי "מה קרה?" אמרתי ששני הצדדים, הן צד הכלה והן צד החתן, הם עניים ואין להם כסף להזמין כלי זמר. הרבי הורה לי מיד להזמין נגן שגר סמוך ככל האפשר, ולבקשו שיבוא לנגן בחתונה "ואת החשבון ישלח אלי... ואם ישאלו מי הזמין את הנגן, שלא יגיד מאומה, אלא רק יאמר 'שמעתי שיש חתונה ואין כלי זמר – ובאתי'...

זה היה לפני כעשרים וחמש שנים, בערב פסח, ישבתי במזכירות בשעות צהריים, כשלפתע מצלצל הטלפון. מעבר לקו הייתה אישה בוכה. ערב פסח והיא בוכה. היא סיפרה שיש לה שכנה שגרה בסמוך לה, והיא לא מריחה שום ריח של תבשילים עולה מדירתה, כפי שזה כל השנים. היא התחכמה והצליחה להיכנס לדירת השכנים וגילתה שהתנור ריק. בעלת הבית נאלצה לגלות לה את האמת שאין להם כסף במה לקנות מצרכים לחג. האישה הציעה לשכנתה שתתן לה, בתור הלוואה, סכום כסף כדי לקנות את צרכי החג, אולם היא מיאנה.

האישה מספרת כל זאת בטלפון ומסיימת בשאלה "איך אפשר להשאיר משפחה בפסח בלי אוכל?" אמרתי לה שאראה מה אפשר לעשות ולקחתי ממנה את פרטיה. מיד כשסגרתי את הטלפון, הרבי ביקש שאכנס אליו, חשבתי לעצמי שזו השגחה פרטית, וסיפרתי את הדברים לרבי. חשבתי שהרבי יגיד לי למצוא אנשים שיוכלו לסייע לה, אך לא! הרבי ניגש למגירתו, הוציא חמש מאות דולר ואמר לי שים במעטפה בלי סימן מאיפה זה בא, תן זאת לאחד הבחורים ותגיד לו שישים זאת מתחת הדלת ומיד יסתלק משם. כך עשיתי. אחרי שלוש שעות האישה התקשרה בשנית ואמרה "הרב גרונר, אני לא יודעת מה קרה כאן, אבל עכשיו אני יכולה להריח שמבשלים שם..."

כך זה אצל הרבי, כאשר שמע על מישהו שצריך עזרה, הוא לא שלח למישהו אחר, אלא מיד טיפל בזה בעצמו, והכול בדרך של מתן בסתר.

ואכן, ראינו זאת אצל הרבי פעמים רבות, שהוא השתדל בכל דרך להחדיר אצל הזולת את נחיצות העניין של אהבת ישראל, והיה דוגמה חיה בעצמו לעזור לזולת בכל האופנים, בגשמיות וברוחניות.

כך הרבי רוצה שגם אנחנו נתנהג – לסייע לזולת בכל דבר ובכל רגע, בלי שלטים ובלי להמתין לזולת. אלא בעצמנו ממש.

הרבי מקדיש לנו את זמנו היקר!

אצל הרבי הזמן יקר ומחושב בכל רגע ורגע, וכפי שהעיד חותנו, כ"ק אדמו"ר הריי"צ "אצל החתן שלי, כל רגע זה כמו שנה". אני יכול לספר סיפורים איך הייתי עד לכך שהרבי לא ביטל אף לא רגע אחד. אולם ביחד עם זאת, כשהרבי קיבל אנשים ל'יחידות', היו אנשים נכנסים לשאול ולהתברך, לקבל עצה והדרכה. היו מקרים בהם אנשים נכנסו וחזרו בפני הרבי על אותו נושא עוד פעם ועוד פעם, והרבי ענה להם בסבלנות פעם אחת, פעם שנייה ופעם שלישית. בתור אחראי לקביעת זמני היחידות, היו מקרים שנכנסתי אל הקודש לבקש שיצאו, אך הרבי סימן לי לתת להם להמשיך לשבת.

כשנכנסתי לרבי לאחר תום ה'יחידויות' באותו לילה, אמר לי הרבי: "כתוב 'דאגה בלב איש ישיחנה', ומי שיש לו דאגה – ישיחנה, על ידי זה יורדת הדאגה מלבו. אם כך – הוסיף הרבי – מה אכפת לך אם האדם הזה יחזור על דבריו עוד פעם ועוד פעם, הרי בכל פעם כזאת יורדת עוד אבן מהלב, ואז הוא ירגיש יותר שקט ורגוע, אז למה לזרז אותו! !"...

מצד אחד אצל הרבי כל רגע היה חשוב כמו שנה שלמה – וזה בנוגע אליו. אולם בנוגע לעזור לזולת – בכך לא הייתה שום הגבלה. גם אם דברים לוקחים עוד דקות ארוכות, אם זה יביא תועלת בשביל הזולת, יקל עליו וירגיש בכך יותר טוב, הרי שהרבי מוותר על כל העניינים הפרטיים שלו.

מדהים לראות את הסבלנות של הרבי, לשבת שעות על גבי שעות ולשמוע עוד ועוד בעיות, עוד ועוד דאגות. הרבי הקשיב לכל אחד בשקט כאילו הוא היה הראשון שנכנס אליו. הרבי שמע כל פרט ופרט ושאל שאלות, עוד פרטים ועוד פרטים. את הסבלנות של הרבי ממש אי אפשר לתאר. אנשים יצאו מהכלים. כשהרבי דיבר עם רופא, הוא התעניין לדעת על חידושי הרפואה, כשדיבר עם משפטן, ביקש לדעת כל פרט ופרט, ומבלי להראות כל סימני עייפות.

פעם הגיע לרבי רב ליטאי גדול שביקש להיכנס ליחידות. אמרתי לו שיבוא בשעה 12 בלילה, שכן רציתי להכניס קודם את האנשים ששיערתי שיהיו בפנים לפרק זמן קצר בלבד. לבסוף הוא נכנס אל הרבי בשעה ארבע לפנות בוקר. קודם שנכנס אמר לי "יש לי בעיה מאוד רצינית, אך הרבי יושב כבר שמונה שעות ומקבל אנשים. אני בטוח שהוא כבר עייף, ואני לא יודע איך הוא יוכל להתרכז לשאלה הרצינית שאני רוצה לשאול". הוא חשב לחזור על עקבותיו ולשוב בפעם אחרת. אמרתי לו "תכנס עכשיו פנימה, ואם כשתצא תגיד לי שלא הייתה התעניינות כמו שאתה רוצה, אכניס אותך ביום אחר ותהיה מהראשונים בתור".

הוא היה אצל הרבי בקודש כעשרים דקות ויצא. הוא ניגש אלי ואמר "הרב גרונר, אם לא הייתי ראיתי זאת בעצמי, לא הייתי מאמין! אחרי שמונה שעות בהן שמע הרבי צרות על גבי צרות ל"ע של עם ישראל, ובכל זאת, כאשר נכנסתי לחדר של הרבי, הפנים של הרבי היו כל כך רעננות וערניות כאילו הייתי הראשון שנכנס אליו לשיחה. כשהתחלתי לדבר ואמרתי כמה מילים, הרבי כבר תפס את כל העניין, ומיד הסביר לי מה השאלה שלי. למותר לציין שהרבי נתן לי את העצה הכי טובה. לא הייתי מאמין שאחרי שמונה שעות לא אראה על פניו שום סימני עייפות. הריכוז של הרבי היה כל כך גבוה, ההתעניינות הייתה כאילו אני הראשון אצלו..."

הרבי נותן את התחושה לכל אחד כאילו הוא היחיד בעולמו, ושום דבר אחר לא נוגע לו אלא הוא ובעייתו.

הרבי גילה דברים שמיימיים למען השלום במשפחה

בניו יורק התגוררה משפחה מחסידות אחרת שהיה להם בן כבן שש-עשרה. מסיבות שונות נשלח ללמוד בישיבה של 770 ולא במוסדות החינוך של החצר עליה נמנו. כשהגיע לגיל "האיש מקדש", הוצעה לו הצעת שידוכין. השניים שאלו את הרבי האם להיפגש, והתשובה הייתה חיובית.

הבחור התקשר להוריו וסיפר להם אודות השידוך, ושיש הסכמה מהרבי להפגש. הוריו בקשו ממנו לספר פרטים אודות המדוברת, בכדי שיוכלו לברר אודותיה. כעבור כמה ימים הודיעה האם שלמרות ששמעה דברים טובים על המדוברת, היא סבורה שאינה מתאימה לבנה.

הבחור, שכבר קיבל את תשובתו החיובית של הרבי, נפגש עם המדוברת, ולאחרי זמן – כששניהם באו לידי הבנה והיו מוכנים לסגור את השידוך בשעה טובה ומוצלחת, כתבו שוב לרבי לבקש את הסכמתו וברכתו הק'. הבחור הוסיף בפתק שלו, שהוריו אינם מסכימים. על מכתבם זה קיבלו מהרבי תשובה חיובית.

הבחור אמר לאמו שיש להם תשובה חיובית מהרבי, אך האם התעקשה ואמרה "אנחנו ההורים שלך". כאשר הבחור הודיע להוריו כי הוא מתכוון להתחתן עם המדוברת [בהתאם להלכה, שבשני דברים אין צריך לשמוע בקול ההורים: לגבי מקום הלימוד ("לעולם ילמד אדם במקום שלבו חפץ") ולגבי שידוך] – ההורים שלו כעסו מאוד ואמרו לו כי אם כך, הם לא יבואו לחתונתו, לא ישתתפו כספית, וגם משפחתו תחרימו לגמרי.

נראה שבכך לא שכך כעסם, שכן שבוע ימים לאחר מכן הגיעה האֵם ל-770 ונכנסה לאולם שבו ישבו הבחורים ולמדו. היא ניגשה אל בנה, וסטרה לו בפני כל חבריו באמרה "בשום אופן לא תתחתן עמה, ויהי מה". הבן לא הגיב מצד כיבוד אם, אך כשיצאה מבית המדרש ניגשו אליה חבריו של בנה ואמרו לה, 'הרי שלחתם את הבן שלכם לליובאוויטש, ואתם יודעים כי מי שבא לליובאוויטש נעשה חסיד ששואל את הרבי. אם יש לכם סיבות למה הבחורה אינה מתאימה לבנכם, היכנסו לרבי שנתן את האישור והציגו את עמדתכם. הרבי יכול לשמוע ואולי יסכים'...

הדברים ההגיוניים, כמו גם הסיכוי שאולי אפשר לשנות את 'רוע הגזירה', הביאו את ההורים להיכנס אלי למזכירות וסיפרו לי את כל הסיפור. זה היה ביום שלישי, ואמרתי להם לבוא ביום חמישי בערב, ואעשה כל מאמץ להכניסם בתור שכבר היה סגור חודשים מראש.

במשך רבע שעה היו ההורים בחדרו של הרבי והבחורים חיכו במתח. כשיצאו, הודיעה האֵם כי הם אינם מתנגדים עוד לשידוך.

אחד הבחורים העז ושאל "איננו מבינים, שלשום סטרת לבנך בפומבי, וכעת, בתוך רבע שעה שיניתם את דעתכם?!"

כאן סיפרה האֵם מה שהיה בחדרו של הרבי: "כשנכנסנו לרבי והצגנו את הסיבות שלדעתנו, השידוך אינו מתאים, אמר לנו הרבי כך: 'כששואלים אצלי לגבי שידוך, לפני שאני עונה, אני מבקר את כל ספרי השידוכין למעלה. כשאני רואה שאין שום

מניעה, אני נותן את הסכמתי. כשבנכם ומשפחת הנערה כתבו ושאלו האם להיפגש, בדקתי את כל הספרים ולא הייתה כל מניעה שייפגשו. אחרי שקיבלתי מכתב שני שבו כתב הבן שההורים מתנגדים, חשבתי שאולי החסרתי איזה ספר שלא ראיתי ושם כתוב שזה לא טוב. שוב עברתי על כל הספרים ולא ראיתי שום התנגדות, ולכן נתתי את הסכמתי וברכתי'...

האֵם סיימה את סיפורה ואמרה: "אם יושב כאן צדיק שיכול לעלות למעלה ולעבור על כל ספרי השידוכין ואומר לנו שהוא בדק ואין שום התנגדות בשמים, מי אנחנו שנוכל למנוע ולהתנגד?!"

[ידוע עד כמה הרבי הסתיר מלגלות עניינים שמיימיים שהוא עושה, וכאן – בכדי להשרות שלום בין הורים ובנם, יצא מגדרו וסיפר להם הנ"ל. שוב, אפשר ללמוד מכאן את גודל האהבת ישראל של הרבי].

כל יהודי - יהלום!

במשך כמה שנים הרבי עמד מדי יום ראשון בשבוע ומחלק דולרים לצדקה. מכיוון שחכמינו ז"ל אומרים ש'גדולה צדקה שמקרבת ומזרזת את הגאולה', הרבי עשה מה שרק יכול לעשות כדי שכך יהיה בפועל – שהגאולה השלימה על ידי משיח צדקנו תבוא כמה שיותר מוקדם, ואחת הדרכים היא על ידי ריבוי בנתינת הצדקה. זו אחת הסיבות שהרבי עמד שעות על גבי שעות בכל יום ראשון וחילק צדקה לאלפים.

כבר ידוע האימרה שהרבי אמר במעמד זה לאישה אחת ששאלה על כוחותיו, כי כל יהודי הוא בבחינת יהלום, וכשם שאין עייפות בלספור יהלומים, כך אין עייפות בלקבל יהודים.

חז"ל אומרים לנו שאפילו שיחת חולין של תלמידי חכמים צריכה לימוד, ואם כן, צריכים להבין מה תוכן ומשמעות דברי הרבי כשהוא אומר שהוא מביט על כל יהודי כעל יהלום. מה האופי של היהלום? הקב"ה ברא את היהלום כשהוא קבור באדמה מאות ואלפי שנים. בא אחד וחופר בהאדמה, ומוציא את היהלומים. היהלום מכוסה בבוץ ובעוד הרבה שכבות. הוא רוחץ את היהלום ואחר כך נותנו לאיש שתפקידו לחתוך את היהלום במיומנות וללטשו עד שרואים את הבהירות ואת הצבע.

הבה נשים לב: כל זמן שהיהלום היה באדמה במשך אלפי שנים, שום דבר לא פגע ביהלום עצמו; הוא נשאר בכל התוקף והמציאות שלו. כך גם כל יהודי נמשל ליהלום; יש לו נשמה קדושה שהקב"ה נתן לו. היהודי יכול לעשות עם היהלום שלו כל מה שהוא רוצה, אפילו רח"ל עניינים שהם היפך התורה. גם אז הנשמה נשארת קשורה עם הקב"ה, שלמה וזכה עם כל הקדושה והטהרה שלה. אלא מאי? צריכים להסיר מעל הנשמה את הבוץ והדברים שמסתירים על האור הגדול שיש בה.

"למה אתה לא לוקח דוגמה ממני. אתה הרי יודע שבכל לילה יש עניין של קריאת שמע שעל המיטה. בזמן זה צריך לעשות חשבון נפש איך עבר היום, מה היה צריך להיות, מה כן היה, מה צריכים להוסיף מה צריכים לתקן". אמר אפוא הרבי לר' יוחנן: בכל לילה כשאני עושה חשבון נפש, אני אומר לעצמי רק זה עשיתי במשך היום?..."

זו העבודה שהרבי נתן לשלוחים – להביט על כל יהודי כעל יהלום, יש לו נשמה קדושה שלמרות מה שעבר עליו עד לרגע זה, הוא עדיין מקושר לבוראו, הוא יהודי כשר ויכולים לומר עליו 'צדיק', "ועמך כולם צדיקים". "אף על פי שחטא, ישראל הוא".

כתוב: "מה טובו אוהליך יעקב משכנותיך ישראל". יש שני סוגי יהודים: "יעקב" ו"ישראל". "יעקב" זה סוג היהודים שעוסקים יותר בענייני דעלמא, העניינים הגשמיים, בעוד שאלו המכונים "ישראל" הם אלה שעסוקים יותר בעניינים רוחניים. חז"ל אומרים שיהודי שעבר עבירה הכי חמורה, לא אומרים לו "אף על פי שחטא יעקב הוא" – הדרגה הנמוכה של עם ישראל – אלא "אף על פי שחטא ישראל הוא"; הוא עדיין בדרגה הכי גבוהה של עם ישראל, וזה בזכות הנשמה האלוקית שיש בו.

כשמדברים עם יהודי על דבר יהדותו, לא מכניסים לו דבר חדש שאין בו, כי מהרגע שהוא נולד, הוא כבר יהודי עם כל הפרטים; יש לו את הנשמה הקדושה שהיא רוצה לעשות מה שהקב"ה רוצה. אנחנו משתדלים רק לעזור לו **לגלות** את מה שיש בו. יכול יהודי להתייאש ח"ו שאם עשיתי אי אלו דברים שלא כדבעי, אולי אני אבוד? על כך אומר הרבי: לא! אתה יהלום! אף עניין לא פגע במציאות שלך, אתה שלם כמו כל יהודי; ברגע זה אתה יכול להיות יהודי בכל הפרטים, רק שצריך להסיר ממך את כל העניינים שמחפים ומכסים.

לפני שלוש או ארבע שנים הוזמנתי לאוסטרליה. אחד השלוחים ביקש, מכיוון שיש לו קבוצת אנשים עשירים שתומכים בפעולותיו, הוא רוצה שנעשה התוועדות מיוחדת בשבילם. הסכמתי, וחזרתי על

הנקודה האמורה.

אחרי ההתוועדות ניגשה אלי אישה כבת שמונים ויותר ושאלה אם אפשר לסדר בביתה שיעור תורה פעם בשבוע. אמרתי שאני רק אורח באוסטרליה, אבל הנה השליח שמתגורר במקום, תדברי איתו. למחר השליח מתקשר אלי ואומר: "ר' לייבל, אתה לא יודע מה קרה. לא האמנתי שהאישה זאת תבקש לעשות שיעור תורה. בכל פעם שבאתי אליה וביקשתי ממנה שתקבל על עצמה מצווה כלשהיא, היא סירבה. לא הסכימה לקבוע מזוזה, לא נרות שבת ואפילו לא קופת צדקה בביתה. תמיד אמרה "זה לא בשבילי". כעת היא מבקשת לקבוע שיעור תורה בביתה. שאלתי אותה מה קרה פתאום שאת מסכימה לזה? היא השיבה ואמרה "שמעתי את הנאום של הרב, ולמרות שאני כבר בת שמונים שנה, וכל השנים התנהגתי בדרכים שונות, הנשמה שלי עדיין שלימה, היא עדיין טהורה ומקושרת עם הקב"ה – הגיע הזמן שאגלה את הנשמה שלי..."

רואים אפוא עד כמה חשוב להגיד ליהודים על בהירותה של הנשמה וסגוליותה כמו יהלום, אשר למרות שהיה באדמה שנים ארוכות, ובכל זאת, ברגע שמסירים ממנו את האדמה, מיד הוא זוהר ומבהיק. זה מה שהרבי רוצה – לא לחדש אצל יהודי, אלא לגלות את התוכן הפנימי האמיתי שבו.

ללמוד מהרבי כיצד לערוך חשבון נפש

בכל קהילה יש ארגון של גמילות חסדים ללא ריבית. גם בקראון הייטס יש כמה גמ"חים כאלה, אחד מהם נקרא "גמילות חסידים שומרי שבת". הרבי הריי"צ היה נשיא הארגון הזה.

מדי שנה בפרשת משפטים, הגבאי של הגמ"ח הרב יוחנן גורדון היה מגיע לנשיא, הרבי, ומסר לו דו"ח על כל הפעולות שנעשו במשך השנה, כמה הלוואות נתן, איזה סכומים הלווה, כמה מאלה שלוו הצליחו להחזיר, כמה אנשים השקיעו כדי להרחיב את הגמ"ח. בכל פעם שנכנס לרבי הריי"צ ומוסר דו"ח, היה הרב גורדון מקבל 'תודה רבה' מהרבי הריי"צ עם חיוך. לאחר ההסתלקות, נכנס ר' יוחנן לרבי נשיא דורנו והציע שהרבי יקבל את הנשיאות, והרבי אכן נענה.

לקראת פרשת המשפטים הראשונה, הכין חשבון דו"ח ממה שעבר בשנה שעברה, השווה זאת לשנים הקודמות, וראה שבשנה זו הייתה הצלחה יותר מתמיד. היקף ההלוואות היה מכובד יותר, רבים יותר החזירו את אשר נטלו וגם היו רבים שנטו להשקיע כספם בגמ"ח. הגבאי חשב לעצמו 'אם כשנכנסתי אל הרבי הריי"צ קיבלתי תודה וחיוך, הרי שהחיוך של הרבי החדש, יהיה מקצה לקצה'... כשנכנס לרבי, נתן לרבי את הדו"ח, והרבי קראו מהחל ועד כלה, ולבסוף אמר: "ר' יוחנן, זה רק מה שיכולת לעשות? לא יותר?"... הרב גורדון העיד לאחר מכן, כי אם היה במקום בור, הוא היה ממהר להיכנס לשם...

הרבי הרגיש את המבוכה שלו, וביקש לעודד אותו במילים: "למה אתה לא לוקח דוגמה ממני. אתה הרי יודע שבכל לילה יש עניין של קריאת שמע שעל המיטה. בזמן זה צריך לעשות חשבון נפש איך עבר היום, מה היה צריך להיות, מה כן היה, מה צריכים להוסיף מה צריכים לתקן". אמר אפוא הרבי לר' יוחנן: בכל לילה כשאני עושה חשבון נפש, אני אומר לעצמי רק זה עשיתי במשך היום?..."

כשהרבי מדבר על סדר היום שלו, צריך להבין מהו יום של הרבי. הרבי ישן בלילה רק שעות אחדות, שאר הזמן מוקדש ללימוד ולעבודה למען הכלל. מאז תש"י, עשרות שנים, הרבי לא לקח אף לא יום אחד של חופש! מלבד היותו 'רבי', הרבי הוא המנהל הראשי של ארגון ליובאוויטש בכל העולם, המנהל הראשי, ארגון ענק, ובכל זאת עשרות שנים לא לקח אף לא יום אחד של חופש. הרבי היה במשרד שלו בכל יום חול, בשבתות, בחגים, בראש השנה ובימי כיפור. כשסיפרתי זאת פעם לקבוצה של בעלי-עסקים, שאל אחד מהם: איך הרבי יכול היה להיות במשרד שלו בשבת, ביום טוב, בראש השנה וביום כיפור? אמרתי לו: קודם תבין איזה משרד יש לרבי, לרבי לא היה משרד של עסקים, של מניות ונדל"ן. המשרד של הרבי הוא לעזור לאנשים, לקבל ציבור, לתת ברכות עצות. הרבי אף אמר לנו שאם ביום הכיפורים יש עניין דחוף שמישהו צריך לעבור ניתוח חירום מיידי והוא לא יעשה את הניתוח בלי הסכמתי – אזי יש לכם רשות להיכנס למשרד ולשאול; ואם יש ח"ו אישה שמקשה ללדת – תכנסו. זה נקרא עבודה רצופה למען הכלל בלי שום שיור עצמי.

ולאחר כל זאת – הרבי אומר שבכל לילה כשהוא עושה חשבון נפש לעצמו הוא אומר 'רק את זה עשיתי', אז יש ללמוד מכך לקח גדול וחשוב...

וכך אמר הרבי לר' יוחנן: אני אגיד לך מהי השקפת החיים שלי. העבר צריך לעודד את הווה, וההווה צריך לחזק את העתיד. זאת אומרת, שכל תקופה צריך לעשות שהתקופה ההבאה תהיה יותר טובה ממה שהיה עד עכשיו. המחר צריך להיות יותר טוב מהיום, וכן הלאה.

למה המשיח מחכה?

אסיים בסיפור קטן: כמו שאמרתי, הרבי חילק דולרים מדי יום ראשון. יום אחד הגיע ל-770 אחד העיתונאים החשובים באמריקה. הוא ביקש לראות איזה סוג אנשים נכנסים אל הרבי, ואיך הרבי מגיב ומתייחס אליהם. הוא עמד ורשם לעצמו רשימות. אחרי מספר שעות ניגש אלי ושאל אם מותר לו לגשת לרבי לקבל דולר. כמובן שעניתי בחיוב. הוא ניגש לרבי ואני הצגתי אותו כעיתונאי. הרבי נתן לו דולר אחד, ואחר כך נתן לו דולר נוסף ואמר לו "בהצלחה במה שאתה כותב". אחר כך אמר העיתונאי לרבי: אני יכול להגיע לכל העולם, כי העיתון שלי מגיע לכל העולם. איזה מסר יש לך למסור לעולם? אמר הרבי לו כך: תמסור לעולם שהמשיח בדרך והוא יותר קרוב מאי פעם, אלא מאי? הוא מחכה שאנחנו נגמור את העבודה שלנו – שנוסיף עוד יותר בטוב ובחסד עם הזולת. אם היום עשיתי הרבה טוב וחסד, שלא לומר מחר שאתמול עשיתי כך וכך דברים טובים, אזי היום אני לוקח חופש מעבודה. אדרבא, היום צריך להיות עוד יותר טוב מיום האתמול.

לזה משיח מחכה, שכל אחד ואחד מאתנו ידאג בשביל הזולת, הן בעניינים רוחניים והן בעניינים גשמיים, ואנחנו מצדנו צריכים לעשות מה שיותר, לעזור לשני. לכך משיח מחכה. ככל שנוסיף בטוב וחסד עם השני, אזי משיח יבוא מהר יותר.

לחיים! לחיים!

הקב"ה יעזור שניקח את הדברים של הרבי ונמלא כראוי את הדברים של הרבי, ובזכות זה נממש את שאיפתו הגדולה של הרבי – התגלות מלך המשיח שיגאלנו בגאולה האמיתית והשלימה, יביא אותנו אל הארץ הקדושה, וכל זה תיכף ומיד ממש!

*מתוך דברים שנאמרו בהתוועדות חסידים 'מלווה מלכה'

אשל – הכנסת אורחים

שע"י מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

טנא מלא ברכות

שמחים אנו לאחל ולברך את ידידנו היקר והנעלה אהוב על המקום והבריות
שר החסד אשר מסייע רבות לעניני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בכלל
ובפרט למען רבבות האורחים הבאים להסתופף בצילא דמהימנותא

הרה"ת ר' **שלום דובער**

וזוגתו הנכבדה מרת **שושנה** שיחיו

דריזין

ולחותנם ובתם מיקירי ונכבדי תושבי השכונה
מסבירי פנים ובעלי צדקה וחסד, ידידים נאמנים ומסורים לפעולותינו

הרה"ת ר' **דניאל** וזוגתו מרת **נעמי** שיחיו **ברנובר**

לרגל השמחה במעונם
בבוא נכדתם-בתם היקרה **דינה** תחי'
בקישרי השידוכין עב"ג הת' הנעלה **לוי** שי' **בלעכער**

ומשנה ברכות לזקני הכלה ידידנו היקרים מפיצי בשורת הגאולה ויו"ר מטה משיח באה"ק
הרה"ת פרופ' ר' **ירמיהו** וזוגתו מרת **פניה** שיחיו **ברנובר**

יתן השם יתברך ויהיה זה קשר של קיימא ויבנו ביתם בנין עדי עד מלא ברכות בגשמיות
וברוחניות לנח"ר המשפחות הנכבדות וכרצון קודש כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ההנהלה

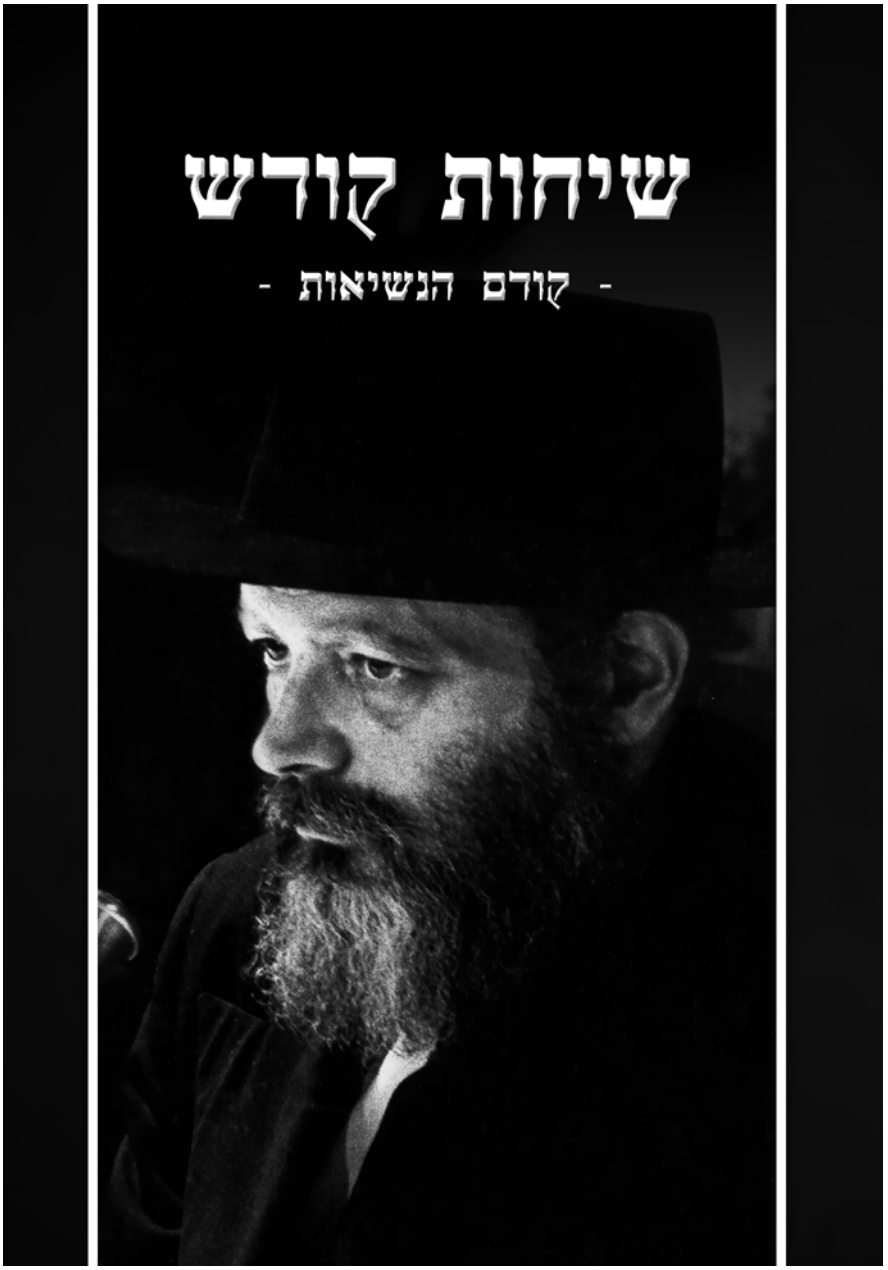

צרור פנינים ונקודות מהתוועדויות הרבי מלך המשיח קודם הנשיאות • מתוך הקובץ "שיחות קודש - קודם הנשיאות", שיוצא לאור בימים אלו • שיחות אלו מתקופת טרום הנשיאות, מתאפיינות בקירבה הגלויה ששררה בין הרבי לחסידים ובאה לידי ביטוי בסגנון השיחות ה'לא רשמי' • מטבע הדברים, התוועדויות אלו מלאות וגדושות בדברי התעוררות שנאמרו מפי כ"ק אדמו"ר שליט"א ללא הרף על ההתקשרות המוחלטת לנשיא, הדרושה מחסידים

הרב ישראל גורדון, על ההתוועדות לפני קבלת הנשיאות:

מההתוועדויות אלו יצאנו זהו משהו שונה לגמרי,

גאון - המשמעות הנכונה

בהתוועדות מסוימת של כ״ק אדמו״ר שליט״א בריגא, ביאר הרבי בהרחבה את המושג ״גאון״. בין הדברים אמר: ״לאנשים פשוטים אין כל מושג אודות משמעות מונח זה, הם סבורים שגאון זה הוא מי ששכלו הוא טוב יותר וגדול יותר משכלם של אנשים רגילים, גדול פי מאה, או פי אלף וכדומה. האמת היא שכשרונותיו של גאון אינם רק גדולים וטובים יותר – הן בכמות והן באיכות – מכשרונותיהם של אנשים רגילים, אלא הם כשרונות מסוג שונה לחלוטין.

מנין הרבי ידע?

כ״ק אדמו״ר שליט״א התוועד פעם בריגא עם קבוצת בחורים מבוגרים שהכיר. באותה התוועדות נכח גם הרה״ת ר׳ יהושע תנחום קסטל. כיון שהיה אז בחור צעיר, והנוכחים לא הכירוהו, ישב בקצה השולחן, וכשהרבי ביקש מהתמימים לומר ׳לחיים׳, היה בטוח שהרבי לא מתכוון אליו.

לאחר שניות אחדות פנה הרבי לר׳ יהושע תנחום ואמר לו: ׳מדוע אינך אומר ״לחיים״? הרי גם אתה תמים וגם אתה למדת בנעוועל׳. ר׳ יהושע סיפר אח״כ בפליאה שלא ידע איך ומנין ידע אד״ש עובדות אלו, משום שהיה זו הפעם הראשונה בה הוא נפגש עמו.

התוועדות עם חתן הרבי

מספר הרב מאיר ע״ה בליז׳ינסקי: בחודש תשרי תרצ״א שהיתי בריגא, באחת מלילות חג הסוכות התפרסם בחצר אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע כי ״דער איידים

רמ״ש״ [= החתן רמ״ש – כ״ק אדמו״ר מלך המשיח שליט״א] יתוועד לרגל שמחת בית השואבה, הידיעה התפשטה אז במהירות וגרמה שמחה רבה בין אנ״ש והתמימים. בחוץ שרר אז קור אדיר, אך אד״ש ישב שעות ארוכות והתוועד בטוב טעם, והכל ראו כי הוא פה מפיק מרגליות. בין השאר הוא ביאר בהרחבה חן ודעת את מאמרו של חותנו כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע שנאמר במוצאי יוהכ״פ ד״ה ״ויגד לך תעלומות חכמה״. כמו״כ אמר לגבי הפסוק ״הרימותי בחור מעם״ כי ״בחור״ בגימטריא ״יראה״ [= 216].

׳תשובה עילאה׳ משיחות הרבי

באחת ההתוועדויות עם תלמידי התמימים בישיבת תו״ת באוטוואצק, פנה כ״ק אדמו״ר שליט״א לחסיד אחד שעסק במסחר, ולרגל עסקיו נהג לסבב בעיירות, ואמר לו: ״כאשר הינך מגיע למקום, עליך להשאיר שם שיחה של חותני, וועט פון דעם אַ איד צוקמען צו תשובה עילאה״ [= שמזה יבוא יהודי ל׳תשובה עילאה׳].

הרבי לא המשיך את השיעור עד שכל השומעים הבינו

א. באחד מבתי הכנסת ב׳פלעצל׳, נהג כ״ק אדמו״ר שליט״א להשמיע שיחה מעניין פרשת השבוע בעת הסעודה השלישית.

ב. לפני מלחמת העולם השני׳ נהג כ״ק אד״ש להשמיע שיעור בגמרא מדי יום רביעי ב׳פלצעל׳ בפאַריז, אחד המשתתפים הקבועים היה ר׳ לייביש העבער.

לילה אחד היה גשום במיוחד ור׳ לייביש התקשר אל כ״ק אדמו״ר שליט״א ואמר לו שכנראה היום אף אחד לא יבוא לשיעור ולכן גם הוא לא מתכונן לנסוע. כ״ק אדמו״ר שליט״א לא הסכים ואמר, אולי בכל זאת יהודי א׳ יבוא לשיעור ואם אני לא אבוא יהיה ביטול תורה. שיחת הטלפון הסתיימה בכך שר׳ לייביש לא ישתתף בשיעור, ואילו כ״ק אדמו״ר שליט״א ישתתף בכ״א.

כעבור חצי שעה פסק הגשם ור׳ לייביש צלצל לביתו של כ״ק אדמו״ר שליט״א להודיע שהוא מגיע, הרבנית מרת חיה מושקא הרימה את הטלפון, ואמרה שאד״ש כבר יצא. כעת ר׳ לייביש מיהר לשיעור, כשהגיע ראה את אד״ש יושב עם א׳ ממשתפי השיעור שטרח ובא למרות הגשם. כשכ״ק אדמו״ר שליט״א הבחין בר׳ לייביש חייך ואמר: ״בבואי לכאן היום הייתה לי הזדמנות ללמוד את השיעור, וגם התיישבה לי שאלה בגמרא שהטרידה אותי זמן רב״.

מספר ר׳ לייביש על שיעורים אלו: ״הרבי היה מוסר את השיעור בנועם שהקסים את השומעים. כאשר הבחין על פניו של אחד מן הנוכחים שאינו קולט את ההסבר, לא היה ממשיך את השיעור עד שהלה קלט היטב את הביאור״.

ג. בשנת תש״א, בדרכו לארצה״ב, נסע כ״ק אדמו״ר שליט״א דרך העיר ניס, שם

עם הרגשה שהרבי משהו שלא הכרנו.

שהה תקופה מסוימת. בתקופה זו מסר כ״ק אדמו״ר שליט״א שיעורים שונים, אולם באחת הפעמים הייתה גמרת כ״ק אדמו״ר שליט״א קרועה, כך שהדף היה חסר, ולמרות זאת, המשיך כ״ק אד״ש לקרוא, משל הדף השלם נמצא בפניו...

הרבי מוסר שיעורים ב-770

כשהגיע כ״ק אדמו״ר שליט״א לניו יורק היו המתפללים ב-770 בעיקר לא מחסידי חב״ד. אחד המתפללים שכונה ׳ר׳ יוסלע׳ היה מוסר מדי שבת שיעור במשניות אחרי התפילה, פרק בכל שיעור, כשהגיע כ״ק אדמו״ר שליט״א, כיבדו אותו למסור את השיעור. במשך מספר חודשים היה כ״ק אדמו״ר שליט״א מוסר את השיעור, כאשר בתחילה מבארם בדרך הפשט, לאחר מכן הי׳ מסביר את הלקחים שיש לקחת מאותם משניות בהתחזקותו של האדם בעבודתו לבוראו, ולבסוף את משמעותן הרוחני לפי פנימיות התורה.

התוועדויות בשבת מברכים

א. תקופה לא ארוכה לאחר שהגיע כ״ק אדמו״ר שליט״א לארצה״ב החל כ״ק אדמו״ר שליט״א להתוועד עם ה״עולם״ בשבת-מברכים – היום שנקבע להתוועדות לפי תקנת כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע.

ומעשה שהיה כך הי׳: בכל שבת מברכים היו עורכים קידוש בבית-הכנסת, שרים ניגונים וזמירות. הגבאי, יהודי יוצא גליציה וחסיד סדיגורא, בשם ר׳ מאיר רוט, היה שר את הזמירות שלו כמנהגו. כאשר כ״ק אדמו״ר שליט״א הגיע לארצות-הברית פנו אליו אחדים מהמתפללים והפצירו בו שיתוועד בשבת מברכים, אך הוא מיאן.

הגבאי לא ויתר. ואכן, זה היה כמדומה בקיץ תש״ב או תש״ג כאשר שהה כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע בבית-המרגוע ״אורורה״ מאריסטאון, נסע הגבאי ר׳ מאיר רוט לבקר את כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע. הגבאי נכנס ליחידות לכ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע וביקש מהרבי שיבקש מחתנו – כ״ק אד״ש, שיסכים להתוועד בשבת מברכים. כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע ענה לו: אני אתן לך שלושה דולר עבור עריכת הקידוש בשבת מברכים, ובדרך ממילא יסכים כבר חתני להתוועד. [כאשר יצא סיפר בשמחה לר׳ בערל חסקינד אודות

בשנת תש״א, בדרכו לארצה״ב, נסע כ״ק אדמו״ר שליט״א דרך העיר ניס, שם שהה תקופה מסוימת, בתקופה זו מסר כ״ק אדמו״ר שליט״א שיעורים שונים, אולם באחת הפעמים הייתה גמרת כ״ק אדמו״ר שליט״א קרועה, כך שהדף היה חסר, ולמרות זאת, המשיך כ״ק אד״ש לקרוא, משל הדף השלם נמצא בפניו...

היחידות. ר׳ בערל רצה לקנות ממנו את הדולרים. הגבאי סירב ואמר כי ברצונו לחלק את הדולרים לשלושה אנשים: דולר לעצמו – על מנת שיתן יין לכל השנה. דולר לר׳ בערל – עבור מזונות לכל השנה, ודולר לשלישי – עבור צלחות הנייר וכו׳]. ומאז התחיל אד״ש להתוועד בשבתות מברכים.

ב. וכך היה סדר ההתוועדות: לאחר התפילה היו מתיישבים, כל הקהל היה עושה קידוש, (כ״ק אדמו״ר שליט״א לא היה עושה קידוש), כ״ק אדמו״ר שליט״א הי׳ מורה לנגן איזה ניגון, ולאחר-מכן היה מדבר במשך כארבעים דקות, בדרך כלל.

ג. באחת ההתוועדויות בשנים הראשונות (תש״א או תש״ב), כאשר הגבאי ר׳ מאיר רוט ערך קידוש ליארצייט, ביקש כ״ק אדמו״ר שליט״א ממנו לומר את שמו ושם אביו ומיד לאחר מכן החל לומר ביאור שלם בנוגע לזה.

ד. מספר הרה״ת ר׳ זלמן פוזנר: בהוראת כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע, כ״ק אד״ש היה מתוועד כל שבת מברכים בלי יוצא מן הכלל, עבורנו, הבחורים, הי׳ זה מעניין מאוד לשמוע את דבריו ומעולם לא החמצנו התוועדות שלו – היינו נשארים אחרי התפילה ומחכים להתוועדות, יושבים ומקשיבים. ההתוועדויות של אד״ש היו ערבות מאוד. לאחרי ההתוועדויות הבחורים לא העלו את הדברים על הכתב אבל היו זוכרים דברים שונים.

כ״ק אדמו״ר שליט״א היה מדבר בקיצור רב. בכלל כשאד״ש היה מדבר בדרך כלל קולו היה שקט ורגוע, אבל לפעמים פתאום היה מתרגש ופורץ בבכי עז. הרבה פעמים היה ניכר עליו שהוא מתאפק מלבכות. על פניו לא נראה תמיד הרגש האצור בו, אבל לפעמים זה היה מתפרץ.

ה. באותם ימים הקהל החבד״י ב-770 לא היה גדול ורבים מהמתפללים היו ״בעלי בתים״ שלא נמנו עם חסידי חב״ד. כששמעו ע״כ שחתנו של כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע עומד להתוועד, היו מגיעים לשמוע אותו, תחילה היו הולכים לביתם לקדש ולאכול סעודת שבת. ולאחר מכן בשעה אחת או שתיים בצהריים היו מגיעים להתוועדות.

כשיהודי מסוג זה הי׳ מגיע, כ״ק אדמו״ר שליט״א היה פונה אליו ואומר לו: ״שלום עליכם, מה שמך״? וכשהלה הי׳ עונה, אד״ש הי׳ מקשר מיד את שמו של האיש עם תוכן דבריו ועם פרשת השבוע וכו׳ והכל בצורה קצרה. זה הי׳ מענין מאוד. גם כשחתן כלשהו הי׳ עולה לתורה בשבת שלפני חתונתו, כ״ק אדמו״ר שליט״א היה שוזר לפני הכל את הנושא בתוך דבריו, וקושר את שמות החתן והכלה עם פרשת השבוע.

ו. מספר הרב בערל יוניק: בהתוועדויות באותן השנים הי׳ הסדר דלהלן: כ״ק אד״ש הי׳ יושב תחת החלון הקטן ב״זאל״. כלומר בצד מערב, כשפני קדשו לארון-הקודש. (בתקופה מאוחרת יותר שינה את מקומו וישב בצד דרום). היו מחברים שני שלחנות זה לזה, ואנ״ש ישבו בסמיכות אליו מכל הצדדים. אחרי תפלת שבת-קודש היה אד״ש נכנס לחדרו מסיר את הטלית-גדול ומיד חוזר לבית הכנסת ומתוועד. – אירע וכשנכנס פעם אד״ש לבית הכנסת היו השולחנות מלאים באנשים והמעבר למקומו הי׳ קצת חסום. בזריזות מדהימה דילג כ״ק אדמו״ר שליט״א מעל השלחן מספסל לספסל ועוד לפני שמישהו הספיק לזוז – הגיע למקומו.

ז. מספר הרב עזריאל חייקין: בהתוועדויות באותן השנים היה הסדר דלהלן: כ״ק אדמו״ר שליט״א היה יושב בראש השולחן, ובעת הדיבור היה מחזיק את ידיו הקדושות תחת השולחן, והי׳ עושה תנועות חזקות מאד בידיו, אך על פניו לא היה ניכר מאומה. בין המשתתפים הקבועים היה גם הרה״ח ר׳ שמואל זלמנוב ע״ה (אגב, כ״ק אדמו״ר שליט״א היה מדבר עמו באותן שנים הרבה בלימוד, והרבה פעמים היה ניגש אחרי התפילה דליל ש״ק לשאול

שאלות בלימוד וכ״ק אדמו״ר שליט״א היה עונה לו באריכות).

ח. מספר הרב ישראל גורדון: אני זוכר את ההתוועדויות של כ״ק אדמו״ר שליט״א בכל שבת מברכים לפני קבלת הנשיאות. היו אלו התוועדויות מעניינות מאוד, הרבי היה לוקח ענין כלשהו בחסידות, שקשור בפרשת שבוע וכדומה, והיה מבאר אותו מכל צדדיו. אני זוכר למשל התוועדות שנערכה לרגל בר מצוה לילד ששמו היה ״שמואל פנחס״, הרבי ביאר באריכות את עניינם של השניים שהילד נשא את שמותיהם, והסביר שגם שמואל הנביא וגם פנחס בן אלעזר היו אנשים בעלי מסירות נפש. מהתוועדויות אלו יצאנו עם הרגשה שהרבי זהו משהו שונה לגמרי, משהו שלא הכרנו.

'את חוליינו הוא נשא'

בחורף דשנת תש״ה כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע לא היה בקו הבריאות, ובש״פ שמות דיבר כ״ק אדמו״ר שליט״א שהסיבה שהרבי הריי״צ לא מרגיש טוב היא, כמ״ש בפרשתנו, ״איש מצרי מכה איש עברי״.

שבת לאח״ז (שבת מברכים שבט) דיבר כ״ק אדמו״ר שליט״א על ענין ״ויוכו שוטרי בני ישראל״ כשהוא אמר זאת קולו נפסק בבכיה.

מלמד עדיף

מספר הרה״ת ר׳ יוסף גולדשטיין: בשנת תש״ה התחלתי לפעול בתחום החינוך. באותה תקופה התוועד פעם כ״ק אדמו״ר שליט״א בבית-המדרש. כשאמרתי 'לחיים' הסתכל עלי ואמר לי: ״ווי גליקלעך איז אַז דיין פרנסה איז פון זיין אַ משפיע, אַ מלמד, און נישט פון זיך פאַרקען אין בלאָטע״ [= כמה אושר הוא שהפרנסה שלך היא מלהיות משפיע ומלמד, ולא מדשדוש בבוץ]. היו אז הרבה מאנ״ש שנאלצו לעבוד בכל מיני עבודות זולות כדי להשתכר למחייתם.

ספר תורה לגוי

כ״ק אדמו״ר שליט״א דיבר על כך שחיים ויצמן (לאח״ז 'פרזידענט' מדינת ישראל) הביא מתנה להארי טרומאַן – נשיא ארה״ב – ס״ת על הכרתו במדינת ישראל, ואמר כ״ק אדמו״ר שליט״א שזהו איסור ע״פ הלכה להביא ס״ת לגוי.

פירסום ראשון:
שיחת הרבי מתקופת טבת ה'תש״ח

א. פעם[1] בא יהודי לצ״צ וביקש שיתן שם לילד שלו, אמר הצ״צ השם צריך שיתן ויאמר האב, אני רק יכוון.

ב. בימי האבלות אחרי אדמו״ר נ״ע הי׳ כ״ק אדמו״ר שליט״א (מהוריי״צ נ״ע) חולה ולא התפלל לפני העמוד. אמר כ״ק אדמו״ר שליט״א (מהוריי״צ נ״ע) שיתפלל פלוני[2] במקומו, ואמר הלה בתנאי שכ״ק אדמו״ר שליט״א יכוון ואזי יתפלל לפני העמוד.

ג. כאשר[3] הי׳ הרז״א בן 5-6 ואדמו״ר נ״ע בן 4-5 שחקו פעם רבי וחסיד. הרז״א שהיה המבוגר משניהם שיחק בתור הרבי במשחק, והרבי מהורש״ב בתור חסיד. וביקש מהורש״ב מהרז״א תיקון ע״ז ששיחק[4] בשבת ב״ניסלאַדן״ [= אגוזים] וזה שאלה של בורר. אמר לו הרז״א שיתפלל מתוך הסידור.

א״ל אדמו״ר נ״ע: ״איי אינך רבי! אַ רבי גיט אַ קרעכץ, מיט אַקרעכץ העלפט ער ולא בדיבור לבד״ [= איי, אינך רבי, רבי נותן אנחה (נאנח), עם אנחה הוא עוזר ולא בדיבור בלבד].

ד. אדמו״ר[5] (מהורש״ב) נ״ע היה כותב מכתבים לכמה גדולים בענייני הכלל, והיו מכתבים ארוכים, ומפני כבודם היה צריך כ״ק אדמו״ר מהורש״ב נ״ע לכתבם בעצמו, והי׳ זה טירחא גדלה בשבילו. פ״א אמר לכ״ק אדמו״ר שליט״א (מהוריי״צ נ״ע) שילמד את סגנון הכתב שלו והסכים בתנאי שיוסיף איתו שיעור בלימוד.

לכאורה הרי זהו אונאת דברים? אלא הביאור הוא ד׳כוליה חד׳!

ה. כשהיו[6] אדמו״ר מהורש״ב נ״ע והרז״א ילדים שיחקו פעם רבי וחסיד. שאל אדמו״ר נ״ע את הרז״א: מהו יהודי? וענה: אַז אַ איד איז פייער! שאלו אדמו״ר נ״ע: אויב אזוי, איך זיך באַדאַרפן אָפבריהען וועז איך האָב דיר אָנגערירט? ענה לו הרז״א: פייער מיט פייער ברענט ניט״...

[= יהודי הוא אש, שאלו אדמו״ר נ״ע: אם כך מפני מה אינני נכווה כשאני נוגע בך? ענה לו הרז״א: אש באש איננה נשרפת[7]...].

ו. ביאר[8] ג׳ ענינים בשליחות[9].

שיחה מתקופת טבת* (?), ה'תש״ח – בלתי מוגה – מרשימת הרה״ת ר׳ אברהם הלוי ווינגארטן ע״ה, מתפרסם לראשונה.

*) ההתוועדות התקיימה לרגל נסיעת כמה תמימים לא״י.

1) ראה אג״ק כ״ק אד״ש חי״ב ע׳ שנה.

2) ראה 'כפר חב״ד' גליון 185 ע׳ 27 שם מסופר שהיה זה הרה״ת ר׳ סעדי׳ ליבעראָוו ע״ה שהיה אז עדיין תמים.

3) ראה התוועדויות תשי״א ח״א ע׳ 27.

4) בשיחה הנ״ל: ״שאכל אגוזים״.

5) ראה התוועדויות תש״י ע׳ 5.

6) ראה התוועדויות תשמ״ז ח״ב ע׳ 304 סיפור זה וביאורו בארוכה. וראה שיחת שמחת בית השואבה תשי״א (התוועדויות ח״ב ע׳ 27), התוועדויות תשמ״ב ח״א ע׳ 313.

7) כמסופר קודם ש'כוליה חד׳.

8) חסר הביאור.

9) כנראה הכוונה להמובא בלקח טוב למהר״י ענגיל כלל א׳ בארוכה. וראה לקו״ש ח״ט ע׳ 323, ח״י ע׳ 42, ח״ב ע׳ 146, ח״ג ע׳ 280, ח״כ ע׳ 303, חכ״ה ע׳ 340, חכ״ז ע׳ 180.

אתחלתא דגאולה

בשבת מבה״ח סיון דיבר כ״ק אדמו״ר שליט״א בחריפות על אלו שטענו שהקמת המדינה זהו 'אתחלתא דגאולה', באומרו שלא בשביל זה סבלנו בגלות בכדי שיהיה לנו דגל באו״ם ושיהיה לנו נציג שישב באו״ם.

קירובים מיוחדים

סיפר הרה״ת ר׳ צבי הירש צאלהר: הגעתי לראשונה ל-770 בשנת תש״ח, אז אמר פעם כ״ק אדמו״ר שליט״א בפאַרבריינגען: ״ס׳איז פאַראַן דאָ יונגעלייט וואָס זיינען מכוון מוסר נפש זיין בק״ש, יחודא עילאה, און זיי פאַרגעסן אַז מ׳דאַרף דאָס ממשיך זיין אין הנהגה בפועל במשך היום כולו״ [= ישנם כאן אברכים שמכוונים למסור נפשם בקריאת שמע, יחודא עילאה, ושוכחים שצריך להמשיך זאת בהנהגה בפועל במשך היום כולו].

באותן שנים קרה ונקרעה לי ה״טלית קטן״ במקוה, בשבת. כך הגעתי לפארבריינגען של כ״ק אדמו״ר שליט״א – בלי טלית קטן. לפתע החל כ״ק אדמו״ר שליט״א לדבר על כך שאפילו מלאך מיכאל מקנא בחוט א׳ מציצית של יהודי...

באותה תקופה – תש״ח-ט, היתה לי ״קביעות״ ב״מנחת חינוך״, כ״ק אדמו״ר שליט״א ידע על כך. ופעמים רבות הי׳ פונה אלי בפתיחת ההתוועדות ואומר: נו, ר׳ צבי הירש, יש לך שאלה במנחת חינוך? והייתי שואל, וכ״ק אדמו״ר שליט״א הי׳ מתייחס לכך בשיחתו הק׳, פעמים בארוכה ופעמים בקצרה...

איך ייתכן ספק אם לצאת לשליחות

א. (פנה לא׳ הנוכחים ואמר): אתה מתקרר (״ווערט קאַלט״) מיום ליום!

ב. (בהתוועדות זו עורר כ״ק אדמו״ר שליט״א על חשיבות היציאה לשליחות בין הדברים פנה לאחד מהנוכחים ואמר): הייתכן שיש בקרבך ספקות האם לצאת לשליחות בשעה שישנם ילדים יהודים שמשוועים להצלה רוחנית?!

(בהמשך לזה, פנה לא׳ הנוכחים ואמר): מציעים לך ״שליחות״, ומה לך לחשוב (לפקפק) בזה?!

זמן של בכיות

בשבת שלפני ר״ה באחת השנים התקיימה התוועדות עם כ״ק אדמו״ר שליט״א. בין הדברים אמר, שזהו זמן של בכיות ואז ניגנו את הניגון ג׳ תנועות וכ״ק אדמו״ר שליט״א החל לבכות בבכיות נוראות.

מקור לדברי רבותינו נשיאנו

כ״ק אדמו״ר שליט״א הזכיר הלכה מסויימת בשו״ע המחבר, והוסיף, שכן פסק גם בשו״ע רבינו הזקן.

[בקשר להנ״ל סיפר הרה״ח וכו׳ הר״ש לעוויטין, שפעם הזכיר הרה״ג והרה״ח וכו׳ ר׳ אהרן מסטראַשעלע פסק הלכה של הרבי (רבנו הזקן). והגיב ע״ז בנו: הרי כן פסק כבר במגן אברהם! ואמר לו אביו: ״איך זאָג אַז דער רבי פסק׳נט אַזוי, איז וואָס זאָגסטו מיר אַ מג״א״?! [= אני אומר שהרבי (האדמו״ר הזקן) פוסק כך ומה אתה אומר לי ׳מג״א׳], בהמשך ההתוועדות הזכיר כ״ק אדמו״ר שליט״א פסק מסויים של רבינו הזקן, והוסיף]: וכפי שאמר ר׳ שמואל לפנ״ז, שאין אנו צריכים להזכיר מלפנ״ז.

'ניקוי יבש' ו...עבודת ה'

באחת השנים, בהתוועדות שבת מבה״ח מר–חשון השתתף החסיד ר׳ נחום בער דענבערג ע״ה, שהיה בא בכל שנה לחודש תשרי לכ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע. לר׳ נחום בער היה מפעל לייצור מכנסיים. בעת ההתוועדות ביאר כ״ק אדמו״ר שליט״א את ההוראה שאפשר ללמוד בעבודת ה׳ מתהליך ניקוי הבגדים. כ״ק אדמו״ר שליט״א תיאר איך מנקים בגדים, ומאחר שר׳ נחום בער ידע בדיוק את כל התהליך של ניקוי בגדים היה כ״ק אדמו״ר שליט״א – בכל שלב, לאחר שתיאר את אופן הניקוי – מפסיק ושואל אותו ״נחום בער, ריכטיג אַזוי?״ [= נכון ככה?] והוא היה מאשר את הדברים. ואח״כ ביאר כ״ק אדמו״ר שליט״א את הדרך בעבודת ה׳ שיש ללמוד מהתהליך של ״ניקוי יבש״.

מי ביקש אותך לומר?

כ״ק אדמו״ר שליט״א סיפר ששאל את אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע מתי ניתל? וסיפר לו: פעם למד כ״ק אדמו״ר הצ״צ ונכנס המשרת ואמר לו: רבי היום ׳ניתל׳, אמר לו הצ״צ: פעטאַח, פעטאַח, [= שוטה, שוטה] מי ביקש ממך לומר?...

הניגון אני מאמין

כ״ק אדמו״ר שליט״א דיבר באחת השבתות במעלת ניגון ׳אני מאמין׳ שהוא ניגון המעורר את האמונה וכו׳.

חתן תורה או חתן בראשית

באחת ההתוועדויות סיפר כ״ק אדמו״ר שליט״א שנכנס לכ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע ושאל: מכיון שהגבאי מתיחס אליו טוב מאוד ויתן לו כל מה שהוא רוצה איזו עליה יקח? חתן תורה או חתן בראשית? וענה אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע: שיקח חתן בראשית כי זו קריאה ארוכה יותר, והסביר כ״ק אדמו״ר שליט״א זאת באריכות

מעות חיטים בסוכות

בתקופת מגורי אדמו״ר שליט״א בפאַריז נשאל פעם מהרה״ת ר׳ לייביש העבער: בכל תפוצות ישראל מקפידים מאוד על העניין של ״מעות חיטים״ לסייע לנצרכים בצרכי חג הפסח, ומפני מה לא מצינו הדגשה יתירה כזאת ביחס לחג הסוכות, מה גם שהחג כולל את שמע״צ ושמח״ת כך שהחג ארוך יותר? הרבי שליט״א השיב: בדרך הרמז יש לומר שהסיבה לכך היא מכיון שלגבי חג הפסח נאמר ״שבעת ימים מצות תאכלו״ הכתוב מפרש אכילה, בעוד שעל חג סוכות נאמר רק ״בסוכות תשבו שבעת ימים״ נאמר רק ישיבה ולא נאמר במפורש אכילה.

מהו רבי

ועוד מספר הנ״ל: בראשית מלחמת העולם השניה היתה לי התלבטות קשה האם להישאר בפאַריז או לברוח לארה״ב. באותו זמן הנאצים עדיין לא נכנסו לפאַריז ואיש לא ידע מה הם זוממים. דיברתי על כך עם הרבי שליט״א וכששאלתי אותו מה דעתו הוא ענה לי: ״צריך לשאול את הרבי״, כלומר את אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע. התשובה הפליאה אותי מאוד מכיון שבאותו זמן הרבי מהוריי״צ נ״ע היה בפולין שהיתה נתונה במלחמה ולא היה שום אפשרות ליצור קשר בטלפון או בכתב עם הרבי, אבל הרבי שליט״א ענה: ״שלח מברק עם שאלתך״.

חזרתי וטענתי – ״הרי גם המברקים לא עוברים״, ואז הרבי אמר בזה הלשון: ״איר שטעלט זיך ניט פאָר וואָס הייסט אַ רבי. די בריוו אָדער טעלעגראַם דאַרף ניט אָנקומען בכדי אַז דער רבי זאָל וויסן די שאלה, און דער בריוו אָדער די טעלעגראַם דאַרף ניט

אָנקומען בכדי איר זאָלט באַקומען דעם ענטפער" [= אתם לא מתארים לעצמכם מהו רבי. המכתב או המברק לא צריכים להגיע כדי שהוא ידע את השאלה והמכתב או המברק לא צריכים להגיע כדי שאתם תקבלו את התשובה].

חגיגת בר מצוה

מספר הרה"ת ר"י"ל גרונר: "בחגיגת הבר-מצוה שלי השתתף כ"ק אדמו"ר שליט"א, והוא כובד לשאת דברים. אד"ש דיבר במשך כשעה ועשרים דקות. כשסיים שאלני: לייבל, האם הבנת את מה שדובר? שתקתי. אך הרבי הגיב בסלחנות: "אין לך מה להתבייש גם חלק גדול מהעומדים בצד לא הבינו!...".

לגרד את העולם

ר' אברהם פאַריז עבד יחד עם כ"ק אדמו"ר שליט"א על ההוצאה לאור של גליונות 'הקריאה והקדושה'. בהזדמנות מסוימת אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א לר' אברהם: "באם הצלחנו 'לגרד' את ה'עולם' – מלשון 'העלם והסתר' – עם חוברות אלו – הרי הצלחנו במטרתם. אך באם הדבר לא 'הזיז' לאיש – הרי הפסדנו את המערכה מראשיתה...".

ממנהג חסידים אין להתבייש

קודם הנשיאות היו רגילים לברך על הד' מינים של כ"ק אדמו"ר שליט"א, אד"ש היה מביא איתו מזונות ומיד אחרי שהיו מברכים היו יכולים לטעום.

פעם ניגש ר' שמואל לויטין ע"ה אל הרבי ואמר שהן אמת שזהו מנהג חב"ד לטעום לפני התפילה, אך למה צריך לעשות את זה בפרהסיא?

ענה לו כ"ק אד"ש:

"פון א מנהג חסידים איז ניטאָ וואָס צו שעמען" [= ממנהג חסידים אין מה להתבייש].

בתים חרבו עד היסוד, רחובות שלמים הזדעזעו מההדף,
ו... אנשים יצאו בריאים ושלמים!

שקט, ניסים!

מלחמת המפרץ הראשונה, שעבור תושבי ארץ ישראל הייתה "מלחמת הטילים", הייתה גם "מלחמת הניסים". אפילו העיתונות השמאלנית לא יכלה להתעלם מהניסים, ולמחרת התקפת הטילים הראשונה, נכתב בעיתון "על המשמר" "למרות הנזק והפחד הרב, המשפט השגור בפי כולם בבוקר זה היה: איזה מזל שזה נפל דוקא כאן. זה היה נס משמים... כגודל הנזק כן גודל הנס..." • את כל הניסים הללו ניבא הרבי כמה חודשים קודם לכן, כאשר לאורך חודשי ההכנה למלחמה, הרגיע, עודד, והבטיח כי ארץ ישראל היא המקום הבטוח ביותר • סקירה מרתקת על הניסים הגדולים שהתרחשו במהלך המלחמה, לצד ציטוטים משיחות הקודש של הרבי מלך המשיח

מאת: הרב אבישי אפרגון
ראש ישיבה לחוזרים בתשובה בכפר-סבא

לקראת מלחמה

לאחר הפלישה העיראקית לכווית וכיבושה בשלהי תש״נ (אודותה כתבנו באריכות בגיליון 705), החלה מועצת הביטחון של האומות המאוחדות בנקיטת סנקציות כלפי עיראק והציבה בפניה אולטימטום. במהלך חודשי החורף של שנת תנש״א הגיע מספר חיילי ארה״ב ל-600,000 ובריטניה הכריזה על גיוס מילואים.

עיראק הכריזה כי תילחם ״מלחמה מסוכנת״ וקראה לשירות מילואים לקציני היחידות הכימיות. חייליה בכווית החלו במאמץ התבצרות אדיר שכלל חפירת תעלות שחוברו לצינורות נפט – במטרה ליצור מחסומי אש בלתי עבירים.

שליט עיראק איים כי ״ישחרר את אדמות פלשתין וירושלים״ (עפ״ל) וישגר טילים לישראל, וסיפר כי נביא המוסלמים ציווהו בחלומו להסיט את תותחיו לכיוון אחר. ברור היה כי הוא מחפש תירוץ לצאת מכוויית ולהפנות את כוחו כנגד ישראל ועובדה זו גרמה להגברת החששות ממלחמה איזורית.

לנשיא בוש הוגש תרחיש לפיו אם תותקף ישראל בנשק ביולוגי ח״ו אזי איזורים שלמים בתוכה לא יוכלו לשמש למגורי אדם לעשרות שנים. מומחי נשק גילו כי לעיראק מגוון אמצעי לחימה קטלניים וביניהם טילים, ״תותח על״ [לאחר המלחמה השמיד האו״ם את חלקיו – אורכו הגיע ל-150 מטרים וטווחו ל-760 ק״מ], פצצות דלק-אוויר אדירות (FAE) ומגוון רחב של סוגי נשק לא קונוונציונלי.

המתח באזור הרקיע שחקים. מלך ירדן תמך בעיראק, וצבאו ביצע תמרונים ליד גבול ישראל. יורש העצר הכריז כי ירדן לא תתן לישראל לעבור במרחבה האווירי בדרכה לעיראק, וארה״ב החלה לפנות את אזרחיה ממנה, מחשש שאדמתה תהפוך לזירת לחימה. מלך מרוקו הזהיר כי המלחמה תהיה ״הרסנית ביותר, ואולי ההרסנית במלחמות״. סוריה הכריזה על כוננות למלחמה ויחד עם מצרים וסעודיה הצהירה כי אם תנחית ישראל מכת מנע על עיראק אזי ינטשו את הקואליציה. סוריה אף הודיעה שבמקרה שכזה תכריז מלחמה על ישראל ח״ו. בצה״ל הוכרז על כוננות מוגברת וגיוס מילואים חלקי. סוללות נ״מ נפרסו ברחבי הארץ ומטוסי קרב פטרלו ביום ובלילה.

בחודש חשוון הביע הממשל האמריקאי דאגה ממאמצי עיראק לייצר נשק גרעיני.

תותח על באורך 52 מטר מונח על צלע הר

שר החוץ בייקר אמר כי עיראק עושה ״מאמצים חריגים מהרגיל לפתח יכולת גרעינית״ ובעיתונות האמריקאית פורסם כי לפנטגון הוגש דו״ח סודי לפיו עיראק **יכולה לייצר נשק גרעיני תוך מספר חודשים בלבד!**

ואכן, לאחר המלחמה חשפו פקחי האו״ם כמיליון וחצי מסמכים הנוגעים לפיתוח הגרעיני, מהם עלה כי בעיראק פעלו כ-27,000 איש בתחום זה! הפעילות כללה העשרת אורניום בצנטריפוגות, קליוטרונים, דיפוזיה גזית, העשרה כימית והפרדה בלייזר. מיד לאחר הפלישה קיבלו מדעני הגרעין העיראקים הוראה לבצע ״תכנית חרום״ להוצאת האורניום מכור המחקר הרוסי ומהכור שהופצץ ע״י ישראל, ולהכין ממנו נשק גרעיני תוך חצי שנה [לאחר הפלישה לכוויית הופסק הפיקוח הבינ״ל על הכורים ולכן התאפשר הדבר]. במקביל החלו מדעני הטילים בפיתוח מזורז של מערכת שיגור עבור ראש החץ הגרעיני לטווח של 630 ק״מ (זהו המרחק המדויק מעיראק עד ארץ ישראל). **ברחמיו ובחסדיו הנפלאים של הקב״ה לא הצליחו העיראקים לממש את זממם עד פרוץ המלחמה שגרמה להפסקת הפיתוח הגרעיני.**

ביום ו׳ בטבת עבר הרב יעקב גולדשטיין, ששימש כרב בצבא ארה״ב ועמד לצאת לסעודיה, לפני הרבי במעמד חלוקת דולרים לצדקה וביקש את ברכתו הקדושה. הוא אף אמר לרבי שהוא נוטל עמו מגילת אסתר כדי לקרוא בה בפורים. תגובת הרבי הייתה שהוא לא יצטרך לכך, ומדבריו הובן **שהמלחמה תסתיים עד פורים** והשמועה התפשטה במהירות. **בהמשך קיבל הרבי את העניין ואישר לפרסם בשמו כי המלחמה תסתיים בפורים.** בליל פורים שלח הרב יהושע מצגר מארגון ״חי פאונדיישן״ למערכת העיתון ״ניו יורק טיימס״ מודעה אשר היתה למראה עיני הרבי, ובה פורסם, בהסתמך על דברי הרבי, שהמלחמה מסתיימת ביום חג הפורים.

הכנות סופיות וחששות כבדים (חודש טבת)

יו״ר מועצת העם העיראקית איים כי בפרוץ המלחמה תגיב עיראק בנשק כימי, ובעלות הברית העבירו למפרץ 300,000 חליפות הגנה ו-700,000 מזרקי אטרופין.

נשיא מצרים פנה לשליט עיראק: ״זה חודשים שכולנו חיים בסיוט, אזרחי האומה הערבית עוסקים יומם ולילה באיטום בתים, קונים בפרוטות האחרונות שלהם מצרכי מזון ואמצעי מיגון מפניך... חזור בך והצל את האנושות״.

ע״פ מכון המחקר ללימודים אסטרטגיים באוניברסיטת בר אילן, גם ברשות מצרים וסוריה נשק כימי וביולוגי, ולו היו מותקפות בידי עיראק היה המזה״ת כולו עומד בפני סכנה נוראית.

כפי שחשף האו״ם לאחר המלחמה, עיראק אכן עמדה להשתמש בנשק זה **ורק בניסי ה׳ וחסדיו המרובים, וכפי שהרבי מה״מ שליט״א ניבא,** נמנע השימוש בו. למתח הבינ״ל התווספה התפטרות שר החוץ שווארנדזה – ממובילי הדמוקרטיזציה בברה״מ. חשש כבד התעורר באירופה ובארה״ב מעליית כוח השמרנים (שתמכו בעיראק) ומעימות עם ברה״מ. חששות התעוררו גם מגל טרור עולמי, ומהידרדרות

לעימות של העולם המוסלמי עם ארה"ב וישראל.

מול כל האיומים והחששות נשמע קולו הבוטח של אדם אחד בלבד – הרבי מה"מ שליט"א, שחזר ואמר כי "ארץ ישראל היא המקום הבטוח ביותר בעולם... ארץ אשר עיני הוי' אלוקיך בה מראשית השנה עד אחרית שנה". הרבי חזר והורה להמשיך לנסוע לארץ ישראל כרגיל, וכן שלא לצאת ממנה. לנציג קונסול התיירות מר רמי פרבר אמר הרבי: "אני מפרסם בכל האפשרויות שצריך לנסוע ואדרבה, זה המקום הכי בטוח, כיוון שהר הבית שם ומקום המקדש שם. והעיקר – שם נמצאים שני מיליון או שלושה מיליון, כן-ירבו, של בני ישראל". בתקופה זו נדפסה שיחת הרבי הידועה בגדר מהות הבטחון בה' (לקו"ש חל"א).

שיחות ז'נווה וההחלטה על מלחמה

עם כשלון השיחות בז'נווה התברר כי המלחמה בלתי נמנעת. מלך ירדן פנה לעמו בקול נרגש: "לא אסתיר מכם כי האזור שלנו נמצא על סף תהום...", ונשיא מצרים הזהיר מפני: "המלחמה המסוכנת ביותר בתולדות האנושות, מאז מלחה"ע השניה". מזכ"ל האו"ם פנה לעיראק בקריאה דרמטית: "כשהעולם מתנדנד בין שלום למלחמה, אני פונה אליך ... להסיט את מסלול ההיסטוריה הרחק משואה".

זה מול זה ניצבו צבא עיראק עם 1,250,000 חיילים ו– 11,000 טנקים ונגמ"שים (הצבא הרביעי בגודלו בתבל), חמוש בנשק כימי, נשק ביולוגי אימתני המסוגל לגרום לשממה באיזורים שלמים, ומתקדם במרץ בפיתוח נשק גרעיני. ומולו צבא הקואליציה עם 750,000 חיילים בלבד אך עם כוח אווירי גדול ועליונות טכנולוגית. הערכות מומחים בארה"ב על מחיר המלחמה נעו בין 20,000 ל– 45,000 נפגעים אמריקנים.

לאחר כשלון השיחות בז'נווה, נשאל הרבי האם יש שינוי בעמדתו לגבי המצב וענה: "מה שאמרתי הוא מתוקף הענין ד"תמיד עיני ה' אלוקיך בה..."**, ומצד הענין דמקום המקדש שנמצא שם, והרי בזה אין שום שינוי".** במענה נוסף התבטא הרבי: "**בקרוב יראו את ה"נפלאות-אראנו**" ולמסור זאת גם לתושבי אה"ק".

גילוי אלוקי נוסף שזכינו לו היה ב"ליקוט" שיצא לש"פ וארא (לקו"ש חל"ו), ובו באר הרבי על פי מ"ש בההפטורה "ולך אתן פתחון פה בתוכם" – שכל סיבת המלחמה בין בבל למצרים הייתה על מנת שמי שעוד לא האמינו בנביא יחזקאל, יאמינו בו מעתה והלאה. ובלשונו הקדוש: "שהקב"ה עושה מלחמת נבוכדנאצר ומצרים שהיו אז ב' ממלכות אדירות . . כל זה בשביל ש"לך אתן פתחון פה" . . שכל מה שנעשה בעולם . . הכל הוא בשביל ישראל" והרבי אף מביא שם את הילקוט-שמעוני הידוע. ההקשר היה ברור – כל מטרת האירועים הינה על מנת לחזק בעם ישראל את האמונה ברבי כנביא הדור!

"סופת המדבר" - נפילות הטילים הראשונות

המלחמה החלה בליל חמישי ב' שבט. ב-3:20 הותקף מערך הנ"מ העיראקי ע"י מסוקי אפאצ'י, טילי טומאהוק, טילי ALCM ששוגרו ממפציצי B-52 ומטוסי ה"חמקן" F-117. תקיפה זו יצרה "חורים" בכיסוי המכ"מי שדרכם חדרו לתוך עיראק 700 מטוסי קרב. בתוך שעות הופצצו מרכזי הפיקוד והשליטה ומערכות התקשורת, שדות התעופה ואתרי הנשק הלא קונוונציונלי. הדיווחים מבגדד המופצצת התקבלו בשמחה בכל מקום ונראה היה כי עיראק כבר הובסה. לממשלת ישראל דווח על פגיעה בבסיסי הסקאד במערב עיראק.

אולם במהרה התברר כי עיראק התכוננה היטב ללחימה. למערכי הפיקוד והקשר שהופצצו הוכנו מראש תחליפים, אתרי הנשק הלא קונוונציונלי רוקנו ממערכות היצור וממאגרי החימוש, בשדות התעופה הוצבו מטרות דמה ובסיסי הסקאד המושמדים שימשו רק כפתיון.

בליל ששי ב-00:02 לפנות בוקר, נשמעו צופרי האזעקה בכל רחבי הארץ והאזרחים נקראו להיכנס לחדרים האטומים. בשל דליפת גז ממאגר שנפגע הופצו שמועות כאילו הותקפה תל-אביב בנשק כימי ח"י, והשהות הממושכת בחדר האטום הסתיימה רק לאחר שהוברר בוודאות כי אין זה כך.

טילי האל-חוסיין שוגרו ממשגרים ניידים שהוסתרו היטב (ולא מבסיסי השיגור הנייחים שהופצצו). החשש מירי טילים הפך לוודאות והתחזקו החששות מהנשק הלא קונוונציונלי.

בשעות הבוקר המוקדמות ביום ששי, יצא מ-770 מברק מיוחד של הרבי עבור תושבי ארץ הקודש: "שבת שלום ומבורך וכפסק דין תורתנו הקדושה תורה אור: וביום שמחתכם אלה השבתות. וכבכל הלכה-לשון ברורה: שמחה נראית ונגלית". חסידי חב"ד יצאו לרחובות והפיצו את המסר המרגיע תוך שהם חוזרים על **הבטחת הרבי כי לא יהיה שום שימוש בנשק לא קונוונציונלי, וכי הקב"ה יראה ניסים ונפלאות רבים.**

ואכן, סיפורי הניסים לא איחרו להגיע – רק 3 מתוך 8 הטילים פגעו באיזורי מגורים, וגם במקרים אלו אירעו נסים מדהימים:

אברהם אליאס, אב לששה ילדים: "התעוררתי מהשינה לקול פיצוץ מחריד, ועוד לפני שהספקתי להבין מה קורה, הקיר התמוטט עלי ועל אשתי . . התחלנו לבכות ולצעוק מפחד שהנה הטיל הכימי התפוצץ עלינו...". אברהם חולץ ולא נזקק לטיפול בבית רפואה, אשתו נפצעה קל בלבד, ילדיו שישנו בחדר הסמוך אפילו לא נשרטו, ב"ה.

במקום נוסף בת"א ניצלו חייה של הקשישה נעימה יונה ושל שכניה בבית הסמוך, שהזמינוה לחדר האטום בביתם, סיפר מאיר מלכיאן השכן: "רק הוצאנו אותה מהבית . . לפני שהגענו לבית שלנו, נפל הטיל בתוך החצר שלה והרס את שני הבתים – שלנו ושלה – יצאנו בנס כולנו".

מצוד אווירי החל אחר המשגרים הניידים וסוללות פטריוט הוחשו לארץ ישראל, אך ביום שבת בבוקר נשמעו שוב צופרי האזעקה. גם כאן אירעו נסים רבים, אך בשל קוצר היריעה נוכל להביא רק את אחד מהם: אחד הטילים הרס את אולם הספורט ב"בית דני" בת"א ובשל הפגיעה הישירה נהרס גם המקלט הסמוך בו היו אמורות להתכנס עשרות משפחות, שבנס נפלא נכנסו למקלט אחר וניצלו!

בעיתון "על המשמר" נכתב: "למרות הנזק והפחד הרב, המשפט השגור בפי כולם בבוקר זה היה – איזה מזל שזה נפל דוקא כאן. זה היה נס משמים... כגודל הנזק כן גודל הנס . . מתברר שבעת נפילת הטיל על המקלט הציבורי שבחצר, שהו מאות בני אדם במקלט הסמוך . . הציעו להם לשהות במקלט הזה, שנפגע מהטיל, והם משום מה העדיפו להיכנס דוקא למקלט השני, וניצלו".

בשבת זו (פרשת "בא") ביאר הרבי שלא נאמר למשה רבנו "לך אל פרעה" אלא "בא אל פרעה" משום שהקב"ה עצמו בא איתו

ביחד (כמובא בזוה"ק) ע"מ לבטל ולשבור את "קליפת פרעה" ואת כל כוחו. הרבי הוסיף שכך גם בשאר הגלויות, **כולל גלות בבל**, ולכן ישנם הרבה פסוקים על שבירת אותן מלכויות ששעבדו את ישראל – כמו "נפלה בבל ותשבר" (ירמיה נא', ח'), "זבח לה' בבצרה" (ישעיה ל"ד, ו') ועוד.

משמעות דברי הרבי הייתה ברורה: לא מדובר רק במלחמה גשמית כי אם במלחמה רוחנית גדולה המתנהלת ע"י משה רבנו שבדור – הרבי מלך המשיח – בעזרתו של הקב"ה! [בשיחת ש"פ יתרו קישר הרבי במפורש את דברי הילקוט שמעוני לכך שהמשיח "ילחום מלחמות ה' וינצח" וללא סבל לבני ישראל ח"ו (ע"פ הנוסח שבבית חיינו גליון 75)].

מיעוט הנפגעים הביא רבים לחשוב שטיל האל-חוסיין אינו קטלני, אולם יש לדעת כי לטיל זה 300 ק"ג חומר נפץ, וגם אנרגיה קינטית עצומה [שוקל 6.5 טון ונוחת במהירות עצומה של אלפי מטרים בשניה]. טיל שכזה שנפל בדהראן שבסעודיה גרם למותם של 28 חיילים ולפציעתם של 97 נוספים. מכאן ברור שסיבת מיעוט האבידות בארץ ישראל אינה ניתנת להסבר בדרך הטבע, והיא נובעת מהשגחתו המיוחדת של הקב"ה על עם ישראל, ובמיוחד בארץ ישראל.

בשיחת הקודש בשבת פרשת בשלח אמר הרבי כי יש לבטל את הקרירות, הספיקות והאי אכפתיות שישנם בעניין הניסים ושזהו ענין המלחמה בעמלק (בגימ' ספק) שנאמר עליו "אשר קרך בדרך" – מלשון "קור" – שמקרר את ההתלהבות והאמונה בענין הניסים, וכן מלשון "מקרה" – שמטעה לחשוב שאין אלו נסים והשגחה פרטית כי אם מקרה בלבד.

לקראת קרבות הקרקע

מסוף חודש שבט החלו ההכנות לקרב היבשתי המכריע. מטוסי MC-130E הנחיתו פצצות ענק BLU-82 במשקל שבע טון על שדות המוקשים במטרה ליצור גלי הדף עצומים שיביאו לפיצוצם. סדאם אמר כי רצונו להביא למלחמת עולם שלישית, והפיקוד הכללי שלו פירסם הודעה מיוחדת ובה איים לעשות שימוש בנשק חדש וסודי שיכריע את גורל המערכה. בבריטניה דיווחו כלי התקשורת כי המודיעין הבריטי הודיע לקבינט כי "השאלה כבר אינה האם, אלא מתי" ישתמשו העיראקים בנשק כימי, וכך גם מסר ה"וושינגטון פוסט" מפי פקיד בממשל בוש. דובר צה"ל נחמן שי אמר: "כל הזמן מלווה אותנו התחושה שיגיע הרגע והוא ישתמש בנשק כימי", ברוח דומה התבטאו שר הבטחון ארנס וגם רמטכ"ל צבא צרפת. לפני תחילת קרב היבשה הודיע סאדאם בדרמטיות כי הוא מבקש את סליחת "אנשי הצדק" בעולם על "כל פעולה" שעיראק תנקוט בקרוב.

השמדת טילים על ידי האו"ם לאחר המלחמה

במוצ"ש פרשת תרומה נחת בנגב טיל שראשו הקרבי היה מלא בבטון מחוזק. למחרת דיווח רדיו בגדד כי היה זה טיל "אל-חי'גארה" (האבן) שכוון לכור הגרעיני בדימונה. טילים אלו שוגרו גם בהמשך לאזור הדרום, ובארץ ישראל נפוצו שמועות כי לעיראקים נגמר חומר הנפץ עבור הטילים. אולם, בדיקות האו"ם לאחר המלחמה העלו כי באותו זמן עמדו לרשותם כ-100 טילים בעלי רש"ק ממולא בחומרי נפץ, ואילו טיל האל-חי'גארה היה אכן דגם שצויד בראש בטון מוקשח המותאם במיוחד להבקעת מטרות מבוצרות. בסה"כ יוצרו 10 טילים ומחציתם שוגרו לעבר הכור בדימונה. זו הייתה הסיבה לכך שכולם נפלו באזור הדרום. נקל לשער את גודל האסון לו ח"ו היה פוגע אחד הטילים בכור האטומי. **בחסדי ה' וברחמיו כל הטילים נפלו הרחק מהכור.**

בשיחת קודש בשבת זו אמר הרבי כי כשם שהקב"ה הציל את בנ"י מיד המן וביטל אותו ואת בניו, כך הקב"ה מציל את עם ישראל בכל דור מ"המן" שבאותו דור ומבטל אותו ואת בניו [נראה שבדבריו אלו רמז הרבי לבניו של סדאם, עודאי וקוסאי ימ"ש, שחיסלו באכזריות ובמו ידיהם רבים ממתנגדי המשטר].

בליל י' אדר החל מבצע SABER DESERT – מתקפת הקרקע היבשתית. כ-100,000 חיילים תקפו חזיתית את ביצורי העיראקים, וכ-200,000 חיילים נוספים, פתחו בתנועה מאגפת בשטח עיראק. אלפי חיילים מדיוויזיות העלית האמריקאיות המוטסות ה-82 וה-101 הונחתו ממסוקים מאות ק"מ בעומק עיראק, השתלטו על צירי תנועה מרכזיים וחסמו אותם. כוחות קומנדו ביצעו פעולות חבלה מעבר לקווי האויב, ודיוויזיות השריון חברו לכוחות המוטסים לתנועת איגוף ימינה, שחסמה את דרכי הנסיגה מכווית לעיראק.

אולם, הקרב רק התחיל. גורמים אמריקנים מסרו כי אם ילחמו העיראקים בנחישות יארכו הקרבות לפחות 5-6 שבועות וכי הקואליציה הכינה אספקה לחודשיים של לחימה קשה ומרובת קורבנות. מידת ההיפגעות של הצבא בשל ההפצצות הייתה נתונה במחלוקת בין סוכנויות הביון והחשש מנשק כימי/ביולוגי היה כבד. משרד ההגנה בלונדון הודיע כי יחידות ארטילריה נראו מעבירות תחמושת כימית לחזית. חיל האוויר העיראקי המשיך לאיים ואיש לא ידע לצפות את שעתיד היה לקרות...

הנצחון הנסי

מיד בתחילת הקרבות, דווח על כניעה המונית. יחידות שלימות התפרקו במגע האש הראשוני, ואחרות נכנעו מיד למראה

חיילי הקואליציה. העיראקים נכנעו אף למזל"טים, ובאחד המקרים גם לצוות טלוויזיה איטלקי... **ההצלחה הייתה מהממת ובלתי צפויה כלל.** הכוחות הנסוגים הותקפו מהאוויר ודרכם לעיראק נחסמה. בניגוד להערכות, גם ברגעים קריטיים אלה נמנע סאדאם מלהפעיל את הנשק הלא קונוונציונלי. כוויית נכבשה ו-86,000 עיראקים נשבו. מס' האבידות האמריקני היה קטן להפליא – הקורפוס השביעי, למשל, דיווח שהשמיד 2800 כלי רכב קרבי משוריין ואיבד רק כעשרים! זהו יחס אבידות על טבעי לחלוטין... ביום חמישי, חג הפורים, בשעה 07:00 בבוקר שעון ישראל, הופסקו כל פעולות הלחימה בזירה. **נבואתו של הרבי, שהמלחמה תסתיים בפורים, התגשמה במלואה.** בהוראת הרבי, סייעו חסידי חב"ד ל-2000 חיילים יהודים במפרץ לחוג את הפורים. משלוחי מנות נשלחו לכולם, וגם מעות לצדקה לשם קיום "מתנות לאביונים", קריאת המגילה בוצעה במקומות רבים, ולחיילים נשלחה איגרת מיוחדת מהרבי מלך המשיח שליט"א.

מחיר הלחימה היה קטן ביותר. בניגוד לכל ההערכות ספגה ארה"ב 79 חיילים הרוגים בלבד (בעוד שהתכוננה לאלפים רבים). 530 טנקים הוכנו כתחליף לטנקים שייפגעו, אך בסופו של דבר נפגעו 15 בלבד (רובם מ"אש ידידותית")!

מדוע לא הגיבה ישראל על ירי הטילים?

ממשלת ישראל עמדה בפני דילמה קשה. מחד גיסא רצון עז לפעול להפסקת ירי הטילים, ומאידך גיסא, חשש כבד מכך שמעבר מטוסי הקרב בשמי ירדן (לכיוון עיראק) יוביל למלחמה איתה, שתגרום לפירוק הקואליציה ולמלחמה אזורית כוללת ח"ו. גם הידיעה כי האמריקנים פוגעים קשה בעיראק והחשש משיגור חיילי צה"ל לפעולה מסוכנת הרחק מארץ ישראל הוסיפו לרצון שלא להגיב.

שיקול מרכזי נוסף היה לחץ אמריקני כבד, שהופעל ישירות ע"י נשיא ארה"ב ובכירי הממשל.

בתקשורת פורסם כי בתמורה להבטחת ממשלת ישראל שלא לתקוף הבטיחה ארה"ב להעביר לה סוללות פטריוט, ושר הבטחון משה ארנס, גילה כי ארה"ב שכנעה את ממשלת ישראל שלא להגיב, ובתמורה הבטיחה לפעול בעדיפות ראשונה לחיסול יכולת השיגור. גם חיילי קומנדו הופעלו נגד המשגרים הניידים.

פעולות נגד משגרי הטק"ק במלחמה

מטוסי קרב – בדו"ח של חיל האוויר האמריקני, נכתב כי בסיסי השיגור הנייחים הותקפו מיד בהתחלה, אך מיקום הניידים לא היה ידוע ולכן לא הוכנסו לרשימת המטרות.

בהמשך, בשל החשש מתגובת ממשלת ישראל, הוגברו החיפושים. עוד נכתב כי הצלחת המטוסים "הייתה מועטה ביותר" וכי "אין אפשרות להוכיח שמטוסים השמידו אפילו משגר נייד עיראקי אחד" וזאת אף שהטייסים דיווחו על השמדת 80 משגרים! התברר כי העיראקים הטעו את הטייסים ע"י משגרי דמה, ושיגרו רק בלילה. בנוסף, קיצרו העיראקים את ההכנות לשיגור וחמקו מיד למקומות מסתור. גם מזג האוויר החורפי והחלטת האמריקאים שלא לטוס בגובה נמוך (כדי שלא להסתכן) הקשו מאוד. ניתוח תצלומי התקיפה לאחר המלחמה העלה כי מלבד משגרי הדמה, רבים מה"משגרים" שהותקפו היו למעשה מיכליות דלק, משאיות, אוטובוסים ואפילו מאהלי בדואים...

העדר ההצלחה וחוסר הנכונות להסתכן גרמו לביקורת קשה לאחר המלחמה, ומפקד חיל האוויר האלוף אביהו בן נון אף אמר: "האמריקנים כלל לא ניסו לעצור את ירי הסקאדים לעבר ישראל... זו אולי האשמה כבדה, אבל אני אומר אותה במלוא האחריות" [ידיעות אחרונות, ז' תמוז תשנ"א]. לדבריו, שלוש פעמים במהלך המלחמה עמדו טייסי חיל האוויר להמריא לתקיפה בעיראק.

כוחות מיוחדים – בזירה פעלו מיטב יחידות הקומנדו – ה"כומתות הירוקות", "כח דלתא" (DELTA FORCE) וחיילי הריינג'רס, שפעלו במשותף עם לוחמי העלית של ה-SAS הבריטי (בנוסף פעלו גם אנשי ה-NAVY SEALS האמריקאי וה-SBS הבריטי המקבילים לקומנדו הימי הישראלי). לאחר המלחמה התגלה כי חיילים אלו חדרו לשטח האויב במסוקים מיוחדים, ברכבי "באגי" ואופנועי שטח, חלקם התחפשו לבדווים, ואף לאנשי עסקים עיראקים, והם ביצעו משימות מודיעין וחבלה רבות בעיראק. בתקשורת נטען כי לוחמים אלו הצליחו לגנוב מערכת בקרה של טילי נ"מ, ואפילו מטוס מיג 23...

אחת ממשימותיהם המרכזיות הייתה תקיפת המשגרים. שלושה צוותי סיור של ה- SAS הבריטי תיצפתו על נתיבי התנועה המרכזיים, וארבעה כוחות משימה אחרים ביצעו סיורים ופשיטות. 400 לוחמים אמריקאים הוחדרו אף הם למערב עיראק ותקפו (בסיוע אווירי) מתקני דלק, קשר, לוגיסטיקה ודרכי גישה, במטרה לשבש את פעילות המשגרים. הכוחות המיוחדים דיווחו סה"כ על השמדת 20 משגרים. אולם, גם כאן התברר כי למעשה כל המשגרים שהותקפו היו משגרי דמה משוכללים שייבאה עיראק ממזרח גרמניה או מטרות אחרות. דו"ח רשמי של סוכנות המודיעין של משרד ההגנה האמריקאי קבע כי אין לאשר השמדה (ע"י כוחות האוויר או הקומנדו) **אפילו של משגר אחד.** גם בדיקותיהם היסודיות של פקחי האו"ם בעיראק לאחר המלחמה העלו אף הן כי בכל תקיפות האוויר וכוחות הקומנדו **לא הושמד אפילו משגר אחד!**

פטריוט – נראה כי כאן נחוותה האכזבה הגדולה ביותר. כמעט בכל המקרים נפלו טילי האל-חוסיין בלא שטילי הפטריוט ישמידו אותם. בתחקירים שנערכו לאחר המלחמה, נמצא כי טילי הפטריוט לא הצליחו להשמיד, ככל הנראה, אפילו לא ראש קרבי אחד. התברר כי הסקאד המיושן, שהוכנסו בו שינויים רבים ע"מ להגדיל את הטווח, התפרק באוויר כך שהפטריוט התביית על חלקים שונים מגוף הטיל בעוד שהראש הקרבי הצליח להמשיך בדרכו ללא הפרעה. הגדלת הטווח גם הוסיפה למהירות החדירה של הטיל והקשתה עוד יותר על ירוטו. לטענת העיראקים נעשה שימוש גם ברש"קים מיוחדים שנפרדו מהטיל על מנת לשפר את כושר החדירה דרך מערכות ההגנה. בנוסף לכך, חלק מטילי הפטריוט נפלו לאחר מכן על הקרקע, התפוצצו וגרמו לנזקים ברכוש.

ברור אם כן כי שום אמצעי לא הצליח להביא לשינוי המצב הבטחוני. טילי הפטריוט, כשלו לחלוטין במבחן התוצאה, ותרומתם הייתה מורלית בלבד. גם כל מאמצי כוחות האוויר והקומנדו של הקואליציה לא הביאו לפגיעה בשום משגר נייד. **המסקנה העולה מכך היא כי בטחונם של כל תושבי ישראל היה בידיו הנאמנות והאוהבות של הקב"ה בלבד, שעשה ניסים**

לקט קטעי רדיו וטלויזיה

בהוצאת "יפעת" המרכז לקטעי עתונות רדיו וטלויזיה

שודר בתכנית - גל פתוח
בתאריך - 17.1.91
בשעה - 12.00
בקול ישראל וגלי צהל

280104ת
א-5

רוני דניאל:

ועכשיו יגידו, אמרנו לכם. למה אני מתכוון, כתבנו מיכאל טוכפלד שוחח לפני שעה קלה עם מזכירו של הרבי מלובביץ', הוא נמצא בברוקלין, הוא מספר לנו כי הרבי כבר צופה את שעת סיום הקרבות, נשמע.

והנה נם מכר יקר מגיעה תגובתו של האדמור מלובביץ', שוחחתי לפני שעה קלה עם מזכירו של הרב והוא סיפר לי שעם היוודע דבר פתיחת המיתקפה אמר הרבי כי הדברים האמורים בתורה על ארץ ישראל כארץ אשר תמיד "עיני השם אלוקך בה מראשית שנה ועד אחרית שנה", דברים אלה נכונים גם הפעם. אלה ימים של נפלאות המציינים את סוף זמן הגלות ותחילת הגאולה, כך אומר הרבי מלובביץ'. מעניין לציין כי הרבי צופה גם את סיום הקרבות, אחד מחסידיו יעקב גולדשטיין שהוא גם קצין בצבא האמריקני בא ליסול ממנו את ברכת הדרך לפני צאתו למפרץ וסיפר לו שהוא לוקח עמו מגילת אסתר לקריאה בפורים. הרב הצטחק ואמר לו שעד פורים הוא כבר יהיה חזרה בבית. פורים להזכירכם חל בעוד פחות מחודש וחצי.

הדיווח ברדיו על נבואת הרבי שהמלחמה תסתיים בפורים

טילי הפטריוט, כשלו לחלוטין במבחן התוצאה

ונפלאות גלויים בהצלת עם ישראל מידי הרודן העיראקי (למעשה, בכל מצב ובכל זמן בטחונו של עם ישראל בידי ה' בלבד, אך במלחמת המפרץ עובדה זו ניכרה באופן גלוי וברור כיוון שהאמצעים הטבעיים כשלו לחלוטין).

נסים רבים ונפלאים נוספים אירעו במלחמת המפרץ, במיוחד בתחומי הנשק הלא קונוונציונלי, ונסיונות עיראק להשתמש בו, ולא את כולם יכולנו להביא במסגרת זו ועוד חזון למועד. הרבי מה"מ שליט"א חזר והדגיש כי ההכרה בניסים וההודאה עליהם, נוגעת לזירוז הגאולה תיכף ומיד ממש.

הרבי - נביא הדור ומנהיגו

כל נבואותיו של הרבי התממשו במלואן. נשק כימי וביולוגי היה מצוי לרוב בידי העיראקים – לאחר המלחמה השמידו האו"ם ועיראק כ-130,000 פריטי חימוש כימי וביולוגי! ביניהם 50 טילים מממולאים בגז עצבים, ו-25 טילים ממולאים בנשק ביולוגי קטלני – ומכל מקום לא נעשה בו שום שימוש! גם מלחמה איזורית של ארץ ישראל מול ירדן ושאר מדינות ערב לא פרצה, ואף לא עימות בין מדינות האיסלאם או ברה"מ מול ארה"ב.

הרבי אמר במפורש שלא יהיה צורך במסיכות, ואסר את אגירתם של מצרכי מזון, מה שאכן התברר כמיותר לחלוטין. למי שחששו לצאת לנסיעות וכו' מפחדו של גל הטרור העולמי שהוערך שיהיה – הורה הרבי לנסוע כרגיל, ואכן גם מעשי טרור מיוחדים לא התבצעו באותו זמן. נסים ונפלאות גלויים אירעו בכל נפילות הטילים כהבטחת הרבי, והמלחמה הסתיימה בחג הפורים כפי שהרבי אישר לפרסם בשמו שכך יהיה. הוראתו הקדושה של הרבי – "אין לפחד ואין להפחיד", ודעתו שלא יהיה צורך במסכות הגז התגלו כמצילות חיים – לאחר המלחמה התברר כי 790 מתוך 1020 הפצועים נפגעו בשל הזרקת אטרופין או מחרדה, וכי רוב האבדות בנפש רחמ"ל היו בשל התקפי לב או מחנק שנבע מאי שימוש נכון במסכות ה' ישמור.

עיקר דברי נבואתו של הרבי של הגאולה הקרובה נאמרו מאז מלחמת המפרץ ואילך, כידוע. בתקופה זו החל הרבי גם לעודד את פרסומו כמלך המשיח. פס"ד הרבנים הידוע כי הרבי הינו המלך המשיח בדורנו (ע"פ הסימנים שברמב"ם הל' מלכים) נפסק אף הוא בתנש"א והתקבל על ידי הרבי שציווה להקריאו על ציוני הקודש, בכותל המערבי וכו'.

התקיימותן של נבואות הרבי מלך המשיח שליט"א, מול עיני כל עם ישראל והעולם כולו, חיזקה ומחזקת עד היום את האמונה הפשוטה בדבריו הקדושים שדורנו הינו דור הגאולה, ונשיא דורנו – הרבי עצמו – הינו משיח צדקנו.

בתקופה הנוכחית, כאשר ישנם איומים בנשק לא קונוונציונלי הי"ת מכיוון מדינות שונות באזורנו, הרי דבריו של הרבי שארץ ישראל הינה המקום הבטוח ביותר, ושזה "מצד מקום המקדש שנמצא שם, והרי בזה אין שום שינוי", נותנים לנו את הבטחון, ואת המסר המתאים עבור עם ישראל – "אין לפחד ואין להפחיד", יש להוסיף בתומ"צ ובבטחון בה' ובזה נקבל פני הרבי משיח צדקנו בשמחה תומ"י ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

מקורות: תורת מנחם תשנ"א ח"א-ח"ג, "בית חיינו", "ותורה יבקשו מפיהו".

מקורות לחומר הצבאי: בכתבה זו הובא מידע ממקורות גלויים בלבד, שהתפרסם בעיקר על ידי צבא ארה"ב (במיוחד בדו"ח הסופי של הפנטגון לקונגרס), האו"ם (במיוחד בדוחות משלחות האו"ם לעיראק – UNSCOM, UNMOVIC ו– IAEA – בנושאי הנשק הכימי, ביולוגי וגרעיני), מכוני מחקר בינלאומיים בעלי שם (כמכון יפה למחקרים אסטרטגיים ועוד), ראיונות עם מפקדים בכירים וכלי תקשורת אמינים, וכן מספרות מקצועית נוספת.

אורח לא קרוא
פתר את החלום

יום שישי אחד, 5 דקות לפני הדלקת נרות, כמו באגדות, אני שומע דפיקות בדלת. אני פותח את הדלת ומולי עומד בחור צעיר שנראה חסר כל, כחוש ושקט. הוא מספר שהיה בדרכו לעיר הנופש לאס וואגס, ורק בגלל שינויים בטיסה הוא הגיע לעיר שלנו וכעת הוא מבקש להתארח אצלנו לשבת. לאחר שווידאתי שהוא יהודי, צירפתי אותו ל-20 האורחים שכבר הגיעו קודם. "עם צאת השבת, האורח בא לומר לי 'תודה', והגיש לי צ'ק בסכום אגדי ...

מאת הרב יעקב שמולביץ

הרב **שמואל הנדל**, מנהל 'מטה משיח' בארץ הקודש, ידוע כיוזם ומארגן כינוסים ענקיים של גאולה ומשיח, שבתות משיח, מוציא לאור את עלון "הגאולה מעניין ועכשווי" ופרויקטים נוספים לרוב. כדי לממן את הפעילות העצומה הזאת, נוטל לפעמים הרב הנדל את מקל הנדודים, ויוצא אל מעבר לים ונפגש עם יהודים יקרים בעלי כיס ולב, ומזכה אותם בשותפות בפעילות הקדושה והמבורכת.

יום אחד הגיע הרב הנדל לבית חב"ד של השליח הרב **פנחס איזאגווי** בעיר דייטונה-ביץ' שבפלורידה, ונדהם לראות מתחם ענק (כ-12 דונם!) של בנינים גדולים ומפוארים, שבהם מתקיימת הפעילות של בית חב"ד. כל המתחם שם נקרא על שם הרבי ה"צמח צדק".

בשיחה שקיים הרב הנדל עם השליח המקומי, שאל הרב הנדל, "מדוע קראת לבניין על שם הרבי הצמח צדק?" השליח השיב (כמו יהודי, בתמיהה על השאלה) "הרי 'צמח' זה שמו של המשיח, וה'צמח צדק' נושא שמות כשמותיו של הרבי מלך המשיח; אבל בנוסף, השליח סיפר על מופת מדהים ומפעים, שמראה איך הרבי מה"מ מלווה אותנו בפעילות, מזרים לנו כוחות וכספים, וגם הוראות ביצוע לפרטי פרטים.

"הגעתי לכאן לפני 18 שנה", פתח השליח בסיפורו. "בתחילת דרכנו, שכרתי מבנה די צנוע לצורך הפעילות, ומבנה קטן למגורים. זה מה שהיה באפשרותי באותם ימים. לילה אחד חלמתי שאני רואה את הרבי בבהירות, והרבי שואל אותי "מה עם בניין משלך לבית חב"ד?" עניתי לרבי שאין לי את האמצעים לרכישת שטח כדי לבנות עליו. הרבי ענה לי בבהירות, 'תן צדקה בסכום גדול (הרבי נקב את הסכום) לאחד ממוסדות חב"ד, ובעזרת ה' הכול יסתדר'. הרבי גם הודיע לי בחלום שהמקום החדש כבר נקרא שמו על שם ה'צמח צדק'.

"כשהתעוררתי, זכרתי בבהירות את כל פרטי החלום. ידעתי גם מאז ומתמיד שחלום עם הרבי זה דבר רציני שמגיע רק בידיעתו ובהסכמתו של הרבי וצריך לקיים את ההוראות. ליתר ביטחון התקשרתי למזכיר הרבי הרב **לייבל גרונר**, וגם הוא עודד אתי לקיים את ההוראות, ובטח גם הברכות יתקיימו, 'ויהיה לך שטח ובניין משלך'.

"התקשרתי לאח שלי", המשיך השליח בסיפורו, "הוא כבר היה אז שליח עם תקציב הוצאות לא קטן, ושאלתי מה מספר חשבון הבנק שלו כי אני רוצה להפקיד לו תרומה. אחי נדהם לראות את גובה התרומה שהעברתי לו, אבל לא תרמתי לו מידע נוסף מעבר לכך; הוא שמח על התרומה, וגם אני.

"חלפו מספר ימים, יום שישי אחד, 5 דקות לפני הדלקת נרות, כמו באגדות, אני שומע דפיקות בדלת. אני פותח את הדלת ומולי עומד בחור צעיר שנראה חסר כל, כחוש ושקט. הוא מספר שהיה בדרכו לעיר הנופש לאס וואגס, ורק בגלל שינויים בטיסה הוא הגיע לעיר שלנו וכעת הוא מבקש להתארח אצלנו לשבת. לאחר שווידאתי שהוא יהודי, צירפתי אותו ל-20 האורחים שכבר הגיעו קודם, והראיתי לו את הפינה בסלון, עם מזרן שהבאתי לו (לא ידעתי אז כמה "שווה" האורח הזה).

"עם צאת השבת, האורח בא לומר לי 'תודה', והגיש לי צ'ק בסכום אגדי, שלא האמנתי למראה עיני. שאלתי את האורח מה מקור התרומה המכובדת הזו, והוא השיב שהוא מנהל את אגף המחשבים בסניף המרכזי בניו יורק, של חברה כלכלית ידועה ביותר באמריקה, וסכום התרומה,

לילה אחד חלמתי שאני רואה את הרבי בבהירות, והרבי שואל אותי "מה עם בניין משלך לבית חב"ד?" עניתי לרבי שאין לי את האמצעים לרכישת שטח כדי לבנות עליו. הרבי ענה לי בבהירות, 'תן צדקה בסכום גדול (הרבי נקב את הסכום) לאחד ממוסדות חב"ד, ובעזרת ה' הכול יסתדר'. הרבי גם הודיע לי בחלום שהמקום החדש כבר נקרא שמו על שם ה'צמח צדק'.

הוא לא משהו רציני אצלו. כל הסיפור הזה נראה לי מוזר מאוד, אולי הוא נוכל, אולי זה כסף גנוב. משום כך לא השתמשתי בצ'ק כלל.

"כעבור חודש מתקשר אלי היהודי הלז, ושואל מדוע לא הפקדתי את הצ'ק. ניסיתי למכור לו כמה תירוצים אבל הוא לא קנה את זה. 'אני רגיל שמפקידים את הצ'קים שלי' הוא אמר. פתאום עלה לי רעיון בראש. אמרתי לו שבדיוק מחר אני צריך להיות בניו יורק, ואני אשמח לבקר במשרדו ולדבר. רציתי לראות במו עיני אם באמת הוא כזה בכיר בחברה. הוא שמח מאוד על הזכות לארח אותי וקבענו פגישה למחר בשעה 3. מיד הזמנתי כרטיס טיסה לניו יורק, והגעתי למקום. ראיתי את הבניין הענק (60 קומות) של החברה הכלכלית, עם שמירה הדוקה סביב לבניין. רק אחרי שהובהר שאני "האורח של..." קיבלתי אישור כניסה, עם ליווי צמוד בנוסף לסידורי ביטחון מדוקדקים עד לקומת המחשבים. ידידי אכן התגלה כמנהל ביד רמה את כל מערכת המיחשוב של החברה, כולם עוברים לדום לכל הוראה ממנו. טיילנו ביחד בכל הבניין כראוי לחברים טובים משכבר הימים.

"כעת הפקדתי בלב שקט את התרומה, ומיום זה והלאה הפקדתי עוד הרבה תרומות מאותו יהודי, שנהיה ידיד אישי שלי ושל המוסדות שלנו. הוא היה מגיע כמעט כל חודש לשבות שבת בקהילה, התחיל ללמוד תורה, לקיים מצוות, וזה אולי עיקר הסיפור. ככל שגדלו התרומות, כן התחזק הקשר לתורה ולמצוות, וככל שהקשר גדל והלך, התרבו התרומות. גלגל חוזר.

"יום אחד, ישבנו ביחד ושוחחנו על הפעילות של בית חב"ד, ולפתע הוא שאל אותי, 'תגיד, למה אתה לא בונה איזה בניין רציני עבור הפעילות?' גיליתי לו בעדינות שיש בעיה קטנה שכתובה בתחילת מסכת קידושין 'כסף מנלן?' היהודי הודיע מיד שהוא יממן את כל העלות של קניית הקרקע, וגם ימצא שותפים לממן את עלות הבניה. ואכן, תוך מספר שבועות נקנה המגרש הגדול והחלה הבניה. "כל הבניינים שאתה רואה כאן", סיים השליח, "זה תוצאה ישירה של הברכות שקיבלתי מהרבי בחלום. האם כעת מובן לך מדוע קוראים לבית חב"ד שלנו על שם הרבי 'הצמח צדק'?..."

•

בשולי הסיפור, מעניין להביא בקצרה את תחילת דרכו של איש המחשבים אל פסגת ההצלחה.

הלה התחיל את הקריירה שלו בגיל 15. אז, כנער צעיר חסר גבולות, ניסה את כוחו בפריצה למאגרי מחשב מאובטחים. יום אחד הוא נעצר בעוון פריצה למאגר השמור ביותר של חברת האשראי 'אמריקן אקספרס'. למרבה הפלא, מנכ"ל החברה, ביקש להיפגש עם הנער לאחר שחרורו מהמעצר, ואמר לו "אם אתה כזה מוכשר, בא תעבוד אצלנו, בניהול רשת המחשבים..."

מכאן הדרך הייתה קצרה למשרה הרמה והנחשקת.

• • •

הרב שמואל הנדל ממשיך בנתיים במסעותיו לגייס תורמים ושותפים למימון בשורת הגאולה בקנה מידה גדול ביותר, ו"על הדרך" הוא מקרב גם את התורמים, ומחזק אצלם את הציפיה והדרישה לגאולה השלמה.

לא מזמן נפגש הרב הנדל עם גביר מסויים שאינו נמנה על אוהדי חב"ד הגדולים, וידוע דווקא כמתנגד לכל עניין פרסום המשיח. חברים של הרב הנדל ייעצו לו שלא ללכת אל אותו גביר, אבל דווקא הרב הנדל, בדרכו מסבירת הפנים, יצר מסילות ללבו של הגביר, שביקש ...לעשות לו מנוי על שבועון 'בית משיח'.

חינוך בדור הגאולה

איך לקשר את הילדים לרבי מלך המשיח?

כדי להוריד את הרעיון אל הפועל, בחינוך הילדים להתקשרות ואהבה אמיתית לרבי מלך המשיח מתוך אמונה טהורה, הנה לכל לראש מפורש בלוח "היום יום" (כ"ד סיון) מהי הדרך להתקשרות אמיתית • דברים מאלפים על הצורך והדרכים לקשר את ילדינו לרבי מה"מ

מאת הרב יוסף פיזם
מנהל תלמוד תורה חב"ד בקריות

חד הזכרונות היפים מימי ילדותי, היא התוועדות מלוה מלכה שהתקיימה בבית כנסת חב"ד בחיפה (שהיה אז חדר קטן ברח' הרצל 70) – קבלת פנים לר' ראובן דונין ע"ה שחזר אז מהרבי. במקום הצטופפו כשלושים איש, כמות גדולה מאוד לאותם ימים.

ראיתי את ר' ראובן מדבר על הרבי כמה שעות כמו ילד מפונק שמתרפק בגעגועים ואהבה גדולה מאוד, ממש כמו בן לאביו, בצורה גלויה של השתפכות ממש. זה תפש את כל המקורבים שהיו שם, ולי בתור ילד זה נתן את הכיוון הפשוט והברור שקודם כל אוהבים את הרבי.

ר' ראובן לא ציטט פסוקים או הוכחות ממאמרי חז"ל כמה זה חשוב לנשמה, אלא נתן דוגמא חיה, בדברים היוצאים מן הלב, וזה נתן כיוון ברור שכך צריך להיות.

שהילדים יאהבו את הרבי

כהורים וכמחנכים עלינו לקשר את הילדים בחבלי עבותות אהבה לרבי, וזה צריך להגיע מתוכנו בצורה אמיתית וכנה, בדברים היוצאים מן הלב, לא רק בהרצאות ותאוריות כו', כי זהו הבסיס לכל העניינים.

כחסידים הכל חייב להיות מושתת ונובע מתוך השיחות וההדרכות של הרבי. בספר 'ערכים בחסידות' של הרב ישבעם סגל שי' מובא כתב התקשרות עליו חתם גם אדמו"ר הזקן, לר' אברהם בנו של הרב המגיד, שם מקבלים המתקשרים על עצמם להיות דבקים בו באהבה ויראה אליו ובמסירות נפש באמת, ומופיעים שם ביטויים מאוד מיוחדים. בסיום אף נמצא הפסוק ונחה עליו רוח ה' וגו' (ומכאן שנשיא הדור הוא משיח).

אם נוסיף לכך את דברי הרבי בסיום מאמר קבלת הנשיאות באתי לגני תשי"א, שנשיא הדור

אשר יעמידנו בקרן אורה – שכל זה הוא רק גילויים, ועוד יותר שיקשר ויחבר אותנו במהות ועצמות אין סוף ברוך הוא – נבין שענינו של נשיא הדור מלך המשיח הוא לקשר את כל המקושרים אליו בעצמות ומהות, ומכך מובן שרגש של אהבה לרבי הוא דבר יסודי מאוד.

איך לקשר את הילדים בפועל

כדי להוריד את הרעיון אל הפועל, בחינוך הילדים להתקשרות ואהבה אמיתית לרבי מלך המשיח מתוך אמונה טהורה, הנה לכל לראש מפורש בלוח "היום יום" (כ"ד סיון) מהי הדרך להתקשרות אמיתית: על-ידי לימוד התורה (מאמרים ושיחות), התחברות עם ידידי אנ"ש ותלמידי התמימים בלימודם ובהתוועדותם, וקיום הוראות הרבי.

פתגם זה אינו שייך רק למבוגרים, אלא ניתן ליישום גם בנוגע לילדים:

• **לימוד תורת הרבי:** כבר מהגיל הרך אפשר לעשות זאת באמצעות הספר 'מעין חי' וכדו', להסביר לילדים על כל פרשה ומועד פנינים מביאוריו של הרבי, ועל אחת כמה וכמה בגילאי בית ספר, זכינו וישנם היום ריבוי שיחות ומאמרים מבוארים ומנוקדים המתאימים לילדים בכל הרמות.

• **התוועדויות:** דבר מצוי הוא שילדים משתתפים בהתוועדויות ואף עורכים התוועדות בבית הספר או בפעילות צבאות השם, וכדאי לעודדם בכיוון זה. חשוב מאוד גם ללמדם את עשרת ניגוני הרבי, את החשיבות שבניגונים אלו, הסיפור שמאחורי כל ניגון – כיצד ובאיזה מעמד לימד אותו הרבי וכו', לשנן את מילות "סטאוו יא פיטו", "כי אנו עמך" וכו'.

• **קיום הוראותיו:** ישנו עלון בשם "המעשה הוא העיקר" המביא את הוראותיו של הרבי לכל ימות ומועדי השנה, הוא אמנם אינו מנוקד, אבל הוא כנראה היחיד שמתקיים אצלו הענין של "כל יומא ויומא עביד עבידתי" לפי הוראות ברורות מהרבי. אפשר בכל שבת לבקש מהילד לקרוא מהדף, להחדיר דרכו את האוירה שהיתה באותם ימים ב-770 ולחיות כך יותר את הרבי.

• **מבצעים של הרבי:** אפשר לשתף את הילדים במבצעים כבר מגיל קטן, לספר

> ר' ראובן דיבר על הרבי כמה שעות כמו ילד מפונק שמתרפק בגעגועים ואהבה גדולה מאוד, ממש כמו בן לאביו, בצורה גלויה של השתפכות ממש. זה תפש את כל המקורבים שהיו שם, ולי בתור ילד זה נתן את הכיוון הפשוט והברור שקודם כל אוהבים את הרבי. ר' ראובן לא ציטט פסוקים או הוכחות ממאמרי חז"ל כמה זה חשוב לנשמה, אלא נתן דוגמא חיה, בדברים היוצאים מן הלב

להם את הרקע לכל מבצע, מתי הוא התחיל, סיפורים שסיפר הרבי אודות המבצעים ועוד. אותו דבר גם בקשר למנהגים של הרבי.

• **ראיית פני הרבי** – כבר מעת הלידה רבים נוהגים לשים תמונה של הרבי בעריסה, חשוב להקפיד על כך גם אצל ילדים גדולים יותר, לעודד אותם לערוך אלבום מתמונות הרבי, לראות וידאו של הרבי. הוידאו השבועי "לראות את מלכנו" הוא כלי עצום, וצריכים לנצלו בבתי הספר. אצלנו ערכו עליו מבצע מיוחד נושא פרסים עם חידון שנתי, דפי עבודה וכו', והילדים יצאו עם מטען עצום של ידיעה בתורת הרבי והוראותיו.

איך לחיות משיח

מובן ופשוט ש"לחיות עם הרבי" היום פירושו לחיות עם משיח, ובפרט כשמדברים על "משיחי – אלו תינוקות של בית רבן".

מספר הרבי הריי"ץ על חסיד שהתפלל שנים רבות באריכות ודבקות גדולה. חבריו ידעו שאינו למדן ומשכיל, שאלוהו במה הוא מתבונן בכל אותם שעות, ענה החסיד: לפני ארבעים שנה הייתי ביחידות אצל אדמו"ר הזקן ואמר לי "זכור ושמור בדיבור אחד", בכל דיבור תזכור את ה' אחד המהווה ומחיה את העולם בכל רגע ממש, ואכן בכל מילה בתפילה חשב על כך שהקב"ה בעל הבית כל יכול, וכל העולם בטל אצלו – וחי עם זה ארבעים שנה.

אנו שזכינו לשמוע מהרבי את בשורת הגאולה, ואת כל הגילויים הנעלים של "ימות המשיח" כפי שהדברים מובאים בשיחות הקודש משנת תנש"א-תשנ"ב, מוכרחים להחדיר זאת בילדים בכל רגע ורגע, עד שהילדים יחיו עם משיח כמו אותו חסיד שחי עם "זכור ושמור בדיבור אחד". כמובן שלכל לראש נדרשת דוגמה אישית מהמבוגרים.

גם המבוגרים מרויחים...

לצורך כך חשוב מאוד ללמוד עם הילדים את ה"דבר מלכות", בין באמצעות הפרוייקט הנהדר של "דבר מלכות לנוער", ובגיל יותר מבוגר ללמוד מהדבר מלכות עצמו, עד שיהיו בקיאים ממש איפה הרבי אומר שהגיע זמן הגאולה והכל מוכן, וצריך רק לפקוח את העיניים, והיכן הרבי אומר בפשטות ש"נשיא דורנו הוא גם משיח צדקנו", או שנמצאים בימות המשיח וכו'. וכאשר ילד רואה או שומע מהרבי את הדברים בדרך אור ישר, הדברים חיים וקיימים אצלו בפשטות.

בענין זה אנו המבוגרים צריכים גם ללמוד מהילדים בבחינת "ומקבלין דין מין דין", את האמונה שלהם בכל מילה של הרבי, מבלי לעגל קצוות. כל מילה של הרבי קודש קודשים.

וכאשר נחיה עם האמונה שלהם, זה יהיה האור חוזר שיכנס בנו בפנימיות, ונזכה תיכף ומיד להתראות עם הרבי מלך המשיח בפשטות, ונכריז לפניו: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

להרצאות חינוך נוספות ולקבלת קטלוג "תורת החינוך החב"די" חינם – נא לפנות למשרדי וועדת החינוך בטל': 03-9600667, פקס': 03-9607219 או בדוא"ל:
chinuch@neto.net.il

סיפור חדש

סיפור בהמשכים / פרק א

קשה לקבוע אם סגירת הדלת הייתה טריקה של ממש או שנשארה בגדר הסביר. מה שברור היה למנדי, שהיציאה מהבית הייתה אחת בתכלית מכפי שתכנן.

הוא בשום אופן לא מצליח לשים את האצבע על שורש הבעיה. בעיניו, הוא בהחלט אחד ממצויני הישיבה. הצלחת השנתיים האחרונות היא וודאי ראיה מספקת למעמדו הטוב. עם הזמן פיתח מנדי תחושת שייכות מאוד חזקה לישיבה, לצוות ולחברים. השהות בישיבה אינה מעיקה עליו באורח קבע, עד כדי חיפוש אחרי הנאות חילופיות רדודות כמו אצל חלק מהסובבים בישיבה. ציוניו הם מהטובים ביותר בכיתה והחזרה ביחד אתו לקראת מבחנים הפכה לפרס הניתן מהמשגיח רק לראויים לכך. ו... כן, וודאי שהוא אינו מתגאה חס ושלום מעל האחרים. הוא גם לא חושב שיש כאלו בישיבה החושבים שהוא מתנשא מעליהם או שמגדירים אותו כ'סנוב'.

אין פלא שהימים בישיבה עוברים עליו בטוב ובנעימים. שכן הוא זוכה ליחס מיוחד כמעט מכל הרבנים, פרט למשגיח החדש ר' אברהם זלמן שאוהב מידי פעם 'לעקוץ' אותו על דברים של מה בכך. אבל המשגיח הזה הוא בהחלט לא דוגמא משקפת, הוא סתם אוהב להיות מעצבן. שאר אנשי הצוות ללא יוצא מן הכלל, נהנים להתייעץ אתו מידי פעם בענייני הישיבה, לבקש ממנו שיעזור קצת לבחור מתקשה או סתם לפטפט ולהתוועד בסעודות שבת.

אז למה בתוך המשפחה זה מוכרח להיות שונה לחלוטין?

מה מעכיר תמיד את יחסי המשפחה?

עשרות פעמים הוא הבטיח לעצמו שהפעם המפגש יהיה שונה. הפעם הוא יתגבר, יחרוק שניים ויישאר סובלני עד לרגע העלייה לאוטובוס לכיוון הישיבה. אבל בכל פעם מחדש – זה איכשהו השתבש.

פעם זו מריבה קטנונית שמהר מאוד הופכת ל'ברוגז' אישי עם אחד האחים, פעם התנצחות חסרת תוחלת עם האימא על פרט פעוט כמו סוג הסוודר אותו ייקח לישיבה ופעמים היה זה האבא שהצליח להוציאו משיווי משקלו.

כך או כך, מנדי תמיד חש אווירה טעונה בשהותו בתוככי ארבעת הקירות ביניהם עשה את צעדיו הראשונים ותמיד לבסוף מוצא את עצמו יוצא לכיוון הישיבה בהפגנתיות מרירה.

גם הפעם, היה זה ויכוח קטנוני לחלוטין; האם הציעה שלפתיחת השנה החדשה כדאי יהיה אם ייקח מצעים חדשים. מנדי ראה את זה כמיותר עד כדי עיקשות. עוד שני דקות של דיון, הטונים עולים והנה דלת הבית מצידה החיצוני.

הוא ירד בצעדים כושלים את ארבעת המדרגות שבכניסה לבית ופסע לעבר תחנת האוטובוס. פעולות אלו נעשו בסתמיות כמין רובוט חסר תחושה, שכן שנתיים של נסיעה באותו מסלול הפכו אותן למונוטוניות.

המחשבות העגומות הציפו את כל כולו. הוא עמד כך בתחנה בפיזור נפש ולא הבחין בפרצופיהם הזועמים של הממתינים סביבו כשנדחף לעלות ראשון לאוטובוס. מבחינתו רצה כבר להצטנף במושב הראשון שיזדמן ולנסות להירגע, לנשום לאט לאט ולהחליף את מצב הרוח במשך שעת הנסיעה הקרובה.

הנהג לעומתו, קם כנראה לקראת בוקר מאיר יותר. העבודה האפורה וחסרת האתגרים גורמת לו לנסות ליצור אותם בעצמו. "אוהו, הנה המשיח הגיע לאוטובוס שלי", קידם את מנדי בקריאה קולנית.

"מ... מה? מי זה המשיח?" שאל מנדי בבהלת מה. הפנייה הישירה הביכה אותו והמילים יצאו מפיו ללא מחשבה.

"וואלה יופי!", המשיך הנהג בעליצות חלולה, "אתה שואל אותי מי זה המשיח. ואני שואל אותך בפעם השלישית, לאיפה אתה נוסע?". מנדי התנשם עמוקות והשפיל את עיניו כלפי מטה, זה כבר היה יותר מדאי עבורו. הוא סינן מזוויות פיו את הכתובת, שילם, הכניס את העודף לכיס המכנסיים וצנח בתשישות על המושב הראשון שהיה פנוי.

"יופי", חשב במרירות, "בקצב הזה עוד אמצא את עצמי יורד מהאוטובוס בכפר ערבי קרוב. להיות המשיח כבר הצלחתי..." הוא העיף מבט חטוף לדש החליפה המצוחצחת. לא, אין שם דגלון. הוא לא עד כדי 'מרחף'.

"זהו!" התנער לפתע, "קצת 'מוח שליט על הלב' לא יזיק". מנדי בחור בוגר דיו מכדי להיתפס למצבי רוח ארוכים. "נשארו לי 50 דקות לחזור לעצמי עד הישיבה". הוא הביט בנוף החולף במהירות למול עיניו והחל לשחזר בעיני רוחו את שתכנן לקראת השנה החדשה.

כל כך הרבה תוכניות מבטיחות התרקמו להם במוחו. לאחר שנתיים בהם עיצב את עצמו כבוגר ואחראי, שנתיים בהם השתדל ללמוד מטעויות וכל כך השתפשף. היה זה אך מובן מאליו כי הוא צועד כאן לקראת שנה פורייה ומוצלחת בכל התחומים. יהיו אפילו חידושים מרעננים בידידות העזה שלו עם דובי.

"הו, דובי!", הפנים האדומות נושאות המבט השובבי צפו למולו והוא חייך חיוך רחב מבלי משים, "מעניין אם כבר התחיל לצמוח לו איזה זקנקן בימי החופש", הרהר בחדווה.

דובי הוא חברו הצמוד של מנדי ולקשר ההדוק שביניהם אין מתחרים בין תלמידי הישיבה.

בעצם, כבר ב'חיידר', באחת הכיתות הנמוכות ממש זה בלט מהרגיל, נזכר מנדי. הוא לא זוכר בדיוק מתי והיכן, אבל וודאי שמאז האחד אינו נראה מבלי השני. את כל האירועים הם השתדלו לעבור ביחד וחלקו האחד עם רעהו את החוויות האישיות ביותר.

היה זה אך טבעי ומובן מאליו שהם ימשיכו ביחד באותה ישיבה קטנה. ההורים גם לא הוצרכו לברר עם מי הוא קבע ללמוד בחברותא, מראה השניים הפך לחלק אינטגראלי מה'זאל'.

את השנתיים הראשונות העבירו השניים בצוותא, כאשר אמנם בהוראת הנהלת הישיבה הם ישנו בחדרים נפרדים – ואכן, הייתה זו מגמה מבורכת לפזר את התלמידים המצטיינים לחדרים שונים בפנימייה כדי להשרות אווירה טובה בין אלו הזקוקים לכך – אך ברוב סדרי היום, החל מחסידות בבוקר ועד לאחרי הצהריים הם היו דבוקים כאחד; למדו יחד, התפללו יחד וגם ב'חדר אוכל' היה השולחן בפינה השמאלית למקומם הקבוע.

הנוף שנשקף מחלון האוטובוס התחלף משדות חיטה אינסופיים לנוף מיושב ועירוני יותר, האוטובוס החל חוצה את השכונות שבפרברי העיר בדרכו לתחנה המרכזית. סימן עבור מנדי שנשארו עוד 10 דקות להגעה לישיבה.

הוא נעמד במסדרון האוטובוס, הוריד את תיק התפילין מהתא העליון והתנער קלות מהישיבה הממושכת. מצב רוחו השתנה פלאים ומרץ ההתחדשות החל לזרום בעורקיו.

"בדרך כלל", חשב בחדווה תוך שהוא מיישר בקפידה את קפלי חולצתו אל תוך המכנסיים, "אני מקפיד על ההסכם הישן עם דובי שהוא מתרגש בשביל שנינו ואני נשאר המעשי. אבל בהתחלה כזו וביום משמעותי כל כך, מותר לי לחרוג". הוא לבש את חליפת השבת המהודרת – הרגילה היומיומית, מקופלת היטב בתיק הגדול שבתא המטען – היטיב את הכובע על ראשו והמתין בקוצר רוח לרגע הכניסה.

דומה היה כי תנועת הרכבים הבינה לליבו והאוטובוס גלש במהירות ברחובותיה המרכזיים של העיר ללא מעצורים ופקקים שגרתיים.

"השנה", המשיך מנדי לצבוע את העתיד בוורוד מבטיח, "שנה זו תהיה מעניינת, גם בגלל שכבר לא נהיה חברותא. ככה החליט המשגיח הזקן ר' ישעיה, שאם אנו רוצים לישון באותו חדר בפנימייה, אנחנו כבר לא נהיה חברותא. דובי הסכים מייד וטען שזה יהיה מאתגר עבורנו להתחדש ולרענן את הקשרים בינינו בדרכים חדשות".

"השובב הזה", המשיך מנדי תוך שהוא לוחץ על הפעמון לקראת הירידה בתחנה הקרובה, "הוא חובב מושבע של כל סוגי השינויים והאתגרים למיניהם. לי זה עובר פחות בקלות, אבל וודאי שהחדר המשותף יהפוך לשיחת היום בישיבה" סיכם בסיפוק ופסע לעבר הדלת.

החצר הקטנטנה שבקדמת הפנימייה

המילה האחרונה נתקעה בפיו, הוא נשך את שפתו התחתונה ואדום לוהט נפרש מסביב לפלומת שפמו הדק. העומד בפתח החדר היה נמוך מן הממוצע וכתפיו הרחבות העידו על גוף מוצק. עיניו נעו בערנות ממנדי לדובי והיה נדמה כי שמע את המילים האחרונות...

שקקה חיים. כולם סבבו שם בהתרגשות מצד לצד ונעצרו לרגע למראה דמות מוכרת. הנה שני חברים ותיקים מדברים בשטף, משל רוצים הם להעביר את כל החוויות מ'בין הזמנים' בדקה אחת. והנה ניתן לזהות את החדשים שזו להם השנה הראשונה בישיבה, חלקם הגיעו לבד ולחלקם התלווה אחד ההורים לעזור בהתארגנות הראשונית בחדר ובסידורים אחרונים מול ההנהלה.

מוקד מרכזי להידחקות היה לוח המודעות, עליו נתלתה רשימת השיבוץ בחדרים. יותר מ-20 תמימים נדחקו להתקרב ללוח ולראות היכן שובצו. קריאות התפעלות או אכזבה נשמעו מידי שניות ספורות: וכי קלה היא לגלות מי יהיו השלושה, איתם אחלוק את השנה הקרובה?

מנדי נכנס בצעדים זקופים אל תוך ההמולה וניגש ישירות ללוח המודעות. הוא האיר פנים באדיבות לכל מכריו ובירך בברכת 'ברוכים הבאים' את ה"שיעור אלפ'ים" המתחילים. היה משהו בנוכחותו ובהתנהגותו שגרם לכולם איזשהו סוג של יראת כבוד לא ברורה. תיכף התפנה לו נתיב בין המצטופפים ללוח המודעות והוא עבר בחטף על שמות החדרים. "311... 312... הנה: חדר 317 = דובי, מנדי..." זה הספיק לו.

ריחה של הצביעה המרעננת ליווה אותו כשטיפס במדרגות. הוא פתח את הדלת בסקרנות בעוד הוא משפשף את ידו השמאלית שכאבה מהסחיבה הממושכת.

לא, אף אחד עדיין לא הגיע.

המיטה הימנית שעל יד החלון נראתה לו כמתאימה ביותר לצרכיו. התיק הגדול נפתח ותכולתו החלה להתפזר למקומות המתאימים: הבגדים המקופלים למדף אחד, החולצות והחליפה לתלייה על קולבים, המצעים למיטה וכן הלאה.

"גם דובי אוהב לישון על יד החלון" נזכר מנדי לאחר שסיים לפרוק את כל חפציו ופרש מגבת על המיטה השנייה הסמוכה לחלון כסימן ל"תפוס". לפתע כשהעיף מבט על שתי המיטות האחרות, נזכר שבעצם שכח לבדוק ברשימה מי יהיו שני חברי החדר הנוספים...

"ש-לום" נשמעה ההכרזה בקול צלול מכיוון פתח החדר. מנדי התרומם בשמחה גלויה; הוא לא היה צריך לראות את השיער הבהיר מציץ מעל להר השקיות שבפתח, כדי לזהות את קולו של דובי.

"אז מה אתה אומר על חברי החדר שלנו?" ירה דובי לעבר מנדי לאחר ההתרגשות הראשונית. הוא התרוצץ מסביב לערימת השקיות העמוסות שהביא אתו והחל מפזר את תכולתן לתוך הארונות ועל הרצפה.

"האמת", ענה מנדי, "שלא שמתי לב אפילו עם מי אנחנו ישנים. רציתי רק לראות שאנחנו ביחד והלכתי לתפוס לנו מיטות על יד החלון".

"זה כאילו נקמה על זה שביקשנו להיות ביחד", המשיך דובי בשטף, "רוצים להיות ביחד? אין בעיה תקבלו את זה. אבל 'נסדר אתכם' עם עוד שני פרויקטים...".

"נו, והזוכים הם...?" מנדי הרגיש שסבלנותו פוקעת עוד רגע.

"אחד מהם הוא 'מזרחניק' שמתחיל השנה בח"ד והשני יהיה יעקב".

נראה שהבשורה הייתה מקוממת מידי עבור מנדי כיון שהוא נעמד בבת אחת ופלט בשצף לחלל החדר: "מילא 'מזרחניק' – אני מבין שזה חשוב. אבל למה אנו צריכים את המשיחיסט המוזר הזה בין הרג...?".

המילה האחרונה נתקעה בפיו, הוא נשך את שפתו התחתונה ואדום לוהט נפרש מסביב לפלומת שפמו הדק.

העומד בפתח החדר היה נמוך מן הממוצע וכתפיו הרחבות העידו על גוף מוצק. עיניו נעו בערנות ממנדי לדובי והיה נדמה כי שמע את המילים האחרונות...

איתן.

(המשך יבוגא)

בית חיינו חדור בהכנות לקראת 'ימים על ימ"י מלך תוסיף...'

לחיים! אחים אהובים!

מתוך אש ההכנות ליום קבלת הנשיאות והמלכות – שישים שנה, ימים בהם אנו 'נושמים' אוויר של הכנות ופעולות אישיות וכלליות לקראת היום הגדול, – שמעתי מאברך חסידי את הנקודה הבאה:

ישנה ההוראה הידועה של הרבי שליט"א לגשת למשפיע – 'עשה לך רב' לפני יו"ד שבט. וכמובן, כל אחד מאיתנו מוצא את עצמו בימים אלו ניגש למשפיע, בכדי לבחון את מעמדו ומצבו ולקבל סדר עבודה כראוי להכנה ליו"ד שבט.

אך, כחסידים, אשר 'חסיד הינו פיקח', אנו יודעים היטב שגם כאן, ה'קלוגינקער', היצור המוצלח הזה, שיודע טוב להיכנס לכל מקום קדוש ולשחק את תפקידו – גם כאן הוא נכנס.

הרבי הריי"צ מסביר את מאמר חז"ל אודות היצה"ר שאומר לאדם 'היום עשה כך . למחר אומר לו לך עבוד עבודה זרה'. היצר הרע אומר ליהודי על דברים טובים וקדושים – עשה כך. תעשה אותם. בידעו שלא זוהי ה'נקודה' כעת. וכך הוא מסית את האדם – לדברים קדושים ככל שיהיו – רק שלא יהיה מונח היכן שבאמת הוא צריך להיות מונח.

ה'נקודה' היסודית של חסיד, זה עבודה. עבודה ויגיעה על הכל. ומכיוון שזוהי הנקודה בה"א הידיעה – היצה"ר משתדל להילחם דווקא בה, ועם כל הכוחות.

ואז, כשאנו באים לקבל החלטה טובה, אנו נהיה מוכנים לקחת על עצמינו אפילו החלטה 'רצינית' – וכל אחד לפום שיעורא דילי'ה, אבל – לאו דווקא שזוהי ה'נקודה'. וכאשר יאמר המשפיע איזה שהוא עניין שנראה פשוט וקל, אנחנו נתמה – זהו? רק זה?!...

כי ליצה"ר אין שום בעיה שנעשה אין סוף דברים טובים. עשרות החלטות טובות 'רציניות' גם לא יפריעו לו. מה שיפריע לו – זה דווקא ההחלטה הקטנה והקבועה, זו שתכניס אותי לאפיק של עבודה.

כי זו ה'נקודה'. עבודה. דברים קבועים של פעם ביום – זה נקרא עבודה. לקחת על עצמי אפילו משהו קטן פעם ביום – שיכניס אותי למצב 'עבודתי'. רק לא ליפול ברשת של הערמומי... ומתוך שמחה וטוב לבב!

לחיים!

יום ראשון, כ"ד טבת.

כ"ד טבת. יום ההילולא של רבינו הזקן. ההשגחה העליונה מילאה את היום המיוחד הזה באירועי שמחה. היום התחיל באירועים משמחים, ומכאן המשיך בענייני שמחה במשך היום כולו.

שמחות המתקיימות ב-770 כהנחת תפילין, בר מצווה וכדו', נחשבים לאירועים 'שגרתיים' בבית חיינו. הדבר משתרש יותר ויותר שחגיגת בר מצווה עושים אצל הרבי, עובדה שגורמת לשמחות מעין אלו כמעט בכל יום. אבל הבוקר, כולנו הופתענו: חמש חגיגות הנחת תפילין יחד!

בשולחן הקדמי של 770 התיישבו שלושה חתנים, בשולחן אחר התיישבו עוד שניים, ומכל הכיוונים החל להישמע ניגון ההכנה למאמר, יחד עם אמירת 'לחיים' וברכת חסידים לחתנים. רבה היא השמחה כאשר מדובר גם בחתנים שהגיעו ממקומות אחרים. מפני חביבות העניין אנו נזכיר את שמותיהם: הת' **ישראל ברבי** מאשקלון, ארה"ק. והת' **משה סלונים** שהגיע הנה ממקום שליחותו בצרפת יחד עם אביו. ההתוועדויות ממשיכות עד לזמן תחילת הסדר.

רגע, עוד לא סיימנו... סדר נגלה בוקר מסתיים, ולפתע קול שירה וזמרה נשמע ב-770. התמונה מתבהרת במהרה: הכנסת ספר תורה. משפחת טייכטל על כל סניפיה – השלוחים בעולם כולו, הגיעו הנה בכדי להכניס ספר תורה שנכתב על ידם ליארצייט ה-20 של הילדה אלטע מינה טייכטל ע"ה. וכך, היישר מהגמרות וספרי המפרשים התמימים ניגשים לשמוח ולשמח בשמחת המצווה.

המבצע של התלמידים השלוחים לרגל יו"ד שבט ממשיך בשיא ה'שטורעם', והיום, כמידי יום ראשון של המבצע – מתקיימת ההגרלה השבועית בין התמימים שדייקו בזמן ההגעה לסדר חסידות בוקר במשך השבוע האחרון. השבוע הוגרל סט 'ספר השיחות' מהשנים תשמ"ז-נ"ב בו זכה הת' **שמעון פרבר**.

א.ת.ה. 770 מודיע על פארבריינגען כ"ד טבת עם המשפיע ר' **מיכאל חנוך גאלאמב**. הרב גאלאמב מתוועד על כך שהיצה"ר מצליח ללכוד ברשתו גם את החסידי'שע בחורים עם 'יסוד העפר' – הכבדות מעשיית המוטל עלינו מתוך זריזות הקשורה עם שמחה וחיות.

יום שני, כ"ה טבת.

יו"ד שבט מתקדם לעברינו בצעדי ענק... אצל חיילי בית דוד זה לא נותן מנוחה, והימים כולם סובבים סביב ההכנות ליום קבלת הנשיאות, ובפרט בשנה זו – שישים שנה לנשיאותו הנצחית. הן באופן אישי – כל אחד בעבודתו, לאחר התייעצות עם המשפיע שלו, והן באופן הכללי – מבצעי ההכנה בהם התמימים מתאחדים

מראה שגרתי של הזאל הגדול בזמן ה'סדר'

קבוצת מקורבים על רקע ארון הקודש ב'בית חיינו'

בהחלטות טובות לקראת היום הגדול.

מבצע ענק מתקיים מטעם א.ת.ה. 770, בו התמימים מכל רחבי תבל מתאחדים סביב לימוד שישים נושאים יסודיים בענייני גאולה ומשיח, ומידי תקופה נבחנים על החומר. לאחר שבמשך שבוע ויותר בהם נראו התמימים ב-770 יושבים בזמני ההפסקות יחד עם חברותא ו'חורשים' את הנושאים בענייני גאומ"ש, התקיימו היום המבחנים על השלב הראשון.

בשעות אחרי הסדרים מתקיימת התוועדות יום הולדת לא' התמימים בפינה הצפונית מזרחית. להתוועדות מצטרף השליח למיל-בייסין ר' **יהודה פרידמן**.

יום שלישי, כ"ו טבת.

בהמשך למבחנים בנגלה שהתקיימו בשבוע שעבר – בהתאם להוראת הרבי מלך המשיח בתקופת ה'דידן נצח' – התקיימו היום המבחנים על החומר הנלמד בחודשים האחרונים בחסידות. ובהקשר לכך – א' התמימים שכתב היום לרבי באמצעות ה'אגרות קודש', קיבל מכתב בו הרבי מעורר על החשיבות שהתלמידים ייבחנו, ורצונו הוא שכל התלמידים ייגשו להיבחן – על מנת שידעו היכן הם אוחזים בלימוד. המכתב מתפרסם במהרה בין התמימים ומוסיף חיות בכל הנושא.

יום רביעי, כ"ז טבת.

סדר חסידות ערב מסתיים, וכרגיל מידי יום – התמימים מתיישבים עם ספרי הליקוטי שיחות ושוקעים בלימוד תורתו של הרבי שליט"א לשבוע זה. האחראים על סדר ליקוטי שיחות מקיימים הגרלות בין התמימים על ספרים רבים.

בהמשך הערב עוברת שמועה בין התמימים – ר' **זושא פויזנר** מתוועד בבית משפחת ליבראוו. ביום זה נסתיימו ימי השבעה, ור' זושא מחליט שצריך להתוועד. התמימים כמובן לא מוותרים על ההזדמנות, ונוסעים לפארברייגנגען. ר' זושא מתוועד ומעורר על כך שחסיד צריך לדעת להמשיך הלאה ולהוסיף בעבודתו גם אחרי שלא בדיוק מסתדר לו כל מה שקורה. אנחנו אכן לא מבינים וזועקים 'עד מתי', אך הנקודה העיקרית היא – להמשיך ולהוסיף בעבודה.

ובאותו הזמן, בבית משיח, התמימים מתיישבים ומתוועדים באהבת רעים בהתוועדות יום הולדת לא' התמימים מקבוצה תש"ע.

יום חמישי, כ"ח טבת.

היום הוא יום הולדת אם המלכות – הרבנית חנה. יום זה מקבל דגש אצל התמימים לאור שולי הגיליון המיוחדים בשיחת ה'דבר מלכות' של השבוע, וזוהי לשון כ"ק אדמו"ר שליט"א שם: 'להעיר, שכ"ח טבת הוא יום הולדת של אמי מורתי ע"ה, ששמה חנה, ע"ש כו' ועד ע"ש אמו של שמואל, שסיום וחותם תפילתה "ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו"'. אלו מילים... על ביטויים מעין אלו כבר נאמר, שבעבר, 'הרגשים' שהרבי לא היה אומר בגלוי, החסידים היו אומרים. היום, את כל ה'הרגשים' הכי נעלים – הרבי אומר בגלוי, אלא שעכשיו אנחנו שותקים, ח"ו...

ושוב, דווקא ביום מיוחד כזה – הקב"ה מזמן שמחות לבית חיינו. בקריאת התורה עולה חתן בר מצווה מארץ הקודש – הת' **משה אלפנבייין**. התמימים כבר מבינים שאחרי התפילה יהיה כאן פארברייגנגען טוב... מדובר בבנו של הר"מ בישיבה קטנה בנתניה הרב **ישראל אלפנבייין**, והתמימים שלמדו בישיבה זו מתכננים, כמובן, לנצל את זמן ארוחת הבוקר לשבת ולהתוועד עם הר"מ לרגל שמחת הבר מצווה של בנו.

בסיום התפילה ההתוועדות מתחילה בשולחן הקדמי. התמימים מתיישבים, חתן הבר מצווה חוזר את המאמר, ואז הפארברייגנגען מתחיל עם כל ה'שטורעם'. ר' ישראל מספר סיפור ששמע מר' סעדיה ליבראוו אודות בר מצווה שהתקיימה בברינוא לפני שנים רבות, בה השתתפו רבנים גדולים גם שאינם חסידי חב"ד. וכמובן, הרבנים דורשים ומפלפלים בזה אחר זה. לר' ניסן נעמנוב שנכח באותה שמחה, הדבר לא כל-כך הסתדר... הוא יודע שבר מצווה של חסידים זה לשבת ולהתוועד, אין כאן מקום לפלפולים ודרשות... נעמד ר' ניסן ואמר: 'בבר מצווה נהוג שהחתן חוזר מאמר בעל-פה. המאמר אותו חוזר החתן הוא מאמר קשה מאוד שהחתן אינו מבין ממנו דבר. ניתן לכאורה לשאול – מדוע שלא יחזור על איזה עבודה'דיקע מאמר, שכך גם הוא יוכל להבין מה הוא אומר? – אך ההסבר הוא, שבר מצווה זה לא זמן של הבנה שכלית. בר מצווה זה זמן של קבלת עול. ולכן נותנים לו לחזור דווקא על מאמר קשה שהוא לא מבין, ואז זה רק בקבלת עול פשוטה... וממילא מובן שלא זהו המקום לדרשות ופלפולים...'

"אני התפעלתי מכיבוד האם הגדול של הרבי לאמו"

סיפור שסופר בהתוועדות 'מלוה מלכה' בקשר עם כ"ח טבת – יום הולדת הרבנית חנה ע"ה, אם כ"ק אדמו"ר שליט"א:

ר' אלכסנדר בן-נון ע"ה, שהה במשך תקופה סמוך לבית הורי הרבי מלך המשיח, לצורך לימודי השחיטה. מטבע הדברים הוא היה נמצא בבית עצמו פעמים רבות. מאותה התקופה היו לו סיפורים רבים על הרבי, שהיה אז בגיל הבחרות.

באחת הפעמים, הגיעו כמה חבירות של הרבנית חנה לבקר אותה. במהלך השיחה היא מספרת להם על בנה הבכור, שהוא גאון עצום ובעל זיכרון מדהים, עד כדי שיכול לחזור מילה במילה גם על דבר ששמע פעם אחת בלבד.

הרבנית רצתה להראות זאת לחברותיה, וקראה לרבי – שישב בחדר אחר בבית ולמד. הרבי הגיע, והיא נתנה לו לקרוא מאמר בעיתון מסוים, ולכשסיים, בקשה ממנו לחזור על המאמר בפני הנוכחות. הרבי חזר על המאמר מילה במילה.

מספר ר' אלכסנדר: החברות של הרבנית התפעלו מהגאונות העצומה, אך אני התפעלתי מכיבוד האם הגדול של הרבי לאמו, שגם באמצע הלימוד הפסיק וקיים בקשת אמו בקריאת העיתון.

ובאופן של 'מעלין בקודש' הפארבריינגען ממשיך, כשר' **לייבל מוצ'קין** מצטרף ומספר על הבר-מצווה שלו בלנינגרד, בימים ההם... ר' **פינחס קארף** מתיישב אף הוא, וכך הפארבריינגען ממשיך עד לזמן הסדר.

במשך הימים האחרונים פורסמו בכל רחבי השכונה מודעות מטעם 'איגוד אברכים קראון הייטס' המזמינים את קהל החסידים לכינוס התעוררות ותפילה בתום ימי השבעה של החייל בצ"ה אברהם דוד ליבעראוו ומרת פעשא לאה אזולאי. לקראת סדר חסידות ערב הזאל משנה מראה, ובקדמת 770 ניצבת הבימה של קריאת התורה וכל 770 מלא בספסלים מסודרים כלפי הבימה. הכינוס מתחיל בשעה 8:30 בהשמעת השיחה הידועה מהושענא רבה תשד"מ, שם הרבי מדבר בבכיות על אריכות הגלות. הביטויים לא נותנים מנוח: 'הקב"ה רוצה אמנם שיהודי יאמין באמונה פשוטה...ש'טוב וישר הוי'... ויאמין שלעתיד לבוא יאמרו 'אודך הוי' כי אנפת בי', אבל ח"ו שעניין זה יונח בשכל, שהרי אז לא יוכל לקיים את **רצונו של הקב"ה** לצעוק באמיתיות 'אליך קוינו כל היום' – כל רגע ורגע שביום!'

בשבילנו, התמימים, הכינוס הגיע לשיאו כאשר הת' **לוי ליבעראוו**, אחיו של אברהם דוד ע"ה, עלה ודיבר במשך דקות ספורות בדברים היוצאים מן הלב, על הנקודה המרכזית שצריכה להיות: קבלת פני משיח. אחדות זה סביב הרבי. והרבי זה קבלת פני משיח! (אודות הכינוס בהרחבה – ראה ידיעה נפרדת).

כחלק מההכנות לי"ד שבט – שישים שנה, פורסמו היום בזאל חוברות עם ההנחה מהתוועדות יו"ד שבט תשל"ב, לקראת הוידיאו שיוקרן הערב בזאל הקטן.

יום שישי, כ"ט טבת.

ה'היום-יום' של היום הגיע ממש בזמן. לפני היציאה למבצעים אנחנו קוראים ומפנימים: 'אנן פועלי דיממא אנן. יום הוא אור, עבודתנו היא עבודת האור, מאכען ליכטיג די וועלט [= להאיר את העולם] באור תורה...' ועם המילים הללו אנו יוצאים להאיר את העולם באור תורה כפי שכל הפרטים חדורים בנקודה היחידה של קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש.

כבר בסיום סדר חסידות יוצאים תמימים רבים למקומות המבצעים, בכדי להספיק כמה שיותר בכמות ובאיכות. לצורך כך, ה'מבצעים סנטר' פותח את המכירה של מוצרי המבצעים גם לפני תפילת שחרית.

שעות ארוכות של מבצעים מלאות וחדורות ברבי מלך המשיח מסתיימות במהרה, והנה אנחנו כבר עומדים בכניסת השבת, פרשת 'וארא' בבית משיח.

עד תפילת קבלת שבת הזאל מתמלא בתמימים ואנ"ש שמנצלים את הזמן שישנו עד תחילת התפילה במניין כ"ק אד"ש ללימוד שיחות ומאמרי השבת. קונטרס 'יחי המלך' מעורר את כולם עם ההתוועדות של ש"פ וארא תשמ"ג, שם מדבר הרבי שליט"א באריכות על ההוראה מטענת משה 'למה הרעותה לעם הזה', שכך צריך כל יהודי לדרוש ולטעון כלפי הקב"ה על אריכות הגלות.

תפילת קבלת שבת מתחילה, ותיכף ומיד הקהל מגיע לשירת ה'יחי' שלאחר לכה דודי, שכמו בכל פעם, ובאופן מחודש ונעלה מקודמו, השירה מתעצמת כשהיא חדורה ברגש הציפייה מחד, ובעיקר שמחה גדולה ביותר מאידך, על ההתגלות השלימה, תיכף ומיד ממש. זהו הרי ה'די העכסטע צייט', כי כל רגע שיהיה הוא יותר 'רגע השיא לגאולה' מקודמו. זהו גם ה'די העכסטע מקום'... 770 בית משיח!

לאחר סדר ניגונים וחזרת דא"ח התמימים יוצאים לסעודות שבת בבתי אנ"ש, שם הם מתוועדים ומעוררים בכל מקום עם ה'קאדי' של התמימים בנושא 'שישים שנה' לנשיאות הרבי מלך המשיח.

שבת קודש, ר"ח שבט.

שיעור דבר מלכות הקבוע מתקיים במרכז 770, והתמימים חוזרים שוב ומפנימים. 'צריך כל-אחד-ואחד לקבל על עצמו להוסיף . . ובפרט בהביטול וההתקשרות אל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו . . שבכל אחד ואחד – מציאותו וכל ענייניו . .נעשים קודש לנשיא הדור, על-ידי-זה שמלאים וחדורים בקיום שליחותו של נשיא הדור – שעניינו העיקרי 'להביא לימות המשיח' בפועל ממש'.

תפילת שחרית מתקיימת מתוך שמחה גדולה, כיאה לתפילת ראש חודש, היום בו מתגלה הניצוץ משיח שבכל אחד ואחד – כפי שמגלה הרבי מלך המשיח ב'דבר מלכות' לש"פ תולדות.

לאחר קריאת התורה עולה הרה"ח ר' **שלום חריטונוב** לחזור נקודה משיחת כ"ק אד"ש, וכדרכו בקודש הוא פותח במילים: 'ברשות אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח'...

לקראת ההתוועדות של כ"ק אדמו"ר שליט"א מכין הועד המסדר את מקומו הקדוש, ור' **מנחם גערליצקי** ניגש וממלא את הכוס ביין. בשעה היעודה הקהל נעמד בשירת יחי, מתוך דרישה וציפייה מורגשים בלב לראות את הרבי נכנס, ומתוועד, התוועדות שתהיה לבטח יחד עם כל עם ישראל בבית המקדש. כשר' **יוסף רייצעס** מקריא את האותיות האחרונות של ה'דבר מלכות' השבועי, ההרגשה מתחזקת. 'תיכף ומיד ממש, ביום הש"ק פרשת וארא, (לפני התחלת הקריאה בפרשת בא) יוצאים כל

בנ״י מהגלות...׳

בהמשך מתיישב להתוועד ר׳ **ישראל אלפנביין** מנתניה, כשהוא מספר על שנת הקבוצה שלו, בתחילת שנות הנפלאות. וכרגיל, הזאל כולו מלא בהתוועדויות חתנים, שמתוועדים בחום עד לתפילת מנחה, ועד בכלל...

אחת ההוראות של ׳הדבר מלכות׳ השבועי זה העניין של הקהלת קהילות במיוחד בשבתות. לאור ההוראה, התמימים מתחזקים בעניין ויוצאים לבתי כנסיות בשכונות הסמוכות, ועד למקומות רחוקים של שעתיים הליכה ויותר.

בסדר נגלה של מוצאי שבת, מתקיים הפלפול של ׳יקנים׳ על פי הוראת כ״ק אד״ש. הפלפול נמסר ע״י הת׳ **הילו סקולניק**.

את השבוע פותחים כאן בבית חיינו בריבוי התוועדויות. התמימים מנחלת הר חב״ד התיישבו להתוועדות מלוה מלכה בבית משפחת פרידפערטיג. כמו כן יושבים קבוצה ס״ז לשיעור אחדות בזאל הקטן. וכרגיל – במרכז 770 מתקיימת התוועדות מלוה מלכה הקבועה, בה מבאר ר׳ **יקותיאל ראפ** את הקשר שבין ההלכות הנלמדות לזמן: בזמן זה לומדים הלכות כלים, שתוכנם הפנימי הוא עשיית העולם כלי לאלוקות. וכך בפרשיות הנקראות כעת, המדברות ביציאת מצרים – שבה נצטוו ישראל לשאול ׳כלי כסף׳ וכו׳ בכדי לנצל את מצרים – ולעשות מהם כלים לאלוקות. ההתוועדות ממשיכה עם סיפורים ועובדות שמושכים את הקהל במשך שעות ארוכות.

בבניין הפנימייה של הישיבה כבר נתלתה מודעה ובה פרטי הדברים בנוגע לאירוח התמימים שמתעתדים להגיע הנה בהמוניהם מארץ הקודש, כן ירבו, ואותנו זה מכניס עוד יותר לאווירת ההכנה ליום הגדול – במלאת שישים שנה לנשיאותו-מלכותו של כ״ק אדמו״ר שליט״א מלך המשיח.

לחיים! לחיים ולברכה!

בשיחת ה׳דבר מלכות׳ של השבוע, ישנה נקודה מעניינת:

הרבי מסביר שבחייו של הרבי הריי״צ, ישנם ג׳ תקופות בכללות. ואת שלושת התקופות הללו הרבי משוה לשלושת התקופות הכלליות בעם ישראל – המבוארות בשיחה.

על שנותיו של הרבי הריי״צ בחיי אביו הרבי הרש״ב, שאז היה מנהל ישיבת ׳תומכי תמימים׳ – הרבי אומר שזהו ׳על-דרך ובדוגמת עבודת האבות בהכנה והתחלת העניין דמתן-תורה׳. על שנות נשיאותו של הרבי הריי״צ הרבי אומר ׳על-דרך ובדוגמת החידוש דמתן-תורה׳.

והתקופה השלישית – הרבי אומר שזוהי התקופה של המשך הנשיאות החל מיום י״א שבט תשי״א, וכאן בא הרבי ואומר בפשטות ׳ימות המשיח׳. לא ׳על-דרך׳ ולא ׳בדוגמת׳. ימות המשיח ממש.

ובפשטות, כיון שאז התחילו ימיו של המשיח. הרבי מלך המשיח החל לפעול באופן גלוי להביא לימות המשיח בפועל ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מענדי, אצל הרבי שליט״א מלך המשיח.

CHABAD HOUSE-LUBAVITCH

נטפי ניחומים

שולחים אנו את תנחומינו הכנים, לשליח הרבי מלך המשיח במרכז ניו ג׳רסי,
מסור ונתון להפצת המעיינות חוצה ולהרחבת והגדלת שם חב״ד במדינה כולה

הרב יוסף צבי שי׳ קרליבך

על פטירת אימו מרת צביה ליבא ע״ה

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ומעתה ועד עולם אך טוב וחסד
ימצאוכם כל הימים, ובזכות המסירות לעבודת השליחות להכנת העולם לקבל פני משיח צדקנו
נזכה תיכף ומיד ממש בנחמה האמיתית, בגאולה השלימה, נאו!

הרב ברוך גודמן, אוניברסיטת רוטגרס
הרב משה ורטר, היילנד פארק
הרב יהודה שפריצר, מונרו

הרב לייבל שפירא, אזור החוף
הרב מנדי קרליבך, דרום וצפון ברונזוויק
הרב שרגא קרומבי, אוניברסיטת רוטגרס
הרב אריה גודמן, מזרח ברונזוויק

הרב אפרים קרליבך, הולמדל
הרב דניאל גורדון, אוניברסיטת רוטגרס
הרב יעקב גרינברג, אזור החוף

ממשיכים לרקוד 'מה יפית'

עדיף שיקימו ממשלה של אומות העולם בארץ ישראל!

לפני ח"י שנים בדיוק, במוצאי היום הגדול יו"ד בשבט, יום ההתקשרות והנשיאות של הרבי, זכינו לעמוד בד' אמותיו של הרבי, ולהיות נוכחים בשיחה המצמררת שטרם נשמעה כמותה עד אז, כאשר לפני המלך עבר מי שכיהן שר בממשלת שמיר, שהחלה את תהליך מדריד. הדברים המצמררים שהיו נראים כתמוהים ולא הובנו כהלכה בשעתו, מתגלים כיום כנבואה גלויה ממש על מצבנו המתדרדר, כאשר הרבי צפה את הכול והזהיר שלא להיות שותפים לממשלה המדברת על מסירת שטחים ויש להלחם להפילה, ובפרט שמדובר ביהודים דתיים, שאז גם מתווסף אלמנט החילול ה' הנורא ר"ל.

כל אות ומילה באותה שיחה מצמררת בשיחה למר קצב, מראים לנו עד כמה הרבי לחם בשיא ההתעוררות בנוגע לעניין זה. הרצון לחתוך חלקים מארץ ישראל יחד עם דרישת אומות העולם למסור הכל, כולל ירושלים, מראה לנו עד כמה ה"רגשו גויים" מגיע בעוצמה אדירה, וכפי שכותב המדרש שהפסוק 'למה רגשו גויים' הולך על תקופת ביאת המשיח.

למרות שעברו ח"י שנים מאותה שיחה שלא תשכח, ובפרט אצל כל אלו שזכו לעמוד במחיצת הקודש וראו את הכאב שניבט מפניו הטהורות והקדושות. לב מי לא יחרד. ובפרט כשרואים כיצד שערה אחת מדבריו של הרבי לא שבו ריקם.

"..דיבורים אלו אודות תוכנית האוטונומיה הינם צעד ראשון למסירת חלקים מארץ ישראל ולא רק חלקים קטנים אלא חלקים גדולים כמו יהודה, שומרון, עזה, חברון וירושלים וכו', והרי זה ענין של פקוח נפשות ממש!.. שסופה לצערנו הם עדיין לא למדו כלום מהגירוש מגוש קטיף, וכבר הגירוש מיהודה ושומרון עומד בפתח. ביבי כבר לא מפחד לומר שגם ירושלים נמצאת על שולחן הניתוחים, כפי שהבטיח מפורשות לנשיא המצרי בשבוע שעבר. אולם רק בציבור הדתי לאומי שהיה אמור לעמוד על רגליו האחוריות, משתעשעים עדיין בפילוסופיות מיושנות ומאובנות על 'מלכות ישראל' ו'אחדות העם'

מסירת חלקים מארץ-ישראל בפועל והקמת מדינה פלסטינאית.

"..עצם הדיבור בנוגע לתוכנית האטונומיה הוא חילול ה' וחילול הקודש. זה שיש בארץ ישראל יהודים שאינם שומרי תורה ומצוות הרי זה בנוגע להם בפרטיות, אבל כאן המדובר שממשלת ישראל תכריז מלחמה גלויה נגד ה' ותורתו.

"..עדיף שהממשלה תתבטל ולא תהיה ממשלה יהודית שהרי לא מדברים אודות תוכניות אלו אלא אך ורק בגלל לחץ אומות העולם (כפי שהם בעצמם אומרים), אז באם כך הוא המצב הרי לפי זה עדיף שיקימו – רחמנא ליצלן ממשלה של אומות העולם בארץ ישראל והם יחליטו לכתחילה מה לעשות עם ארץ-ישראל, ולכל הפחות אז לא יהיו יהודים שיחתמו על ענינים כאלו!

"..במילא אם אנשים שלא מאמינים בהקב"ה היו עושים את זה הי' אפשר להבין, אבל אנשים שמאמינים בהקב"ה שמהם יבוא חתימה אודות מסירת חלקים מארץ ישראל הרי זה חילול ה'.

"..ביטחון של ארץ ישראל הוא מה' אחד, ובאם יתנהגו בהתאם בכל התוקף הדרוש כפי שצריכים אז אין מה לדאוג בנוגע לבטחון ארץ ישראל!

"..באם ימשיכו בכיוון זה אודות דיבורים כאלו אזי אני מנחם מענדל יהיה הראשון שילחם בכל התוקף ובכל הכחות שלי נגד שמיר שתתפרק הממשלה! ..באם שמיר אינו יכול לעמוד מול הלחץ של אוה"ע, שיכריז זאת בגלוי שאינו יכול לעמוד מול הלחץ ואינו יכול להיות יותר ראש הממשלה!"

כיום ברור לכולם שההקפאה ותוכניות אלו נעשו בהוראה ישירה של פקידי הבית הלבן, וממשלת ישראל היא בתפקיד הבובה המבצעת במדויק מה שדורשת ארצות הברית, ומכאן רואים עד כמה הדברים של הרבי קלעו לחוט השערה.

הרבי דיבר באותה שיחה על איסור 'לא תחנם', על פיקוח נפש, על מלחמה גלויה נגד ה' ותורתו, כפירה בה', ובנוסף לכך – החילול ה' שעושים זאת יהודים שנקראים שומרי תורה היושבים בממשלה שנחשבת כממשלה יהודית.

ממשלת נתניהו נחשבת כיום לפרו דתית וחרדית הכוללת גם מפלגות ימין. למפלגת הליכוד עצמה הצביעו מאות אלפי דתיים, ובקולותיהם מבצעים את תחילת

מאת: שי גפן

למרות שעברו ח"י שנים מאותה שיחה שנאמרה בליל י' שבט תשנ"ב, אי אפשר לשכוח אותה, ובפרט אלו שזכו לעמוד במחיצת הקודש וראו את הכאב שניבט מפניו הטהורות והקדושות. לב מי לא יחרד. ובפרט כשרואים כיצד שערה אחת מדבריו של הרבי לא שבו ריקם

החורבן של ארץ ישראל ותחילתה של ההתנתקות שהחלה לצאת לדרך בתוכנית ההקפאה האיומה. רק שוטה וכסיל, מדמיין לעצמו שמדובר באירוע חולף ולא בתכנית מחושבת היטב.

הוראה מעשית ומיידית

רבים שואלים מה יש לעשות? כיצד יש לפעול?

ראשית – לא לשתוק. למחות, לזעוק, לחלק חומר הסברה, להיות שותפים בפעולות המטות הפועלים למען הצלת העם והארץ מבלי להירתע.

ידועה השיחה של הרבי שנאמרה בחודש כסלו תש"מ, איך ייתכן שעוברת אסיפה בלי לדבר ולמחות על שלימות הארץ?! "**היתכן ששלשה ימים הם היו ביחד ודיברו על כל הענינים הכי חשובים, וקבלו החלטות טובות, אך על המעמד ומצב הקשור עם פקוח-נפש ממשי של יותר מכמה עשרות מבני ישראל – לא מזכירים?! ואין פוצה פה ומצפצף!!!**"

ובכן, אסור שיהיה כנס אחד של אנ"ש המקושרים לרבי, כולל חתונות ובר מצווה, שלא יביעו בו מחאה ויעוררו את הקהל למחות ולסייע ככל הניתן ליישובי יהודה ושומרון הנמצאים במצור ובמצוק. אין ספק שעצם המחאה והזעקה של הרבי יביא במהרה להתגלות של הרבי מלך המשיח, בחסד וברחמים.

הכירו את הפנים של מועצת יש"ע

במשך שנים הובילה מועצת יש"ע את המאבק, כביכול, למען ארץ ישראל. הם סחבו אותנו מהפגנה להפגנה, סיפרו לנו סיפורים, אבל מתחת לפני השטח הם 'סגרו דילים' עם השלטון, אפשרו להם למכור את הכול ובזול תמורת הבטחות מעורפלות ושקריות על גושי התיישבות.

לפתע, במבט של מספר שנים שלאחר ההינתקות, מתברר שהגירוש הנורא תואם להפליא בין הממשלה לבין מועצת יש"ע, שלא רק שלא נלחמה, אלא הייתה שותפת סוד וסייעה שההתנתקות תעבור בצורה חלקה. לציבור היא מכרה סיפורים, אבל מאחורי הקלעים היא פעלה בתיאום מופלא כדי שההצגה תהיה מושלמת.

בשבוע שעבר התפטר פנחס וולרשטיין מהנהגת מועצת יש"ע, שהובילה את הקו של 'מדינת ישראל' גוברת על 'ארץ ישראל', עוד שקר וזיוף מבית היוצר של הציונות הדתית. התפטרותו מהווה סיבה לשמחה, אולי סוף סוף ישכיל הציבור הזה להבין שבאהבה לא מנצחים, ומי שרוקד 'מה יפית' לרגלי השלטון הרקוב והמסואב, ומזמר לו בפתיחת ספר התורה 'מי שברך', וחוגג לו ימי עצמאות עם הלל, שלא יתפלא שאותו שלטון מלמד אותו פרק בהלכות "מלכות ישראל".

לצערנו הם עדיין לא למדו כלום מהגירוש מגוש קטיף, וכבר הגירוש מיהודה ושומרון עומד בפתח. ביבי כבר לא מפחד לומר שגם ירושלים נמצאת על שולחן הניתוחים, כפי שהבטיח מפורשות לנשיא המצרי בשבוע שעבר. אולם רק בציבור הדתי לאומי שהיה אמור לעמוד על רגליו האחוריות, משתעשעים עדיין בפילוסופיות מיושנות ומאובנות על 'מלכות ישראל' ו'אחדות העם' וכל מיני סיסמאות מהסוג של הושטת "הלחי השנייה" הזכורה לשמצה אצל כולנו.

לשם מה הבאנו את הדברים?

ידידו הטוב של וולרשטיין, מר וולנסי, ראש מועצת הגליל העליון, כאב את פרישתו של מר וולרשטיין, ומדבריו נוכל ללמוד קצת על האיש והלך הרוח הפושה בציבור הזה. הנה כמה מהפנינים המשבחים את מר וולרשטיין.

"חבל להפסיד אנשים כמוהו בראשות המתנחלים, שטובת המדינה עומדת לנגד עיניהם לפני ארץ ישראל השלמה.

"אני זוכר שראשי יש"ע מנעו עימות עם הצבא, כשעמדו בראש המצעד שצעד במהלך ההתנתקות מכפר מימון. אין לי ספק שבזכותם פונה חבל עזה די בקלות".

מתי בדיוק יקלטו שם שהמאבק על ארץ ישראל נקנה ביסורים ולא בלטיפות של אהבה וסגידה לעבודה זרה של דורנו שנקרא "מדינת ישראל"? ארץ ישראל נתנה לנו ולאבותינו על ידי הקב"ה, ואין בכוחו של השלטון שהוקם בדיעבד בשנת תש"ח למסור חלקים מהארץ המובטחת שניתנה לנו על ידי בורא העולם.

עד שלא יתנתקו מריקודי העגל סביב השלטון החילוני, לא יהיה סיכוי לשום מאבק. כבר כיום ברור שבהמשך שיטה זו, ניתן לוותר מראש על כל המאבק. וכדי ביזיון וקצף.

כרמי שלי נטרתי?

ישראל שלחה שני מטוסים גדושים בתרומות וציוד חילוץ ורפואי לאזור הנפגע בהאיטי. מדובר בצוותים ענקיים שעלותם מסתכמת בסכומי עתק. ממש מתחת לאפינו, מסתובבים עדיין אלפי מגורשים המושלכים מבתיהם, כאשר מדינת ישראל מתעמרת בהם עד עצם היום הזה במשך חמש שנים! הם דואגים לכושים מסכנים בהאיטי כאשר בתוך הכרם שלהם סובלים אלפים מאותו גירוש אכזר שהם עצמם ביצעו. איפה הבושה?!

חסידים . . אין משפחה

נולדו במזל"ט

• למשפחת ר' **שמואל אופן**, ביתר עילית – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' יוסף יצחק אופן, משפיע בישיבות חב"ד חח"ל צפת ותות"ל יתורת אמת', ירושלים; משפחת ר' יעקב אריה שמולביץ, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בית שאן; משפחת ר' קלמן שמולביץ, ירושלים; משפחת ר' אברהם ליסון, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **יעקב אסרף**, פתח תקוה – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' שלמה אסרף, בני ברק; משפחת עובדיה דעוס, אחיעזר; משפחת ר' אלעזר גלבשטיין, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **אברהם מרדכי בארנס**, כפר חב"ד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' יוסף בארנס, כפר חב"ד; משפחת ר' שלום דובער ליברוב, ברנואה, צרפת.

• למשפחת ר' **שלמה יעקב ביטון**, פלורידה – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' חביב ביטון, כפר חב"ד; משפחת ר' מיכאל בן ארוש, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **אליעזר ביכלר**, ירושלים – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' מרדכי ביכלר, ירושלים; משפחת ר' שמואל יהודה הלוי ויינפלד, ירושלים; משפחת ר' שלמה רוזנברג, מנכ"ל ישיבות חב"ד תות"ל בני ברק.

• למשפחת ר' **יוסף יצחק בלוי**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ כנרת – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' יעקב מאיר בלוי, ירושלים; משפחת הרב טוביה בלוי, רב שכונת נווה יעקב ומנהל על יסודי בית חנה ירושלים; משפחת ר' יהודה לייב זלמנוב, בני ברק; משפחת ר' יוסף קרמר, שליח כ"ק אד"ש מה"מ טבריה; מרת חיה זעלדא קרמר, מונטריאול; מרת חנה פייגא פרידמן, ירושלים.

• למשפחת ר' **יעקב בנון**, קראון הייטס – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **אלי בריסקי**, נורט' הוליווד, קליפורינה – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **חיים זילבר**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ שכונת מרום כנען, צפת – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' אליעזר זילבר, בני ברק; מרת רובינשטיין, צפת; מרת רינה לייכטר, משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ לארה"ק, צפת.

• למשפחת ר' **אלכסנדר חזן**, אלעד – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **דוד יוניק**, קראון הייטס – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **אריה ליברמן**, קראון הייטס – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **יוסף יצחק מנדלסון**, לוד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' מרדכי מנדלסון, לוד; משפחת ר' יצחק יונה מנדלזון, לוד.

• למשפחת ר' **יעקב מקס**, בית שמש – להולדת הבן; ולזקניהם מרת גולדה גורביץ, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **מרדכי מרום**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' שמואל מרום, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' בוגיד סרוסי, מיתר.

• למשפחת ר' **יוסף סלומון**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ סופיה, בולגריה – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' אברהם סלומון, ראשון לציון; משפחת ר' יעקב ברגמן, ירושלים.

• למשפחת ר' **צבי חיים סלונים**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מצפה רמון – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת הרב זאב דב סלונים, חבר בי"ד רבני חב"ד ורב מרכז ירושלים; משפחת ר' פתחיה ליפסקר, פוסטוויל, איווה.

• למשפחת ר' **אביגד עקיבא**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ראש העין – להולדת הבן **הבן והבת**; ולזקניהם משפחת ר' בנימין עקיבא, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ראש העין; משפחת ר' שלום הלל, לוד.

• למשפחת ר' **אריה פורפיס**, מיאמי ביטש, פלורידה – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **יצחק בער קפלן**, פורט לודרדייל, פלורידה – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת קפלן, ארה"ב; משפחת אביעד, רעננה.

• למשפחת ר' **מנחם מענדל אליעזר קרוטמן**, לוד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' ינאי קרוטמן, באר שבע; משפחת ר' אליעזר הנדוורקר, מבוא מודיעין.

• למשפחת ר' **אברהם מאיר רבינוביץ**, כפר חב"ד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת הרב חיים יהודה רבינוביץ, אב"ד בירושלים; משפחת ר' יוסף יצחק בורובסקי, כפר חב"ד; מרת חיה גיטלר, תל אביב.

• למשפחת ר' **עמיחי ריבר**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ונציה, איטליה – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' נתן ריבר, כפר חב"ד; משפחת ר' משה וסרמן, ירושלים.

• למשפחת ר' **אריה רסקין**, ברוקלין הייטס, מיניסוטה – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **יעקב ישראל שניידר**, ביתר עילית – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת שניידר, ירושלים; משפחת רוזנהויר, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' משה קופמן, ירושלים.

• למשפחת ר' **דובער שפירא**, קראון הייטס – להולדת הבן.

•

• למשפחת ר' **מענדל אבצן**, מרינה דל ריי, קליפורניה – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **אברהם בלסופסקי**, פנוות, ניו ג'רסי – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **משה דריזין**, קראון הייטס – להולדת הבת. ולזקניהם משפחת ר' שלום דובער דריזין, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **מיכאל וייצמן**, נתיבות – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' שלמה חיים וייצמן, באר שבע; משפחת ר' חיים סמדג'ה, ירושלים.

• למשפחת ר' **יצחק חברוני**, קרית ארבע, חברון – להולדת הבת **חנה**; ולזקניהם משפחת ר' אברהם חברוני, קרית ארבע, חברון; משפחת ר' אברהם בראונר, צפת.

• למשפחת ר' **יעקב ישראל ירוחים**, באזל, שווייץ – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' מיכאל ירוחים, פראג, צ'כיה; משפחת ר' יצחק זעליג, באזל, שווייץ.

• למשפחת ר' **מנחם מענדל הכהן כץ**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מיאמי ביטש, פלורידה – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' יעקב הכהן כץ, ירושלים; משפחת ר' דובער מנדלזון, כפר חב"ד; משפחת ר' יצחק יונה מנדלזון, לוד.

• למשפחת ר' **דוד סטרחוב**, נצרת עילית – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' ישראל סטרחוב, צפת; משפחת ר' יחיאל דוד, שליח כ"ק אד"ש מה"מ הר יונה, נצרת עילית; מרת זוהרה שרה דוד, תל אביב; מרת זוהרה רחל מעטוף, ברקת.

• למשפחת ר' **יוסף פלס**, קראון הייטס – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **חיים ראובן פרידמן**, לוד – להולדת הבת **מושקא**; ולזקניהם מרת פריידא חיה פרידמן, צרפת; משפחת ר' ראובן מרנץ, כפר חב"ד; משפחת ר' וועלוועל פסח מרנץ, כפר חב"ד; מרת מלכה נקי, ירושלים.

• למשפחת ר' **מענדל פרידמן**, פאלם דסרט, קליפורניה – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **ברוך יעקב קאפלושניק**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' דב מאיר קאפלושניק, ירושלים; משפחת ר' אברהם יעקב הכהן סוסובר, נחלת הר חב"ד.

• למשפחת ר' **יעקב מאיר קוביטשעק**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ סרטוב, רוסיה – להולדת הבת **רבקה**; ולזקניהם משפחת ר' יצחק יהודה קוביטשעק, ירושלים; משפחת ר' שמואל קורץ, כפר חב"ד; מרת שרה רסקין, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **אלכס קלר**, סוני ייסלס ביטש, פלורידה – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **משה שמשון ריינץ**, לוד – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' שמואל חיים ריינץ, עמנואל; משפחת ר' יוסף זאב ריינץ, קראון הייטס; משפחת ר' חיים עמרן, טירת הכרמל.

• למשפחת ר' **זאב שטיפל**, פיסטאני, סלובקיה – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **יוסף שמעון**, רחובות – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' מיכאל שמעון, נתניה; משפחת ר' יהודה רובין, שליח כ"ק אד"ש מה"מ אלון מורה.

הגיעו למצוות

• למשפחת ר' **ברוך מסעוד אדרעי** – להגיע הבן התי **אברהם** למצוות.

• למשפחת ר' **אברהם אלאשוילי**, רמלה – להגיע הבן התי **מנחם מענדל** למצוות; ולזקניהם מרת דינה אלאשוילי, לוד; משפחת ר' אבישי בטשוילי, נחלת הר חב"ד.

• למשפחת ר' **דניאל יעקובסון** – להגיע הבן התי **מענדל** למצוות.

• למשפחת ר' **אליהו בן עטר**, חולון – להגיע הבן הת' **מנחם מענדל** למצוות.

• למשפחת הרב **שלמה יצחק פראנק**, רב שכונה עכו – להגיע הבן הת' **צבי פסח** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

• למשפחת ר' **יצחק בלומינג**, בורו פארק – לבוא הבן הת' **יצחק** בקשרי שידוכין עב"ג **מלכה** למשפחת **סילברברג**, וועסט בלומפילד, מישיגן.

• למשפחת ר' **דוד בר כוכבא**, ירושלים – לבוא הבן הת' **ישראל** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה** למשפחת ר' **אליהו מיכאלשווילי**, כפר חב"ד.

• למשפחת **בראון**, לוס אנג'לס, קליפורניה – לבוא הבן הת' **דב** בקשרי שידוכין עב"ג **קיילא** למשפחת **פינסון**, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **משולם גדסי**, קרית גת – לבוא הבן הת' **שלום דובער** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה** למשפחת ר' **ישששכר דרחי**, נחלת הר חב"ד.

• למשפחת ר' **שניאור זלמן גודמן**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ אשדוד – לבוא הבן הת' **אלקנה פנחס** בקשרי שידוכין עב"ג **דבורה** למשפחת ר' **אליהו קוק**, כפר חב"ד; ולזקניהם מרת נחמה ציפא גודמן, שיקגו; מרת זיסל קליין, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **ישראל צבי גליצנשטיין**, נחלת הר חב"ד – לבוא הבן הת' **יוסף** בקשרי שידוכין עב"ג **חיה מושקא חמי** למשפחת **רייטשיק**, כפר חב"ד.

• למשפחת **האלער**, יוהנסבורג, דרום אפריקה – לבוא הבן הת' **ישראל** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה** למשפחת ר' **בנימין וולף**, קראון הייטס. ולזקניהם משפחת ר' יצחק שפרינגר, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **גרשון זירקינד**, מונטריאול, קנדה – לבוא הבן הת' **יצחק** בקשרי שידוכין עב"ג **אודל** למשפחת **יאקבס**, אמרספורט, הולנד.

• למשפחת **חריטאן**, ווינפיג, קנדה – לבוא הבן הת' **שלום דובער** בקשרי שידוכין עב"ג **רחל** למשפחת ר' **בן ציון גייסינסקי**, בולטימור, מרילנד.

• למשפחת **יאקבס**, קליבלנד – לבוא הבן הת' **יצחק** בקשרי שידוכין עב"ג **ריזל** למשפחת ר' **דובער ערטנרוי**, מונטריאול, קנדה.

• למשפחת ר' **שניאור זלמן לברטוב**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ פוניקס, אריזונה – לבוא הבן הת' **דב** בקשרי שידוכין עב"ג **מוסיא** למשפחת ר' **מנחם מענדל לרמן**, קראון הייטס. ולזקניהם משפחת ר' שלום לברטוב, קראון הייטס. ר' צבי אבא לרמן, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **ישעיהו אהרן לי**, ביתר עילית – לבוא הבן הת' **מיכאל** בקשרי שידוכין עב"ג **חיה מושקא** למשפחת ר' **שמואל סננס**, צפת.

• למשפחת **ליימדורפר**, סאני איסלס, פלורידה – לבוא הבן הת' **מרדכי** בקשרי שידוכין עב"ג **נעמי** למשפחת **היימן**, פיטסבורג, פנסילבניה.

• למשפחת ר' **יוסף חנניה מינסקי**, קראון הייטס – לבוא הבן הת' **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עב"ג **נחמה** למשפחת ר' **שלום באראס**, קראון הייטס; ולזקניהם משפחת ר' חיים מינסקי, קרית אונו; משפחת ר' זוסיא גרוס (פרוס), בני ברק.

• למשפחת ר' **אורן נוי**, כפר חב"ד – לבוא הבן הת' **אור חי** בקשרי שידוכין עב"ג **אליה** למשפחת ר' **עזריאל פרל**, ירושלים.

• למשפחת הרב **יוסף יצחק פייגלשטוק**, רב קהלת ליובאוויטש בואנוס איירס, ארגנטינה – לבוא הבן הת' **אברהם** בקשרי שידוכין עב"ג **חיה מושקא** למשפחת ר' **יעקב הלוי הורביץ**, ראשון לציון.

• למשפחת ר' **ויקטור קסטיאל**, כפר חב"ד – לבוא הבן הת' **דוד** בקשרי שידוכין עב"ג **צביה** למשפחת ר' **שמואל גנץ**, רחובות; ולזקניהם משפחת ר' חיים שמואל מנחם מענדל ליברוב, לונדון, אנגליה.

• למשפחת **רוזנצווייג**, טורונטו, קנדה – לבוא הבן הת' **שמואל** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה** למשפחת **בריקמן**, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **משה קלמן ריינץ**, צפת – לבוא הבן הת' **אפרים מנשה** בקשרי שידוכין עב"ג **אסתר חדוה** למשפחת ר' **מנחם הכהן קליינמן**, באר שבע; ולזקניהם משפחת ר' יוסף זאב ריינץ, קראון הייטס; מרת לאה רבקה גרינברג, בני ברק.

• למשפחת ר' **אברהם שדה**, חולון – לבוא הבן הת' **מיכאל** בקשרי שידוכין עב"ג **יפעת** למשפחת ר' **יהושע שפיגל**, חולון; ולזקניהם מרת ליליה שפיגל.

הקימו בית בישראל - בית חב"ד

• למשפחת ר' **דוד שלמה אלימלך**, מגדל העמק – לנישואי הבן הת' **חיים מאיר** עב"ג **רבקה ניצה** למשפחת ר' **אברהם חנניה יפרח**, נתיבות; ולזקניהם מרת אסתר אלימלך, מעלות; משפחת ר' דוד יפרח, כפר חב"ד; משפחת ר' שמעון אמיתי, כפר חב"ד; מרת לאה אמיתי, כפר חב"ד.

• למשפחת **בורסטון**, לוס אנג'לס, קליפורניה – לנישואי הבן הת' **אלתר** עב"ג **דינה** למשפחת **רפופורט**, לונג ביטש, קליפורניה.

• למשפחת **בן יעקב**, בית דגן – לנישואי הבן הת' **שני** עב"ג **אביטל** למשפחת ר' **אמנון פרידמן**, פרדס חנה; ולזקניהם מרת שרה בן יעקב; משפחת ר' יחיאל צוברי.

• למשפחת ר' **ברוך שלמה גולדשטיין**, לוד – לנישואי הבן הת' **נחמן** עב"ג **שושנה** למשפחת ר' **אפרים פריימן**, ירושלים; ולזקניהם משפחת ר' ישראל פריימן; ירושלים, משפחת ר' שלום לנדסברג, ירושלים.

• למשפחת ר' **גבריאל גופין**, קראון הייטס – לנישואי הבן הת' **מנחם מענדל** עב"ג **ריקל** למשפחת ר' **ירמיה הלוי לאבנשטיין**, מלבורן, אוסטרליה.

• למשפחת **גרוסברג**, מלבורן, אוסטרליה – לנישואי הבן הת' **דניאל** עב"ג **חנה** למשפחת **וונטיילער**, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **ישראל שכנא דוברוסקין**, כפר חב"ד – לנישואי הבן הת' **מנחם מענדל** עב"ג **חיה מושקא** למשפחת ר' **דוד אהרן נוטיק**, צפת; ולזקניהם משפחת ר' חיים אהרן דברוסקין, ירושלים; משפחת ר' ברוך גופין, כפר חב"ד; מרת חנה נוטיק, נחלת הר חב"ד; מרת נחמה חנה אנגלסמן, בני ברק; מרת הנהלי שלזינגר, בני ברק.

• למשפחת ר' **יוסף יצחק כהנוב**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ג'קסונוויל, פלורידה – לנישואי הבן הת' **לייב הכהן** עב"ג **חנה סטרי** למשפחת **בריסקי**, אגורה הילס, קליפורניה.

• למשפחת **לאונבין**, בורו פארק – לנישואי הבן הת' **דב** עב"ג **רחל** למשפחת **דווייס**, פלטבוש.

• למשפחת **לוין**, וואסטער – לנישואי הבן הת' **יהושע הלוי** עב"ג **קלודיה** למשפחת **לפטאס**, בוניטה ספרינגס, פלורידה.

• למשפחת ר' **צבי הירש ליברמן**, אנגליה – לנישואי הבן הת' **גדליה** עב"ג **חנה** למשפחת ר' **מרדכי הלפרין**, מירון; ולזקניהם משפחת הרב משה דוד ליברמן, אנטוורפן, בלגיה.

• למשפחת ר' **משה פזייב**, לוד – לנישואי הבן הת' **זוהר** עב"ג **זהבה** למשפחת ר' **רחמים ארנבאייב**, בני ברק.

לעדכונים – שלחו מייל:
chsidim@gmail.com

770 SHNEOR
התקליטן החבד"י שלכם לכל אירוע
052-6770779 shneor.dj770@gmail.com

השלוחים בארץ הקודש התאספו ודנו:

איך להכין את העולם לקבלת פני משיח

חייבים לפרסם משיח – מושב הנעילה

מאות שלוחי הרבי, מנהלי ופעילי בתי חב"ד בישראל, השתתפו בכינוס השלוחים השנתי שנערך על ידי צעירי אגודת חב"ד בארץ הקודש. הכנס התקיים במלון "ניר עציון" בחיפה, והתפרס על פני שלושה ימים.

במושב הפתיחה, ביומו הראשון של הכינוס, נפגשו השלוחים עם חברי בית דין רבני חב"ד וראשי המוסדות ודנו בדרכים לשיתוף פעולה, קידום מפעל השליחות והרחבת וביסוס מוסדות חב"ד בארץ הקודש.

ביום השני של הכינוס, התאספו השלוחים למושב בנושא: "שישים שנות נשיאות – שישים שנות שליחות". נשאו דברים: הרב **שמעון אייזנבך** מהשלוחים באילת, הרב **שמואל בראון** מראשי ישיבת מעיינות בירושלים, רבה של קריית מוצקין הרב **דוד מאיר דרוקמן**, והרב **שמואל בוקיעט** משלוחי הרבי מלך המשיח לארץ הקודש.

בפתחו של יום השלישי של הכינוס נערכו מספר סדנאות בנושא: "מיתוג ומיצוב בית חב"ד" – אמצעי עיקרי להעברת מסרים וחיבור הקהל. השלוחים שמעו גם על רעיונות לתוכניות חסידיות של אירוח וחוויה – מרכז יהדות ומדבר מצפה רמון, יהדות על המצדה, בית אסנט בצפת, "ירושלים של מעלה", מיזם התיירות של בית חב"ד קריית שמונה, חב"ד על המים בטבריה, ואירגון "תוכנית בר מצווה ובת מצווה".

מושב הנעילה עסק ב"הכנת עצמו וסביבתו לקבלת פני משיח צדקנו", והוא התקיים ביומה השלישי של הוועידה, בהשתתפות שיא של השלוחים, שרבים מהם איחרו בשלו את שובם למקומותיהם. במהלך המושב הודגש המשותף והמאחד, בשליחות להפצת בשורת הגאולה ובהכנת העולם לקראתה. השלוחים שמעו על רעיונות מעשיים להחדרת בשורת הגאולה בכל פרט בעבודת השליחות, ודנו בדרכים לחיזוק הפעילות והמודעות לענייני גאולה ומשיח.

הרב **שניאור חביב** מנהל בית חב"ד ברמת אביב ג' ומנחה המושב, סיפר ל'בית משיח' על המושב, על מה שקדם לו, ועל תוצאותיו.

לקראת כינוס השלוחים, חלה התעוררות רבה בקרב השלוחים בקשר ל'מבצע משיח'. הכל הסכימו שיש לעשות יותר, לפרסם ולהסביר, דעות רבות נשמעו, וניכרה התעניינות רבה בקרב השלוחים, אך לא תמיד הייתה הסכמה. צא"ח העלו

שליח הרבי בבאר שבע הרב שניאור זלמן גורליק

הרב יהודה דונין, שליח הרבי אחוזה-כרמל חיפה

הרב שניאור חביב שליח הרבי ברמת אביב ג'

הרב ניצן שמחון, שליח הרבי בגילה-ירושלים

הרב משה גרוזמן, שליח הרבי בראשון לציון

רכז הוועידה, הרב מוטי גורליק שליח הרבי בפתח תקווה

הצעה, שהשלוחים עצמם ייטלו יוזמה ויכינו מושב שיעסוק בנושא משיח. תוך זמן קצר התגבשה קבוצת שלוחים ובה ייצוג לדעות השונות בקרב החסידים, במטרה לתכנן מושב שיעסוק בענייני גאולה ומשיח.

ראשית הצבנו לעצמנו שני יעדים: הראשון לייצור התעוררות מוגברת בקרב השלוחים, לחיות בעצמם ולהחיות את סביבתם בענייני משיח וגאולה, היעד השני היה להוריד את הדברים למעשה בפועל כך שהשלוחים יוכלו לצאת עם משהו מעשי. בהתאם לכך התחלקה תוכניית המושב לשניים. א. משא מרכזי. ב. ממנו יראו וכן יעשו.

כאשר שואלים את הרב חביב, כיצד מתגברים על חילוקי הדעות, הוא מסביר: הבנו ש'העגלה תקועה' – העיסוק בנושא המשיח נחלש – כאשר מדברים בנושאים שיש עליהם מחלוקת. החלטנו להתמקד בנושאים המוסכמים על הכל, הכנת עצמו והעולם לקבלת פני משיח, ופרסום בשורת הגאולה.

הגענו למסקנה שאם ברצוננו לקדם תהליך, של התעוררות רבתי לפעול ב'מבצע משיח' עלינו להתמקד בכינוס זה במאחד. ראינו שעל רוב הדברים אנו מסכימים. כולנו מסכימים שהשליחות היחידה היא קבלת פני משיח בפועל ממש ושכל הפרטים בשליחות חייבים להיות קשורים למשיח; הסכמנו שאנו השלוחים, צריכים להתחזק ולהוסיף בלימוד גאולה ומשיח, מפני שאם אנחנו לא נחיה זאת, כמובן שלא נוכל גם להעביר את זה הלאה; הסכמנו כולנו שבחוג הפנימי של המשפחה וכדומה, יש לחיות ולהיות מודעים לזהותו של הרבי כמלך המשיח. וכך כשבידינו רשימת נקודות מוסכמות, יכולנו לגשת לתכנון המושב.

הכינוס נפתח במראות קודש, שיחת כ"ק אד"ש מלך המשיח בענייני גאולה ומשיח. את המשא המרכזי בנושא "משיח – שלוחו כמותו", נשא הרב **נחום גולדשמיד** מבית חב"ד נתניה-צפון. "אם ברצוננו לחגוג את שנת השמונים לנשיאות בבית המקדש ולא במלון ניר עציון, עלינו לפעול" קרא הרב גולדשמיד. "אנחנו מייצגים את הרבי, אנחנו הרבי שבכל מקום ומקום, וצריך לחיות עם גאולה ומשיח כמו שהרבי חי, לפחות שמץ מינהו". דבריו שולבו בשיחות ומאמרים מהרבי לצד סיפורים שהמחישו את העניין.

בחלקו השני של המושב שעסק בפן המעשי, שמעו השלוחים על מגוון רעיונות וכלים בנושא משיח. הרב **מנחם מענדל אלישביץ** מבית חב"ד כרמיאל, הציג בפני השלוחים אתר אינטרנט חדש שיוקדש לנושא המשיח, ויותאם לכל בית חב"ד. השליח בבאר שבע הרב **שניאור זלמן גורליק** הציג סדרת חדשה של שישה שיעורים ערוכים בסדרת "בסוד הגאולה", שנכתבה על ידי השליח הרב **חיים הבר**. הרב **ניצן שמחון** מבית חב"ד גילה בירושלים והרב **יעקב שמלה** משכונת תלפיות במזרח-ירושלים, הדגימו כיצד ללמד ולשלב פעילות על משיח בגני הילדים.

הרב **יהודה דונין** שליח בשכונת אחוזה בחיפה, הציג יוזמה חדשה: הקמת פינה ייעודית בכל בית חב"ד שתוקדש לענייני גאולה ומשיח. הרב **לוי יצחק קורץ** שליח בפסגת זאב צפון, קרא לנצל את החוברות של צא"ח "לחיות עם משיח" כדי להחדיר את בשורת הגאולה בציבור. רכז הוועידה, הרב **מרדכי גורליק** משלוחי הרבי בפתח תקווה, דיבר על הקמפיין ל"שבת אחת – עולם אחד" שתחול בט"ו בשבט. והציג את הגירסה הישראלית לקמפיין העולמי שמטרתה לעודד הציבור בישראל להוסיף במעשים טובים בשבת ט"ו בשבט. השנה עומדים במרכז הקמפיין דברי הרמב"ם על יכולתה של מצוה אחת להביא גאולה לעולם כולה.

השליח הרב **משה גרוזמן** מראשון לציון סיפר על יוזמה לימי עיון חצי שנתיים בנושא גאולה ומשיח עבור השלוחים, בהם יעסקו בלימוד ענייני גאולה ומשיח בנגלה ובחסידות. הרב **מענדי קרמר** מ"המרכז לעזרי שליחות" שעל ידי צעירי-חב"ד הציג את העלון החדש: "נקודה בזמן" היוצא לאור מידי שבוע בפורמט כרטיס ביקור שבועי ובו פניני גאולה ורעיונות קצרים לפרשת השבוע.

התגובות בעקבות המושב, היו נלהבות ומעודדות. הכינוס ננעל באווירת אחדות והתעוררות מיוחדת, מתוך תחושה שמשיח עומד להתגלות תיכף ומיד, ומתוך החלטה תקיפה לעשות הכל כדי להקדים את הגאולה ברגע אחד נוסף.

התוועדויות כ"ד טבת

מקבץ ידיעות מהתוועדויות בארץ הקודש, לרגל יום ההילולא של הוד כ"ק אדמו"ר הזקן

כ"ד טבת - מאות עלו לציון אדמו"ר הזקן

שלוחים, מקורבים,ילדי מוסדות חב"ד באוקראינה וחסידי חב"ד מכל רחבי העולם, פקדו ביום ראשון כ"ד טבת ובימים הסמוכים, את ציונו של כ"ק אדמו"ר הזקן נ"ע בעירייה האדיטש שבאוקראינה.

במהלך שבת שמות שקדמה ליום ההילולא, שבתו במקום עשרות חסידים, בראשות המשפיע הרב **חיים שלום דייטש**, ראש כולל "צמח צדק" בירושלים העתיקה. עסקני הכנסת אורחים במקום, דאגו לאכסניה מכובדת לאורחים הרבים, וסעודות שבת הפכו להתוועדויות מרגשות.

מאות צאצאים התכנסו בירושלים

מאות מצאצאי רבנו הזקן, התאספו לסעודת המלווה מלכה המסורתית בירושלים, שנערכה במוצאי שבת שמות. דברי ברכה ופתיחה, השמיעו הרב **אברהם מיכאל הלפרין** רב הגבעה הצרפתית וחבר בית דין רבני חב"ד והרב **דוד משה רוזנבום** רבה של קריית קרעטשניף ברחובות ובנו של כ"ק אדמו"ר מקרעטשניף שליט"א. את המשא המרכזי נשא הרב **יוסף יצחק בלינוב** רב מרכז בני ברק, שחזר דברי חסידות מבעל ההילולא.

במהלך הערב כתבו הצאצאים פ"נים, ואלו נלקחו לציון הקדוש על ידי הרב **מרדכי שמואל אשכנזי** שהיה בדרכו לציון בהאדיטש. האירוע נערך על ידי איגוד הצאצאים בראשותם של האחים הרב **יצחק מאיר** והרב **משה צבי הלפרין** שנטלו על שכמם להמשיך את מפעלו של אביהם הגאון החסיד רבי **שמואל אלעזר הלפרין** ע"ה שייסד את איגוד הצאצאים.

כבדו את הערב בהשתתפותם: **האדמו"ר מאלכסנדר** שליט"א שאף נשא דברים, **האדמו"ר ממודז'יץ** שליט"א, **האדמו"ר מלוצק** שליט"א, הרה"ג **יוסף ליברמן** ראש ישיבות שומרי החומות ומח"ס משנת יוסף, הרה"ג **לוי יצחק הלפרין** ראש המכון המדעי הטכנולגי להלכה, הרה"ג **יעקב אליעזרוב** אב"ד בירושלים. הרה"ג **יוסף משה שניאורסאהן** ראש ישיבת טשעבין, הרה"ג **משה לודמיר** מח"ס יגדיל תורה, הרב **בעריש שניאורסון** ר"מ בישיבת טשעבין, הרב **יונה אלימלך יעקובביץ** מראשי ישיבת תוככי תמימים בקרית גת, הג"ר **שמואל בקר**, הג"ר **שמחה ראם** מרבני פתח תקווה.

צאצאי אדמו"ר הזקן התכנסו בקראון הייטס

צאצאי כ"ק אדמו"ר הזקן נ"ע התכנסו במוצאי שבת קודש שמות, לסעודת מלוה מלכה השנתית של "איגוד צאצאי כ"ק אדמו"ר הזקן" שנערכה באולם "חובבי תורה" בקראון הייטס. במהלך הערב נשאו דברים שורה של צאצאי אדמו"ר הזקן, מכל גווני הקשת.

פתח את הערב, הרב **שמואל מנחם מענדל בוטמאן** יו"ר איגוד צאצאי כ"ק אדמו"ר הזקן, שהזכיר שהקביעות בשנה זו זהה לקביעות שהייתה בשנת ההסתלקות, כפי שאמר הרבי בשם כ"ק אדמו"ר הצמח צדק. הרב בוטמאן הודה לבנו הרב **יוסף יצחק בוטמאן** על אירגון וסידור סעודת המלוה מלכה.

הרב הפסיכולוג **בן ציון טווערסקי**, דיבר על המעלה והזכות בלהיות נכדם של צדיקים.

האדמו"ר **יצחק דוב יונגרייז** מגורליץ, ריתק את הצאצאים שעה ארוכה באמרות קולעות, וסיפורים על הרבי מכלי ראשון, מימי ילדותו בשכונת קראון הייטס.

הנואם המרכזי מזכירו של הרבי הרב **יהודה ליב גרונר**, ריגש את הקהל בסיפורים על הרבי, בין השאר סיפר על התבטאות מיוחדת של הרבנית חי' מושקא נ"ע: שאם כי היא אשתו של הרבי היא מתנהגת כמו חסידה של הרבי. הרב גרונר הדגיש: עלינו להתחזק בעניין שהרבי תובע – לימוד החסידות כהכנה כללית לגילוי תורתו של משיח תיכף ומיד ממש.

במהלך הערב, ערכו הצאצאים סיום על שולחן ערוך אדמו"ר הזקן, והתחילו אותו מחדש, וערכו חלוקה בין הצאצאים על מנת לסיימו עד כ"ד טבת תשע"א. חויה מיוחדת במהלך הערב, הייתה שירת עשרת הניגונים של כ"ק אדמו"ר הזקן על ידי צאצאיו. הניגונים נוגנו על ידי מנגנים ממשפחת הצאצאים: הרב **שלום דובער שניאורסאהן**, בנו הרב **מנחם מענדל שניאורסאהן**, הרב **מנחם מענדל בוימגרטן**, בניו החזן הרב **שניאור זלמן בוימגרטן**, השליח הרב **לייבל בוימגרטן** ואחיו, יחד עם הקהל הגדול.

במהלך הכינוס, הודגש הקשר בין האדמו"ר הזקן – הראשון

בשושלת חב"ד שהתחיל את עבודת רבותינו הקדושים להכין את העולם לגאולה השלימה, והרבי מלך המשיח – השביעי, שמביא את הגאולה למטה מעשרה טפחים בפועל ממש.

אלפי בני ישיבות נבחנו על שו"ע אדה"ז לקראת יום ההילולא

אלפי בני ישיבות מכל החוגים והעדות נבחנו על מאות סימנים בשולחן ערוך אדמו"ר הזקן ובמשנה ברורה, במבחנים שעל ידי ארגון "שערי הוראה". הם התכנסו למעמד סיכום מפואר שהתקיים באולמי גוטניק בירושלים, במוצאי שבת פרשת שמות, ששולב בסעודת הילולא לרגל יום הפטירה של אדמו"ר הזקן.

אדמו"רים, ראשי ישיבות ורבנים, הגיעו להעניק כבוד ויקר לעמלי התורה, ונשאו בפניהם מדברותיהם. לקראת סוף הערב, הוענקו למצטיינים תעודות הוקרה ונערכה חלוקת הפרסים: חמש מאות סטים של ספרים יקרי ערך חולקו ובנוסף נערכה הגרלה בין הנבחנים, על חמישים סטים של ש"ס ומעטפות בסכום כולל של אלפי שקלים.

על הבמה המרכזית נראו האדמו"רים: מ**באיאן**, **מכנובקא**, **מודזי'ץ**, **אלכסנדר**, **סטריקוב**, **טאלנא**, והרבנים החשובים: הגר"מ **אשכנזי** רבה של כפר חב"ד, הגרי"מ **שכטר**, הגר"י **ליברמן** רב ביהמ"ד סדיגורא, הגר"ש **אלתר** ראש ישיבת שפת אמת, הגר"ל **מינצברג** רב דקהל המתמידים, הגר"צ **ברוורמן** אבד"ק ביתר, הגר"ש **גשטטנר** רב גוש שמונים, הגר"מ **דייטש** דומ"ץ רמת שלמה, הגר"מ **הגר** רב ביהמ"ד סערט ויזניץ, הגאון הרב **בלינוב** רבה של מערב ב"ב, הגר"נ **נוסבוים** ראש ישיבת חיי משה והגר"ח **שמרלר** שליט"א מראשי המפעל ורב ביהמ"ד רודניק צאנז. אישי הציבור והחסד הרב **חיים יעקב ליבוביץ** מפטרוני המפעל, הרב **יעקב משה שפיצר**, הנגיד הרב **יהושע סאפרין** והרב **מנדי בלוי** מראשי כולל חב"ד שמסייע רבות למפעל.

פתח תקוה: הרב גרין התוועד על לימוד התניא

במוצאי שבת, אור לכ"ד בטבת – התקיימה בפתח תקוה התוועדות חסידים וסעודת מלווה מלכה בבית הכנסת צמח צדק חב"ד. חסידי ואוהדי חב"ד הסבו זה לצד זה, ניגנו ניגוני דבקות ושמחה והאזינו בשקיקה לדברי המשפיע החסידי הרב **יקותיאל גרין**, מחבר סידרת הספרים 'משכיל לאיתן' על התניא ועוד. הרב גרין הפליא במעלת ספר התניא ובחובה לקבוע עיתים ללמדו, ולהתנהג בהתאם להדרכת אדמו"ר הזקן.

כפר חב"ד, בית מנחם: התוועדו וסיפרו

בבית הכנסת בית מנחם בכפר חב"ד, נערכה במוצאי שבת פרשת שמות, התוועדות וסעודת מלווה מלכה, לרגל יום ההילולא של אדמו"ר הזקן, כ"ד טבת. עם הקהל התוועדו: הרב **אבא מיכל שטיינמץ**, שהעלה זכרונות מישיבת תות"ל לוד מימי שהותה ב"פרדס", הרב **ישראל שכנא דוברוסקין** והרב **הלפרין** שהביא מדברי ימי החסידות.

קריות: התעוררו ללימוד החסידות

לרגל כ"ד טבת נערכה במוצאי שבת קדש ההתוועדות בבנין מרכז נפש חיה – חב"ד ליובאוויטש הקריות, בהשתתפות למעלה ממאה גברים ונשים מאנ"ש ומקורבי חב"ד. עם הקהל התוועד בחיות מדבקת הרב **אלעזר קנייג** משפיע בנצרת עילית, שחיזק ועורר על חובת לימוד החסידות בכלל, והצורך לחיות עם הגאולה בפרט. על ארגון ההתוועדות עמל רכז הפעילות הרב **פנחס פיזם** וצוות ועד המוסיפין.

נחלת הר חב"ד: התוועדות והגרלה על שני כרטיסים

ביום ראשון כ"ד בטבת – יום ההילולא של הוד כ"ק אדמו"ר הזקן, התקיימה על ידי כולל "תפארת נפתלי" התוועדות חסידים רבתי, בה שמעו המשתתפים

דברי חיזוק והתעוררות וכן סיפורי חסידים על כ״ק אדמו״ר הזקן, מפי המשפיעים הרב **מיכאל מישולובין**, הרב **יוסף הרטמן**, הרב **שלמה פליישמן**, הרב **יוסף ברגר** ועוד. ההתוועדות נחתמה בהגרלה על שני כרטיסי טיסה לרבי לכבוד יום הגדול יו״ד שבט. הזוכים המאושרים הם: ר׳ **אליהו דהאן**, ור׳ **לוי גרונר**. הפעילות יצאה אל הפועל, בזכות הרב **נפתלי קרביצקי**.

מגדל העמק: הכנסת ספר תורה לעולי רוסיה

ביום ראשון, כ״ד טבת, הוכנס לראשונה ספר תורה מהודר לבית-הכנסת בו מתפללים חברי הקהילה יוצאי חבר העמים. לאחר כתיבת האותיות בבית-הכנסת, יצאה לעבר ישיבת חב״ד בעיר, תהלוכת ריקודים שנמשכה בבית הכנסת במעמד 'הקפות' שמח. במשך שעות, רקדו זה לצד זה, עולי רוסיה, לצד ה'תמימים' והאברכים מקהילת חב״ד ושמחו בשמחת התורה.

בעכו התוועדו לרגל יום ההילולא

אישי ציבור וקהל רב הגיעו להתוועדות חסידית, סעודת מצווה ומלווה מלכה לכבוד יום ההילולא של כ״ק אדמו״ר הזקן נ״ע, שנערכה בבית הכנסת חב״ד בעיר. במהלך ההתוועדות נערך סיום מסכת על ידי מנכ״ל המוסדות הרב **נתן יצחק אוירכמן**.

הרב **יוסף מקמל** והרב **אברהם הרוש** חזרו משיחותיו של הרבי בענייני דיומא. הרב **מאיר אלחרר** ראש כולל אור החיים חזר דברי תורה מאדמו״ר הזקן. בהתוועדות השתתפו גם: הרב **צחי אייזיק** והרב **אברהם קרמר** מרבני הגרעין התורני בעיר.

התוועדות כ״ד טבת בפסגת זאב

התוועדות כ״ד טבת בפסגת זאב, נערכה בהשתתפות חסידי חב״ד ומקורבים רבים הדרים בסמיכות. השליח הרב **סימן קלימיאן** התוועד עם הקהל ורבנים מהשכונה. הקהל יצא מחוזק בהחלטה נחושה, להוסיף בלימוד התורה והחסידות לקבלת פני משיח צדקנו בעזרת ה׳.

סיום ספר התניא בכולל חסידות ביתר עילית

זה כשבעה חודשים מתקיים בביתר עילית כולל חסידות חב״ד, המושך אליו אברכים שצמאים למעיינות החסידות. הלימודים מתקיימים בבית הכנסת החב״די בראשות המשפיע הרב **יהושע שארף** וחברי ההנהלה, הרב **יחיאל דוברוסקין** והרב **משה ורון**. בכ״ד טבת יום ההילולא של אדמו״ז ובעל התניא, ערכו חברי הכולל סיום על הג״ן פרקים של לקוטי אמרים, עם רבה של הקהילה הרב **אשר לעמיל הכהן**.

מרמלשטיין - מסעדה עם טעם ביתי

Mermelstein Caterers

Let us cater your simcha...

(718) 778-3100

Open till 9:30PM

MAYER KOHEN

351 KINGSTON AVENUE

BETWEEN CARROLL & PRESIDENT ST.

המונים בכינוס התעוררות בבית חיינו

ביוזמת איגוד אברכים קראון הייטס, נערך כינוס התעוררות ענק בבית חיינו – 770, בעקבות הטרגדיה הנוראית שפקדה את משפחת אנ"ש והשלוחים, לעילוי נשמת מרת פעשא לאה אזולי, הילד אברהם דוד ליבעראוו, והילדה חי' מושקא איטקין, ולרפואת אביו השליח הרב שניאור זלמן ליבעראוו.

את הכינוס פתח והנחה השליח הרב **אהרן גינזבורג**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בבורו פארק, בסיפור, אודות הרב יחזקאל פייגין שהתוועד עם הבחורים ועורר אותם בענייני עבודת ה', עד שהבחורים בכו. לפתע התריע השומר שעמד בחוץ להזהיר מפני אורחים לא רצויים, ותוך שניות נעלמו כולם וכל אחד תפס לעצמו את מקום המחבוא שתכנן לעצמו מראש. לאחר האירוע תבע ר' חאצ'ע מהבחורים למה כשמדברים על ענייני עבודת ה' אתם בוכים, וכשהשוטר מתקרב אתם פועלים? הלא זה רק בגלל שהשוטר נוגע ומשפיע על מהלך חייכם, ועבודת ה' לא. כשקורה כזו טרגדיה, לא מספיק לבכות. זהו סימן משמים כי אנו צריכים לפעול.

פרק התהילים של הרבי נאמר על ידי חבר כיתה של אברהם דוד ליבעראוו, הילד מרדכי מענדל קדנר.

סבה של חיה מושקא איטקין ע"ה, ביתו של ר' יצחק איטקין השליח במנהטן, הרב **נחמן שפירא**, למד עם הציבור פרקי משניות, שלושה פרקים, אחד עבור נכדתו, אחד עבור אברהם דוד, והשלישי עבור האשה פעשא לאה אזולאי שנהרגה באותה תאונת דרכים.

המשפיע הרב **יוסף יצחק פלטיאל**, מרתק את הקהל הרב בדברים חמים אודות העבודה הנדרשת מחסידים כאשר אסון נורא שכזה קורה לידינו. הוא מחזק את הקהל בענינים של "והחי יתן את לבו", ותובע קבלת החלטות טובות והוספה בעניינים של אמונה, שמחה ואהבת ישראל.

מנהל צא"ח בניו יורק, הרב **שמואל מנחם מענדל בוטמאן**, מקשר את האירועים האחרונים עם הפרשה והתאריך החסידי החל בשבוע זה, כ"ד טבת, דרך מאמרו של אדמו"ר הזקן בענין שאלת משה רבינו "למה הרעות לעם הזה?", ותשובת ה' "ושמי ה' לא נודעתי להם", דווקא על ידי הירידה הגדולה מגיעים לגילוי הכי נעלה.

המונים גדשו את 770 בכינוס התעוררות

הרב שמואל בוטמן

הרב שלום דובער הכהן הענדל

"אצל חסידים אין מספידים אבל מספרים סיפורים על הנפטר", המלמד של אברהם דוד, הרב **שלום דובער הענדל**, מרגש את הקהל כאשר הוא מספר סיפורים על הילד אברהם דוד ע"ה, וגם לאברכים בקהל יש הרבה מה ללמוד מילד שכזה.

הרב דוב וויכנר, קרוב של משפחת אזולאי, מספר סיפורים על הנפטרת, האשה פעשא לאה אזולאי. בשכונת קראון הייטס דיברו רבים בשבועות האחרונים על ההקבלה הנוראה, כאשר לאשה שנהרגה באסון המזעזע בשנת תשנ"ב, נקראה באותו השם, פעשא לאה.

הסבא של אברהם דוד, הרב **זושא פוזנער**, מתוועד עם הקהל בסגנונו הייחודי, ומחזק את הקהל באמונה בה' ובמשה עבדו, אף אחרי אסונות כאלו.

במילות סיכום, קורא המנחה לכלל אנשי השכונה: הרבי מינה כל אחד ואחד מאיתנו לשליח, על כל אחד מאיתנו להוסיף ולעסוק בהפצת המעיינות, בעבודת התפילה ובלימוד התורה. בסיום האירוע מחולקים כרטיסים אשר בהם יכולים להרשם אברכים עבור מסלול מבצעים משפחתי.

הדובר האחרון בכינוס הוא הת' **לוי ליבעראוו**, אחיו של אברהם דוד ליבעראוו, ובו הוא מזכיר כי הנקודה של הכינוס אינה "עד מתי" – הקב"ה מחוייב אלינו, אלא "יחי המלך" – אנו מחוייבים אליו! ובסיומו קורא הוא חלק מהמכתב שכתב אביו לרבני חב"ד, ובו הוא קורא לכנס את משפיעי חב"ד על מנת לאחד ולהתאחד.

שלוחים חדשים בצבא המלך

מנהטן. הרב **ישראל קוגל** ורעייתו, מצטרפים לשלוחים הרבים הפועלים במטרופולין של מלך ניו-יורק. בני הזוג יצטרפו לפעילות בית חב"ד ב'ווסט סייד' מנהטן, ויפעילו תכניות חדשות להפצת היהדות והחסידות בקרב יהודי האזור. לצידו של מנהל בית חב"ד אביו הרב **שלמה קוגל**.

נציג אנ"ש ליו"ד שבט: הרב דוד בקוש מבית אל

בהגרלה החודשית ה-39 ברציפות של ארגון 'התאחדות החסידים לקבלת פני משיח' על הזכות לשמש נציג אנ"ש והתמימים בד' אמות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ביו"ד שבט שנת השישים, זכה הרב דוד בקוש מבית אל. בהשגחה פרטית מופלאה זה החודש השני ברציפות בו זוכה הרב בקוש זוכה בכרטיס. האם בחודש הבא תזכה אתה? ניתן להרשם להגרלה במוקד הטלפוני 077-7102-770.

אחרי 20 שנה: כינוס השלוחים באיטליה

הרב גרליק קורא את מכתבו של הרבי

הפעם האחרונה בה נפגשו שלוחי הרבי מלך המשיח למדינת איטליה היתה לפני עשרים שנה בשנת תש"נ. מאז התרחב מפעל השליחות האיטלקי, שלוחים חדשים נוספו, והמפה החב"דית השתנתה לבלי הכר.

השבוע הם נפגשו שוב, מטריאסטה ונציה ורומא, הגיעו השלוחים למילאנו, לכינוס שבת אחים גם יחד. נשמעו סקירות על הפעילויות השונות, הוחלפו רעיונות והוקמו שני וועדים: וועד הרבנים, בו חברים הרבנים השלוחים: גרליק, לאזאר, בלינוב, חדאד ורודל, וכן וועד השלוחים בו חברים הרבנים השלוחים: בכור, בורנשטיין, חזן ושייקביץ.

הסטודנטים במיאמי ב"שבוע החוויות היהודי"

עשרות סטודנטים מכל רחבי ארצות הברית השתתפו ב"שבוע החוויות היהודי" שהתקיים בפלורידה, במסגרתו זכו לטעום מאורה של היהדות, בשבוע אינטנסיבי. בין הפעילויות והחוויות ביקרו הצעירים בישיבת חב"ד במיאמי, ולאחר לימוד עם התמימים, האזינו להרצאה מפי נואם אורח, ר' שלמה אלן, לשעבר שחקן פוטבול מפורסם, שסיפר להם על הדרך הארוכה שעשה לחיי מצוות מלאים.

אוקראינה: סמינר עיוני לרבנים השלוחים

השלוחים באוקראינה ניצלו את ימי חופשת החורף במוסדות החינוך במדינה, והתאספו לסמינר עיוני הלכתי בן שלושה ימים. שבעה עשר שלוחים-רבנים מרחבי מדינת אוקראינה, בבית חב"ד בעיר דנייפרודזרז'ינסק. הלימוד התמקד בהלכה למעשה, וחלק חשוב מימי העיון הוקדש ללימוד הלכות שבת.

המרצה האורח הרב **שלום בער לוין** סיפר אודות המשלחת הראשונה לברית המועצות כדי לפעול בענין הספרים, שיצאה בכ' טבת ה'תשמ"ח. הרב לוין עודד את השלוחים ודיבר על מעלת השלום. ימי העיון נחתמו בהתוועדות חסידית, כשהשלוחים מחזקים איש את רעהו בעבודת השליחות

בשורת הגאולה על ציון הרמב"ם

כמידי שנה, יצאו תלמידי ישיבת חסידי חב"ד ליובאוויטש בצפת, לפעול בקרב העולים לציון הרמב"ם בטבריה ביום ההילולא כ' טבת. במשך כל שעות הערב זכו העולים לציון לראות מראות קודש על גבי מסכי ענק. מאות יהודים כתבו לרבי והתקשרו באילנא דחיי ובמשך שעה ארוכה מסר אחד מתלמידי הישיבה שיעור עיוני בהלכות מלכים ברמב"ם לאור תורתו של הרבי. לרגל יום ההילולא הדפיסו התמימים עלון מיוחד על הקשר המיוחד בין הרמב"ם ובין הרבי מלך המשיח 'משה שבדור' – 'רבי משה בן מיימון וגואלם של ישראל' – שחולק באלפי עותקים.

הנפקה היסטורית של דואר ישראל לרגל יו"ד שבט - שישים שנה

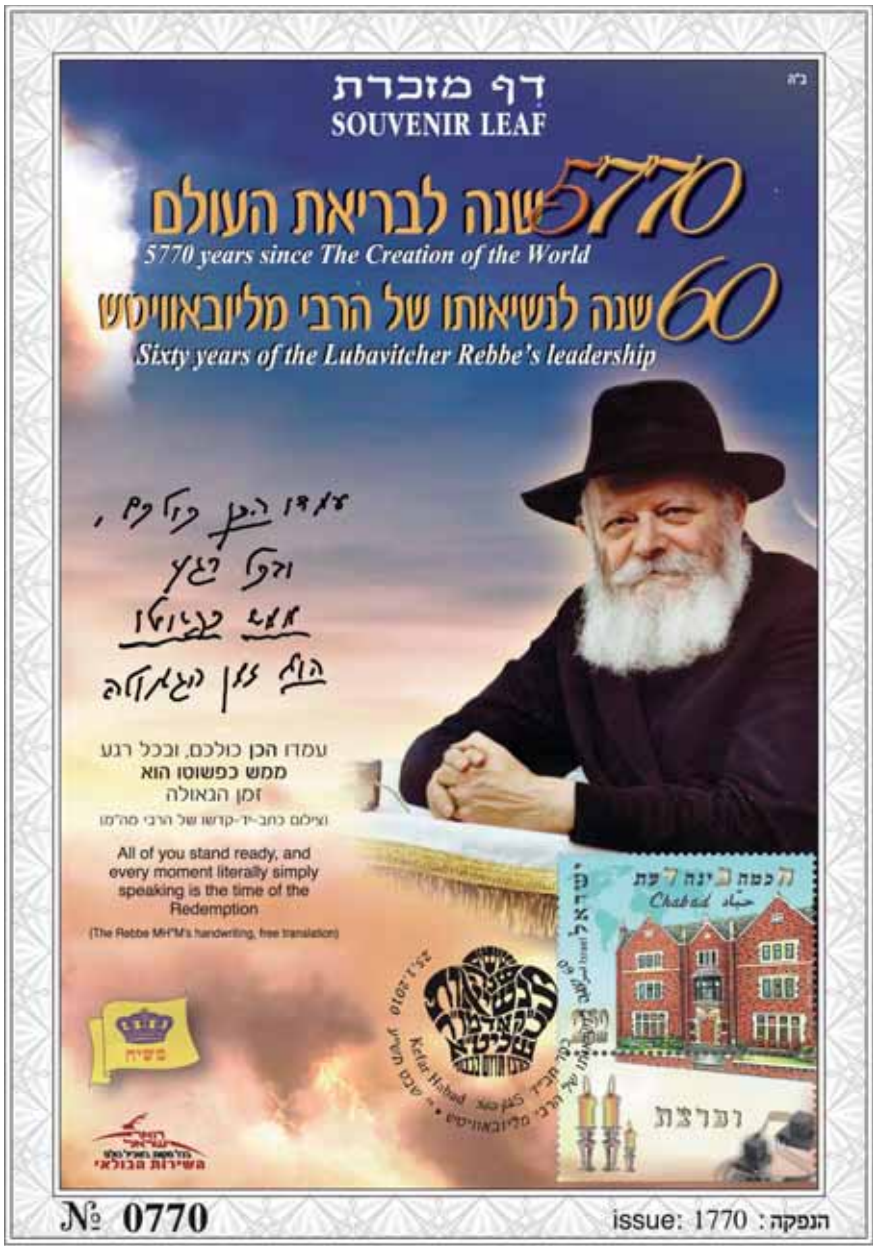

לקראת יום הבהיר יו"ד-י"א שבט, מנפיקה חברת דואר ישראל חותמת דואר מיוחדת לציון התאריך ההיסטורי. החותמת מעוצבת ככתר המורכב מהמילים: "שישים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א קרנו תרום בכבוד/

"החותמת תוטבע ביום י' שבט בסניף הדואר בכפר חב"ד לכל החפץ להחתים בה דברי דואר יקרי ערך ומסמכי אספנות. המכתב הראשון עליו תוטבע החותמת ימוען לחצרו של הרבי שליט"א – 770 איסטרן פארקווייי ברוקלין ניו-יורק, כשבתוכו פדיון נפש של משפיעי כפר חב"ד לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

לאחר שעת סגירת סניף הדואר, תעבור החותמת לבית אגו"ח – 770 בכפר חב"ד, לרשותו של מנהל הבנין הרב ישראל מיידנצ'יק, אשר יטביע את החותמת לכל המבקש, וכן על מעטפות מיוחדות שיוענקו למבקרים בבנין.

דף מזכרת יוקרתי

בד בבד, מנפיקה חברת דואר ישראל דף מזכרת יוקרתי המציין את הצירוף הייחודי – שנת 5770 ויום הבהיר י' שבט, עם תמונה מרהיבה של הרבי מלך המשיח לצד צילום כתב-יד-קדשו: עמדו הכן כולכם, ובכל רגע ממש כפשוטו הוא זמן הגאולה.

דף מזכרת, הינו פריט בולאי יקר ערך המונפק בכמות מוגבלת ומבוקש בקרב אספנים בעולם. הדף הנוכחי יונפק בכמות של 1770 יחידות בלבד, כשעל כל יחידה יוטבע מספר סידורי. על הדף יודבק בול חב"ד שהנפיק דואר ישראל, החתום בחותמת המיוחדת ליו"ד שבט תש"ע, כשעל יד החותמת מתנופף דגל המשיח וסמל השרות הבולאי של דואר ישראל.

מחירו של דף אחד יעמוד על 70 ש"ח בארץ ו-20 דולר בחו"ל. בימים י'-י"א שבט בלבד ימכרו הדפים במחיר מוזל של 60 ש"ח. את דפי המזכרת ניתן להשיג אך ורק במשרדי אגודת חסידי חב"ד בכפר חב"ד, בטל': 03-9600667 או בפקס': 03-9607219 או בדוא"ל: chinuch@neto.net.il.

בגב הדף מופיע הסבר בעברית ובאנגלית על יו"ד שבט ועל נשיא הדור השביעי הרבי מלך המשיח. ההסבר מסתיים בכך שביום י' שבט תשנ"ג, הגיע רגע השיא כאשר אל מול רבבות חסידים ב"770" ובמרכזי חב"ד בעולם, ולעיני מליונים בשידור לווייני עולמי, עודד הרבי בעוז את שירת החסידים: "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד"

יצויין כי הנפקת הדף והחותמת התאפשרה הודות להשתדלותם של עסקני אגו"ח באה"ק, במסגרת פעולות כלליות נוספות שנעשות בימים אלו לרגל שישים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, מהרה יגלה אכי"ר.

חדש על המדף!

סידור עם תרגום לרוסית

דוברי הרוסית בברית המועצות וברחבי העולם, ישמחו לשמוע שסידור תהלת ה' על פי נוסח האר"י ז"ל, יצא לאור עם תרגום חדש לשפה הרוסית. ביוזמתו של רבה של רוסיה הרב **בערל לאזאר**, נטלה על עצמה את המשימה מערכת ההוצאה לאור "לחיים", בראשות השליח הרב **ברוך גורין**. צוות של עשרות תלמידי חכמים, מגיהים ומומחים שקד על הפרויקט המיוחד למעלה משלוש שנים, עד שזכה בחסדי ה' לברך על המוגמר. הסידור הודפס על נייר משובח ובעיצוב נוח ונעים, הוא כולל תרגום עדכני לרוסית של פירוש המילות, ומלווה בהסברים, הלכות תמציתיות וכל מה שהמתפלל גם זה שאינו מצוי בסידור, צריך כדי להתפלל.

חדש באנגלית: ספר על הרבנית

ספר חדש בשפה האנגלית רואה אור לכבוד כב' שבט – הספר שכותרתו THE REBBETZIN הוא תרגום מרב המכר "והחי יתן אל לבו", והוא מכיל ביוגרפיה מרתקת על תולדות חייה של הרבנית, מהולדתה ברוסיה הסובייטית, נישואיה עם הרבי, תקופת שהותם בצרפת ולאחר מכן בעלות כ"ק אדמו"ר שליט"א על כס הנשיאות. בספר שזורים עשרות סיפורים מרתקים, מפי בני משפחה, ידידים ומקורבים.

צבאות ה': חוברת פעילות חדשה

כמידי חודש, הוציא מרכז ההכשרה וההדרכה של תנועת הנוער צבאות השם בארה"ק, חוברת מהודרת של פעילויות מרתקות ומענינות לחודש שבט. שלוחים המעונינים להצטרף למעגל הפעילות של תנועת הנוער צבאות ה', יכולים לפנות למרכז צבאות השם: 077-6462770.

העלון לילדי אנ"ש

ערש"ק **פרשת ויחי**
ז' שבט ה'תש"ע - 5770

226

חיים עם הזמן

הָיְתָה הַיּוֹם מְהוּמָה שֶׁלֹּמָה בַּמִּטְבָּח. אֵיךְ זֶה בְּעָצֶם הִתְחִיל?

הַכֹּל הִתְחִיל מִזֶּה שֶׁהָיוּ כָּאֵלּוּ שֶׁהִתְעָרְבוּ וְדָחֲפוּ אֶת אֲפָם לִמְקוֹמוֹת לֹא לָהֶם.

אֵיךְ נִרְאוּ הַדְּבָרִים מִנְּקֻדַּת הַמַּבָּט שֶׁלָּךְ?

יוֹם שִׁשִּׁי, שָׁלוֹשׁ בַּצָּהֳרַיִם. הַהֲכָנוֹת לְשַׁבָּת בְּשִׂיאָן. הַמִּטְבָּח מָלֵא בְּנִיחוֹחַ מַאֲכָלִים. כָּל אֶחָד מִבְּנֵי הַבַּיִת עָסוּק בְּתַפְקִידוֹ.

וּמַהוּ הַתַּפְקִיד שֶׁלָּךְ?

לְהִתְבַּשֵּׁל. כְּבָר יוֹתֵר מִשָּׁעָה שֶׁאֲנִי עוֹמֵד עַל הָאֵשׁ, שׁוֹרֵף לִי נוֹרָא, אֲבָל תַּאֲמִין לִי שֶׁכָּל רֶגַע שֶׁל סֵבֶל מִשְׁתַּלֵּם. בְּסוֹפוֹ שֶׁל דָּבָר, אֲעֻלָּה לְשֻׁלְחַן שַׁבָּת. הַסּוֹעֲדִים יְקִימוּ בִּי מְצָוָה, וְיַהֲפְכוּ אוֹתִי לְחֵלֶק מֵהֶם.

נִשְׁמַע טוֹב. הֵיכָן כָּל זֶה הִשְׁתַּבֵּשׁ?

אִמָּא הֵסִירָה אֶת מִכְסֵה הַסִּיר לְכַמָּה רְגָעִים, כְּדֵי לְהוֹסִיף מֶלַח. לֹא הִסְפַּקְתִּי לִנְשֹׁם לִרְוָחָה, וְקֻבִּיַּת שׁוֹקוֹלָד חֲלָבִי, שֶׁהֶחְזִיק מֶעְנְדִי הַקָּטָן, הִתְעוֹפְפָה הַיִּשֵּׁר לְתוֹכִי.

וּמַה קָּרָה אָז?

דְּבוֹרִי צָעֲקָה בְּהִיסְטֶרְיָה, וְאַבָּא מִהֵר לִרְאוֹת מַה קָּרָה. "הָלַךְ כָּל הַחֲמִין. לֹא נֹאכַל חַמִּין הַשַּׁבָּת." נֶאֱנְחָה אִמָּא בְּהַשְׁלָמָה. אֲבָל אַבָּא חָשַׁב אַחֶרֶת. "צָרִיךְ לְהִתְקַשֵּׁר לָרַב. יִתָּכֵן שֶׁהַכֹּל בְּסֵדֶר," אָמַר תּוֹךְ כְּדֵי חִיּוּג מִסְפַּר הַטֶּלֶפוֹן שֶׁל הָרַב.

וּמַה פָּסַק הָרַב?

הָרַב שָׁאַל וְחָקַר וּבֵרֵר אֶת נְסִבּוֹת הָאֵרוּעַ, וְאַף טָרַח וְהִגִּיעַ לְבֵית מִשְׁפָּחַת כֹּהֵן. הוּא בִּקֵּשׁ לִרְאוֹת קֻבִּיַּת שׁוֹקוֹלָד דּוֹמָה לְזוֹ שֶׁנָּפְלָה אֶל הַסִּיר, וּלְאַחַר מִכֵּן הִבִּיט בִּי בְּעֵינַיִם בּוֹחֲנוֹת.

"הַחֲמִין הַבַּשָּׂרִי כָּשֵׁר לְמֵהַדְּרִין," אָמַר הָרַב. "תּוּכְלוּ לֶאֱכֹל אוֹתוֹ לְלֹא שׁוּם חֲשָׁשׁ."

הָרַב הִסְבִּיר מַדּוּעַ?

כֵּן. הוּא אָמַר: "הָאסּוּר הִתְבַּטֵּל בְּשִׁשִּׁים." מַמָּשׁ נֵס שֶׁהָיִיתִי בַּסִּיר. אַחֶרֶת, כֻּלּוֹ הָיָה הוֹפֵךְ לְטָרֵף.

אוּלַי תְּסַפֵּר לַקּוֹרְאִים מִי אַתָּה?

כֵּן, שָׁכַחְתִּי שֶׁהֵם עֲדַיִן לֹא מַכִּירִים אוֹתִי. נָעִים מְאוֹד, קוֹרְאִים לִי שִׁשִּׁים. יֵשׁ לִי תְּכוּנָה מְיֻחֶדֶת: בְּכֹחִי לְבַטֵּל דְּבָרִים לֹא רְצוּיִים. אִם קָרָה וְהִתְרַחֵשׁ חָלִילָה אֵרוּעַ שְׁלִילִי, לֹא הַכֹּל אָבוּד. כַּאֲשֶׁר קַיָּם טוֹב פִּי שִׁשִּׁים, הָרַע מִתְבַּטֵּל מֵאֵלָיו, וְכָל זֶכֶר לָעֻנָּן הַשְּׁלִילִי נִמְחָק כָּלִיל.

אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עַכְשָׁו בְּשָׁנַת הַשִּׁשִּׁים לְנְשִׂיאוּתוֹ שֶׁל הָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ. מַה זֶּה אוֹמֵר לָנוּ?

שִׁשִּׁים שָׁנוֹת הַנְּשִׂיאוּת שֶׁל הָרַבִּי מִצְטָרְפוֹת וּמִתְלַכְּדוֹת יַחְדָּו, וְנוֹתְנוֹת לָנוּ אֶת הַכֹּחַ לְבַטֵּל בְּשִׁשִּׁים אֶת הַדְּבָרִים הַלֹּא רְצוּיִים שֶׁקַּיָּמִים בְּתוֹכֵנוּ וּבָעוֹלָם, וּלְהָבִיא אֶת הִתְגַּלּוּת הָרַבִּי לְעֵין כֹּל.

בְּלַהַט הַהֲכָנוֹת לִשְׁנַת הַשִּׁשִּׁים לַנְּשִׂיאוּת, כְּדַאי לָשִׂים לֵב לְדָבָר מַפְלִיא: בְּפֶרֶק הַתְּהִלִּים שֶׁל הָרַבִּי, מִזְמוֹר ק"ח, יֶשְׁנוֹ פָּסוּק מְיֻחָד הַמְּדַבֵּר עַל הַגְּאֻלָּה: "לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי". פָּסוּק זֶה כָּתוּב גַּם בַּמִּזְמוֹר הַשִּׁשִּׁים בִּתְהִלִּים, וּבְשֶׁנֵּי הַפְּרָקִים מִסְפַּר הַפָּסוּק הוּא שֵׁבַע, מַתְאִים לַדּוֹר שֶׁלָּנוּ, דּוֹר הַשְּׁבִיעִי.

שֶׁנִּזְכֶּה עוֹד לִפְנֵי יו"ד שְׁבָט שֶׁל שְׁנַת הַשִּׁשִּׁים, לְהִתְגַּלּוּת הָרַבִּי נְשִׂיא הַדּוֹר הַשְּׁבִיעִי!

(ע"פ הִתְוַעֲדֻיּוֹת תשמ"ז ח"ד ע' 20-18)

הָרַבִּי גָּלָה אֶת הַסּוֹד 2
שעת סיפור

התעוררות 6
סיפור בהמשכים

הבמה שלנו 11
חיילים בהפסקה

>>> עמוד 4

תנועת הנוער
'צבאות השם' ארה"ק

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

שעת סיפור

מאת: נחמה בר

הָרַבִּי גִּלָּה אֶת הַסּוֹד

"אַתְּ צְרִיכָה לְהַחְלִיט מָה הַכִּוּוּן שֶׁלָּךְ. אִם אַתְּ מְעֻנְיֶנֶת לְהִתְגַּיֵּר, אֲזַי אָנוּ מִתְחַתְּנִים. אַךְ אִם לֹא, דַּרְכֵּנוּ נִפְרָדוֹת". שְׁתִיקָה רוֹעֶמֶת נִשְׁמְעָה מֵעֵבֶר לַקַּו.

"אֶת הַכִּוּוּן שֶׁלִּי אַתָּה כְּבָר יוֹדֵעַ. מַה שֶּׁהָיִיתִי זֶה מַה שֶּׁאֲהֶיֶה. אֵינֶנִּי מְעֻנְיֶנֶת לְשַׁנּוֹת אֶת זֶהוּתִי, אֲנִי יוֹדַעַת גַּם שֶׁמִּשְׁפַּחְתִּי תִּכְעַס מְאוֹד אִם אֶעֱשֶׂה צַעַד כָּזֶה", הַקּוֹל נִשְׁמַע הֶחְלַטְתִּי בְּיוֹתֵר.

"אִם כָּךְ, זוֹהִי שִׂיחָתֵנוּ הָאַחֲרוֹנָה".

יוּבַל נִתֵּק אֶת הַטֶּלֶפוֹן. הוּא הִרְגִּישׁ שֶׁעָשָׂה אֶת הַדָּבָר הַנָּכוֹן, לַמְרוֹת שֶׁזֶּה לֹא הָיָה קַל.

יוּבַל, בָּחוּר מְמוֹצָא יִשְׂרְאֵלִי, בָּא מִמִּשְׁפָּחָה שֶׁאֵינָהּ שׁוֹמֶרֶת מִצְווֹת. בְּאַחַד הַיָּמִים הוּא הִכִּיר בַּחוּרָה בְּשֵׁם זַ'קְלִין. הַכֹּל הָיָה נִרְאֶה טוֹב וְיָפֶה, וְהַשָּׁנִים חָשְׁבוּ לְהִנָּשֵׂא. עַד שֶׁזַּ'קְלִין גִּלְתָה בְּאָזְנוֹ, שֶׁ... הִיא כְּלָל אֵינָהּ יְהוּדִיָּה! זַ'קְלִין הִנָּהּ בַּחוּרָה אִירוֹפָּאִית, בַּת לְמִשְׁפָּחָה נוֹצְרִית אַדּוּקָה לְלֹא שׁוּם קֶשֶׁר לָעָם הַיְּהוּדִי. הִיא בָּאָה לָאָרֶץ לְצֹרֶךְ עֲבוֹדָה. זַ'קְלִין רָצְתָה לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ, אַךְ לֹא הִסְכִּימָה בְּשׁוּם אֹפֶן לְהִתְגַּיֵּר לְשֵׁם כָּךְ. יוּבַל אָמְנָם מַגִּיעַ מִמִּשְׁפָּחָה לֹא דָּתִית, אַךְ לְהִתְחַתֵּן עִם גּוֹיָה, הָיָה בִּשְׁבִילוֹ קַו אָדֹם. הוּא נִסָּה לְשַׁכְנֵעַ אֶת זַ'קְלִין שֶׁתַּעֲבֹר גִּיּוּר, אוּלָם זוֹ עָמְדָה עַל דַּעְתָּהּ שֶׁאֵינָהּ רוֹצָה (רָאוּי לְצַיֵּן, שֶׁעַל פִּי הֲלָכָה אָסוּר לְהִתְגַּיֵּר בִּשְׁבִיל לְהִתְחַתֵּן עִם יְהוּדִי. רַק גּוֹי שֶׁבֶּאֱמֶת רוֹצֶה לְקַבֵּל עָלָיו עֹל תּוֹרָה, יָכֹל לְהִתְגַּיֵּר). בְּצַעַר רַב נִפְרְדוּ הַשָּׁנִים וְכָל אֶחָד מֵהֶם פָּנָה לְדַרְכּוֹ וּלְמַסְלוּלוֹ בַּחַיִּים.

יוּבַל הָיָה אִישׁ הָעוֹלָם הַגָּדוֹל, וְהִרְבָּה לְטַיֵּל בָּעוֹלָם. בְּמַסָּעוֹ, הוּא הִגִּיעַ גַּם לִנְיוּ יוֹרְק, וְשָׁהָה בָּהּ בְּמֶשֶׁךְ תְּקוּפָה אֲרֻכָּה.

יוּבַל צָעַד לְאִטּוֹ בְּדַרְכּוֹ הַבַּיְתָה, בְּסִיּוּם יוֹם עֲבוֹדָה מַתִּישׁ. מִשָּׁנֵי צִדֵּי הַכְּבִישׁ הָיְתָה נְטוּעָה שְׂדֶרֶת עֵצִים מְתַמְּרִים. רוּחַ סְתָוִית קַלִּילָה דִּגְדְּגָה בְּפָנָיו. הוּא דִּשְׁדֵּשׁ בֵּינַיִם הָעָלִים, הַחוּמִים-כְּתֻמִּים, שֶׁנָּשְׁרוּ וְהָיוּ פְּרוּסִים עַל הַכְּבִישׁ. שַׁלֶּכֶת בִּמְלוֹא הֲדָרָהּ.

"יוּבַל...", שָׁמַע לְפֶתַע קְרִיאָה. הַקּוֹל נִשְׁמַע לוֹ מָכָּר. הוּא הִסְתּוֹבֵב לְאָחוֹר, מְחַפֵּשׂ מִי הִכְרִיז אֶת שְׁמוֹ.

"זַ'קְלִין! גַּם אַתְּ כָּאן, בְּאָמֶרִיקָה הַגְּדוֹלָה?"

"אַתָּה רוֹאֶה... שׁוּב הַגּוֹרָל מַפְגִּישׁ בֵּינֵינוּ... נוּ, הַאִם שִׁנִּיתָ אֶת דַּעְתְּךָ?" נִימָה מִתְחַנָּנֶת נִשְׁמְעָה בְּקוֹלָהּ.

"וַדַּאי שֶׁלֹּא. אוּלַי אַתְּ שִׁנִּית אֶת דַּעְתֵּךְ?"

זַ'קְלִין הֵנִיעָה רֹאשָׁהּ לְאוֹת לָאו.

יוּבַל הִמְשִׁיךְ לַעֲמֹד עַל דַּעְתּוֹ. הוּא לֹא מַסְכִּים לְהִתְחַתֵּן אִם הִיא לֹא מִתְגַּיֶּרֶת!

לְפֶתַע, עָלָה לוֹ רַעְיוֹן אֵיךְ לְנַסּוֹת לְמַשֵּׁךְ אוֹתָהּ לַכִּוּוּן שֶׁלּוֹ. בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה הוּא מִתְכַּוֵּן לִהְיוֹת בְּ-770 אֵצֶל הָרַבִּי. חָבֵר הִמְלִיץ לוֹ, בְּאוֹמְרוֹ, שֶׁזֶּהוּ הַמָּקוֹם הַמַּתְאִים בְּיוֹתֵר לְשִׂמְחַת תּוֹרָה. לִדְבָרָיו, הַשִּׂמְחָה שָׁם עוֹלָה עַל גְּדוֹתֶיהָ וּפוֹרֶצֶת גְּבוּלוֹת. אוּלַי זַ'קְלִין תָּבוֹא לִרְאוֹת מַהִי שִׂמְחָה יְהוּדִית וְכָךְ תִּמָּשֵׁךְ לַיַּהֲדוּת? יוּבַל נִסָּה אֶת מַזָּלוֹ וְהִצִּיעַ לָהּ לִשְׁהוֹת בִּסְמִיכוּת לְ-770 בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. הוּא הָיָה מוּכָן לִדְאֹג בְּעַצְמוֹ לְמָקוֹם וּלְכָל דָּבָר נוֹסָף שֶׁתִּזְדַּקֵּק.

זַ'קְלִין לֹא הִתְנַגְּדָה. הִיא הָיְתָה בַּעֲלַת רֹאשׁ פָּתוּחַ, וְתָמִיד אָהֲבָה לְהַכִּיר תַּרְבֻּיּוֹת וַעֲמִים שׁוֹנִים.

זַ'קְלִין לֹא שָׁעֲרָה בְּנַפְשָׁהּ, שֶׁהַחֲוָיָה תִּהְיֶה כָּל כָּךְ עֲמֻקָּה וּמְרַגֶּשֶׁת. הִיא הִצְטוֹפְפָה לָהּ בְּעֶזְרַת הַנָּשִׁים הַדְּחוּסָה. אִשָּׁה חֲבִיבָה דָּאֲגָה

אִיּוּר: לֵאָה

לְהַכְנִיס אוֹתָהּ לַשּׁוּרָה הָרִאשׁוֹנָה. זַ'קְלִין הִבִּיטָה בְּתַדְהֵמָה בַּשְּׁבִיל הַנִּפְעָר כִּקְרִיעַת יַם סוּף, הִתְבּוֹנְנָה בָּרַבִּי הַצּוֹעֵד כְּמוֹ מֶלֶךְ, וּמֵרְאֵהוּ כִּפְנֵי מַלְאָךְ. מֵעוֹלָם הִיא לֹא רָאֲתָה שִׁלּוּב כֹּה מְיֻחָד שֶׁל גְּדֻלּוּת וּרְמִימוּת עִם עֲנָוָה וּפַשְׁטוּת! גַּם הַשִּׂמְחָה הָעֲצוּמָה וְהָרִקּוּדִים הַבִּלְתִּי פּוֹסְקִים עִם סֵפֶר הַתּוֹרָה, הָיוּ חֲדָשִׁים בַּעֲבוּרָהּ. מַשֶּׁהוּ זָךְ בִּקְרְבָּהּ.

הִיא רָצְתָה בְּכָל מְאוֹדָהּ לְהִפָּגֵשׁ עִם הָאָדָם הַכָּל כָּךְ מְיֻחָד, שֶׁסּוֹחֵף וּמְרוֹמֵם אֶת כֻּלָּם טֶפַח מֵעַל הַקַּרְקַע.

לְמָחֳרַת שִׂמְחַת תּוֹרָה, הִיא בִּקְּשָׁה לְקִבְּעַ יְחִידוּת עִם הָרַבִּי. יוֹבֵל הָיָה סַקְרָן לָדַעַת מָה הָרַבִּי יַגִּיד לָהּ.

זַ'קְלִין יָצְאָה מֵהַיְחִידוּת נִרְגֶּשֶׁת וּמְבֻלְבֶּלֶת, וְסִפְּרָה אֶת אֲשֶׁר אֵרַע בַּחֲדַר הָרַבִּי:

סִפַּרְתִּי לָרַבִּי שֶׁאֲנִי גּוֹיָה וְאֵינֶנִּי יְכוֹלָה לְהִתְגַּיֵּר. הִכַּרְתִּי בָּחוּר יְהוּדִי וַאֲנִי מְעֻנְיֶנֶת לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ, אוּלָם הוּא מִתְעַקֵּשׁ שֶׁאֶתְגַּיֵּר. מָה עוֹשִׂים?

הָרַבִּי הִבִּיט בִּי בְּעֵינָיו הַחוֹדְרוֹת. כָּבַשְׁתִּי אֶת מַבָּטִי בַּקַּרְקַע. לֹא הָיִיתִי מְסֻגֶּלֶת לְהַבִּיט בְּפָנָיו שֶׁל הָרַבִּי. קָרֵן מֵהֶם אוֹר מְיֻחָד, מֵמִיס לְבָבוֹת, שֶׁלֹּא יָכֹלְתִּי לְהָכִיל.

הָרַבִּי אָמַר לִי: "אֵינֵךְ גּוֹיָה. אַתְּ יְהוּדִיָּה. אַתֶּם יְכוֹלִים לְהִתְחַתֵּן".

הָיִיתִי הֲמוּמָה מִתְּגוּבַת הָרַבִּי. "אֲבָל רַבִּי, אֵינְךָ מַכִּיר אוֹתִי, זוֹ הַפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁאֲנִי מַגִּיעָה אֵלֶיךָ. אֵינֶנִּי יְהוּדִיָּה. אֲנִי בַּת לְמִשְׁפָּחָה אִירוֹפָּאִית נוֹצְרִיָּה. בְּכָל יוֹם רִאשׁוֹן אֲנִי הוֹלֶכֶת לִמְקוֹם דָּתֵנוּ וְגַם חוֹגֶגֶת אֶת כָּל הַחַגִּים הַנּוֹצְרִיִּים".

הָרַבִּי לֹא הִתְרַשֵּׁם כְּלָל מִדְּבָרַי. "לְכִי לְאִמֵּךְ וְשַׁאֲלִי אוֹתָהּ הַאִם אַתֶּם יְהוּדִים אוֹ לֹא".

זִיק שֶׁל תִּקְוָה נִצַּת בְּעֵינָיו שֶׁל יוֹבֵל. אוּלַי הִיא בֶּאֱמֶת יְהוּדִיָּה?

זַ'קְלִין לֹא חָשְׁבָה בַּתְּחִלָּה לְבָרֵר אֶת הָעִנְיָן, אַךְ יוֹבֵל לָחַץ עָלֶיהָ לְנַסּוֹת. "מַה תַּפְסִידִי?"

עוֹד בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם זַ'קְלִין הִתְקַשְּׁרָה לְאִמָּהּ וְשָׁאֲלָה אוֹתָהּ הַאִם הִיא יְהוּדִיָּה. לְמִשְׁמַע הַשְּׁאֵלָה הַנּוֹעֶזֶת, טָרְקָה הָאֵם אֶת הַטֶּלֶפוֹן מִבְּלִי לוֹמַר מִלָּה. זַ'קְלִין הֵבִינָה, שֶׁדֶּרֶךְ הַטֶּלֶפוֹן הִיא לֹא תַּשִּׂיג אֶת הַמֵּידָע. הִיא הִזְמִינָה כַּרְטִיס טִיסָה וְחָזְרָה הַבַּיְתָה. שׁוּב שָׁאֲלָה אֶת אִמָּהּ, הַאִם הִיא יְהוּדִיָּה. הָאִמָּא הֵשִׁיבָה נֶחְרָצוֹת: "כְּשֶׁאַבָּא בַּבַּיִת אַל תַּזְכִּירִי שׁוּם דָּבָר שֶׁקָּשׁוּר לַיְּהוּדִים אוֹ לַיַּהֲדוּת. מָחָר נֵלֵךְ לַפַּרְק וַאֲסַפֵּר לָךְ".

לְמָחֳרָת, הַשָּׁנִים הִתְהַלְּכוּ לְאִטָּן בְּמִשְׁעוֹלֵי הַגַּן. הַפְּרָחִים הַסַּסְגּוֹנִיִּים וִיצִירוֹת הָאָמָּנוּת עִם הַצּוֹמֵחַ, לֹא הֵסֵבּוּ אֶת תְּשׂוּמַת לִבָּן אֲפִלּוּ לְרֶגַע.

אוֹ אָז גִּלְתָה הָאֵם אֶת הַסּוֹד הַמִּשְׁפַּחְתִּי הַכָּמוּס. "אָכֵן, אֲנִי יְהוּדִיָּה וְגַם אָבִיךְ יְהוּדִי. הַסָּבִים וְהַסָּבְתּוֹת כֻּלָּם הָיוּ יְהוּדִים. הָבִינִי, אַבָּא עָבַר אֶת הַשּׁוֹאָה הַנּוֹרָאָה וְחָוָה חֲוָיוֹת קָשׁוֹת מְאוֹד. מֵאָז, הוּא הֶחְלִיט לְנַתֵּק כָּל קֶשֶׁר עִם הַיַּהֲדוּת שֶׁלּוֹ".

זַ'קְלִין נִדְהֲמָה: "הָרַבִּי לֹא מַכִּיר אוֹתִי, וּבָטַח שֶׁלֹּא מַכִּיר אוֹתָךְ, וְהוּא כְּבָר יָדַע וְהִכִּיר אֶת שַׁלְשֶׁלֶת הַדּוֹרוֹת שֶׁלָּנוּ!"

זַ'קְלִין מִהֲרָה לָשׁוּב לִנְיוּ יוֹרְק. יֵשׁ לָהּ בְּשׂוֹרָה טוֹבָה עֲבוּר יוֹבֵל! הִיא נִכְנְסָה שׁוּב לְיִחִידוּת, וְסִפְּרָה לָרַבִּי אֶת הִשְׁתַּלְשְׁלוּת הָעִנְיָנִים. הָרַבִּי הוֹרָה לָהּ דֶּרֶךְ טָהֳרָה מִכָּל הַטֻּמְאָה שֶׁנִּדְבְּקָה בָּהּ בְּעֵת שְׁהוּתָהּ בַּכְּנֵסִיָּה, וְנָתַן אֶת בִּרְכָתוֹ לַחֲתֻנָּה.

בְּשָׁעָה טוֹבָה הֵם נִשֵּׂאוּ, וּבְסִיַּעְתָּא דִּשְׁמַיָּא הֵקִימוּ בַּיִת נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל, מְרֻבֵּה בִּילְדִים יְקָרִים, יְרֵאִים וּשְׁלֵמִים.

מי מכיר?

בפינה המזרחית דרומית של 770 ניצבת הבימה של הרבי מלך המשיח שליט"א. על הבימה עומדים הכסא והסטנדר המלכותיים שבמשך היום מכוסים, אך בכל פעם לפני כניסת הרבי מסירים את הכיסוי, ופורשים את השטיח המגולגל על כל הבימה. בתחילה הוקמה הבימה רק בחודש תשרי בכל שנה, ובמשך השנה היה הרבי עומד על שטיח בלבד, אך החל מחודש תשרי תש"נ היא נשארה באופן קבוע.

הרבי עומד על הבימה בזמן התפילות, וכן בעת אמירת השיחות בלילות חול-המועד סוכות, ובימי הצומות. בשמחת תורה מוגבהת הבימה באופן ניכר, כדי שיוכלו לראות את הרבי מכל רחבי 770.

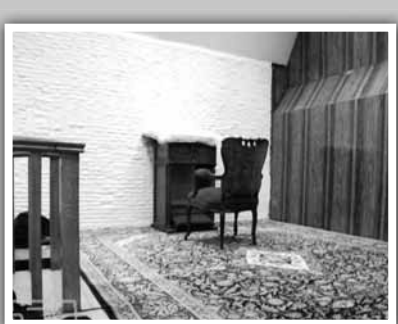

ששים שנה

ביו"ד שבט השנה, ימלאו שישים שנה לנשיאות הרבי מלך המשיח שליט"א. בשישים השנים האלו, השתנו והתחדשו דברים רבים מאד - תאריכים חסידיים חדשים נקבעו, מושגים חדשים הוכרו, והעולם הוכן אט-אט לגאולה. אבל, נראה שבשישים השנים האלו קרו כמה דברים שכמעט שכחנו, או שכבר התרגלנו אליהם - ואנחנו לא זוכרים מתי הם התחילו בכלל. בכתבה המיוחדת שלפנינו, כתב "במחנה צבאות השם" **יחיאל סופר** עושה קצת סדר בדברים, ומסכם שישים שנה.

תש"י - תש"כ

העשור הראשון של נשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א, בו קיבל את הנשיאות, **בעשור הזה** ביסס הרבי את חסידות חב"ד בארץ בהקמת ארגונים כמו צא"ח, 'רשת אהלי יוסף יצחק', וארגונים נוספים. **הרבי שליט"א** מתחיל במלחמות ה' נגד חילול שבת באוניות ישראליות. **בעשור הזה** הוקמו בתי חב"ד הראשונים בעולם, והכרנו לראשונה את המושג 'ופרצת'. **לראשונה**, חסידי חב"ד יוצאים ל'מבצעים' - מבצע מצה ומבצע ד' מינים.

תש"כ - תש"ל

לראשונה בהיסטוריה - הטכנולוגיה בשירות היהדות, **שיעורי תניא ברדיו**, וקלטות של **ניגוני ניחו"ח** שרואות אור. דגש מיוחד על **שנת ה-300** להולדת הבעל-שם-טוב. נפתחת הישיבה **הראשונה בעולם** לחוזרים בתשובה – ישיבת 'הדר התורה'. **הרבי שליט"א** מתחיל בסגנון חדש של אמירת שיחות – על פירושי רש"י. מלחמת **ששת הימים** פורצת וביחד איתה מתחיל **מבצע תפילין**, בעקבותיה, מתחיל הרבי במלחמה על **שלימות הארץ**, מוקמים מרכזי חב"ד בארץ, **בנחלת הר חב"ד, לוד וירושלים.**

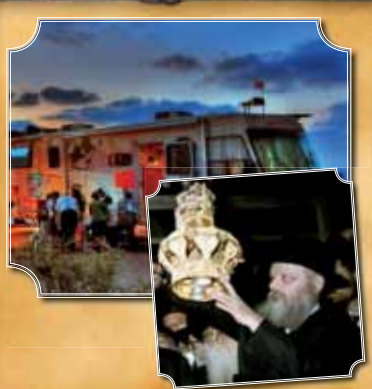

תש"ל - תש"מ

"ספר תורה של משיח", מסתיימת כתיבתו על ידי הרבי שליט"א. הרבי שליט"א מתחיל במלחמה בעד תיקון החוק **'מיהו יהודי'**. וועד **ע"א מוסדות**, מקים מוסדות חדשים בכל העולם. מוקמת **קריית חב"ד בצפת. עשרת המבצעים** מוכרזים, וכל חסידי חב"ד נרתמים אליהם במרץ. **מלחמת יום כיפור** מתחילה, כשהרבי שליט"א חוזה אותה ואת סופה בהכרזה "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז". בעקבותיה, המלחמה על **שלימות הארץ** מתעצמת. לראשונה, **ה'טנקים'** פורצים בעוז, וכובשים את העולם. הרבי שליט"א מבריא **בר"ח כסלו תשל"ח**. כל חסיד מקיים את ההוראה **"עשה לך רב"**.

תש"מ - תש"נ

צבא הילדים **"צבאות השם"**, מוקם, וכל ילדי ישראל מצטרפים אליו, הם גם מתחילים **לציעד בתהלוכות ל"ג בעומר**. 'שטורעם' מיוחד סביב **שנות ההקהל** תשמ"א – (יחד עם ברכת החמה) ותשמ"ח, **ספרי התורה לאחדות ישראל**, מתחילים להיכתב, ולכל ילד יהודי יש אות משלו. בשנים אלו **מפסיקות** היחידויות הפרטיות, **ומתחילות** 'יחידויות כלליות'. **ספרי התניא** מודפסים בכל פינה בעולם, ובקצב מהיר במיוחד. **בני נח** בעולם שומעים על שבע המצוות המיוחדות להם. **תקנת הרמב"ם** מתקבלת בכל תפוצות ישראל, בשלשת המסלולים השונים. הרבי שליט"א מנצח **במשפט הספרים**, והם חוזרים אל הספריה, **הרבנית חיה מושקא** מסתלקת בשנת תשמ"ח. **'כינוסי השלוחים'** מתחילים, **ו'חלוקת הדולרים'** הופכת למנהג קבוע בכל יום ראשון.

תש"נ - תש"ס

הניסים והנפלאות הניסים והנפלאות מתחילים להתגלגל, והעולם כולו מזדעזע. **קריסת מסך הברזל, ומלחמת המפרץ**, הם רק חלק מן הניסים שהרבי שליט"א מחולל. **התגלותו של מלך המשיח** מתחילה בשיא התוקף בשנים תשנ"א ותשנ"ב, עם ההכרזה כי ישנה כבר **ההתגלות של משיח**. כל מה שנותר לנו **לעשות הוא לקבל את פניו**. הרבי שליט"א מכריז **'עשו כל אשר ביכולתכם'**. הרבי שליט"א מתחיל בשנת תשנ"א לעודד את **שירת "יחי אדוננו"**, וממשיך בכך באופן קבוע בשנת תשנ"ג. **בכ"ז אדר תשנ"ב**, מתחילה התקופה של "חוליינו הוא נשא ומכאובינו סבלם". מאז נראה לעיני החסידים בעיקר **ב"מרפסת" הידועה** – כשהוא מעודד את שירת ה'יחי'. **ביו"ד שבט תשנ"ג**, מעודד הרבי את שירת ה'יחי' לעיני מאות מליוני בני אדם. בג' תמוז תשנ"ד, נעלם הרבי מעיננו הגשמיות ומתחילה **תקופה חדשה**. מאותו יום מצפים כלל החסידים בכליון עינים **להתגלותו המלאה והשלימה** של הרבי שליט"א. נעשות פעולות **כלל עולמיות** לזירוז התגלותו של הרבי שליט"א. ביניהם "מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח" מוקם, ואיתו העיתון "בית משיח", בשנת תשנ"ו **שידור לווין** עולמי משש יבשות, תחת ההכרזה "יחי המלך המשיח". **פסק הדין** כי הרבי שליט"א הוא מלך המשיח מתפרסם, ועליו חתומים **מאות רבנים**.

תש"ס - תש"ע

בעשור זה **מתגלה כ"ק אדוננו מורנו ורבינו שליט"א כמלך המשיח, גואל את עם ישראל, ובונה את בית המקדש, תיכף ומיד ממש.**

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

מאת: יעל שניאורסאהן

פרק כ"ח: התעוררות

תקציר: ראשון לציון ה'תשס"ח דובי מספר לנתי על הפחד שלו משהות במקומות סגורים.

טשקנט ה'תש"ב דימיטרי עוקב אחר נערים שנראים מתחמקים בחשאי לבית שכנו, ומצליח להכנס אל הבית...

טשקנט, ה'תש"ב

דממה מתוחה עמדה בחדר. דימיטרי הביט על הספרים שהיו מונחים על השולחן לפני הנערים. נדמה היה לו כי אלו גמרות, אך הוא לא היה בטוח בכך. ממקום עומדו – רחוק מעט מן השולחן, לא יכול היה לראות את הנכתב בספר בבירור. אך למרות שעברו שלושים שנה מאז פתח ספר, הוא היה כמעט בטוח שהוא מזהה לפי צורת הדף כי זוהי גמרא.

הוא העביר מבטו על פני הנוכחים. חמשה נערים צעירים, הקשיש-בעל הבית. ואדם נוסף - נראה בשנות הארבעים לחייו. 'הוא המלמד שלהם'. הבין דימיטרי.

הוא מיקד מבטו בפניו של האיש, משהו בהם היה מוכר לו. דימיטרי ניסה להזכר מהיכן הוא מכיר את האיש הזה. המבט הנחוש ששכן יחד עם הפחד בעיניים החומות שמולו, צורת העמידה... הוא פגש באדם הזה בעבר - הוא בטוח, אבל איפה?

האיש הבחין שדימיטרי מתבונן בו, הוא השיב מבט חודה. לדימיטרי היתה תחושה שהלה גם מנסה להזכר מאין הוא מכיר אותו.

רגעים אחדים הם עמדו כך, מביטים זה בזה, כשלפתע נפלטה קריאה רמה מפיו של המלמד: "דוד'ל?!"

מסך הערפל במוחו של דימיטרי התבהר באחת. כן, ללא ספק, עכשיו הוא נזכר מיהו העומד מולו "בערל!"

מערבולת של זכרונות הציפה אותו. בער'ל והוא בימי הילדות היפים והתמימים שם בשדלוביץ', חובשים את ספסלי תלמוד התורה המקומי. בער'ל השקדן והרציני, ודוד'ל השובב ומלא-המרץ. הנסיעה יחד לליובאוויטש, והלימודים שם, בישיבת 'תומכי תמימים'. זה מול זה, בחברותא. עם הגמרות וספרי החסידות. הוא ובער'ל. כה הרבה חלף מאז נפגשו לאחרונה!

בער'ל קרב אליו, מביט ישר אל תוך עיניו. "דוד'ל, זכור מאין הגעת! זכור את אביך הצדיק והיקר. זכור את ישיבת 'תומכי תמימים' בה למדנו יחד. זכור את הרבי. דוד'ל! גם אם התרחקת והתכחשת, יהודי אתה! יהודי כמונו! אל תבגוד בעמך ובמולדתך! אל תמסור את התלמידים הנפלאים הללו, ממשיכי דרכה של 'תומכי תמימים' שבליובאוויטש לידי שלטונות הרשע!

דוד'ל, יש קונה עולמו בשעה אחת! אתה יכול לעשות זאת עכשיו!"

לבו של דוד'ל-דימיטרי המה בקרבו אל מול מלותיו מלאות הרגש של בער'ל , חברו מנועה. מדוע חושב בער'ל כי הוא עומד למסור אותו לידי הק.ג.ב? הוא כלל לא חשב על הצעד הבא שלו. בעצם, הוא לא בדיוק חשב מה הוא עומד לעשות במידע שיגלה כאשר החליט לעקוב אחרי המתרחש בבית השכן. משהו עורר את חשדו, והוא היה חייב - כמו תמיד כאשר נתקל במשהו חשוד - לחקור ולגלות מהו.

נכון, אין הוא יודע מה היה עושה אילו גילה כאן מישהו אחר. אבל כעת, כשבער'ל נמצא כאן. הוא בוודאי לא יעביר את המידע על הישיבה המחתרתית המתקיימת כאן בבית לאף אחד!

סערת רגשות הציפה אותו. הוא הביט על פני הנערים התמימים והצעירים שישבו משותקים מאימה. ורגש עז של חרטה גאה פתאום בלבו. מדוע התרחק כל כך? לאן הגיע? אילו היה ממשיך בדרך בית אביו, אילו היה צועד בדרך של 'תומכי תמימים'. היה הוא נראה היום כמו בער'ל. ובנו, איגור, היה יושב עתה בין הנערים והוגה בגמרא, במקום לחבוש את ספסלי בית הספר המקומי. וללמוד על לנין ועל הקומוניזם...

בער'ל לא פרש נכון את שתיקתו של דוד'ל. הוא המשיך לדבר חרישית, ברגש מהול בתקיפות. "דוד'ל, איך אתה יכול לבגוד כך

ברבי? איך אתה יכול לעשות דבר כזה? האם אתה חושב שנשמתך תמצא מנוחה אם תלשין עלינו?"

"אינני בוגד, בער'ל!" דוד'ל לא יכול היה לשאת את דבריו של בער'ל. "לא אמסור אתכם לידי השלטונות! אל תחשבני לשפל כל- כך! בעמקי לבבי עוד מפעם הזיק החסידי שקבלתי בליובאוויטש!"

דוד'ל לא יכול היה להוסיף עוד מילה, דמעות חמות פרצו מעיניו, והוא התייפח בבכי בלתי ניתן לשליטה. הוא לא ידע מה זה היה לו. מזה שנים שלא הזיל דמעה. אולם עתה התעוררה נשמתו היהודית-החסידית ונתנה את בטויה בבכי פנימי-אמיתי. הבכי אותו בכתה שנים נפשו במסתרים, עת בעליה זנח לאנחות את כל מה ששיך לתורה ולמצוות, התפרץ כעת החוצה.

הנערים שבחדר התבוננו באי-הבנה במתרחש מולם. לא בכל יום רואים אדם מבוגר, רוסי קשוח על פי מראהו, ממרר בבכי. דבר אחד הם הבינו. מן האיש הזה, כפי הנראה, לא נשקפת להם סכנה.

בער'ל הביט בשקט בהתפרצות הנשמתית של חברו. הוא ידע, 'תומכי תמימים' חרותה עמוק בלבו של מי שלמד שם. גם אם התרחק. עמוק בפנים היא ממשיכה לפעום. צריך רק את הניצוץ, שיאיר את הגחלת הפנימית.

דקות ארוכות חלפו עד שהתאושש דוד'ל-דימיטרי מעט. הוא פנה אל בער'ל בקול נרגש. "אינני רוצה להפריעכם, בער'ל. אך בכל זאת אבקש. האם תרשו לי לשהות כאן עוד דקות אחדות? להביט בספרי הקודש, להאזין לקול הלימוד, לחוש את האווירה, לנשום קצת מן האוויר הזך והישן הזה?!"

ראשון לציון ה'תשס"ח

כשהודיע המורה כי המבחן במשנה יתקיים בעוד יומיים,לא חשב נתי שמשהו מפתיע עומד להתרחש. הוא נאנח בשקט. יודע בדיוק מה יהיה ההמשך. הוא יישב, כמו תמיד, שעות ארוכות, ינסה להבין את החומה, אבא יעזור לו בערב כמה שיוכל. והציון - כמו תמיד - יהיה נמוך במיוחד.

אולם הוא לא ידע שיש מישהו שחושב אחרת...

"נתי, יש לך תוכניות מיוחדות להיום?" קרב אליו דובי מיד עם תחילת ההפסקה.

נתי לא התפלא על כך שדובי ניגש אליו. מאז התגלית שלו בי"א ניסן, השתנה יחסו של דובי אליו. הוא החל משוחח עמו לעתים קרובות, מתעניין בו ובמעשיו.

"היום?" נתי הרהר לרגע . "לא, שום דבר מיוחד."

"אז מה דעתך להיפגש אחר-הצהריים ללמוד יחד למבחן במשנה?"

אילו היה דובי מציע לו להצטרף אליו למסע אל הירח לא היה נתי מופתע כל-כך כמו עכשיו. "מה?" שאל בתמהון. הוא היה בטוח שלא שמע היטב. דובי מציע לו ללמוד יחד איתו למבחן? הרי הוא תמיד לומד עם ישראל, ועם חיים - חבריו הטובים. לעתים קרובות מצטרפים אליהם עוד ילדים. אבל הוא?! נכון שדובי נחמד אליו מאד באחרונה, אפשר לומר אפילו שהם התיידדו קצת מאז אותו ארוע בבית האבות. אבל אף על פי כן, דובי והוא נמצאים במקומות שונים כל כך זה מזה במעגל החברתי והלימודי של הכתה.

הוא מיקד מבטו בפניו של האיש, משהו בהם היה מוכר לו. דימיטרי ניסה להזכר מהיכן הוא מכיר את האיש הזה. המבט הנחוש ששכן יחד עם הפחד בעיניים החומות שמולו, צורת העמידה... הוא פגש באדם הזה בעבר – הוא בטוח, אבל איפה?

"אני מתכוון ברצינות למה שאני אומר. ואל תפקח זוג עיניים תמהות כל כך." דובי חייך קלות. "אז איפה נוח לך יותר שנפגש - אצלי או אצלך?"

"מה שנוח לך." נתי לא ידע מה הוא מעדיף, והחליט להעביר את ההכרעה בענין לדובי.

"האמת היא שאני מעדיף אצלי בבית." דובי קרץ קלות לנתי. נתי הבין, דובי מעדיף את הסביבה המוכרת שלו, בה הוא יכול להיות בטוח ששום דלת לא תסגר עליו בטעות.

"בסדר גמור". הסכים נתי. למען האמת, במחשבה שניה. הוא מעולם לא ארח חבר בביתו, ולא יודע בדיוק איך לעשות זאת. מוטב ללמוד אצל דובי.

"אז בחמש וחצי אצלי, בסדר?" סיכם דובי במעשיות.

"בסדר." ענה נתי. משהו הציק לו והוא מיהר לברר. "ישראל וחיים גם יהיו שם?"

"לא" ענה דובי בפסקנות. "איתם אני אלמד מחר."

נתי נשם לרווחה. הוא לא רוצה חברים נוספים שילמדו יחד איתם. זה דבר אחד שכולם יודעים שהוא תלמיד חלש, ודבר אחר כשהם יראו את זה בברור ובפירוט במסגרת לימוד משותף למבחן.

ודובי? מדובי לא אכפת לו. דובי לא ילעג לו. הוא יודע היטב שלכל אחד חולשותיו שלו. והחולשה של דובי ידועה אך ורק לו, לנתי. זה הסוד שמופקד בידיים שלו. וזה מה שגורם לדובי להבין אותו ולרצות בקרבתו, זה מה שגורם לקשר שלהם להתהדק.

המשך בגליון הבא אי"ה

מאת: יחיאל סופר

חידון משיחי

בְּמִבְצַע קַבָּלַת הַמַּלְכוּת

זַלְמִי מְסַפֵּר:

הַפָּתָק הַזֶּה הָיָה הַדָּבָר הַמּוּזָר בְּיוֹתֵר שֶׁנִּתְלָה אִי פַּעַם בְּלוּחַ הַמּוֹדָעוֹת שֶׁל הַתַּלְמוּד תּוֹרָה, אֲנִי בָּטוּחַ. הִנֵּה, תִּרְאוּ אֶת הַצִּלּוּם שֶׁלּוֹ:

בָּרִאשׁוֹן קִבֵּל אֶת הַכֶּתֶר
בַּאֲמִירַת הַתּוֹרָה
בָּעֶשְׂרִים נָתַן אֶת הַכֶּתֶר
עַל סֵפֶר הַתּוֹרָה
לִפְנֵי טו"ב הִתְאַלָּה כְּמֶלֶךְ
עַל פִּי הַתּוֹרָה
בַּשִּׁשִּׁים וַדַּאי יְחַדֵּשׁ
הַמֶּלֶךְ אֶת הַתּוֹרָה

עָמְדוּ מִסָּבִיב לַפֶּתֶק עֶשְׂרוֹת יְלָדִים מִכָּל הַכִּתּוֹת, שֶׁקָּרְאוּ אֶת הַשּׁוּרוֹת שֶׁנִּכְתְּבוּ בּוֹ פַּעַם אַחַר פַּעַם, וְנִסּוּ לְהָבִין מָה הֵן אֲמוּרוֹת לוֹמַר, בֵּינְתַיִם אַף אֶחָד לֹא גִּלָּה אֶת הַפִּתָּרוֹן, אוּלַי זֶה קָשֶׁה מִדַּי, אוּלַי לֹא, נִחַכֶּה עוֹד קְצָת...

בֶּטַח כְּבָר נִחַשְׁתֶּם שֶׁעַל תְּלִית הַפֶּתֶק הַזֶּה אַחֲרָאִים אֲנַחְנוּ – חֲבוּרַת מְשִׁיחַ"י, אָז כֵּן, נַחְשַׁתֶּם נָכוֹן. אֶת הַפֶּתֶק הַזֶּה כָּתַבְנוּ בְּיַחַד, שְׁמוּאֵל, מֶעְנְדִי, חַיִּים, שִׂמְחָה וַאֲנִי, אֶתְמוֹל בַּלַּיְלָה בַּבַּיִת שֶׁל שִׂמְחָה, בִּשְׁבִיל הַמִּבְצָע הֶחָדָשׁ שֶׁאֲנַחְנוּ מְתַכְנְנִים לְיוּ"ד שְׁבָט הַקָּרוֹב.

אִם תַּצְלִיחוּ לְגַלּוֹת אֶת כָּל אַרְבַּעַת חֶלְקֵי הַחִידָה, וְתָשִׂימוּ אֶת הַפֶּתֶק עִם הַפִּתָּרוֹן בַּתֵּבָה הַמְיֻחֶדֶת שֶׁל הַמִּבְצָע - לְיַד לוּחַ הַמּוֹדָעוֹת, תְּקַבְּלוּ פְּרָס.

לֹא, אֲנִי לֹא יָכֹל לְגַלּוֹת לָכֶם אֶת הַחִידָה לְגַמְרֵי, אֲפִלּוּ לָקוֹרְאֵי 'בְּמַחֲנֶה צְבָאוֹת הַשֵּׁם', אֵין כָּאֵלּוּ פְּרוֹטֶקְצְיוֹת, תִּפְתְּרוּ אֶת זֶה לְבַד.

דִּבַּרְנוּ בַּשָּׁבוּעַ שֶׁעָבַר, עִם הַמּוֹרֶה שֶׁלָּנוּ, וְסִפַּרְנוּ לוֹ עַל הָרַעְיוֹן שֶׁלָּנוּ לַעֲשׂוֹת מִבְצָע מְיֻחָד לִכְבוֹד י' שְׁבָט הַשָּׁנָה, מִבְצָע שֶׁכַּמָּה שְׁיּוֹתֵר יְלָדִים יִשְׁתַּתְּפוּ בּוֹ, לִכְבוֹד הַיּוֹם הַכָּל-כָּךְ חָשׁוּב, יו"ד שְׁבָט. הַיּוֹם שֶׁבּוֹ הָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ שְׁלִיטָ"א קִבֵּל אֶת הַנְּשִׂיאוּת, (וְחוּצְ'מְזָה קָרוּ בּוֹ עוֹד כַּמָּה דְּבָרִים חֲשׁוּבִים, אֲבָל זֶה כְּבָר רֶמֶז לַחִידָה...).

הַמּוֹרֶה שֶׁלָּנוּ הִסְכִּים בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וַאֲפִלּוּ נָתַן לָנוּ כַּמָּה רַעְיוֹנוֹת מַמָּשׁ מֻצְלָחִים. כְּתַב הַחִידָה הַזֶּה הוּא הַשָּׁלָב הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַמִּבְצָע. אַחֲרֵי שֶׁעֶשֶׂר הַיְלָדִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְתְּרוּ אֶת הַחִידָה וְיקַבְּלוּ פְּרָס, יַתְחִיל הַשָּׁלָב הַשֵּׁנִי.

הַמּוֹרֶה הִסְכִּים לָנוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַמִּבְצָע, בִּתְנַאי שֶׁזֶּה לֹא יַפְרִיעַ לַלִּמּוּדִים שֶׁלָּנוּ, וַעֲדַיִן לֹא הֵכַנְתִּי אֶת שְׁעוּרֵי הַבַּיִת שֶׁל מָחָר, אָז לְהִתְרָאוֹת בֵּינְתַיִם, אוּלַי מָחָר אֲנִי אֶכְתֹּב לָכֶם עַל הַהִתְפַּתְּחֻיּוֹת, וְאוּלַי מִישֶׁהוּ אַחֵר מֵהַחֲבוּרָה יִכְתֹּב. לַיְלָה טוֹב.

מֶעְנְדִי מְסַפֵּר:

כַּנִּרְאֶה הַחִידָה שֶׁכָּתַב בְּנוּ וְתָלִינוּ, הָיָה קַל מִדַּי. תּוֹךְ יוֹם אֶחָד הַתֵּבָה שֶׁלָּנוּ הִתְמַלְּאָה בְּפִתְרוֹנוֹת, מֵהַרְבֵּה מְאֹד יְלָדִים. עֶשֶׂר הַיְלָדִים הָרִאשׁוֹנִים, שֶׁכָּתְבוּ אֶת הַפִּתָּרוֹן, קִבְּלוּ מִמֶּנּוּ פְּרָס, כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְנוּ. וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ מַתְחִילִים בַּשָּׁלָב הַשֵּׁנִי שֶׁל הַמִּבְצָע.

אֲבָל בֶּטַח אַתֶּם רוֹצִים לָדַעַת מָה הָיָה כָּתוּב שָׁם, נָכוֹן?

אָז זֶה הַפִּתָּרוֹן, כָּל שׁוּרָה בִּכְתַב הַחִידָה,

מְרַמֶּזֶת עַל מְאוֹרָע חָשׁוּב שֶׁקָּרָה בְּי' שְׁבָט בְּאַחַת הַשָּׁנִים. וְהִנֵּה הַפִּתָּרוֹן הַמֻּלָּא:

בָּרִאשׁוֹן קִבֵּל אֶת הַכֶּתֶר
בַּאֲמִירַת הַתּוֹרָה

הַכַּוָּנָה כַּמּוּבָן לִי' שְׁבָט הָרִאשׁוֹן, יו"ד שְׁבָט תשי"א, שֶׁבּוֹ הָרַבִּי שְׁלִיטָ"א קִבֵּל אֶת "כֶּתֶר" הַנְּשִׂיאוּת בַּאֲמִירַת הַמַּאֲמָר 'בָּאתִי לְגַנִּי'.

אַתֶּם בֶּטַח שְׁמַעְתֶּם כְּבָר מַה קָּרָה אָז, אֵיךְ בְּמֶשֶׁךְ שָׁנָה שְׁלֵמָה – מֵאָז שֶׁהִסְתַּלֵּק אַדְמוֹ"ר הָרַיַּ"צ, בְּיוּ"ד שְׁבָט תש"י, בִּקְּשׁוּ כָּל הַחֲסִידִים מֵהָרַבִּי שְׁלִיטָ"א, שֶׁיְּמַלֵּא אֶת מְקוֹמוֹ, וּבְאֹפֶן רִשְׁמִי יִהְיֶה הָרַבִּי. אַךְ הָרַבִּי לֹא הִסְכִּים.

עַד שֶׁבְּהִתְוַעֲדוּת יו"ד שְׁבָט תשי"א, בְּעֶרֶךְ שָׁעָה אַחַר תְּחִלַּת הַהִתְוַעֲדוּת קָם אַחַד הַחֲסִידִים, וּבִקֵּשׁ מֵהָרַבִּי לוֹמַר 'מַאֲמַר' חֲסִידוּת. רַק רַבִּי יָכֹל לְהַגִּיד 'מַאֲמָר', וְלָכֵן הַבַּקָּשָׁה שֶׁל אוֹתוֹ חָסִיד, מוּל כָּל הַקָּהָל, הָיְתָה בְּעֶצֶם שֶׁהָרַבִּי יִקַּח עַל עַצְמוֹ אֶת הַנְּשִׂיאוּת. אָז הָרַבִּי הֵחֵל לוֹמַר אֶת הַמַּאֲמָר "בָּאתִי לְגַנִּי", וּבְאֹפֶן רִשְׁמִי הִסְכִּים לִהְיוֹת הָרַבִּי הַשְּׁבִיעִי שֶׁל חֲסִידוּת חַבַּ"ד.

הַשּׁוּרָה הַשְּׁנִיָּה מְסֻבֶּכֶת יוֹתֵר:

בָּעֶשְׂרִים נָתַן אֶת הַכֶּתֶר
עַל סֵפֶר הַתּוֹרָה

הַכַּוָּנָה כָּאן הִיא לְיוּ"ד שְׁבָט שֶׁל שְׁנַת תש"ל (שֶׁהִיא שְׁנַת הָעֶשְׂרִים לִנְשִׂיאוּתוֹ שֶׁל הָרַבִּי). בְּיוּ"ד שְׁבָט הַזֶּה קָרָה דָּבָר מְיֻחָד מְאֹד, אָז הִסְתַּיְּמָה כְּתִיבָתוֹ שֶׁל "סֵפֶר תּוֹרָה שֶׁל מָשִׁיחַ", וְהִכְנִיסוּ אוֹתוֹ לְ-770.

אֶת כְּתִיבָתוֹ שֶׁל "סֵפֶר תּוֹרָה שֶׁל מָשִׁיחַ", הִתְחִיל כְּבָר הָרַבִּי הָרַיַּ"צ בִּשְׁנַת תש"ב, (עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנָה לִפְנֵי הַסִּיּוּם!). מִסִּבּוֹת שׁוֹנוֹת הֻפְסְקָה כְּתִיבָתוֹ שֶׁל הַסֵּפֶר בְּאֶמְצַע.

לְאַחַר שָׁנִים אֲרֻכּוֹת, שָׁבוּעַ לִפְנֵי יו"ד שְׁבָט תש"ל הוֹדִיעַ הָרַבִּי, כִּי הוּא הֶחְלִיט לְסַיֵּם אֶת כְּתִיבָתוֹ שֶׁל הַסֵּפֶר, שֶׁיֵּכָנֵס לְ-770. וְאָכֵן, בַּהִתְוַעֲדוּת שֶׁל עֶרֶב י' שְׁבָט תש"ל, הִתְקַיְּמָה הַכְנָסַת סֵפֶר הַתּוֹרָה, לְ-770, כְּשֶׁהָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ שְׁלִיטָ"א מַנִּיחַ אֶת הַכֶּתֶר שֶׁל סֵפֶר הַתּוֹרָה, בְּעַצְמוֹ.

אַגַּב, כַּמָּה לֵילוֹת לִפְנֵי כְּתִיבַת סֵפֶר הַתּוֹרָה, הִגִּיעַ הַצּוֹרֵף שֶׁהֵכִין אֶת הַכֶּתֶר, לְחַדְרוֹ שֶׁל הָרַבִּי, וְהָרַבִּי הוֹרָה לוֹ בִּמְדֻיָּק כֵּיצַד לְהָכִין אוֹתוֹ.

הַרְבֵּה מְאֹד חֲסִידִים, רָאוּ בְּהַכְנָסַת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזּוֹ, שָׁלָב נוֹסָף בַּהִתְגַּלּוּת שֶׁל הָרַבִּי שְׁלִיטָ"א בְּתוֹר מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ. וְכַמָּה מִגְּדוֹלֵי הַחֲסִידִים אֲפִלּוּ כָּתְבוּ מִכְתָּב, וּבִקְּשׁוּ מֵהָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ לְהִתְגַּלּוֹת, וְלִגְאֹל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל.

הַשּׁוּרָה הַבָּאָה, כְּבָר יוֹתֵר קְרוֹבָה לַשָּׁנִים שֶׁלָּנוּ:

לִפְנֵי טו"ב הִתְאַלָּה
כְּמֶלֶךְ עַל כִּי הַתּוֹרָה

לִפְנֵי 17 שָׁנִים, בְּיוּ"ד שְׁבָט תשנ"ג, לְאַחַר תְּקוּפָה אֲרֻכָּה בָּהּ עוֹדֵד הָרַבִּי אֶת כָּל הַחֲסִידִים, בְּשִׁירַת 'יְחִי'. הֶחְלִיטוּ כַּמָּה חֲסִידִים לְאַרְגֵּן מַעֲמָד מְיֻחָד, בּוֹ יִשְׁתַּתְּפוּ גַּם כָּל כְּלֵי הַתִּקְשֹׁרֶת שֶׁל אַרְצוֹת-הַבְּרִית וְהָעוֹלָם כֻּלּוֹ. וְאָז יִרְאֶה כָּל הָעוֹלָם כֵּיצַד הָרַבִּי מַסְכִּים לְפַרְסֵם שֶׁהוּא מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ.

<<<

כַּמָּה חֲסִידִים חָשְׁשׁוּ מְאֹד מֵהַפִּרְסוּם הַזֶּה, אַךְ לְאַחַר שֶׁשָּׁאֲלוּ אֶת הָרַבִּי שְׁלִיטָ"א, הוֹרָה הָרַבִּי כִּי בִּרְצוֹנוֹ לָצֵאת וּלְעוֹדֵד מוּל הַמַּצְלְמוֹת אֶת שִׁירַת 'יְחִי אֲדוֹנֵנוּ'.

בְּאוֹתוֹ יוֹם לְאַחַר תְּפִלַּת מִנְחָה, צָפוּ אַלְפֵי חֲסִידִים

בְּ-770, לָרַבִּי שְׁלִיטָ"א שֶׁיֵּצֵא וְיעוֹדֵד אֶת שִׁירַת 'יְחִי אֲדוֹנֵנוּ' שֶׁאַחֲרֵי הַתְּפִלָּה, וְאָכֵן, הָרַבִּי שְׁלִיטָ"א יָצָא לַמִּרְפֶּסֶת הַמְיֻחֶדֶת, (שֶׁבָּטַח זְכוּרָה לְכֻלָּם מֵהַמָּדוֹר "מִי מַכִּיר" – בְּמַחֲנֵה צְבָאוֹת הַשֵּׁם). וְעוֹדֵד אֶת שִׁירַת הַ'יְחִי' בִּתְנוּעוֹת מְיֻחָדוֹת בְּמֶשֶׁךְ דַּקּוֹת אֲרֻכּוֹת.

בְּאוֹתוֹ יוֹם מֵאוֹת מִילְיוֹנִים שֶׁל אֲנָשִׁים בְּכָל הָעוֹלָם, רָאוּ בַּטֶּלֶוִיזְיָה, בָּרַדְיוֹ וּבָעִתּוֹנִים, אֶת כָּל חֲסִידֵי חַבַּ"ד, מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם אֶת מַלְכוּתוֹ שֶׁל הָרַבִּי, כְּמֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ.

מֵאָז קִבֵּל מַסָּע הַפִּרְסוּם שֶׁל בְּשׂוֹרַת הַגְּאֻלָּה, תְּנוּפָה חֲדָשָׁה, וּמֵאוֹתוֹ יוֹם וְעַד הַיּוֹם, כָּל חֲסִידֵי חַבַּ"ד מְפַרְסְמִים בָּעוֹלָם כֻּלּוֹ שֶׁהָרַבִּי שְׁלִיטָ"א הוּא מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ וְתֵכֶף וּמִיָּד הוּא יִתְגַּלֶּה, וְיִגְאַל אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל. וְשָׁעַל פִּי הַסִּימָנִים שֶׁפָּסַק הָרַמְבַּ"ם, בְּהִלְכוֹת מְלָכִים, יֵשׁ לָרַבִּי שְׁלִיטָ"א אֶת הַדִּין שֶׁל "בְּחֶזְקַת מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ", שֶׁיִּגְאַל אוֹתָנוּ מַמָּשׁ.

שְׁמְחָה מְסַפֶּרֶת:

הַשּׁוּרָה הָאַחֲרוֹנָה עֲדַיִן לֹא קָרְתָה, אֲבָל אֲנַחְנוּ בְּטוּחִים שֶׁזֶּה יִקָּרֶה בְּכָל רֶגַע:

בַּשִּׁשִּׁים וַדַּאי יְחַדֵּשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת הַתּוֹרָה

הַשָּׁנָה, זֶה יו"ד שְׁבָט שֶׁל 'שְׁנַת הַשִּׁשִּׁים', שִׁשִּׁים שָׁנָה שֶׁהָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ לְעוֹלָם וָעֶד".

להיות מופקדת בצבאות השם זה לא רק להיות רכזת של סניף ענק עם מאות חיילות, ישנם עוד סוגים של פעילויות צבאות השם. החיילת **חני אושקי,** כיתה ח', הרצליה, מספרת לנו על כך.

• ספרי על הפעילות של צבאות השם בהרצליה:

כל תאריך חסידי - י"ט כסלו, י' שבט ועוד הבית חב"ד פה עושה פעילות לילדים, ואני וחברות שלי מדריכות. יש התוועדות לגדולים, ויש התוועדות לקטנים, ואנחנו בעצם יכולות לבחור. הרבה פעמים העדפתי ללכת להתוועדות של הגדולים, אבל אני יודעת שאני צריכה לוותר על מה שעדיף לי ולעשות מה שהרבי מעדיף. ויש הרבה מה לעשות שם: שרים פסוקים, הצגה, אנחנו מביאות להם אוכל, ומשגיחות עליהם.

עכשיו, לקראת י' שבט, אנחנו מתכוננות פעילות צבאות השם לילדים. בתכנית: משחק, חידונים על התאריך, אומרים פסוקים ועוד.

גם במשך כל החופש יש פעילות צבאות השם שאני מדריכה בה. הפעילות היא שעה ביום, בגינות ציבוריות. בהתחלה התביישתי מאוד, ובאמת היו פעמים שלעגו לנו, עד שלפעמים השבתי להפסיק, אבל פתאום קיבלתי כח, לא הבנתי מאיפה, והרגשתי שאני חייבת להמשיך, כי אני שליחה. גם שם אנחנו משחקים משחקים עם תוכן, מספרים סיפורים חסידיים, פסוקים, וממתק כמובן. הילדים ממש מחכים לזה.. משתתפים בערך 30 ילדים, בכל הגינות באזור.

• איזה מדור את אוהבת בעלון במחנה צבאות השם?

מדור משוחחים עם משיחי... מעניין לשמוע על חיילי צבאות השם שפועלים בכל מיני מקומות.

• ספרי על ההכנות האישיות שלך לי' שבט:

החלטתי שלכבוד יום קבלת הנשיאות, אקפיד לומר כל יום חת"ת, וכמה שיותר להרבות באהבת ישראל - יותר לעזור לבנות - כדי להתקשר לרבי יותר.

בנסיעות לבית הספר, אני מחלקת כרטיסי משיח לנשים, וגם בזה קשה מאוד להתגבר על הבושה לפעמים, והחלטתי להתגבר יותר כי אני מרגישה שהרבי נותן לי כח לעשות את זה בכל זאת.

• לסיום: אני מאחלת לכל חיילות צבאות השם שירגישו כל הזמן קשורות לרמטכ"ל הרבי מלך המשיח ובזכות זאת לא יתבישו לפעול!

חיילים בהפסקה

הבמה שלנו

בדיחת קרש

איור: לאה

ניתן לשלוח רעיונות לבדיחות קרש, המוצלחים מביניהם יפורסמו בעז"ה

משותף

מאת: י"י בן יעקב, בני ברק

מה משותף לשלושת הזוגות הבאים:
קצר וארוך, שחור ולבן, איש ואישה?

[illegible]

נשבר

מאת: חזקי ליפשיץ, ביתר

פעם עלה לארץ עולה חדש, ושאל מישהו, מה השעה? אז הוא עונה לו: אין לי מושג. אחרי שבוע הוא קנה שעון, ולמחרת השעון נשבר. עוצר אותו מישהו ברחוב ושואל אותו: מה השעה? ענה לו 'נשבר לי המושג'.

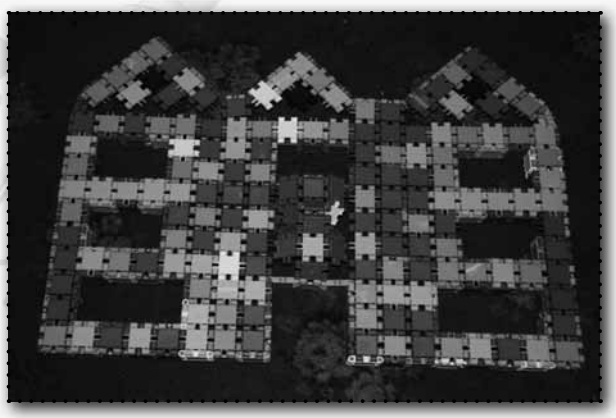

» מאת: ילדי משפחת בריסקי - קראון הייטס

כתרמלוכה

לפניכם 2 ציורים של כתר הזהות לחלוטין מלבד 10 פריטים. מצאו אותם!

60

במסגרת שלפניכם מופיע המספר - 60 (איך לא?!) פעמים רבות. ספרו - ואלינו שלחו!

*פתרון השעשועון מזכה אתכם ב**2 נקודות** במסלול הדרגות של תנועת הנוער 'צבאות השם בארה"ק'*

ניתן לשלוח פתרונות, שאלות והצעות ל:
צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת עילית, מיקוד: 17110. **פקס:** 072-2765578 **איימייל:** bemachane@gmail.com,
תא הטלמסר שלנו במערכת 'נחייג ונשמע': 9493770 - 08, בתפריט הראשי הקישו 5. בתפריט הבא הקישו 1.
שימו לב: אנא אימרו את שמכם המלא, הכתובת ומס' הטלפון בקול ברור - לפני שאתם משאירים את ההודעה, כדי שנוכל להכניס אתכם להגרלה.